திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவைமூலம்

நாற்கவிராசநம்பி

அகப்பொருள்விளக்கத்திற்கிலக்கியமாகப்

பொய்யாமொழிப்புலவர்

இயற்றியது.

இஃது

குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானி

சொக்கப்பநாவலர்

செய்த உரையுடன்

தொண்டைமண்டலம் ஆங்கிலோ வெர்னக்குலர்

கல்விச்சாலை பிரின்ஸிபல்

திருமயிலை-தெய்வசிகாமணிமுதலியாரவர்களாலும்,

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களாலும்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ப. மு. செல்வராசமுதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை ரூபா-கவ.

1893.

அறிவிப்பு

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் சென்னைப் பெத்துநாயக்கன்பேட்டைத் தங்கசாலைவீதி அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்திலும், ஷை வீதியில் தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிலும், கும்பகோணத்தில் சவுளிக்கடை இராமசாமி செட்டியாரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

சந்தனப் பொதிகைச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுந்தரபாண்டியனெனும் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்பலகையுந் தழைத்தினிதோங்கும், மங்கலப்பாண்டி வளநாட்டின்கண், நீடொளிமாடக் கூடலின் மேவிய ஆலவாயடிகள் கைதவன்பொருளின்மையை நாடிவருந்திய ஞான்று "அன்பி னைந்திணைக் களவெனப்படுவ" என்பதுமுதலிய அறுபது சூத்திரங்களையுடைய வோர்நூலை யருளிச்செய்தனர்.

அதற்குத் தனித்தனி யுரைகண்டார் களவியற் பொருள்கண்ட கணக்காயனாமகனார் நக்கீரனார் முதலாயினோர். அவ்வுரையுட்சிறந்தது நக்கீரனார்செய்த வுரையேயென விளக்கினார் உருத்திரசன்மனார். இதுநிற்க,

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொற் பொரு ளென்னு மூன்றதிகாரத்ததாகவும், பொருளே வீடுபேற்றிற் குரியதாகவும் வழங்கப் பொருளாராய்ச்சியின்மையாயதெனபது அசங்கதமாக முடிவெய்தும். இனிப்பொருளே சிறந்தமை, காமருதில்லை மாமணிமன்றில நாடகவிற்றும் ஆடகப்பேரொளியாம அற்புதன் போதவூராடிய வாதவூரடிகளை யெய்தித் தனனை ஐந்திணைக்கோவை பாடெனப் பாடுவித்துக்கொண்டு அதனீற்றில தனகைச்சாத்திட்டதே சாலுமெனபது.

பொருளாராயச்சியைப பிறரைஞான்று குறைவறக்கடாததினர் நன்னூலார் முதலாயினோர். அவருள நாற்கவிராசநம்பியார் முனனூலாகிய தொலகாபபியம, இறையனார் அகபபொருள முதலிய நூற்கு அகபபொருள்விளகக மென்னொருநூலை வழிநூலாக இயற்றினார். அன்னது ஏனைய நூறகளின உணமைக் கருததடஙகி யாவருககுமினிதுவிளஙக விருகக, அதுகணட பொய்யாமொழிப்புலவர் பெருமான தஞ்சைவாணன் எனனும பெருந்தகைமேல ஐந்திணைக் கோவையாம அருமபிரபநதமொனறருளிச்செயதனா அது திருக்கோவையாரொழிந்த பலகோவைகளினுஞசிறந்தது. கோவை

யென்பது பலதுறைகளா னமைந்த தென்பதை உரையாசிரியர் கூறிய வுரையானுமுணர்க. அது புலவர்பாடுமே தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களிலொன் றென்பதைப் பன்னிருபாட்டியன் முதலிய நூற்களானுணர்க.

இக்கோவைப்பிரபந்தம் களவியல் வரைவியல் கற்பியல என்னுங் கைகோள் மூன்றானு முறைக்கப்பட்டதன்றி இடையிடையே உரையாசிரியரான் அகப்பொருட்கிணங்கச் சிலதுறைகளைத் திருக்கோவையாரினின்றும், அம்பிகாபதி கோவையினின்றும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

உரையாசிரியராகிய குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானம். சொக்கப்ப நாவலர் தாமெடுத்துக்கொண்ட கோவைப்பிரபந்தம அகப்பொருள் விளக்கத்துக் கிலக்கியமேயாயினும், தொலகாப்பியப் பொருளதிகாரவுரை பெரும்பான்மையும் இறையனாரகப்பொருளுரை சிறுபான்மையும் நோக்கிச்செய்தனரென்பது அவருரையானினிதுவிளங்கும்

இவ்வுரைகலந்த நூலை அச்சிடத்தொடங்கிய காலத்தில் எமக்குக் கையிலிருந்த நூலேந்து பிரதி ரூபங்களொழிய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கனம்பொருந்திய சதாசிவம்பிள்ளையவர்களும், வித்வசிரோமணி திருக்கோணமலை - கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும், காஞ்சிபுரம் - பச்சையப்பமுதலியார் கலவிச்சாலைக் காரியதரிசியா யிருந்து காலஞ்சென்ற ஈக்காடு - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்களும், திருத்தணிகை - இயற்றமிழாசிரியர் விசாகப்பெருமாளையரவர்கள் சட்டகர் குமாரர் குமாரசுவாமி ஐயரவர்களும பிரதிரூபங்களைக்கொடுத்துதவினர். அவர்கட்கெம்மாலாய கைம்மாறியாது செய்யவல்லேம

ஆயினும், இவ்விலக்கியத்தைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கி மேற்கண்டவாறு எமக்குக்கிடைத்த பிரதிரூபங்களைப் பரிசோதித்து வருங்கால யாவும ஒன்றுக்கொன்று ஒரிடத்தினன்றிப் பலவிடத்தினும முறையெழுதுவோரால பிழைத்தலும விடுத்தலுமாகிய செயலானும, பூச்சுகளின வாய்ப்பட்டுப் பழுதெய்தியமையினாலும ஆங்காங்கு அவையிற்றின பொருள்களின்னவென எளிதிற்றோதற்கு இடம்பெறாமற் போயினமையின இதுகாறும காலநீட்டித்த தெனவறிக.

இதனறியும, உரையாசிரியர் இப்பிரபந்தத்திற்கு உரையெழுது முறையில ஆங்காங்கு மேற்கோளாகத்தெரித்த செய்யுள முதலிய

வைகளுட் சில இறையனாரகப்பொருளுரையில் உதாரணச்செய்யுள்களாக இருப்பதுகண்டும் அவை இன்னநூலின்கண்ணுள்ளவையெனத் தேர்ந்து தெளிய வருந்தி முயன்றும் அவ்வாறு தேர்ந்துணரச் சாத்தியமின்மையின் அவற்றை $ இக்குறிப்பிட்டு வறிதே அச்சிட்டுவிடுத்தனம்.

இதுவுமன்றி, மற்றைமேற்கோள்களுட் பலவற்றையும் எம்பாற் கிடைக்கப்பெற்ற சிந்தாமணி, கல்லாடம் முதலிய இலக்கியங்களினும், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய சங்கச்செய்யுள்களினும் இன்னது இந்நூலின்கண்ணுள்ளதென அவ்வப்பக்கத்தினடியிற் குறிப்பிட்டுக்காட்டியுள்ளோம், இன்னும் விளங்காதன சிலவுளவாகலின் அவையிற்றை இதன்பின்னர் விளங்காமேற்கோள்களெனச் சேர்த்துமிருக்கின்றோம்.

ஆகவே, கல்விகேள்விகளானிறைவுற்ற மூதறிவுடையோரெவரேனும் இப்பதிப்பில் யாதொருபிழை பொதுளியிருப்பின் அதனையேனும், விளங்காமேற்கோள்களுள் யாதேனும் தங்கள்நூலாராய்ச்சியிற் காணப்பட்டுள்ளதாயின் அதனையேனும் எடுத்துக்காட்டுவராயின் அவற்றை அடுத்த பதிப்பிலெடுத்துக் காட்டுவதுமன்றி அப்பேருதவிக்கு அவர்பால் நன்றியறிதலாகியகைம்மாறு எம்பாற் கணிக்கற்பாற்றன்றெனக் கூறுகின்றோம்.

திருவாதவூரடிகளருளிச்செய்த திருக்கோவையாருக்கு இவ்வுரையாசிரியர் ஒருவரோ சேனாவரையருரைசெய்தனர் என்றமையானும் பலரும் பேராசிரியரெனக் கோடலானும் பேராசிரியருரையென்றே காட்டினும்.

ம. தெ., ம. ச.

விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.	வரி.	மேற்கோள்கள்.
௩	௨௬-௨௭	"களவிலொழுக்கமு ... ... னகமெனமொழிப."
௫	௨௫-௨௬	"மெய்ககிளையாழோர்...நிகழ்தல்கடனெனமொழிப '
௧௧	௭-௧௦	"உரையுறைநிந்தமிழ் ... . ' திருநுதலே"
௧௬	௧௦	"இளையரிநாணற்கிழங்கு மணற்கீனற"
௩௧	௨௩-௨௫	"கொல்லல்கொல்லல் ... புல்லலெஞ்ஞான்றும்."
௩௨	௮-௧௧	§"மின்னிறபொலிந்த . . வென்னீபுலமபுவதே."
,,	௧௨-௧௫	§"பொன்னூர்புனைகழற் . . ... னழுங்கற்கவே."
௩௩	௯-௧௨	"வெட்சிகிளைகவாதல் ... வளைததலாகுமுழிஞை."
௪௩	௨௦-௨௧	"பொருளது புணாவே . மருளவரூஉமரபிறறென்."
௬௩	௧௧ ௧௪	"தொய்யில்வனமுலையுந ... . . யிதுவநதவாறு"
௬௪	௯-௧௨	§"ஆணைநெதானையை .. ... தடஞ்சுனையே"
௬௬	௧௮-௧௯	"நாணநடுங்கவு ... காணுஙகாலைததலைமகடேதது."
௬௭	௨௮-௨௯	"ஒப்பில்கூட்டமு ... . சிதைவுமபெருநதிணை."
௬௮	௧	"அகததிற்சிதைநததுபுறததினபாறபடும"
௭௯	௨௯-௩௨	"துவைக்குந்துணிமுனனீா ..., மணனலார்பாடல்."
௮௬	௨௫-௨௮	"வையகதிழவண . நாடறியக்கவகைவயொருஙகு."
௧௦௫	௨௭-௨௮	"நல்வினையாற்று . . .. தூறறலிஞலவநததுயா."
௧௧௨	௪	"ஆஙகணுன்கேததலைப்பெயன்மரபே."
௧௧௬	௧௫	"வாணமலைந்தெழிநதோனைமகிழ்ந்துபறைதூஙக"
௧௨௫	௪-௭	"ஆடவாகளெவ்வா . ... மதிறகசசிமாணபு."
,,	௧௨	"கோடாப்புகழுமாறன்"
௧௪௨	௨௫	"வம்புறுவென்றுசெப்புறறதோாபகை"
௧௪௯	௪-௭	§"அடிககணணதிருமு ... துயின்றிலவே."
௧௬௬	௨௫	"வேஙகைசணபகமவணடுஞலா"
௧௬௭	௩௧	"வானிரணடுமொறு ... பொன்மழைக்கணுமாதரா."
௧௮௨	௨௯	"வரைவிடைவைதது . . . தெனமஞர்புலவா."
௧௮௭	௨௨	"உரறகாலயானை ... ... செந்நாயேறறை"
௧௮௯	௬௯	"கநதையயாாதாஙகுங . . மெயகுளிாமின்கண்டு."
௨௨௩	௩௪	"குனறி-நெஞ்சுபகவெறிநத வெஞ்சுடாநெடுவேல"
௨௩௬	௨௦	"அனைநிலைவகையோடாஙகெழுவகையால்."
,,	௨௩	"காமொதிாகானமபாடினேமாக"
௨௬௩	௫	"கடலனனகாமமுழநது"
௨௬௬	௨௫-௨௬	"தேவாகுலமே சாலையம்பலமே"

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௯	மாக	காம
௧௯	௨௪	தலைவி	தலைவன்
௨௬	௫	- புழுகு	——
௩௦	௨௯	பிரிவெனஞுங	பிரிவனெனஞுங
௭௮	௧௪	சாதகங்குரமெனஞுஞ்	சாதுராங்கமெனஞு
௮௦	௧௪	†"கோளகொத்துக் ... குலைவாழை"	கோள-கொதது † "கோட்டெங் இன குலைவாழை"
௮௦	௧௫-௧௬	கோள்வண்கோட்	வணகோட்
௯௩	௧௯	கண	கள
௯௪	௨௧	மகள்	மகன்
௯௫	௨௧	முலலையுஞு	முலலையஐ
,,	௨௯	,,	,,
௯௬	௬	வந்தவா	வநதவா
௯௮	௧௨	இ - ள்.——	இ-ள். தஞ்சைவாணன்வெற்பா ! இலாஙகலி தென்னை மா பாக்கு பலா வாழையுமாகிய மரங்கள்
௧௦௧	௧௫	தழை	தமைக
,,	௧௭	—— வாடி	மெயவண்ணமவாடி
௧௦௩	௧	யுடைய——	யுடையவஞுகி !
௧௧௮	௧௦	செலலல்	சொல்லல்
,,	௧௩	கூறஞுந	கூறலிஞுந
௧௧௯	௮	கிளவி——	கிளவியும்
௨௮	௨௭	மென்	மண்
௧௩௦	௨௩	வேணடினன	வேணடினள்
௧௩௪	௩௪.	விர்ஙதை. வெறறி	விரஙதைவெறறி
௧௩௬	௧௮	சொல்லை	செல்லை
௧௩௮	௨௪	வேளின்	வேலின்
௩௯	௨௮-௩௦	தலை . குரியண	——
௧௪௦	௩	சேறஞு	சேரஞு
௧௫௧	௧௪	வகை	மஙகை
,,	௧௪-௧௫	குழலினின்றுஆயர்	குழலி ! நின்றுயர்
௧௫௫	௧௪	யேன்——	யேன் என்
,,	௧௯,௨௦	தலைவாக்	தலைவற்
௧௬௫	௫	கூறிவந்த	கூறிவந்ததனை
௧௮௬	௯	மகவும்	அகவும;
௧௮௯	௮	வாயினது	வானது
,,	௧௫	நான்கே	மன்ன
௧௯௦	*	சே ௩௨.	சே. ௧௯.
௧௯௧	*	சூ. ௧௬.	சூ. ௩௨.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௯௨	௫	வெள்வலையீர்!	வேலனையீா!
௧௯௩	௧௦	கரிய	அரிய
௧௯௭	௩௧	வாளிரண்டு ... மாதராா"	"வாளிரண்டு...பொன்மழைக்கண் மாதராா"
௧௯௯	¶	செ. ௩௩௪.	செ. ௩௨௪.
௨௦௦	௨௯	சொன்ன ——	சொன்னசொல்லை
௨௦௨	௩௩	பெருவாயப	பெருளாயப்
௨௦௩	௧௬	இ - ள். ——	இ - ள். நலலாய்!
,,	௩௦	யின்மேல்	யென்மேல
௨௦௬	௨௩	யொழித	யொழிந
,,	௨௯	புனறறு	புனறரு
௨௦௭	௨௯	நீா ——	நீா இடப்பாகம் நனைதத்லால
௨௧௩	௬	பாாவைகளுள்	பார்வைகளும
,,	*	சூ. ௪௧௩.	சூ ௨௨.
௨௧௮	௨௬	அவன	அவள
,,	௨௭	ளென்க	னென்க
௨௨௦	௮	வலை	விழை
௨௨௧	௧௮	கொடியால	கொடியாள
௨௨௨	௧௭	பாலன	பாலான
௨௨௩	௧௪	அழுகின்ற ——	அழுகினற நினது
௨௨௪	௧௧	யேயதினேன	யெய்தினேன
௨௩௦	௩௦	—— பாடு	வணடு - அமபு. பாடு
௨௩௧	௩௧	ளலலள, தையலாா	ளல்லது அயலாா
௨௩௨	*	சூ. ௧௯.	சூ. ௨௦.
௨௩௪	௧௦	அலக்தோா	அலாநதோர்
,,	,,	பூட்டு	பூட
௨௪௭	௨௧	இ - ள். ——	இ - ள். முகிழநகையே!
௨௫௩	௧௮	இ - ள். ——	இ - ள். கோமளமே!
௨௫௯	௧௫	ஓ	எ
௨௬௧	௨௧	மனத்தொடு	மணதடொடு

குறிப்பு.—(1). —— இக்குறி பிழையின்கீழிருக்கின் விடுபட்டதனையும் திருத்தத்தின் கீழிருக்கின் சேர்க்கப்பட்டதனையும் விளக்கும.

(2). ௨௧௭-ம் பக்கம் தன்பதியணிமைசாற்றல் என்னுங் கிளவிக்கு 'இவ்விடத்தில நுமதூரில வைகிப்போதல பொருநதாது எம்பதிப்போதல் வேணடுமென்று தலைவன் கூறியவழி தலைவன்றன்பதி அணிததென்பதனைக் கண்டோர் கூறுதல்'.—எனப் பொருள்கொளக.

(3). ௨௫௮-ம் பக்கம் ௨௫-ம் வரிக்குப்பின் 'இச்சொற்கு மனம் பொறுததேன் சொல்லாய்' என்பதனைச் சேர்த்துப் பாடமோதுக. இவ்வாறு இங்குவிடுபட்டதனை அடுத்த செய்யுள் விசேடவுரையின் தலைப்பிறகாண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவை

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யா மொழியா னெனும்பெரியோர்
புகலும் வாணன் கோவையுரை
மையார் சோலைக் குன்றத்தூர்
வளரட் டாவதானி சொக்கன்
கையார் கனிபோ லகப்பொருளிற்
காணுஞ் சங்கை யெலாந்தீர
மெய்யாந் தொல்காப் பியநூலின்
விதியா லெழுதி விளக்கினனே. ௧

இது மன்னுபுகழ்பெற்ற வாணன் றன்மேல் பண்ணிய கோவையுரை பகர்ந்தான் இவன் என்பது.

இதன்பொருள்.

திரிபுபடாத சொல்லினை யுடையானென்று யாவராலும் புகழப்படும் பெருமையுடையவராற் சொல்லப்படும் வாணன் என்னும் இயற்பெயருடையானது கோவை யெனனும் பாட்டிற்கு நால்வகைத்தாகிய உரையை, மேகங்களைப்பொருந்தாநின்ற சோலைசூழ்ந்த குன்றத்தூரென்னும் நகர்வளர்தற் கேதுவாகிய அட்டாவதானத்தை யுடையனாகிய சொக்கன் என்னும் இயற்பெயரையுடைய நாவலர்பிரான், அகங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக் கனிபோலத் தன்னால் விபரீதம் ஐயமறக் காணப்படும் அகப்பொருளிடத் துப் பிறக்கத் தோன்றுவ கடாவிடையெல்லாந் தீரும்படி உண்மையா மென்று, அதங்கோட்டாசிரியர் முதலானோராற் கொள்ளப்படுந் தொல் காப்பியன் என்னும் முனிவனாற் செய்யப்பட்டதாய் நிரம்பிய இலக் கணத்ததாய அந்நூலினியல்பால் எழுதுதலைச்செய்து, யாவரும் அறியும் பொருட்டுத் தெரிவித்தானென்க.

திரிபாவது ஒன்றையொன்றாகக்காண்டல். அது பொய்யாமொழியா னெனவே வந்தனை முதற்காரணமாகவுடைய பாவினையும் உடையானென்பது தானே பெறும். சொல்லினையும் பாவினையுந் திரிபின்றி யுணரவே அவ

வுணர்ச்சிக்குப் பயனாகிய ஒழுக்கமுடையா னென்பதாம். இவ்வகையாய பேருணர்வுடையாராற் புகழப்பட்டானெனவே அவனது பெருமை கூற வேண்டாவாயிற்று. 'வளரட்டாவதானி' என்றது அப்பொருண்மைக்கண் வந்த வினைத்தொகை.

* "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று." — என்னும் திருவள்ளுவர் கூறிய திருக்குறளினது பயனுக்கு உதாரணம் இவனென்பது பெற்றாம். முன்னை நல்வினை யுண்மையாற் பிறந்த நுண்ணறிவான் இவன் காண்டலாற் சங்கையினன்றென்பது தோன்ற, தானும் அகப்பொருளென மாறிய பிறர்க்குத் தோன்றுமென வருவித்துரைக்க. நிரம்பிய இலக்கண முணராதார் தாம் வேண்டியவாறே கூறிய கூற்றைத் தன்மொழியா னீக்கி, மாசுண்ட மணியைத் துடைப்பார்போன்று, செய்தானென்பது விளக்கினான் என்பதனாற் பெற்றாம். 'குன்றத்தூர்ச் சொக்கன் கையாற் கனிபோலக் கோவைக்கு உரையெழுதி விளக்கினான்' என ஒருதொடராக்குக.

பொய்யா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் மொழியார் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரது முதனிலையாகிய மொழி யென்னுங் கருவிப் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. புகலும் என்னும் பெயரெச்சம் கோவையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் கொண்டது. வாணன் கோவை யென்றவழி ஆறாம் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. சோலைக்குன்றத்தூர் என்பது உருபும் பொருளு முடன்றொக்க தொகை. அட்டாவதானி என்பது வடசொன்முடிபாகிய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சக்குறிப்பாய்ச் சொக்கன் என்னும் பெயரோடியைந்தது.

இது † "குறிப்புமுற் றீரெச்சமாகலு முளவே." என்னும் விதிபெற்றது. நச்சினார்க்கினியர் எச்சமுற்றாதலன்றி முற்றெச்சமாகாதென்று கூறினாரேலோவெனின், அஃதிலக்கணமன்று, குறிப்பு வாய்பாட்டான் எச்சங்கண்டன்றே முற்றாய்த் திரிந்ததென்று சொல்லுதல்கூடுவது: அது கருதி முற்றே கூறினமையா லெனக.

கை என்பது ஆகுபெயர். போல் என்னும் உவமவுருபு வினையுவமத்தின்கண் வந்தது. தொல்காப்பியநூல் என்றவழி மூன்றாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன்றொக்க தொகை. நிலைமொழியீறு திரிந்து கருத்தாகுபெயராய்ப் பண்புத்தொகை யாயிற்றெனினும் இழுக்காது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றும்.

---

* திருக்குறள், செ. ௨௩௬. † நன்னூல், சூ. ௩௫௧.

உ

கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவை

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

காட்சி என்றது தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டல். தலைமகனென்றுந் தலைமகளென்றும் கூறிய இவர் யாரெனின் இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவராணுடிக் கூறப்பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புனைந்துரை யாற் றோன்றினோரென்க. இவரது இலக்கணம் யாதோவெனின், பிணி மூப்பு இறப்புகளின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையராய உருவும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றான் தம்முள் ஒப்புவமை யராய்ப் பொருவிறந்தாரெனப. என்னை, —

* "பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ
டுருவு நிறுத்த காம வாயில
நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே."—என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரவகையான் இப்பத்துவகையும் ஒத்திருப்பது இலக்கணம்; இவற்றுள் ஆண்டு என்பது இருவர்க்குங் களவிற்காணும்போதில் எத்தனை யாண்டு கூறவேண்டுமென்று கூறின், பதினைந்தாண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்கதலைமகனும், பதின்றோராண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்கதலைமகளும் களவொழுக்கத்தில் நிகழ்வரென்றுணர்க. என்னை, —

† "களவினுட் டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டம்
திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப."—எனவும்,
"களவி னொழுக்கமுங் காலமுந்
திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப."—எனவும்வரும் சூத்திரங்களாற் கண்டுகொள்க.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், சூ. உரு.
இறையனார் அகப்பொருள், சூ. கூஉ.

தலைமகனென்றும் தலைமகளென்றும் கூறப்படும் விதியாதெனின், கோவை யாதலின்கூறவேண்டுமென்பது. கோவை யாவதென்னெனின், பாட்டியலுட் கூறப்படுஞ் செய்யுட்களில் இஃதோர் செய்யுட்கோவை யென்று பெயராயது. அது என்னையெனின், மணிகளை யோரினமா யொழுங்குபடக் கோப்பது கோவையென்றுபெயர்; அதுபோல, இதுவும் அகப் பொருட் கிளவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்து நிற்றலின் கோவை யென்று பெயராயிற் றென்பது.

அகப்பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்திணையபயனென்பது. ஆயின், அகம் என்பது யாதோவெனின, ஒருவனும் ஒருத்தியும் தம்மு ளொத்த அன்பினராய்க் கூடுங் கூட்டத்தின்கண் பிறந்த இன்பம், அக் கூட்டத்தின் பின்னர் ஆண்டனுபவித்த அக்காலத்தில் இன்பம் எவ்வாறிரு ந்ததென்று அவ்விருவரி லொருவனையொருவர் கேட்கின், தமக்குப் புலப் படக்கூறப்படாதாய், உள்ளத்து உணர்வேநுகர்வதாய் அகத்தேநிகழ்தலின் அகம் எனப் பெயராயிற்று ஆயின், அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றதோ ராகுபெயராமென்பது, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத் தில் அகத்திணையியல் என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியரும் இவ்வாறே உரை கூறினாரென் றுணர்க.

பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும்பொது வென்பது. அகத்தைச் சார்ந்துவரும் பொருளெல்லாம் அகப்பொருளென னப்படும். புறத்தைச் சார்ந்துவரும பொருளெல்லாம் புறப்பொருளென னப்படும். இனிச் சுவை யொன்பானுள் இஃது இன்பச்சுவையென்று கூறப் படும. அச்சுவை யாவையோவெனின், வீரம், அச்சம், இழிவு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, சாந்தம். இவற்றுள் சாந்தம் ஒழிந்த எட்டுங்கூறப்படுவன. அவற்றுள் இச்சுவை காமம் என்று சொல்லப்படு வது. காமம் எனினும், இன்பம் எனினும, சிங்காரம் எனினும ஒக்குமாக லின் இக்கோவை இன்பச்சுவை யென்னப்படும்.

இஃது எனைத்துவகையாற் கூறப்பட்டதோவெனின், களவு, கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோளாற் கூறப்படும். கைகோள் என்பது யாதோ வெனின், கை என்பது ஒழுக்கம், கோள் என்பது கொள்ளுதல். 'நிறை கோட்பறை' யென்பதுபோல நின்றது; எனவே, களவொழுக்கம் கற் பொழுக்கம் எனப்பட்டது. களவாவது யாதோவெனின், தலைமகனும் தலைமகளும் கொடுப்போரும் அடுப்போருமின்றிப் பாண்மை வகையால் தாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தலான், இவ்வியற்குக் களவியல் என்றுபெய ராயிற்றென்பது. ஆயின், களவென்பது தருமநெறியன்றே, இலக்கணம் பலவற்றினுங் கூறிய வழக்குப்பயிற்சியாய் வருவதென்னையெனின், கள

வித் தீங்குதருவதாய் ஈசுகத்துக்கேதுவாய செய்யத்தகாத களவென்றறிக. அறஞ்செய்ய மறமாகவும், மறஞ்செய்ய அறமாகவும் வருதலுமுள.

அஃதென்னை யெனின், தக்கன் வேள்விசெய்ய அவனுக்கே தீங்கு தருதலான் அறஞ்செய்ய மறமாயிற்று. ஒருவன் அயலார் மனைவியைக் கைதொட்டான்; அப்போ தொருவனைக் கரிகூறிக் கூவினன்; கூவவே தொட்டானை அரசன்முன்னே ஈர்த்துப்போய்விடக் கரியோனை யழைத்து உள்ளபடி கரிகூறென்ன, அவன் கைதொட்ட தில்லையென்று கூறினன்; கரிகூறவே அவனைப் போவென்று அரசன் விடுத்தனன். ஆங்குப் பொய் யுரைத்தது அறமாயிற்று. இவன் கைதொட்டானெனின, அவன்தலை யோடுமுடியும். இனிப்பொய்யுங்களவும் இரண்டு மொக்குமென்பவாதலான் களவினும் நன்குதரு களவுமுண்டு. இக்களவு கேடுமுதலிய துன்பங்களைத் தருவதன்று.

எண்மணத்துள் ஒருமணமாய்க் கந்தருவநெறியென்று மறையொழுக் கமாய்க் கூறப்பட்டதாகலின் தருமவொழுகக மெனப்படும். நாகப்பட் டினத்தில் புத்தர் தெய்வம் பசும்பொன்னாற் செய்திருந்தது. அதனை † ஆலி நாடர் களவிற்கொண்டுவந்து திருவரங்கத்து மதில்செய்வித்தனர். அதனால் அவர் அச்சமையத்தில் கடவுட்டன்மையராய்விளங்கினர். அவரைக்குற்றங் கூறுநர் ஒருவருமிலராதலால் களவினும் நன்குதருகளவும் உண்டென்றறிக.

ஆயின், களவென்று பெயர்கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், வேதத் தினை பலபொருளும் மறைந்திருக்குங் காரணத்தான் மறை என்றுபெயர் கூறினாற்போல, பிறரறியாமை இருவருங்கரந்த உள்ளத்தராய்க் கூடுதலான் களவியல் என்றதென்க. பின் கற்பின்வழி நின்று விளங்குதலான் குற்ற மின்றெனக் கொள்க.

இக்களவொழுக்கத்திற்கு முன்னர்க் கைக்கிளைகூறப்படும்; என்னை,—

“மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல கடனென மொழிப”— என்பது இலக்கண

மாகலின்.

கைக்கிளை என்பது யாதோவெனின், கை யென்பது சிறுமை; கிளை யென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமையுறவென்பது கைக்கிளை என்று பெய ராயிற்று. கைக்குடை, கைவாய்க்கால், கையரிவாள் எனவழக்கிடத்துஞ் சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அஃதென்னை யெனின், ஒருதலைக் காம மென்னப்பட்டுத் தலைமகன்கூற்றாய் நிகழ்தலினானென்க. அதனுள் இக ழினவி காட்சி யென்னப்பட்டது.

காணுமியல்பூ யாதோவெனின், முன்சொன்ன தலைவனும், கற்கநும் எதிர்போத்தும் கடுங்கண்யானையும் தறுகட்பன்றியும் கருவரையும் இருபில

† திருமங்கையாழ்வார்.

னும் பெருவிசும்புமீனையார் ஆனிமொய்ம்பினர் அரிமான்றுப்பினர் பற்ப னாருயிரனார் கூர்வேலினையர் நற்குழுசசெல்வனெனபது முடிந்தது. இவ ளும் உடன்பிறந்து உடன்வளர்ந்து நீர் உடனாடிச் சீர் உடன்பெருகி ஒல் லட்டுட்டப் பால் உடனுண்டு பல் உடனெழுந்து சொல் உடன் கற்றுப் பழமையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும் உடையார் பற்பனூருயிரனா கண்ணுமனமுங்கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர் நற்குழுத் தாரகை நடுவண் தண மதிபோலச் செலவாளெனபது முடிந்தது. முடியவே, தமியராய்ப் புணர்ந்தார் என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மாறுகொள்ளாது; என்னை, அவள் ஆயங்களும் பொழிலிடம புகுதலும் விளையாட்டு விருப்பினாற்பிரியும. என்னைபிரியுமாறெனின், ஒருவா ஒரு வரின்முன்னர்த் தழை விழையததக்கன தொடுதுமென்றும், கண்ணி நண்ணறுநாற்றதன செய்துமென்றும், போது மேதககன கொய்துமென் றும், மயிலொடு மாறுபடுதுமென்றும், குயிலொடு மாறுகூவுதுமென்றும், அருவியாடி அஞ்சுனை குடைதுமென்றும், வாசமலர்க்கொடியில் ஊசலாடு துமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளாா இப்பாலுள்ளாா கொல்லோவென் றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார் கொல்லோவென்றும் இவ்வகை நினைத்துப் பிரிபவென்பது.

இவ்வகை அவளைதமியராயப் பிரிபவெனின், எட்டியுஞ்சுட்டியுங் காட்டப்படும் குலத்தனளல்லளாகலானும, பான்மை அவ்வகைததாகலா னும் பிறவாறு நினையாா பிரிபவெனபது. ஆயின, இவ்வகைப்பட்ட ஆயத் திடை மேனாட்பிரிந்து பயின்றறியாதாள் தமியளாய நிற்குமோவெனின், நிற்கும்; தான் பயின்ற இடம் தன் ஆயததினோ டொககு மாகலானென் பது. யாங்ஙனம் நிற்குமோவெனின், சநதனமும் சண்பகமும தேமாவும தேமபலவும அசினியும அசோகும் கோங்கும வேங்கையும் குரவமும விரிந்து, நாகமும் திலகமும் நறவும் நநதியும் மாதவியும் மல்லிகையும மௌவலொடு மணிக்கமழ்ந்து, பாதிரியும பரவைஞாழலும பைங்கொன்றையும் பிணி பவிழ்ந்த பொரிப்புன்கும் புன்னைகமும உருககொடு முகைசிறந்து, வண டறைந்து, தேனார்ந்து, வரிக்குயிலகள் இசைபாடத, தணடெனறல் இடை யிட்டசைந்த் தனியவளா முனிவுசெய்யும பொழிலது நடுவண ஓர்மாணிக்கச் செய்குன்றின்மேல் விசும்பு துடைதது பசமபொன் பூத்து வண்டு துவைப் பத் தண்டேன் துளிப்பதோர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்; கண்டு பெரியதோர் காதல் களிகூர்ந்து தன் செம்மலர்ச சீறடிமேற் சிலம்பு கிடந்து சிலம்பு புடைப்ப, அம்மலரணிக் கொம்பா நடை கறபதென நட ந்து சென்று, நறைவிரி வேங்கை நாணமலர் கொய்தாள்; கொய்தவிடத்து மரகதமணி விளிம்படுத்த மாணிக்கச் சுனைமருங்கினதோர் மாதவிவல்லி மண்டபத்துப் போதுவேய்ந்த பூநாறு கொழுநிழற் கீழ்க் கடிக்குருக்கத்தி கொடிபிடிததுத் தகபெடு பசம்பொற் சிகரங்களின் முகடுதொடுத்து வங

இழிதரும் அருவிபொன் கொழித்து மணிவரன்றி மாணிக்கத்தொகு வயிர முகந்து அணிகிளர் அருவி ஆடகப்பாறைமேல் அதிர்குரல் முரசின்கணிரட்ட, வண்டுந்தேனும் யாழ்முரல, வரிக்குயில்கள் இசைபாட, தண்டாது தவிசு பட, போர்த்ததோர் பளிக்குப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்போலத் தன் கோலக் கலாவங் கொளவிரித்து முளையிளஞாயிற்று இளவெயில் எறிப்ப ஓர் இளமயில் ஆடுவது கண்டு நின்றாள். அப்பால் தலைமகனும் பறம்பனூருயிரவர் கூர்வேலிளையாரொடுஞ் சிரமலைச்சாரல் வேட்டம் போய் விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்ததோர் கடுமாவின்பின்னோடிக் காவலிளையவரைக் கையகன்று, நெடுமானதேரொடு பாகனை நிலவு மணற் கானியாற்று நிறுகப் பணித்து, தொடுகழல் அடியதிரச் சுருளிருங் குஞ்சி பொன்ஞாணிற் பிணித்து, கடிகமழ் நறுங்கண்ணி மேற்கொண்டு வண்டு மணமயர, அஞ்சாந்தின் நறுநாற்றம் அகன்பொழிலிடைப் பரந்து நாற, ஆடுசிலை ஒருகணை ஏந்திவடிவுகொண்ட காமன்போலச் சென்று அவள் நின்ற இரும்பொழில்புகும். அஃதியாங்ஙனமோ வெனின், வடகடலிட்ட ஒருநுகம் ஒருதுளை தென்கடலிட்ட ஒருகழிசென்று கோத்தாற்போலவும், வெங்கதிர்க்கனலியுந் தண்கதிர்மதியமுந் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும் தலைப்பெய்து ஒருவரொருவரைக் காண்டல் நிமித்தமாகத் தமியராவரென்பது.

புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தின்
அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தாலவெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல்
வயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

உரை கூறுமிடத்து † நான்குவகையாற் கூறப்படும். அவை யாவை யெனின், கருத்துரைத்தல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல், அகலங்கூறல் என நான்கு வகைப்படும் அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது,—சொல்லப்படுஞ் செய்யுளின் கருத்தையுரைத்தல். கண்ணழித்தலாவது,—பதப்பொருளுரைத்தல். பொழிப்புத்திரட்டலாவது, — அச்செய்யுளிற் கூறப்படும் பொருளைத்தொகுத்து ஒருபிண்டமாகக் கூறுதல் அகலங்கூறலாவது,—அச்செய்யுளின் பொருளைத் தூய்மைசெய்தற்குக் கடாவிடையுள்ளுறுத்தி ஐயந்தீர விரித்துக் கூறல்.

அவற்றுள் இச்செய்யுட்குக் கருத்துரை யாதோவெனின், இளவி கூறவே கருத்துரையாய் விளங்கி நின்றதெனக் கொள்க.

ப-ரை. புயலே சுமந்து - புயலைத்தாங்கி, பிறையே அணிந்து - மதிக்கலையைத்தரித்து, பொருவிலுடன் கயலே மணந்த கமலம் மலர்ந்து - போர்செய்யும் வில்லுடனே கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலர்ந்து, ஒரு

† "பொழிப்பே யகல நுட்பமெச்சமெனப் பழிப்பில் பல்லுரை" — என்பதனானுமுணர்க.

கற்பகத்தின் அயலே - ஒருகற்பகத்தின் பக்கத்து, பசும்பொற்கொடி பசிய காமவல்லிக்கொடி, நின்றது - என் கண்ணெதிரே நின்றது. ஆல் - அசை. வெள்ளை அன்னம் - வெள்ளை நிறத்தையுடைய அன்னம். செந்நெல் - சிவந்தநெல். வயல் - கழனி. தடம் பொய்கை - பெரியவாவி. சூழ்-சூழ்ந்த. தஞ்சைவாணன் - தஞ்சாவூரிலிருக்கும் வாணன். மலயத்திலே - பொதிய மலையிடத்து. எ - று. — இது கண்ணழித்தல்.

பொ-ள். அன்னப்புள் செறிந்த வயலும் வாவியுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் பொதியவெற்பில் ஒரு கற்பகத்தருவின் பக்கத்தில் ஒரு பசும்பொற்கொடி புயலைத்தாங்கிப் பிறையைத் தரித்துப் போர்செய்யும் வில்லுடன் கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரை மலர்ந்து என்கண்ணெதிரே நின்றது. எ - று. — இது பொழிப்புத்திரட்டல்.

வி-ள். 'புயலைச்சுமந்து பிறையையணிந்து பொருவிலுடன் கயலை மணந்த கமலமலர்ந்து' என்னும் வினையெச்ச வடுக்குகள் 'நின்றது' என்னும் அஃறிணை முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தது. 'புயலைப் பிறையைக் கமலத்தை' என்னும் இரண்டாமுருபு தொக்கு நின்றது. ஏகாரமனைத்தும் ஈற்றசை. 'வயல்பொய்கை' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. புவியின்கண் கற்பகத்தருக் கூறினது குற்றமெனின் குற்றமன்று. என்னை,—

தேவரெல்லாரும் பொதியமலையிற் கூடி யிருந்தலின் அம்மலைக்குப் பொதுவில் என்னும்பெயர் இக்காலத்து பொதியில் எனத்திரிந்து மரூஉவாய் நின்றதாதலால், தேவரிருக்குமிடத்துக் கற்பகத்தரு இருக்குமென்பது துணிபு. அன்றியும் குறுமுனியிருக்கும் மலையாதலானுங் கூறப்படும். கற்பகத்தின் அயலினிற்பது காமவல்லிக் கொடியாதலான் பசும்பொற் கொடி காமவல்லிக்கொடி யென்றுணர்க. இக்கவி கட்டளைக்கலித்துறை என்றுணர்க. திலதக்கலித்துறை, கோவைக்கலித்துறை யெனினும் அமையும். இதற்கு விதி "நோபதினாறே" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கண்டு கொள்க. ஆயின், 'யானுந் தோழியும்' என்பதும், 'வென்றான்வினையின' என்பதும், கலித்துறை யன்றோ வெனிற் கூறுதும்.—

† "மூவா முதலா வுலகமொரு மூன்று மேத்தத்
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னி னெய்தி
யோவாது நின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்வ னென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே."* — என்னுஞ்

சிந்தாமணிப் பதிகச்செய்யுளில் இதற்குப்பெயர், விருத்தத் தொகையாய் விருத்தத்திலக்கணம் நிரம்பாமையானும், நெடிலடி நான்காய்க் கலித்துறை போலசையிலக்கணம் நிரம்பாமையானும், விருத்தக் கலித்துறை யென்று

* சிந்தாமணி, கடவுள்வாழ்த்து, செ. க.

நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையானுணர்க — இது அகலங்கூறல்.
இதனில் அகப்பாட்டுறுப்பு வருமாறு —

* “ திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே காலம் பயனே முன்னம்
மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையென்
றப்பா லீரிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே.” — என்பதனுள் இப்

பாட்டிற்குத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, கூற்று - தலைவன், கேட்போர் - நெஞ்சு, இடம் - பொழிலிடம்,

‡ “ ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்
கருமநிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப.” — என்பவாகலின், காலம் -

இறந்தகாலம், பயன் - காட்சி, முன்னம்-வியப்பினுள்ளமகிழ்தல், தலைவியைக்கண்டு தலைவனவியந்து பொருளைக்கூறாது உவமையே கூறுதலான புறத்துக்கண்ட பொருள்காரணமாக நெஞ்சிற்றோன்றிய விகாரத்தன வினைவு மெய்ப்பாடாதலான், மெய்ப்பாடு - மருட்கை; திருக்கோவையாருரையில் காட்சிச் செய்யுட்கு மெய்ப்பாடு உவகை யென்று பேராசிரியர் எழுதினாரேயெனில் உவகையாகாது. என்னை, கண்டபொருளான் நெஞ்சின் மயக்கந் தோன்றி ஒன்றை யொன்றாகக் கூறுதலின் மருட்கையேயாமெனக் எச்சம்-நெஞ்சம் பொருள்வகை-அறமுதலாகக்கு துறை ஒவ்வோரிடங்களில் அரிதாய் வருமெனக்கொள்க, வந்தவிடத்து உரையிற்கூறுதுங் கண்டுகொள்க

காட்சிக்குப் பாட்டுப்பாடும் இயல் ஓரினஞ் சார்ந்தபொருளாற் பாடவேண்டுமென்பது இயல்பு அது சான்றோர் கூறிய கோவைச்செய்யுளிற் கண்டுகொள்க ஆயின், இச்செய்யுட்கு ஓரினஞ்சாராத தென்னையெனின், குறிஞ்சி நிலத்துப் பொருளையே ஓரினஞ்சாராது பாடியவாறு கண்டுகொள்க. இக்காட்சிக்கன்றி வழிநிலைக்காட்சிக்கு எவ்வாறு கூறினும் அமையும். காட்சிக்குக் கண்டபொருள் அவையவத்தைக் கூறாது உவமையைக் கூறவேண்டுவதென்னையெனின், இங்ஙனஞ் சிறந்துதோன்றுவதன் ஐயம் நிகழாதாதலான் இங்ஙனங் கூறவேண்டுமென்பது வாணனாட்டிடத்துப் பொருவிறந்த தலைமகனை பொருவிறந்த தலைமகளைக் கண்ணுற்றானென்புழி, இவன் பொருவிறப்புக்கு மாறுகொள்ளுமெனின், எனாடிக்குங் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்தித் தெய்வத்தோடொத்தவனுதலின், தேவரு ளொருவனென்று கூறப்படுமவன் கீர்த்தியிற்பாடும் புலவரால் தோன்றுந் தலைவனுந்தலைவியு மாதலான், மக்கட்டன்மையிற் பொருவிறந்தாராயினரெனக் கொள்க

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், சூ ௨
‡ தொல் பொருள் செய்யுளியல், சூ ௧௯௬

இததமிழ நாடகத்தமிழ் எனப்படும. என்னை, கிளவி யொழுஙகுபடக் கோததுக கதைபோலவநது நாடகததுககேறறலின. ஆயின, இலககண மென்று இலககணததிற கூறியவா றென்னையெனின, அநநாடகததமிழுக கே இலககணங கூறினாரெனக. இவையெல்லாம அகலவுரைபபாறபடும.

ஐயம்.

ஐயம் எ-து கணணுற்றதலைமகன கொடியலலள பெணணென்றறி நது, இஙஙனஙகாட்சிபிறசிறநது தோன்றிய இவள் தெயவப்பெணகளில எததெயவபபெணணோ வென்று ஐயப்படுதல கூறல

பாரணங கோதிருப பாறகட லீன்றபங கேருகததின
ஓரணங் கோவெற புறையணங் கோவுயா பாவுலாகக
வாரணங் கோடி தருநதஞசை வாணனறென மாறைறவையை
நீரணங் கோநெஞச மேதனி யேயிஙகு நினறவரே.

இ-ள். பாரிணிடதது பொழிலினமேலிருநது புவியினுளளோா சிறப்புசசெயய அசசிறபபைக கொளளுந தெயவப்பெணணே! திருப்பாற கடலபெற்ற பஙகேருகததுககண இருககும் ஒப்பில்லாத தெயவபபெண ணே! வரையரமகளோ! உயாநத பாவலாககுக கோடியானையைக கொடுக கும தஞசைவாணனது நாட்டகதது வரும வையையாற்றினகண தோற றிய நீரரமகளோ! நெஞசமே! தனியே யிஙகு நின்றவா யாரோவென்று அறியப்படாது. எ-று.

இதனுள ஓகாரஙகள ஐயபபொருளவென றுணாக நெஞசமே! தனியே யிஙகு நினறவா யாா? என நெஞசொடு வினாதற பொருணமை யென்று வினா ஓகாரம் என்பாரும, அவரோ இவரோ வென்று ஆராயதற பொருணமைககண வநததென்று தெரிநிலை ஓகாரம் என்பாரும உள ரலோவெனின, இககிளவி ஐயமாதலால ஐயபபொருணமையை விளககு வது இவவோகாரஙகள, அலலவெனின, ஐயப்பொருணமையையுணாதது வதுவேறினமைபோல, அவா கூறிய வினா ஓகாரமும, தெரிநிலை யோகார மும அபபொருணமையறிக

"பிரிநிலை வினாவே யெதிாமறை யொழியிசை
தெரிநிலைக கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
இருமூன் றெனப வோகா ரமமே"—எனச சூததிரததுள

ஐய ஓகாரஙகொணடிலராலெனின இசசூததிரததிற கொணடிலா. எழுத ததிகாரதது உயிாமயஙகியலில ஓகார வீற்றுப் பதமுடிப்புழி,

---

‡ தொல. சொல, இடையியல, கூ அ

"மாறுகொளெச்சமும் வினையுமெய்யும்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்." — என்னுஞ் சூத்திரத்தில் ஐய ஈகாரமுங் கொண்டார். அதற்குதாரணம், பத்தோ பதினொன்றோ வென உரையாசிரியர் காட்டிப்போந்ததனானுங் கொள்க. பாரணங்கோ என்பதற்குச் சூரரமகளிரொன்று கூறினமையால் இறையனார் அகப்பொருளில்,

"உரையுறை தீந்தமிழ் வேந்த னுசிதன்றென் னாட்டொளிசேர்
விரையுறை பூம்பொழின் மேலுறை தெய்வங்கொ லன்றிவிண்டோய்
வரையுறை தெய்வங்கொல் வானுறை தெய்வங்கொ லீரணந்த
திரையுறை தெய்வங்கொ லையந் தருமித் திருநுதலே". — என ஐயத்திற்குக்காட்டிய பாட்டில் பொழிலின்மேலுறை தெய்வமெனச் சூரரமகளைக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க. 'பங்கேருகத்தி ளோரணங்கோ' என்பது மகரவீறறுப்பதம் அத்துச்சாரியை பெற்று இன்னென்னும ஐந்தாமுருபு ஏழாவதின் பொருள்படவந்தது.

‡‡ "யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.' — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கண்டுகொள்க. அன்றியும ஊரிலிருந்தார், மலையிலிருந்தார் என்பதுபோறக் கொள்ளினு மமையும.

பொழிலைச்சார்ந்து நிற்றலின் 'பாரணங்கோ' வென்றும், இவள் நிற்குமிடம் பசும்பொற்றகடுவேய்ந்து மரகதவிளிம்படுத்த மாணிக்கச்சுனையருகு சண்பகம், பாதிரி, வகுளம், அசோகு, சந்தன முதலாய தருக்கள் மலர்ந்த பூநாறு கொழுநிழற்கீழ் ஒரு கற்பகத்தைச்சார்ந்து பளிக்குப் பாறைமேல் கோலங்கலாபம் விரித்து மயிலாடநோக்கி நின்றாளாகலின், இவள் நிற்குமிடத்துச் சிறப்புநோக்கிப 'பங்கேருகத்தி ளோரணங்கோ' என்றும், மலையிடத்து நிற்றலால 'வரையரமகளோ' என்றும, சுனைநீரருகுநிற்றலின 'நீரரமகளோ' என்றுங் கூறினானென்க.

பொழிலின்மேலிருந்து பூசைகொள்ளுந் தெய்வம் யாதோவெனின் சூரரமகளென்ப 'பாற்கடல்' என்ன அமையாதோ 'திரு' என்ற தெற்றுக்கோ வெனின், கடல்களில் குணமிக்க கடலாதலானும், தேவருக் கமுதங் கொடுத்தலானும, நெடுமால் பள்ளிகொண்ட இடமாதலானும் திருப்பாற்கடலென்று கூறப்பட்டது.

---

‡ தொல். எழுத். உயிர் மயங்கியல, சூ. ௮௮.

‡‡ ஷை சொல். வேற்றுமை மயங்கியல, சூ. ௨௩.

இவ்வாறு தலைவியும் ஐயுறாது எனையெனின், ஐயுறின் கந்திருவனோ! முருகவேளோ! இயக்கனோ! என ஐயுறவேண்டும். அங்ஙனம் ஐயுறவே அச்சந்தோன்றும், தோன்றவே காமவேட்கை நிகழாது, ஆதலால் கூறிற்றிலனெனக் கொள்க. (௨)

துணிவு.

துணிவு எ-து. கண்ணி வாடுதல் கண்ணிமைத்தல் முதலிய குறிகளான் மானிடமாதேயென முன் ஐயுற்ற தலைமகன் தெளிந்து கூறல்.

மையார் குவளை வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
நையா தொழிமதி நன்னெஞ்ச மேயினி நம்மினுந்தன்
நெய்யார் கருங்குழற் செம்மலர் வாடின நீலவுண்கண்
கையா லழைப்பன போலிமை யாநிற்குங் காரிகைக்கே.

இ-ள். நல்ல நெஞ்சமே! இன்று இக்காரிகைக்கு நம்மினும் தனது நெய்யார்ந்த கருங்குழலில் சூடிய செம்மலர்வாடின, அன்றியும் நீலம்போன்ற மையுண்டகண் கையினால் வாவென்றழைப்பதுபோலும் இமையா நின்றன, ஆதலால், கருமைபொருந்திய குவளைமலர்ந்த வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத தெவ்வர்போல நீ நையாதொழிவாயாக எ-று.

மதி - முன்னிலையசை. உண்கண் - மையுண்டகண். நெய்-புழுகு. ‡ "நெய்யொடு குங்குமம் நிறைந்த நீரினூற - பொய்கைகள் பூம்படாம் போர்த்தல் போன்றவே" என்றார் பிறருமெனக (௩)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதல் எ-து. தலைவி வேட்கை அவள் பார்வையால் தன்னிடத்துண்டென்று குறிப்பா லறிவது.

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில்
பெண்ணிற் சிறந்தவிப் பேதைதன் பார்வை பெருவினையேன்
எண்ணிற் சிறந்த விருந்துயர் நோய்தனக் கின்மருந்தாய்
கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பிலை யாவதுங் காட்டியதே.

இ-ள். மண்ணிலே மிகுந்த புகழையுடைய தஞ்சைவாணன் பொதிய வெற்பிடத்து பெண்மையிற்சிறந்த இப்பேதை தனது பார்வை பெரிய தீவினையேன் எண்ணத்தின் மிகுந்த பெரிய வேட்கைநோய் தனக்கு வருந்தப்பாடு செய்யாது இன்பஞ்செய்கின்ற மருந்துமாகி, கண்போற் சிறந்த உறுப்பில்லையாவதுங் காட்டியது. எ-று.

---

‡ சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செ. ருக.

துயர் - ஆகுபெயர். வேட்கையை நோயாக்கலால் பார்வையை மருந்தாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. அவயவம் பலவற்றினும் பயன்றருவ தின்மையாய்க் கண் பயன்தருவதாய்ச் சிறத்தலின், கண்போற் சிறந்த வுறுப்பில்லையாவதுங் காட்டியதெனறு கூறியது.

காட்சி முதல் குறிப்பறிதல் ஈறாக நானகுங் கைக்கிளை யென்று கூறப்படுதலின், கைககிளையுள் தலைவி வேட்கைக்குறிப்பினை யறிநதனன் என்புழி, கைக்கிளையென்பதனொடு மாறுகொள்ளும ; மறறெனனை யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

தலைமகள் பாாவை பொதுப்பாாவையே, இவன் தன்னவாமிகுதியால் பாாவையில வேட்கையுளதென்று கருதினனெனபதாயின, தலைவன அறிவிலனும, மறறெனனையெனின, தலைமகன வேட்கைக் குறிபபால பார்த்தார் என்புழி புணாசசிககு உடனபட்டாளாயிறறு. உடன்பட்டாள் எனவே தொலலாசிரியா கைககிளையிற் கூறாா.

மெயபபாட்டியலில் தலைவிககுக்கூறிய அவததையில

முதலவத்தை.

‡ " புகுமுகம புரிதல பொறிநுதல வியர்தத
னகுநய மறைததல சிதைவுபிறாக் கின்மையொடு
தகுமுறை நானகே யொனறெனை மொழிப."

இரண்டா மவத்தை.

a‡ " கூழை விரிததல காதொனறு களைத
லூழணி தைவர லுடைபெயாத துடுததலோ
டேழி நான்கே யிரணடெனை மொழிப."

மூன்றமவத்தை.

b‡ " அலகு றைவர லணிநதவை திருதத
லிலவலி யுறுதத லிருகையு மெடுததலொடு
சொலலிய நான்கே மூன்றெனை மொழிப."

நான்காமவத்தை.

c‡ " பாராட் டெடுததன் மடநதப வுரைதத
லீரமில கூற்ற மேறறலா நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளபடத தொகைஇ
யெடுதத நானகே நானகெனை மொழிப"

‡ தொல. பொருள். மெயபபாடடியல், சூ. ௧௩.
a‡ ஷை ஷை ஷை சூ. ௧௪.
b‡ ஷை ஷை ஷை சூ. ௧௫.
c‡ ஷை ஷை ஷை சூ. ௧௬.

ஐந்தாமவத்தை.

‡ "தெரிந்துடம் படுத றிளைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப."

இங்ஙனம் நான்கவத்தைக்கண்ணுங் கூறிய மெய்ப்பாடு பதினாறும் நிகழ்ந்ததில்லை, ஐந்தாமவத்தைக் குணநான்கினும் முதற்குணம் தெரிந் துடன்படுத லென்பதற்கு, ஆராய்ந்துடன்படுதலென்று இலக்கணங் கூறி னமையால், இவற்றி னொன்று மின்றிக் கைக்கிளையில் உடன்பட்டா ளென்று சொல்லுவது பொருந்தாதென்பது. ஆயின், சான்றோர் செய்யுள் பலவற்றினுங் கைக்கிளையுட் குறிப்பறிந்தானென்று கூறியவாறென்னை யெனின், அவள் பார்த்த பார்வை நன்றெனக்கோடற்கும், அன்றெனக் கோடற்கும் பொதுவேயாம். அஃதென்னையெனின், ஒருவன் பசித்து வந்தா னொருவனைக்கண்டான், அவன் பசியோடிளைத்துவந்தவன் முகத் தைப்பார்த்தான்; அப்பார்வை பசிதீர்க்குமென்பதோ தீராதென்பதோ வென்னல்போல நின்றது. பசித்துவந்தான் இவன் சோறுகொடுப்பானெ ன்றெண்ணுவ தல்லது, கொடானென வெண்ணுவதில்லை; ஆதலினா னெனின் தன்னவாவினானென்பது. அதுபோலத் தலைமகனும் தன்னவா வயத்தனாய்க் கூறியதல்லது அறிவிலனாய்க் கூறினான் அல்லனென் றுணர்க.

இனி வேட்கையின் குறிப்புணர்ந்தது பதினொருங்கலி முறுவற்குறிப் புணர்தற் செய்யுளிற் கூறியவாற்றா னுணர்க. இனி இவ்வாறே அகத் திணையியலில் †"முன்னைய நான்கு முன்னதற்கு" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சினார்க்கினியருரையின் அவ்வேட்கை மிகுதியாற்கூறியதல்லது உடம் பட்டாளல்லளென்று கூறியவாறுணர்க. அவளுடம்படுவ தெங்ஙனமெ னின், மறுத்தெதிர் கோடலின்கணே யுடம்பட்டவாறுணர்க. ஆயின், நான்கவத்தைக்கணேறிய பதினாறுவகையும் நிகழாதன்றோ உடம்படுவ தெனின் நிகழ்ந்தது உண்டென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின் மெய்தொட் டுப்பயிறல் முதலிய நிகழ்ந்துழி எல்லாவகையும் நிகழ்ந்தவாறு கூறவேண் டுவதாயிற்று. (௪)

கைக்கிளை - முற்றும்.

---

‡ தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், சூ. கஎ.
† ஷை ஷை அகத்திணையியல், சூ. ருஉ.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது, தெய்வத்தாற் கூடுதலும், தலைவியாற் கூடுதலும் என இருவகைப்படும். செய்யுட்பாடுவார் தெய்வப்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர், தலைவியிற்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர். இவ்விரண்டிற்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சியென்று பெயராகூறப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் தலைவியிற்புணர்ச்சியாய இயற்கைப் புணர்ச்சியென்று கொள்க.

* "வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமெனத் திறைவியிற் கூட்டநால் வகைத்தே." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இயற்கைப்புணர்ச்சி நான்குவகைப்படுமெனக் கொள்க. அவை வருமாறு.—

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல் எ-து. தலைவன் தலைவியை யிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல். [பின்னிற்றல் என்பது ஓர் சொல்; அதற்குப் பொருள் இதஞ்சொல்லுதல்]

தேங்கிய காதர வாதரஞ் செப்பித்தண் செப்பிணைபோல
வீங்கிய மாமுலை மேவுதும் யாம்விசை யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாப முயர்த்தவன் போர்வென்ற வாணன்வையந்
தாங்கிய மாலனை யான்றஞ்சை சூழ்வரைத் தாழ்குழற்கே.

இ—ள். நெஞ்சமே! வெற்றிக்கொடிமேல் வளைவில்லை யுயர்த்தவனாகிய சேரனது போரைவென்ற வாணன் வையந்தாங்கிய மாலுக்கொப்பான், அவன் தஞ்சையைச் சூழ்ந்த வரையிலிருக்குந் தாழ்ந்த குழலினையுடையாட்கு நிறைந்த அச்சந்தரும் ஆதரத்தைச்சொல்லி தண்ணிய செப்பிணைபோற் பூரித்த பெரிய முலையிடத்து யாங்கூடுதும். எ - று.

காதரம் - அச்சம், வடசொல். ஆதரம் - காதல். தாழ்குழல் - அன்மொழித்தொகை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௫)

இரந்துபின்னிலைநிற்றல்

இரந்துபின்னிலைநிற்றல் எ-து தலைவியையிரந்து இதஞ்சொல்லுதல். நிலையாகப் பின்னிற்றலென்று மாறிக்கொள்க.

செறிவேழ வெஞ்சிலை வேடஞ்சை வாணன் றிருந்தலர்போல்!
எறிவேலை வென்றகண் ணென்னுயிர்க் கேவி யிருண்டறல்போல்
நெறிவே யலங்கன முடித்தலை சாய்த்திங்ங னிற்பதுதான்
அறிவே யறிந்த வினைகக்கலா மாளிகை யாரணங்கே

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௧௦.

இ-ள். அலர்மாளிகையிலிருக்கும் அரியதெய்வம்போல்வாய! வென்றி செறிந்த கருப்புவெஞ்சிலையையுடைய வேளன்ன தஞ்சைவாணன் பகைவர்மேலெறிந்த வேலைவென்ற நின்கண்ணை என்னுயிர்மேலே விடுதலைச் செய்து, அறல்போலிருண்டு நெறிவேய்ந்த மாலையைச்சூடிய முடித்தலையைச சாய்த்து, இவ்வாறு நிற்பது எல்லாமறிந்த உனக்கறிவோ! எ-று.

'இருண்டறல்' என்புழியும், 'அறிவேயறிந்த உனக்கும்' என்புழியும் மொழிமாற்றிக்கொள்க. 'வேடஞ்சை வாணன்' என்புழி அன்ன எனனும் பெயரெச்ச வினைக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு தொக்கது. 'என்னுயிர்க்கேவி' என்புழி நான்கனுருபு மேல் என்னும ஏழனுருபாயினவாறுகண்டுகொள்க. 'கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்ன்ற" என்பதுபோலக்கொள்க. நெறி-மயிரிருபக்கமும் வகிர்ந்த நடுவொழுங்கு. முடித்தலை - இருபெயரொட்டுப் பண்புததொகை ஆரணங்கு-ஆகுபெயர், அன்னம போலவாளை அன்னம் என்றதுபோலக் கொளக. (சு)

முன்னிலையாக்கல்.

முனனிலையாக்கல் எ-து. தலைமகன் தலைமகளை முனனிலையாக்கிக் கூறுதல். அஃதெனனையெனின்,

[காரியத்திற்கு முன்னிற்பதுயாதோ அது முன்னிலை யென்று பெயா. முன்னிலை யெனினும, முதனிலை யெனினும, காரணம் எனினும ஒககும.] ஆயின், என்சொலலியவாறோவெனின் இவள நிறபது தன்காரணமாக்கிக் கூறுதல்.

வழுதியா நாமம வளாக்கின்ற வாணன்றென் மாறைவுண்டு
கொழுதிய லாாசெய் குழன்மட வீா நுங்குற் றேவலசெய்து
தொழுதிய லாய்த தொகுதியொ டாடிச் சுனைகுடையா
தெழுதிய பாவையைய போனினற வாறென னியமபுமினே.

இ-ள். பாணடியருடைய புகழை வளாக்கின்ற வாணன தென்மாறை நாட்டுவண்டு கொழுதப்பட்ட செய்யவேணடு மிலககணமெல்லாம முறறசசெய்த குழலையுடைய மடவீா! நுமமிடததுக் குற்றேவலசெயது தொழுது சஞ்சரிக்கும ஆயக்கூட்டததோடு விளையாடிச் சுனைகுடையாது எழுதிய சிததிரப்பாவைபோல, வாணனமாறைநாட்டு நீா நின்றவாறு யாதுகாரணம்? எனனைக் காககவோ? சொலலும் இப்போழதே. எ-று.

'வழுதியா நாமம வளாக்கினற வாணன' என்பது பாண்டியனுக் கமைசசனாதலால் என்று கொள்க. வழுதி யெனறது வழுதியா எனப பன்மையாற கூறிய தெனனையெனின, வழுதிகுலதது முனனுள்ளோா

படைத்த புகழும், இப்பாண்டியன் படைத்த புகழுமெல்லாம் வளர்பவருதலின் பன்மையாற் கூறப்பட்டது.

நாமம்-புகழ். தென் - அழகு; தெற்குத் திசையிலுள்ள மாறையென்றுமாம். கொழுதுதல் - கோதுதல். இயல் - இலக்கணம். ஆர் - நிறைய; ஆர் என்னுஞ்சொல் விகாரத்தால் ஆர் என நின்றது. இயலுதல் - சஞ்சரித்தல். தொகுதி - கூட்டம். குடைதல் - குளித்தல். இன்னே - இப்போழ்தே. 'எனைக்காக்கவோ' என்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்க. இச்சொல்லுரையாவிடின் முன்னிலையாக்கற்பொருள் தோன்றாமை யுணர்க. இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழல் என்றது திருமுருகாற்றுப்படையில் ‡"துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" என்பதற்கு முற்றமுடித்த வுச்சி - எனப் பொருள்கொண்டவாறுணர்க (௭)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்தொட்டுப்பயிறல் எ-து. தலைவன் தலைவி மெய்யினைத்தீண்டி நெருங்குதல்.

தீண்டுமாறென்னை, மெய்யைத்தொடக் கொடுக்கின் நாணிலளாம், நாணுடையளெனின் தொட்டதின்றாம். மற்றென்னை யெனின், நாணுமுடையள், தொட்டது முண்டு என்ன வேண்டும். எவ்வாறெனின், புனலோடும் வழிப் புற்சாய்ந்து புறங்கிடப்பதுபோல வேட்கைமீதூரப்பட்டு நாணம் ஒருபாற் சாய்ந்துகிடப்ப நின்றாளெனக. அக்காலத்தில் தலைவன் தீண்டற்கஞ்சி நின்று குழலில் வண்டையோட்டுவதுபோல நெருங்கி வண்டையோட்டுகையில் கைபட்டதுபோலத் தொட்டானென்க. அங்ஙனந் தீண்டிற் பயனென்னை யெனின், இவனுக்கு ஊற்றின்பமும், தலைவி நாணத் தன்வசப்படுத்தலும் பயனென்றுணர்க. **பயிறல்** என்பதற்குப் **பழகுதல்** என்றுரைப்பாருமுளர். நெருங்கி நிற்றலால் பழகுதலுமாம். **நச்சினார்க்கினியர்** மெய்தொட்டுப்பயிறல் என்பதற்கு, புலையன் தீம்பால்போல மனங்கொள்ளவுங் கொள்ளாவுமாகி யிருக்கின்றகாலத்தே தொட்டானென்றுரைகூறினார். அஃதென்னை யெனின், புலையன் தொட்டானென்பதனான் சிறிது அருவருப்பும், பாலுக்குக் குற்றமின்றென்பதனான் விருப்புமென்று பொருள்கொள்க. அருவருப்பும் விருப்பும் இவட்கு எற்றினாலாயதோவெனின், களவொழுக்கம் என்பதனான் அருவருப்பும், கந்தருவ மணம் என்பதனான் விருப்புமென்றும் பொருள்கொள்க. இனி யெவ்வுறுப்பைத்தொட்டானெனின் தோள்தீண்டினானென்க என்னை,—

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

"உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்." — என்பதனுற் கண்டுகொள்க.

நல்லார் விழிபோ லிருந்து மளியெனு நாமம்பெற்றும்.
அல்லார் குழலி லமர்ந்திருந் தாலம ராரைவெல்ல.
வல்லான் வரோதயன் வாணன்றென் மாறை மதுகரங்காள்
நில்லா திடையுமக் கோபழி சால நிலைநிற்குமே.

இ-ள். பகைவரை வெல்ல வல்லமைபடைத்து வரதநிறை வுதையஞ் செய்தவனாகிய வாணனது தெனமாறைநாட்டு வண்டுகாள்! நல்லாக்கு நீர் கண்போலிருந்தும், அன்பென்கின்ற அளியென்னும்பெயரைப்பெற்றும், இவளுடைய இருள் போன்ற குழலின்மேற் பொருந்தி இருந்தீராயின், இடை நில்லாது இறும், அதனால இவள இறந்துபடும்; படின் உமக்குப் பெண்கொலைப் பாவம் மிகவும நிலைநிற்கும, அவ்வண்ணம கொலைபபாவம வாராமல் நீஙகுவீராக. எ - று.

நீங்குவீராக என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஓ என்பது அசை நிலை. **அல்லார்** என்புழி **ஆர்** உவமவுருபாய் நின்றது. **வரோதயன்** வட சொன்முடிபு. **வல்லான்** எனனும வினைககுறிபபு முற்றுவினையெச்சமாய் நின்றது. என்னை,— ‡ திருமுருகாற்றுப்படையுள், "குழலன கோட்டன் குறும்பல வியத்தன" எனபதற்கு, குழலையூதிக கோட்டைககுறித்துப் பல வியத்தை யொலித்து, என முற்றுவினை யெச்சமாக **நச்சினார்க்கினியர்** கூறிய வுரையிற கண்டுகொளக. இககிளவிககுச் செய்யுள வண்டு முன்னிலையாகப் பாடவேண்டுமெனபது. (அ)

பொய்பாராட்டல்.

பொய்பாராட்டல் எ-து. தலைமகன் தலைமகள்மாட்டுள்ளதும இல்லதுங் கூட்டிககொண்டாடுதல.

ஆயின், இக்கிளவியிற் பொயபாராட்டலெனக்கூறியதல்லது உள்ளது மெனக்கூறியதில்லையால இவ்வா றுரைகூறிய தென்னை யெனின், இல்ல தனைக் கூறிக்கொணடாடுவான் உள்ளதனை விடுவதிலன், மிகவுங் கொண டாடுவான் என்பதாதலான், பொய்பாராட்டற்கு உள்ளதும இல்லதுங் கூட டிக்கொண்டாடுதலென *"மெய்தொட்டுபபயிறல் பொய்பாராட்டல்" என னுஞ் சூத்திரத்தில உரையாசிரிய ரெழுதியவுரையிற் கண்டுகொள்க.

---

† திருக்குறள், செ. ககoக. ‡ திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.
* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல, சூ. கக.

பருந்தொன்றுகூரிலை வேற்படை வாணன் பரிமளப்பூம்
செருந்தொன்று சோலைத்தென் மாறையன் னீர்செழுந் திங்களுங்
முருந்தொன்று கோப முகங்கண்டு நாணி முயன் மறுத்திர [கள்
மருந்தொன்று நாடியன் றோவட மேரு வலங்கொள்வதே.

இ-ள். பகைவருடலிற் றோய்ந்து அவரூன்பற்றிப் புலவு நாறுத லால்; பருந்து பொருந்துங் கூரிய இலைபோலும் வேலாகிய படையை யுடைய வாணனது பரிமளம்பொருந்திய பூவோடு கூடிய செருந்திமரஞ் செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தென்மாறை நாடுபோலும் வளப்புடையவரே! நிறைந்த திங்கள் உமது முருந்துபொருந்துங் கோபமுடைய முகத்தைக் கண்டு, தனனிடத்து முயலாகிய மறு உண்மையான் ஒவ்வாமையாய் நாணி, அம்முயலமறுத்தீர்தற்கு மருந்தொன்று மனத்தில் நாடியன்றோ! வடமேரு வைத் தினம் வலங்கொள்வது. எ - று.

முருந்து - இறகின் முதன்முள்; பற்கு உவமை. கோபம் - இந்திர கோபம், இதழ்க்குவமை. இஃதிரண்டும் ஆகுபெயர். இதனுள் இல்லது மருந்தொன்று நாடுதல், வடமேருவலங்கொள்வது. மகளிர்க்கு உறுப்பு பல வற்றினும் முகனும் முலையுஞ்சிறந்தவுறுப்பாதலின்,இவ்விரண்டினுள்ளை இகழ்ந்ளவிக்குப பாடவேண்டு மென்பது புலவர் வழக்கு, சிறப்புடைய பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல் என்னுந் தந்திர உத்தியாதலான். (கூ)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

இடம்பெற்றுத்தழால் எ-து. தலைவி நிற்குமிடத்து அயலாய்த் தே னருவி யாற்றங்கரையில் அசோகமரம் நிற்க, பூங்கொடி சுற்றும் படர்ந் திருக்க, மாதவிக்கொடி நின்று மலர்பூத்து வண்டுந் தேனும் பாட வரிக் குயில்கூவத் தென்றலவீசாநிற்க, மணலபரந்து பூந்தாது தவிசுபடுத்தாற் போற் பொலியும் அவ்விடத்தைக் காணப்பெற்று, அவ்விடத்துத் தலைவி தழுவவிரும்பிக் கூறுதல.

இவ்வாறு விரித்துச் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுவ தெனனையெனின், களவிற்பக்கற்குறியிற் கூடுங் கூட்ட மெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே குறியிட மாக நிற்றலினென்க்கொள்க.

படம்பட்ட வாளர வூலகுலி லேதளை பட்டநெஞ்சம்
விடம்பட்ட வாளபட்ட வேதனை தீரவிண டோய்பொழிலு
தடம்பட்ட வாவியுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்க்கிரிநாம
இடம்பட்ட வார முலைத்தடந் தோய்தற கிடமிதுவே

இ-ள். ஒளிபொருந்திய அரவினது படம்போ லுண்டாக்கப்பட்ட அல்குலிடத்துக் கட்டுப்பட்ட நெஞ்சமே! விடத்திலே பதப்பட்ட வாளா

னுறுகதபபட்ட துளையிந்நீர விளவுனைத்தொட்ட பொழிலும், விரிவுபட்ட வாவியுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதியமலையினிடத்து காம் மார்பெல் லாம் இடமாக்கப்பட்ட முத்துமாலை பூண்ட முலையாகிய வாவியிற் குளித் தற்கிதுவே யிடம். எ - று.

'படமபட்டவாளரவு' என்புழி மொழிமாற்றிக்கொள்க. நெஞ்சம், அண்மைவிளி. வாள்போன்றதனை வாள் என்றார், அஃது ஆகுபெயராற் கண்டுகொள்க. தமிழ்க்கிரி யெனபுழி கண் என்னும் உருபு தொக்கது. இதுவே யென்னும் ஏகாரமதேற்றம். அததேற்றததினால் இடம்வேறில்லை யென்பதுணரத்தப்பட்டது. (௧௰)

வழிபாடுமறுத்தல்.

வழிபாடுமறுத்தல எ-து. இரந்துபினனிலைநிற்றல் முதலாகப் பொய் பாராட்டல் ஈறாகத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுததல.

இடம்பெற்றுத் தழாலென்னுங் கிளவியில இடநகுறித்துத் தலைவன் தன்னுட் கூறுதலும், தலைவி தனனியல்பான அவன் கூறியவிடத்துக் காக தாளியம்போலச சென்றாள் கூறக்கேட்டு இவன்சொற்படி சென்றாளல் லள், அங்ஙனஞ்சென்றாளாயின் புணர்ச்சிக் குடன்பட்டனளாம். ஆகவே, மறுத்தெதிர் கோடலோடு மாறுகொள்ளும. அன்றியும், இக்கிளவியின் பொருள் தலைவன் வழிபாட்டைத் தலைவிமறுத்தா ளென்பதாகலின், மறுத்தே கூறவேண்டுமெனபபடும. அஃதென்னையெனின, தலைவன நெஞ் சுட்கூறியதனைத தலைவியறியாளென றுணர்க.

தேறாத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைச்செந் தேனருவி
ஊறாத காலத்து மூறுதண சாரலொ டுக்கிடநதந
தாறாத சோகமு மாற்றுதல் வேணடு மசோகமெய்தி
மாறாத தணணளி கூர்மலா வாண்முக மாதவியே.

இ-ள். அசோகமரத்தைப் பொருந்தி எஞ்ஞான்றும் மாறாததண்ணிய வண்டு செறிந்தமலரா ஒளிபொருந்தியமுகத்திலேயுடைய குருக்கத்தியே! நீயொருகாரியஞ்செய்யவேண்டும. அஃதென்னையெனின், தெளிவில்லாத பகையை வென்ற வாணனது தென்மாறை நாட்டகத்துச் செந்தேன் கலந்தஅருவியாறு ஊறாத வேனிற் காலத்தும், நீ ஊறப்பட்ட குளிர்மலையி னிடத் திருக்கின்றனை யாதலால், எனக்கொதுங்குமிடங் கொடுத்து இவ ரது ஆறாத சோகமும் ஆற்றுதல்வேண்டும். எ - று

இவரது சோகத்தை யாற்றுந்தன்மை பெண்டன்மை யாகலின், நினக்கு அப்பெண்டன்மை யிலேலைவகையாற் றேன்றினறனையென்று கூறினாளென்பது அஃதென்னையெனின்,நீசோகமின்றிஅசோகமெய்தினை:

அன்றி, தண்ணளியையு முடைய மலர்போலும் வாண்முகத்தையு முடையை; அன்றியும், மாதவியென்றொரு பெண்பெயரினையு முடையையாய்; ஆதலான், இவர் சோகத்தை யாற்றல் வேண்டுமென்பதனான் நீயோர் கருமஞ் செய்யவேண்டுமென வருவித் துரைக்கப்பட்டது. மாதவியை நோக்கி நீ செய்கென்று கூறினமையான் தலைவி மாறுதகைமை தோன்றிற்று. இங்ஙனங் கூறத் தலைவன் நெருங்கிவருதலால் நாணிக்கண் புதைத்தாளென்க. இஃது இச்செய்யுளில இல்லையாற் கூறியவாறெனையெனின், மேல்வருங் கவியுள் கண்புதைத்து வருந்தல்கூறுகின்றாராதலான், இச்செய்யுளிற் கண் புதை கூறவேண்டுமென வுணர்க.

தேறாத - தெளியாத தெவ்வு - பகை. அருவியூறாதகாலம் - வேனிற் காலம். **உம்மை** - சிறப்பு சாரல் - மலைப்பக்கம். **உம்மை**—அசைநிலை. குருக்கத்திமேலேற்றுங்கால்,—அசோகம்-ஓர்மரமாம். அளி-வண்டு. மலர் வாண்முகமாதவி - மலரொருநிய முகத்தையுடைய குருக்கத்தி. பெண் மேலேற்றுங்கால்,—அசோகம் - துன்பமின்மை தண்ணளி - அருள். மலர் வாண்முகம் - மலர்போலும ஒளிபொருந்திய முகம மாதவி - மாதவி யென்னும்பெண். (கக)

இடையூறுகிளத்தல்.

இடையூறுகிளத்தல எ-து. தலைவிநாணிக்கண்புதைத்ததினுனெழுந்த துன்பத்தைக் கூறுதல.

சிதையா முளரித் திருமா ளிகையிற் சிறந்ததென்றென்
இதயார விந்தத் தினிதிருப் பீரிரு கோட்டொருகை
மதயானை வாணன் வருந்தஞ்சை சூழ்வையை நாட்டுறைவோர்
புதையார் தனமென்ப தோமதர் வேற்கட் புதைத்ததுவே.

இ-ள். கேடில்லாத தாமரைத திருமாளிகையுஞ் சிறந்ததென்று என் னிதயதாமரை வீட்டில் நன்றாக விருக்கின்றவரோ! இருகொம்பையும் ஒரு கையையுங்கொண்ட மதயானையையுடைய வாணன் வரப்பட்ட தஞ்சை யைச் சூழ்ந்துவரும் வையைநாட்டினக ணுள்ளோரா தனமபுடைக்கின புதையாரொன்னும நாட்டுவழக்கமோ? தனத்தைப்புதையாது, நீ மதர்த்த வேல்போலுங கண்ணிணைப்புதைத்தது. எ - று.

இவளைத் திருமகளெனப பாவித்துக் கூறினமையான் தாமரை மாளிகை யாயிற்று. இதயாரவிந்தம் வடசொன் முடிபு. 'வையைநாட் டுறைவோர் தனத்தைப் புதையார்' என்றது தினந்தோறுந் தருமத்தின் பொருட்டும், புகழின் பொருட்டும் வழங்குவரென்று கூறியவாறுணர்க. ()

நீடுநினைந் திரங்கல்.

நீடுநினைந் திரங்கல் எ-து. புணர்ச்சியெய்தாமையான் இவளுள்ளம் என்னானிலையுங்கொல்லோவெனக் காலநெடிதாகத் தலைவியை நோக்கி நினைந்திரங்கிக் கூறல்.

தமிழ்தங் கியதஞ்சை காவலன் வாணன் றடஞ்சிலம்பில்
குமிழ்தங் கியமதிக் கொம்பரன் னீர்குளிர் வெண்ணிலவூ
டுமிழ்தண் டரளப் பவளச்செங் கேழ்வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந் தருவதென் றோபெரு வேட்கையென் னாருயிர்க்கே.

இ-ள். 'தமிழ் நிலையாய்த்தங்கிய தஞ்சைக்கு வேந்தாகிய வாணன், பெரிய மலையிடத்தில் குமிழ்தங்கிய மதியையுடைய கொம்புபோல்வீர்! பெருவேட்கைகொண்ட என்னாருயிர்க்குக் குளிர்ந்த வெள்ளிய நிலவினை உள்ளே காலப்பட்ட தண்ணிய தரளம்பொருந்திய பவளத்தினாற் செய்த சிவந்நிறம்பொருந்திய கிண்ணத்தி னுள்ளிருக்கும் அமிழ்தம் நீர் தருவ தெஞ்ஞான்றோ! என்று நீடுநினைந்திரங்கிக் கூறினான். எ-று.

'குமிழ்தங்கியமதிக் கொம்பரன்னீர்' என்றது நாசிபொருந்திய முகத்தையுடைய கொம்புபோல்வீ ரென்றும், 'குளிர்வெண் ணிலவூ டுமிழ்தண் டரளம்' என்றது முறுவலென்றும், 'பவளச்செங்கேழ் வள்ளம்' என்றது வாயென்றும் பொருளைக்கூறாது உவமத்தினாற் கூறினார், ஆகுபெயரொன்னு மிலக்கணங்கொண்டென்றுணர்க. (௧௩)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

மறுத்தெதிர்கோடல் எ-து. முன் வழிபாடு மறுத்ததனை மறுத்துத் தலைவன் கூறிய சொல்லை யேற்றுக்கோடல்.

ஏற்றுக்கோட லாமோவெனின், போரேற்றானென்றால் போரெதிர்ந் தானென்று பொருள் கூறுதல்போலுமென்றுணர்க. வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தலென்றது வழிபாடுமறுத்தல் இக்கிளவியைத் தொடர்ந்தன்றே. இடையூறு கிளத்தல், நீடுநினைந்திரங்கல் என்னும் இரண்டுகிளவியும் இடையிட்டு நிற்க, வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தெதிர்கோட லெங்ஙன மியையுமோவெனின் இயையும். என்னையெனின், வழிபாடு மறுத்தல் தலைவி கூற்றாகலின், அக்கூற்றுக்கு மறுத்தெதிர்கோடலும், தலைவிகூற்றாகலின் அடுத்த கூற்றாய் இயைந்தவாறு காண்க. இவ்வியைபுடைமை ‡"மறைந்தவற்காண்டல்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் கிளவிகோக்கு முறைமையில் தலைவிகூற்றெல்லாம் ஒருவகைப்படத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து வழி

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. ௨௦.

பரிமேறுத்தல், மறுதலெதிர்கோடல் எனத் தொடர்ச்சியாய்க் கூறியவா றுணர்க.

கறையா ரிலங்கிலை வேலனபா காமக் கடற்கெதிர்ந்த
நிறையாம் வரம்பினி நிற்பதன் றூனிறை நீருலகை
மறையாமல் வன்கலி மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினும்
பொறையார் தவஞ்செய்தி லேநெஞ்ச மேயென் புகல்வதுவே.

இ-ள். நெஞ்சமே! குருதியாரிலங்கிய இலைபோலும் வேலையுடைய அன்பரது காமக்கடல் கரைபுரண்டுவர, அக்கடற்கெதிராய் நம்முடைய நிறையாகிய வரம்பு தடுக்குமெனக் கருதிநின்று நிற்பதன்று. நிறைந்த நீர் சூழ்ந்த வுலகை மறைக்கவந்த வன்கலியை மறையாமல் மாற்றிவிட்ட தன்மையையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டுக்கண் வேட்கையைப் பொறுக்கத்தக்க நிறைதவஞ்செய்திலேம், நாமினிப்புகல்வதென்? எ - று.

கறை - குருதி. ஆல் - அசை. கடலெழுந்துவரின் குறுக்கே தடுக்க நினைப்பார் உலகத்திலையென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. நிறை - மறை பிறரறியாமை நிறை யெனப்படுவது மறை பிறரறியாமை யென்றா பிறரும். அன்றியும்,

† "காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு." — என்று கூறியவாற்றானு முணர்க. (௧௪)

வறிதுநகைதோற்றல்

வறிதுநகைதோற்றல் எ-து. தலைவி முகத்தே சிறுநகைதோற்றல். என்னை, ‡‡"வறிதுசிறி தாகும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தா னுணர்க. நகைதோற்றல் - நகை வெளிப்பாயத்தோன்றிய தெனின் பொருந்தாது. என்னை, தலைவன்முன் னாணுடைய ளாதலின் பலதோன்றச் சிறுமுறுவற் றோன்றலு மமையாது. அமையாதாயின், வறிது நகைதோற்றலென்னுங் கிளவிப்பொருள் பொய்க்குமே யெனின், அற்றன்று †† "முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை-நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு." என்பதனான் நகை வெளிதோன்றா தென்பது கூறியவாறுணர்க. நகைதான் தோன்றுமாறென்னையெனின், தலைவன்சொற்கு வேட்கையூ ழுடன்பட்டு மகிழ்ச்சியான் முகமலர்ந்து அமழ்லாசசிக குறிப்பினை நகையெனத் தோற்றுவித்தவா றுணர்க.

---

† திருக்குறள், சே. ௧௨௫௧. ‡‡ தொல். சொல். உரியியல், சூ. ௩௦.
†† ஷை சே. ௧௨௭௪.

எறிதே னலம்புஞ் சிலம்பினெப் போது மிசைந்திவள்பின்
வெறிதே திரிந்து மெலிந்தனை நாமுள்ள மெல்லியற்குப்
பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து
வறிதே முறுவல்செய் தாடஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ-ள். இறகாற் காற்றை யெறியும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரிக்குஞ் சிலம்பிடத்தில குறையிறந்து இவள்பின்னே பயனின்றியே திரிதலைச்செய்து நாம் மெலிந்தனம, இம்மெல்லியற்கு உள்ளம் வேறென்று சொல்லும் பெருந்தகை தேறுமாறு பெரிதாய நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தஞ்சை வாணன் வரையணங்குபோல்வாள வறிதே முறுவல்செய்தாள். எ - று.

எறிதேன் எனபது ஒற்றுமை நயத்தால் சினைவினை முதன்மேல் நின்றது. அலமபல - ஆரவாரித்தல. எப்போதும் என்பதனை வண்டுகளோடு கூட்டுக. பெரிதுயிர்த்தல் எற்றுக்கோவெனின், நிறையால் தடுக்கரிதாயிற்றென்னும் எண்ணத்தினால் நெட்டுயிர்ப்புத் தோன்றிற்றெனக்கொள்க.

இக்கவி யார் கூற்றெனின், உரைப்பாருங் கேட்பாரு மின்மையான் கவிக்கூற்றென்று கொள்க. அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டினும துறை யென்னும் உறுப்பு இக்கவியெனக்கொளக. தலைவன்கூற்றாய்க கூறாது கவிக்கூற்றாய்க கூறவேண்டுவ தெனனையெனின், இது தலைவன் கூற்றாயின் மேல் முறுவற்குறிப் புணர்தலெனனும் தலைவன் கூற்றுத தோன்றாதாதலான் இது கவிக்கூற்றாயிற்று. (௩௫)

முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

முறுவற்குறிப்புணர்தல எ-து. அம்முறுவலின் குறிப்பைத தலைமகனுணர்தல்.

வின்மலை வேலன்ன நன்னுதல் வாட்கண்ணி வேட்கையெண்ணாள்
என்மலை வேனென்னு மென்னுயிர் தாங்கு மெதிர்ந்தவொன்னார்
மன்மலை வேழந் திறைகொண்ட சேய்தஞ்சை வாணன்மஞ்சார்
தென்மலை வேய்நிக ரும்பெருந் தோளி சிறுநகையே

இ-ள். போரிலெதிர்ந்த பகைவரது நிலைபெற்ற மலைபோன்ற யானையைத் திறையாகக்கொண்ட முருகவேளை யொக்குந் தஞ்சை வாணனது முகிலார்ந்த பொதியமலையிலெழுந்த வேயைநிகரும பெரிய தோளினையுடையாளது சிறியநகையானது, வில்லும் பொருகின்ற வேலும் போன்ற நன்னுதலும் வாட்கண்ணுமுடையாள் எனது வேட்கையினை யெண்ணாளாயின், நான் இனி யாதுசெய்வேனென்னும் என்னுயிரைத் தாங்காநிற்கும். எ - று.

'வின்மலைவேல்' என்புழியும், 'நன்னுதல் வாட்கண்ணி' என்புழியும் உம்மைத்தொகை நிரனிறை. மலைவேல்-பொருவேல். என்மலைவேன்-யாது செய்வேன். மலைவேழம் - உவமைத்தொகை. என்னுயிர் தாங்காதிற்கு மென்பதனால், தலைவிவேட்கைக்குறிப்பை முறுவலினா னுணர்ந்தானென்று கொள்க. கைக்கிளையிற் 'குறிப்பறிதல்' என்பது தன்னவாவினாற் கூறியதல்லது வேட்கைக்குறிப்பு நிகழ்ந்ததன்றென்பது இக்கிளவியாற்றெளியப் பட்டதெனாுணர்க. (கசு)

முயங்குதலுறுத்தல்.

முயங்குதலுறுத்தல் எ-து. தலைவி முயங்குதற்கு உடன்பட்ட அருமையை வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

வானக் கதிரவன் மண்ணக மாதை மணந்ததன்றோ
நானக் குழலியை நானின்று பெற்றது நாவலர்க்குத்
தானக் களிறு தரும்புயல் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
கானக் கடிவரை வாய்விரை நாண்மலர்க் காவகத்தே.

இ-ள். நாவலர்க்கு மதம்பொழியும் யானையைக் கொடுக்கும் புயல் போன்ற வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த காடுமிகுந்தவரையிடத்து, மணநாறும் நாட்கொண்ட மலர்செறிந்த சோலையிடத்து, மான்மதமார்ந்த குழலினை யுடையாளை நான் இன்று முயங்கப்பெற்ற அருமை, வானத்தை யிடமாக வுடைய ஆதித்தன் மண்ணிடத்து மாதைவந்து கூடியதாம். எ-று.

வானம் - ஆகாயம். நானம் - மானமதம். தானம் - மதம். **புயல் வாணன்** - உவமைத்தொகை. கானம் - காடு. கடி - மிகுதி. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். அன்றோ எனனும் ஓகாரம் எதிர்மறை. 'நானின்றுபெற்றது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது, கூடும் விரைவுபற்றியெனக்கொள்க. என்னை,—

‡ "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." — என்னுஞ் சூத்திர

விதியாற் கண்டுகொள்க. (கஎ)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் எ-து. தலைவன் புணர்ச்சியான் மகிழ்தல்.

---

‡ தொல். சொல். வினையியல், சூ. சச.

மலைநாடு கொண்ட வழுதிகண் போலபவன் வாணனெண்ணெண
கலைநாடு தஞ்சையா காவலன் மால்வரைக் கன்னிபொன்னுண
முலைநா முயன்று முயங்கின மான்முயன் றாலினியைந
தலைநாக நன்மணி யும்பெற லாமித் தரணியிலே.

இ - ள். நெஞ்சமே! சேரமானுடைய மலைநாட்டை வெற்றியாற் கவர்ந்த வழுதிக்குக் கண்போன்றவன், அறுபத்துநான்கு கலைகளும் இருப்பதற்கு நாடிய தஞ்சைநகரிலுள்ளாராக் கரசனுகிய வாணனது பெரிய மலையிடத்து, பெறுதற்கரிதாகிய இக்கன்னியினுடைய பொன்னுணணிந்த முலையினிடத்து நாம முயற்சியான் முயங்கினம; ஆதலால், இன்று இத் தரணியிற் கிடைப்பதற கரிதாகிய ஐந்தலை நாகத்தினது நல்ல மணியும் பெறவேண்டுமென்று சிந்தித்தலை முயன்றாற் பெறலாம எ - று.

தவஞ்செய்து முயன்றார்க்கும் எய்துதற்கரிதாகிய இவளை நம்முயற்சியாற் பெற்றமையான, நாகமணியும பெறலாமென்று தன முயற்சியின் பெருமை கூறினனெனக. என்னை,—

† "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்." — இக்குறளில் ஊழில ஒருவற்குப் பேறில்லாவிடினும், முயற்சி ஊழைப் புறங்கண்டு நினைத்தது முடிக்குமெனக்கூறினாராகலி னென்க. இவன் முயற்சி யாதெனின்,

* "காட்சி முதலாச் சாக்கா டீறாக்
காட்டிய பத்துங் கைவரு மெனினே
மெய்யுறு புணர்ச்சி யெய்துதற் குரித்தே"— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இப்பத்தவத்தைக் கணும, மடியின்றி முயன்றுசெய்தலெனக் கொள்க.

ஆயின், சாக்காடு என்ப தென்னையெனின், உடையாவிலனுதல். மலைநாடு - சேரமானுடு. வழுதி - பாண்டியன். எணணெண்கலை - கல்வி. நீர்ல் - பெருமை. வரை - மலை. பொன்னுண் - பொன்னினுற் செய்த நாண். முயன்று - முயற்சிப்பட்டு. முயங்கினம் - புணர்ந்தனம. இனி - இன்று. (கஅ)

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ-து., தலைவியது நலததைப்பாராட்டல்.

திரண்மா மரகதச் செய்குன்று காளின்றுஞ் செவ்வனநீர்
முரணமா தவஙகண் முயன்றுசெய் தாலு முளரிமங்கை
சரண்மாறை வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை நாட்டென் றனியுயிர்க்கோர்
அரண்மா னனையகண் ணாள்கொங்கை போற லரிதுமக்கே.

---

† திருக்குறள், செ. ௬௨0.
* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல, சூ. ௩௬.

இ - ள். திரண்ட பெரிய மரகதத்தாற்செய்த செய் குன்றுகாள்! நீர் செவ்விய வனத்தின்கண்ணிருந்து இரவுபக லெப்பொழுதும் மூலக்கு நிகராகவேண்டுமென்று மாறுபட்ட பெருந்தவத்தை முயன்று செய்கின்றீர்; செய்யினும் திருமக ளடைக்கலமாக விருக்கும் மாறையென்னும் வாணனது தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டகத்துத் துணையில்லாத எனதுயிர்க்கு அரணும் மாலும் அனையகண்ணாள் கொங்கையை யொப்பாதல் உமக்கரிது. எ - று.

செய்குன்று - வினைத்தொகை. செய்குன்றாவது, மாதர் விளையாடுவதற்கு மரகதமணியாற் செய்யும் மேடை. செவ்வனம் என்புழி ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. முரண் - மாறுபாடு. மாறுபாடாவன,—மழையில் நனைந்தும், வெயிலில் உலர்ந்தும், பனியில் குளிர்ந்தும், காற்றில் அலைபட்டும் நிலையிற் பிரியாதிருத்தல். மா - பெருமை. முயன்று - வருந்தி. முளரிமங்கை - திருமகள். சரண் - அடைக்கலம். தனி - துணையின்மை. அரண்மான் என்புழி உடமைத்தொகை. மதன்போர்க்கு அரணாயிருத்தலின் அரண் என்று கூறியது. போறல் - போலுதல்.

‡ "நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்" — என்பதனான் நிலைமொழி லகரங்கெட்டு, [a]‡ "லனவென வருஉம் புள்ளி முன்னர்த் - தந வெனவரிற் றனவா குமமே." —என்பதனான் வருமொழித் தகரங்கெட்டு றகரமாய்ப் போறல் என முடிந்து நின்றது. செய்தாலும் என்புழி உம்மை அருமைதோன்ற நின்றது.

'இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்' முதல் 'நீடுநினைந்திரங்கல்' ஈறாகிய ஒன்பதினுள், 'வழிபாடு மறுத்தல' ஒன்றும் ஒழிந்தொழிந்த எட்டும் வேட்கை யுணாததற் குரியன. வழிபாடுமறுத்தல் ஒன்றும் மறுத்தற் குரித்து. மறுத்தெதிர் கோடலும், வறிதுநகை தோற்றலு மாகிய இரண்டும் உடன்படற்குரியன. முறுவற்குறிப்புணர்தலும், முயங்குதலுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும், புகழ்தலுமாகிய நான்கும் கூட்டத்திற்குரியன வாம்.

இங்ஙனம் புணர்ந்த தலைவன், புணர்ச்சியால் வேட்கையிற் குறைபாடுளனோ, முன்போலும் வேட்கையுடையனோ என்னும் இரண்டில், வேட்கையிற் குறைபாடுடைய னெனின், தலைவியிடத்தில் அன்பிலனாம். என்னை, வேட்கையின்ற பிறந்த அன்புதலானன்றி முன்னின்ற வேட்கையிற் குறைபாடிலனெனின், புணர்ச்சியாற் பயனின்றெனவாம். மற்றென்னை யெனின், அன்பும் இயற்கையன்பென்றும், செயற்கையன்பெனறும் இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கையன்பாவது, ஊழ்வினை வயத்தான

‡ தொல் எழு. தொகைமரபு, சூ. கஅ.

[a]‡ ஷை ஷை. ஷை சூ. எ.

ஒருவரிடத்து ஒருவர்க்குப் பற்றிய அன்பு. செயற்கையன்பாவது, புணர்ச்சிக்கண் தலைவியிடத்துப் பிறந்த குணங்களாற் றோன்றும் அன்பு. ஆதலால், புணர்ச்சிக்கண்குறைந்த வேட்கை இயற்கையன்பினானும், செயற்கையன்பினானும் அக்குறைவு நிறையுமாதலான், புணராத முனனின்றவேட்கையும் அன்பும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்து நிற்குமென்றுணர்க. என்னை,—

‡ "அதுவே, தானே யவளே தமியர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னொத்தல்" — என்னும் இறையனார் அகப்பொருட் சூத்திரத்தில், இருவயினொத்தல் என்பதற்குப் பொருள் புணராத முன்னும புணாந்தபினனுமாகிய இரண்டிடத்தும் வேட்கையும் அன்பும் ஒத்திருக்குமென்பது அவ்வுரையாற் கணடுகொள்க. (கக)

இயற்கைபபுணாச்சி - முற்றும.

வன்புறை.

அஃதாவது, தலைவி ஐயுறறவழி ஐயுறவுதீரத் தலைவன் வற்புறுத்திக் கூறல்.

அஃது *"ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவுறி வுறுத்தலென் - றெய்திய வன்புறை யிருவகைத் தாகும்." என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வன்புறை இரண்டுவகைப் படும்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

அணிந்துழி நாணிய துணாந்துதெளிவித்தல் எ - து. புணர்ச்சியிடத்துத் தலைவியணிந்த முத்துமாலை முதலிய கொங்கையணி குழலணி இவைகள் வேறுபட்டதனைத் தலைவன் தன் கையினால் வேறுபாடு தீரவணிந்துழி, தலைவி பாங்கியாலணியப்பட்ட வணி இவா கையாலணியும்போது வேறுபடுமென்றும், இவ் வேறுபாட்டைப் பாங்கியறியின ஐயம் பிறக்குமென்றும், நாணினளாகி முகம் வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாடு தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

நாவியுங் காரகி லாவியுந் தோய்குழ லணியஞ்சேல்
வாவியுஞ் சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவயற்
காவியுஞ் சேலுங் கமலமுங் காடுநின் கண்மலரும
ஆவியும் போலினி யாரணி யாக வணிநதனனே.

இ - ள். மான்மதமுங் கரிய வகிறபுகையுந் தோய்ந்த குழலையுடையாய்! யானணிந்த அணியால் ஐயுற்று நாணியஞ்சலை; வாவிகளுஞ் சோலை

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. உ.
அகப்பொருள்விளக்கம, களவியல, சூ. கஉ.

கனுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வயலிடத்துண்டா கிய நீலப்போதுங் கயலுங் கமலப்போதும் ஒப்புக்காட்டும் நினது கண்மல ரும், நினது ஆவியும்போன்ற தோழிமாரணிந்த அணியாக வணிந்தனனாத லால். எ - று.

நாவி - மான்மதம். [புழுகு - புழுகு] தோய்குழல் - ஆகுபெயர். தாழ் குழல் என்பதுபோல அன்மொழித்தொகை யாகாதோ வெனின், ஆகா. என்னை, தாழ்குழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொ ழித்தொகை. தோய்குழல் அவ்வண்ண மாகாது மற்றுமோர் சொல்லை நோக்கி நிற்றலான் ஆகுபெயராயிற்று. காவி - நீலப்போது. சேல் - கயல. இனியாா - ஈண்டுத் தோழிமாா. (உ௦)

பெருநயப்புரைத்தல்.

பெருநயப்புரைத்தல் எ - து. மீண்டும இவன் வருவன்கொல்லோ! வாரான்கொல்லோ! என்றெண்ணி முகமவேறுபட்டாளாக, அவ்வேறு பாட்டைத் தலைவன் குறிப்பானுணாநது தனது மிகுந்தகாதலை யுரைத்தல்.

"மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
என்னுயி ரன்ன விவளிடை மேலிணை கொண்டெழுந்த [டோ
பொன்னு ணணிகொங்கை போலவண் டேருங்கள் பொய்கையுண்
நன்னு ளரும்பொரு தாளிரண் டேனு நளினங்களே.

இ - ள். நிலையில்லாத உலகத்தினிடத்து நிலைபெற்ற சீர்த்தியையுடைய தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து வண்டுகாள்! என்னுயிரையொத்த இவ ளிடைமேல் இரண்டென்னும் எண்ணைக்கொண்டெழுந்த பொன்னுமெ ன்னும் பூணையணிந்த கொங்கைபோல, நலலநாட்கொண்ட அரும்புகள் ஒருதாள் இரண்டேனும் தாமரைகளை உங்கள பொய்கைக்கண் கண்டதுண் டோ? எ - று.

வண்டுகாள்! நீா எவ்விடத்து வாவிகளினுஞ்சென்று எல்லாப் பூக்க ளையுங்கண் டறிதிரன்றே? அவ்வாவிகளில் ஒருதாள் இரண்டரும்பினுந் தாமரையைக் கண்டதுண்டேல் சொலலுவீராகவென்று கூறியது, வயி ற்றுரோமரேகை ஒரு தாளாகவும், முலையிரண்டும அத்தாளிலே பிறந்த அரும்பாகவும், தன் காதலாற் றோன்றியதென்று தன்னயப்புரைத்தவா றுணர்க. அன்றியும், 'என்னுயிரன்ன விவள' என்பதனான் இவள் நீங்கும் போதில் உயிர்நீங்கும், உடம்பாகுவேன என்பது தோன்றலாலும், தன் னயப்புணர்த்தியவா றுணர்க.

சீர் - கீர்த்தி. **பொய்கையுண்டோ** என்புழி எழனுருபு தொக்கு நின்றது 'வெற்பகத்து வண்டீர்' எனக்கூட்டுக. இக்கிளவிக்குஞ் செய்யுளை வண்டு முன்னிலை யாகப்பாடவேண்டுமென்பது. (உக)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

தெய்வத்திறம்பேசல் எ-து. இங்ஙனங் கூறியுந் தெளிந்திலளால் ஊழ்வலியினது திறத்தைக் கூறல்.

மன்னிய பார்புகழ் வாணன்றென் மாறையின் மாந்தளிர்போல
மின்னிய மாமை விளாப்பதென் னேவிதி கூட்டநம்மில்
பின்னிய காதற் பிரிப்பவர் யாரினிப் பேரருவி
இன்னிய மாக விளமயி லாடு மிருமபொழிற்கே.

இ - ள். பாரிடத்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய வாணனது தென் மாறைவெற்பில் வரும் பேரருவி தண்ணுமையாக இளமயிலாடும் இப் பெரிய சோலையிடத்து, இன்று மாந்தளிர்போல் ஒளிவிடப்பட்ட அழகை விளாத்துக் காட்டுவதென்னே? விதியானது கூட்டுவிக்க நம்முட்பிணித்த காதலைப் பிரிப்பவர் யார்? ஆதலால், நீ ஐயுறேல் எ - று.

'அருவிபின்னியமாக விளமயிலாடும்' என்பதனை **வேற்று** வருவிக் கப்பட்டது. 'பாரமன்னிய' என் இயையும். மாமை-அழகு; நிறமுமாம்.

† "தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு."—எனனுங் குறளில் **அம்மா அரிவை** என்பதற்கு அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையென்று **பரிமேலழகர்** எழுதிய வுரையாற் கண்டுகொள்க.

விளர்த்தல் - மனக்கவற்சியால் வெளுத்தல். விதி - ஊழ்வினை. பின்னிய - பிணித்த. இனி-இன்று. இன்னியம்-ஈண்டுத்தண்ணுமை. இருமை-பெருமை. **பொழிற்கே** என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசை. தலைவி-முன்னிலையெச்சம். (உஉ)

பிரியேனென்றல்.

பிரியேனென்றல் எ-து நீர்க்கரைப்பசுங்கொடி வேனிலவெப்பத்தால் நிறம் வேறுபடலபோல, புணர்ச்சியினபத்தாற் பெறறவழகு எம்பெருமான் பிரிவென்னுங் கவற்சியால விளாத்த வெளுப்பு நீங்காமைகண்ட தலைமகன் நின்னிற் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறல.

---

† திருக்குறள், சே. ககஅ.

வண்கொடி யேய்மதின் மாறைவ ரோதயன் வாணனென்றா
எண்கொடி யேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேலிரங்கேல
நுண்கொடி யேரிடை வண்டிமிர் பூங்குழ னூபுரத்தாள்
பெண்கொடி யேபிரி யேனறி யேனிற் பிரியினுமே

இ - ள். கொடைசெருக்குங் கொடையாற் கட்டிய கொடிபொருந்திய மதில் சூழ்ந்த மாறைநாட்டில், வரத்தினை யுதையஞ்செய்த வாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளாரெய்து மெண்ணத்தைக் கொடியேனாகிய யான் எய்த நினைக்கின், விளாப்புவண்ணமாக நீ யிரங்கற்க விரங்கற்க, நுண்ணிய கொடிபோலழகையுடைய இடையையும், வண்டுகளிமிரும் பூவணிந்த குழலையும், பரிபுர மணிந்த தாளையுமுடைய பெண்கொடியே! நின்னிற் பிரியேன்; அன்றிப் பிரியினுங் கணப்போதுந் தரியேனென்று அணங்கினை முன்னேர்கூறுற்றான்.

வண்மைக்கொடி - வண்கொடியென நின்றது. **நன்மைநெறி** - நன்னெறியென நின்றாற்போல **வண்மை, நன்மை** யென்பன பண்புப்பத மாகலின், ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல் அப்பதத்திற் கியல்பெனக்கொள்க. வண்மை - கொடை. ஏய்தல் - பொருந்துதல். 'வாணனென்றா' என்பது,

‡ "அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயி
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே."—என்னும் வேற்றுமை

மயங்கியற் சூத்திரத்தால், அது என்னும் ஆறனுருபு 'வாணனுக்கு ஒன்றா' என நான்கனுருபாகப் பொருள்கொள்க.

எண் - எண்ணம். இவ்வண்ணம் என்புழி சுட்டு முற்கவியில் 'விளர்ப்பதென்னே' என்று கூறினமையான் அவ்விளாப்பு வண்ணத்தைச் சுட்டிற்று. 'இரங்கே லிரங்கேல' என்றது அடுக்குமொழி. என்னையெனின்,—

"கொல்லல கொல்லல் செயற்கலங் கொல்ல லென்ஞான்றுஞ்
சொல்லல சொல்லல பொய்ம்மொழி சொல்ல லென்ஞான்றும்
புல்லல புல்லல் தீநெறி புல்ல லென்ஞான்றும். — என்னும்

இம்மூவடி வெளிவிருத்தத்துள் அடிதோறும் அச்சப்பொருண்மைக்கண் விரைவுபற்றி அடுக்குமொழி வந்தவாறுபோலக் கொள்க. ஏர் - அழகு. இமிர்தல்-முரலுதல். என்னை, —

‡‡ "வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேர்ந்து மருப்பி னிவண் டிமிர்பூதும" — என்னுங் குறிஞ்சிக்

கலியுள், இமிர்தல் வண்டொலிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க

'நுண்கொடியேரிடை' உவமைத்தொகை. 'நுண்கொடி யேரிடை வண்டிமிர் பூங்குழ னூபுரத்தாள்' என்புழி உம்மைத்தொகை. 'பிரியேன்'

‡ தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், சூ ௧௧.
‡‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௭.

என்னுங் கிளவியில் 'தரியேன் சிறுபிரியினும்' என்று கூறியவா றென்னை யெனின், இங்ஙனங் கூறாவிடின் 'பிரிந்துவருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்து வருவே னெனக் கூறின், தலைவன் பொய்யனெனத் தோன்றி தலைவி யிறந்துபடும். அதனால் பிரியேனென்றல் உடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக் கூறினா னென்பது. இக்கிளவிக்குப் 'பிரியேன் பிரியினுந் தரியேன்' என்று கூறுவ திலக்கணம். என்னை, —

§ "மின்னிற் பொலிந்தசெவ் வேல்வலத் தான்விழி ஞத்தெதிர்ந்த
மன்னர்க்கு வானங் கொடுத்தசெங் கோன்மன்னன் வஞ்சியன்னாய்
நின்னிற் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னெடும்பணைத்தோள்
பொன்னிற் பசந்தொளி வாடட வெனனீ புலம்புவதே"—எனவும்,

§ "பொன்னார் புனைகழற் பூழியன் பூலந்தைப் பூவழிய
மின்னா ரயில்கொண்ட வேந்தன் விசாரிதன் வெண்டிரைமேல்
முன்னாண் முதலறி யாவண்ண நின்ற பிரான்முசிறி
அன்னாய பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னழுங்கற்கவே." — எனவும்

கூறிய சான்றோர் செய்யுட்களா னுணர்க.

இக்கிளவியில் அணங்கொடு சூளுற்றுக் கூறினானென்பது. சூளுறல் செய்யுளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், வரைவியலில் ¶ 'துதிதே னணங்கொடு சூளுமுற்றேன்' என்பதனானும், * 'தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவம்' என்பதனானும் உணர்க. இஃது இக்கிளவிக்கல்லது கூறுதற்கு வேறோரிட மின்மையான் இங்ஙனங் கூறியதென்றுணர்க.

‡ "இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை."— எனனுங்குறிஞ்சிக்கலியுள்

சூளுறவு கூறியவா றுணர்க. (௨௯)

பிரிந்துவருகென்றல்.

பிரிந்துவருகென்றல் எ-து. வெளிப்படை. பிரிந்துவருகேன் என்னுஞ் சொல் விகாரப்பட்டதெனக்கொள்க.

சென்றே பகைவென்ற திண்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
நன்றே தருவையை நாடனை யாய்நம தாருயிர்போல்
ஒன்றே யென்துணை யூங்குயர் சோலையி னூடொளித்து
நின்றே வருவலிங் கேவிளை யாடுக நீசிறிதே.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௨௯௦.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௯.

‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௫.

இ - ள். மேற்சென்று பகையைவென்ற திண்ணிய சேனையையுடைய வாணனது வளவிய தஞ்சையைச் சூழ்ந்துவந்து நன்மை தரப்பட்ட வையைநாடு போன்றவளே! யான் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், அது கேட்பாயாக; நம்மிருவர்க்கும் அரியவுயி ரொன்றாயதுபோல என்சொல்லும் ஒன்றே; யாதெனின், உவ்விடத்துயர்ந்த சோலையினுள் ஒளித்து நின்று வருவேன், இவ்விடத்து நீ சிறிதுபோது விளையாடுக. எ - று

'சென்றே பகைவென்ற' என்றது வஞ்சித்திணைப்பொருள், அது மேற்சென்று பகைபொருதல்.

"வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் — உட்கா
தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்வளைத்த னொச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழிஞை." — என்னும் வெண்பா மாலையானும்,

‡ "வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே." —

‡‡ "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த
னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே" —என்னுஞ் சூத்திரங்களானும், பகைவேந்தனை வேந்தன் மேற்சென்றுபொருவது வஞ்சித்திணை மேற்சேறலெனினும், தலைச்சேறலெனினும் ஒக்குமாதலான், 'சென்றே பகைவென்ற திண்டடைவாணன்' என்றார்.

நன்று - நன்மை. ஆருயிர் - அரிய வுயிர். ஊங்கு - சுட்டுநீண்டது.

'சிறிது' என்றது காலத்தின்மே னின்றது. காலத்திற்சிறிது கணமாதலின் கணப்போது விளையாடுகவென்றவாறாயிற்று. ஆயின், இங்ஙனம் பிரியின், இவன் அன்பிலனும், தலைவியாற்றாளாம், மற்றென்னை பிரிந்தவாறெனின், பிரியாவிடின் களவு பிறர்க்குப் புலனாம், புலனாகவே, இவள் பெருநாணின ளாதலால் இறந்துபடுமாதலின், பிரியவேண்டுமென்று கருதிப் பிரிந்தானென்பது. தலைமகள் பிரிவுக்கு இங்ஙன மாற்றுமோவெனின், ஆற்றும். எங்ஙனமெனின், ஆற்றாமையான் இறந்துபடின் எம்பெருமானும் இறந்துபடுமென்று கருதிப் பிரிவினை ஆற்றல்வேண்டுமென்று ஆற்றினளாம். (௨௪)

இடமணித்தென்றல்.

இடமணித்தென்றல் எ - து. தலைவனூர் சேய்த்தோ அணித்தோ என்று தலைமகள் கவலைப்பட்டதனைக் குறிப்பினாலறிந்த தலைவன் இடம் அணித்தென்று கூறுதல்.

‡ தொல். பொருள் புறத்திணையியல், சூ ௬
‡‡ ஷை ஷை ஷை சூ ௭.

மணிபொன் சொரியுங்கை வாணன்றென் மாறை மருவினர்போல்
தணிபொன் சொரியுந் தடமுலை யாயுயர் சந்தமுந்தி
அணிபொன் சொரியு மருவியெஞ் சார லகத்ததர்தேங்
கணிபொன் சொரியுநின் சாரன்மென் காந்தளங் கையகத்தே.

இ - ள். ஏற்றாக்கு மணியும் பொன்னுஞ் சொரியப்பட்ட கையை யுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டின்கண் உறைவார்போல, தணிவாகப் பொனபோற் பசலைநிறத்தைச்சொரியும் பெரியமுலையாய்! நீ இங்ஙனம ஆற்றுமை கொள்ளவேணடாம், நின்னூராக் கெம்மூா செய்த்தன்று, அணித்தாயிருக்கும, எஙஙன மெனின, உயர்ந்த சநதனத தருக்களைத திரையாலெறிந்து அணியணியாகப் பொனனைசசொரியும அருவிபொருந் திய எஞ்சாரலகத்துத தேனுெடகூடிய வேஙகை நின சாரலிடததிருக்கும மெல்லிய காந்தட்போதாகிய கையிடததிலே பொனபோல அலரைச் சொரியும. எ - று.

'சநத முநதி அணிபொன்சொரியு மருவி' என்றதனுல் திணை வருவிக் கப்பட்டது. 'மணிபொன' எனபுழி உமமைத்தொகை. தணிதல்-நிறைதல். உந்தல் - எறிதல். 'பொனபோ லலரைசசொரியும்' என மொழிமாற்றிக் கொள்க. ஆதலான, என்சாரலும நின்சாரலும அணிததென்றவா ருயிற்று. என்சாரல் வேங்கைத தருவால நின்சாரற் காநதள பயனபெற்றாற்போல, என்னுல் நீயும நீஙகாது பயனபெறுவையென உள்ளுறையுவமம தோனறிய வாறுணாக. இவ்வாறு இடமணித்தெனறு கூறித தலைவனீஙகும். எவ்விடதது நீஙகுமோவெனின, தலைவியாற்றுவாள கொல்லோ, ஆறறுள்கொல லோ வென்பது அறிதுமெனறு தலைவி காணுததோரணிமைக்கண் தான் மறைநதிருந்து தலைவியை நோககி யிருககுமெனக்கொள்க. முன்னைய மூனறும 'ஐயநதீர்ததல்,' பின்னைய மூனறும 'பிரிவறிவுறுததல்' என்க. ()

வன்புறை - முற்றும.

தெளிவு.

அஃதாவது, *" தலைவன் மாற்றந் தலைவி தேற்றந்-தெளிவா மென்பர் தெளிந்திசி னேரே."— என்னுஞ் சூததிரவிதியால் தலைவன்கூறிய சொல லைத தலைவி மெய்யெனத் தெளிநதாற்றுவது.

எத்துர தமதுரை தேறிநின் றேனையிங் கேதனியே
வைத்தங் ககன்று மறைநதுறை யாரவறி யோாகவர
முத்தூர துகிரு மிரங்குந் தரங்க முகநதெறிந்து
தத்துங் கரைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பரே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௧௪.

இ - ள். எத்திறத்துந்தரியேம் நிற்பிரியினுமென்று கூறிய தமதுரையை மெய்யாகத் தேறிநின்றேனை இவ்விடத்துத் தனியாகவைத்து, அவ்விடத்து நம்மை மறந்து தரித்திரார், வறியோர் கவர முத்தையும் பவளத்தையும் ஒலிக்குந் திரையாகிய கையினான் மொண்டு வீசித் தத்துங் கரைபொருந் திய வையை சூழ்ந்த தமிழ்வெற்பர். எ - று.

வறியோர் கவர முத்துந் துகிருந் திரைக்கையாலே முகந்தெறிகின்ற அருளுடைய வையைநதி சூழ்ந்த நாட்டுவெற்பராதலான், இவரும் அருளுடையாராய் நம்மைத் தனியே இங்குவைத்து அங்ககன்று உறையாரென்பது தோன்றி நின்றது

எத்தும் - எத்திறத்தும். 'அகன்றங்கு' என்று இயையும். துகிர் - பவளம். இரங்குதல் - ஒலித்தல். தரங்கம் - அலை. தத்தல் - தாவல். (௨௬)

தெளிவு - முற்றும்.

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்து போகுழிப் போகின்ற தன்மையைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடு சொல்லல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடுசொல்லல் எ - து. தலைவன் புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும் பெயர்ந்து போகாநின்ற தலைமகளது செலவைக்கண்டு தன் நெஞ்சத்தொடு சொல்லுதல்.

அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந்தொருகை
துகிலேந்தி யேந்துந் துணைச்சிலம் பார்ப்பத் துளிகலந்த
முகிலேந்து பூம்பொழில் சூழ்தஞ்சை வாணன்முந் நீர்த்துறைவாய்
நகிலேந்து பூங்கொடி போற்செல்லு மானெஞ்ச நமதுயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நமதுயிராயதோர் வடிவு கொண்டு அகிற்புகையேந்திய கூந்தலையொருகையி லேந்திக்கொண்டு, ஒருகையிற் றுகிலையேந்திக்கொண்டு அசைந்து, தாளிணையேந்துந் துணைச்சிலம்பு ஆரவாரிக்கத் துளிகலந்த முகிலையேந்திய பூவொடுகூடிய பொழில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது கடற்கரையிடத்து, முலையையேந்து பூங்கொடி நடந்து செல்லல் போற் செல்லும், நீ காண்பாயாக. எ - று.

கூந்தல் முடியாமலும் துகிலுடாமலும் வந்த தென்னையெனின், புணர்ச்சிக்களத்து இருப்புழி ஆயக்கூட்டத்தார் வருவரென்றும், வந்தால் களவு புலனாமென்றும் கருதி, அவ்விடத்து நீங்கிக் குழல்முடிக்கவும் துகிலுடுக்கவும் நினைத்து வந்தாளென்க. அகில் - ஆகுபெயர். துகில் - புடவை. துளி - தண்ணீர். நகில் - முலை. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. ஆல்-அசை. 'காண்பாய்' என்னுஞ்சொல் எச்சமாய் நின்று முடிந்தது. (௨௭)

பாகனொடு சொல்லல்.

பாகனொடு சொல்லல் எ - து. தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்த பாகனொடு தலைவி செல்வதைக்காட்டிக் கூறல்.

தென்பாற் றிலகமன் னான்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைமுந்நீர்
வன்பாற் றிரண்முத்த வண்டலின் மேல்வரு மேதமஞ்சி
முன்பார்த்தென னெஞ்சம் வரும்வழி பார்த்து முறைமுறையே
பின்பார்த் தொதுங்குதல் காண்வல வாவொரு பெண்ணணங்கே.

இ - ள். வலவா! ஒரு பெண்ணணங்கு தென்றிசைக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டுக் கடற்கரையில் வலியபாற்றிரள்போன்ற முத்தத்தினான் வண்டல்பாவைசெய்து விளையாடும் ஆயக்கூட்டத்தார் மேலாகவருங் குற்றமஞ்சி முன்னே பார்த்து, நெஞ்சம்வருகிற வழியை முறைமுறையாய் இருபக்கமும் பார்த்து, யான் வருகின்றேனோ வென்று பின்பார்த்து நடந்தேகல் காண்பாயாக. எ - று.

'பாற்றிரண்முத்தம்' என்புழி உவமைத்தொகை. வண்டலின் மேல் வருமேதம் - ஆயக்கூட்டத்தார் தான்வருகின்ற கோலங் கண்டு ஐயுறுவரென்னுங் குற்றம்.

வலவன் - தேர்ப்பாகன். 'பெண்ணணங்கு' என்றது பின்மொழி நிலையல். 'அணங்குபோலும்பெண்' என்று பொருள் கூறுக, இதனை முன்மொழி நிலையல் என்பாருமுளர். (௨௮)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி - முற்றும்

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்தவிடத்தில் தலைவன் கலங்கிக் கூறல்.

* "மருளுற் றுரைத்த றெருளுற் றுரைத்தலென்
றிருவகைத் தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் பிரிவுழிக்கலங்கல் இரண்டுவகையாகும்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ ௧௬.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டு இது மாயமோ வென்றல் எ - து. தலைவியை ஆயக்கூட்டம்வந்து வழிபடுதலைக்கண்டு, இவ்வாயத்துள்ளாள் எனனைத் தனித்துக்கூடியது என்னமாயமோ வென்று மயங்கிக்கூறுதல்.

சீயங்கொ லோவெனத் தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைவையைத்
தோயங்கொ லோவெனு நேயநம் பால்வைத்துச் சோலைமஞ்ஞைத்
ஆயங்கொ லோவெனு மாயத்துள் ளாளிவ் வரிவையென்ன
மாயங்கொ லோநெஞ்ச மேமணம் போலிங்கு வந்துற்றதே.

இ - ள். நெஞ்சமே! தெவ்வர்போர்க்களத்திற் பொரும்போது இவன் சிங்கமோ வென்று சொல்லும்படி வெற்றியடைந்த வாணனது தென் மாறைநாட்டில் வரும் வையையாற்றின்து நீரோவென்று சொல்லப்பட்ட அன்பை நம்மிடத்திலேவைத்து, சோலையிடத்துலாவும் மயிற்கூட்டமோ வென ஐயங்கொடுக்கும் இவ்வாயக்கூட்டம் வழிபட நடுவே விளங்குகின் றுளாகிய இவ்வரிவை மணஞ்செய்ததுபோல இங்குவந்து கூடியது யாது மாயமோ! எ - று.

சீயம் - சிங்கம். தெவ்வு - பகை. தோயம் - நீர். நேயம் - அன்பு. மஞ்ஞை - மயில். கொல் நான்கும் ஐயம் ஓகாரம் நான்கும் அசை நிலை. அன்றி, ஓகாரம் ஐயமெனின், கொல் - அசைநிலை.

இங்ஙனம் தலைவிகாணுந்தோ ரணிமைக்கண் நின்ற தலைமகன் ஆயக் கூட்டத்தில் தலைவிசேர்ந்தவுடன், அவர் குறுங்கண்ணியும் நெடுங்கோதை யும் தளிருங்கொண்டுவந்து வழிபடுவாரும், குற்றேவல்செய்வாரும், பல் லாண்டுகூறுவாருமாயச் சூழ, தாரகை நடுவண் தண்மதிபோல இவள் வீற் றிருப்பதைக்கண்டு கூறியவாறென் றுணர்க (உ௩)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வாயில்பெற்றுய்தல் எ-து தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லும்போது உயிர்ப்பாங்கி முகத்தை நோக்கிச் செல்ல அறிந்து அவ்வுயிர்ப்பாங்கியைத் தலைவன் தூதாகப்பெற்று உய்வதாகக் கூறல். வாயில் எனினும், தூது எனினும் ஒக்கும். பக்கத்திற் பிரியாதிருத்தலான் பாங்கி யென்று பெயரா யிற்று

இடந்தலைப்பாடும், பாங்கற்கூட்டமுங் கூறி, மதியுடம்பாட்டில் அறி யும் பாங்கியை ஈண்டறிந்ததாகக் கூறவேண்டிய தென்னையெனின், மதி யுடம்பாட்டில் வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்திக் கண்ணியுந் தழையும் ஏந் திச் சென்று [illegible] பெயர் முதலிய வினவுழிப் பாங்கியை யறிதற்கெனக்

கொள்க. சண்டபிரியாவிடின், இடக்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டத்தில் அறியு மிடமின்று. ஆதலான், இவ்வாயில்பெற் றுய்தற்கும், அவ்வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்தற்கும் மாட்டேற்றுப் பூ[illegible]டென்றுணர்க.

பெருமான் மருந்தொன்று பெற்றனம் யாநெஞ்சம் பேதுறல்பார்
மருமான் வுரோதயன் வாணன்றென் மாறை மணங்கமழ்பூந்
திருமான் முகமலாச் சேயரி பாய்கயல் சென்றுசென்றவ்
வொருமா னைகமுக மாமல ரோடை யுலாவருமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பாரின்வழித தோன்றி வரத்துதித்தவனாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு மணநாறும் பூவிலிருக்கப்பட்ட திருமகள் போன்ற தலைவியது முகமலரின்கணுள்ள செவ்வரிபரந்த கயல்போன்ற கண்கள் போய்ப் போய்ப் பாங்கியது ஒளிபொருந்திய முகமாகிய மலரோ டையுள் உலாவிக்கொண்டு வருதலான், நமது பெரிய மாலாகியநோய்க்கு மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம இம்மருந்தினன் அந்நோய்தீரும், மயங்கல்வேண்டாம். எ - று.

எனவே, தலைவிநோக்குத் தலைவறகு உயிர்ப்பாங்கியை அறிவித்தவாறு கண்டுகொள்க. 'மருநதொன்று யாம அறியப்பெற்றனம்' என இயையும். பேதுறல் - மயங்கல. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. மருமான்-வழிததோன்றி யோன். அவ்வழியை வளஞ்செய்தல் இயல்பாதலான் பாரை வளஞ் செய்வான் எனப்பட்டது. பூமி பாலகன் எனினும அமையும். 'மருமான்' என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. திருமானும் கயலும் ஆகு பெயர். 'சென்று சென்று' என்பது அடுக்கு. அவ்வொருமான் - உயிர்ப் பாங்கி. அதிகாரம 'பிரிவுழிக்கலங்கல்' எனவைத்துக் 'கலங்கல' கூறாது 'உய் தல்' கூறியது என்னையெனின், 'மருளுற்றுரைததல்,' 'தெருளுற்றுரைத் தல்' என்றிருவகையாற் கூறப்படுமென்று இலக்கணம் சூத்திரத்துட் கூற லான், 'தெருளுற்றுரைததல' என்னும் இலக்கணததாற் கூறப்பட்டது. ()

பண்புபாராட்டல்.

பண்புபாராட்டல எ - து. தலைவியதழகைப் பரிந்துகொண்டாடல். பண்பென்று அழகிற்குப் பெயரோவெனின், அழகும் பணபும் பல்வற்றி னுள்ளும் ஓர் பண்பாதலான அழகு பண்பெனப்பட்டது.

மயலார் களிற்றண்ணல வாணன்றென் மாறையில் வாய்த்தவர்கண்
கயலா மெனிற்கயல் கள்ளங்கொள் ளாகருந் தாமுளகம்
புயலா மெனிற்புயல் போதுகொள் ளாவிபு புனையிழையார்
இயலா மதித்தையும வேறென்ன பேரிட் டியம்புவதே.

இ - ள். நெஞ்சமே! மயக்கமார்ந்த யானைப் பெருமையையுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டில் நமக்கு நல்வினைப்பயத்தான்வாய்த்த மடவாரது கண்களைக்கண்களன்று, கூபேலயாமெனச்சொல்லின், அக்கயல்கள் கள்ளப்பார்வைகொள்ளா, கரிதாய்த் தாழ்ந்த அளகத்தை அளகமன்று,புயலாமெனின், அப்புயல் அலங்காரமாகப் போதுகளைப் புனையா; இவ்விரண்டுறுப்பிற்கும் அழகின் பெருக்கத்தான் உவமைப்பொருள்களைப் பெயரிட்டுக்கூற இயையாமையான் புனையிழையாரது இலக்கணமாகிய அளைத்துறுப்பையும் உவமபெயாகளில் வேறாக என்னபெயரிட் டியம்புவது?

எனவே, அழகின் பெருக்கததான் அவவுறுப்புகள் தமக்குத்தாமே உவமை கூறவேண்டுவ் தலலது வேறு பொருள்கள் ஒப்புக் கூறப்படா என்றவாறு.

மயல்-மயக்கம் வாய்ததல - முயற்சியான் எய்தற் கரிதாகிய பொருள் ஓர் காலத்து ஓரிடதது நல்வினைபயததான் தானேவந்து எயதுதல். அளகம் - குழல. இயல - இலக்கணம். இயமபுவது - சொலலுவது. நெஞ்சம் முன்னிலையெச்சம். (கூ௬

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

பயந்தோர்ப்பழிசசல் எ - து. தலைவியைப் பெற்றாரைத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

அணியுஞ் சுடாவிரி சங்குபங் கேருக மாடகமும
மணியுந தரமனனி வாழிய ரோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தணியுந தொழிலொழித இனபமுந துன்பமுந தன்பதமே
பணியும பணியெனக் குப்பயந தாளைப பயநதவரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! ஒளிவிரியப்பட்ட சஙகநிதியும் பதுமநிதியும் பூணாரமுஞ்செம்பொனனும நவமணியுந கொடுகக மாறாத நிலைபெற்றுத் தஞ்சைவாணன்வெற்பில், மற்றதொழிலகளெலலா மினபமுந்துன்பமு மாதலின் தாழுந்தொழிலென்று அவற்றை யொழித்து, என்ஞான்றும் இனபந்தருவதாய தன்னுடைய பாததநதைப் பணியுநதொழிலை எனக்குக் கொடுத்தாளைப் பெற்ற தாயுந்தந்தையும என்னு மிவாகள் பன்னாளும வாழியா. எ-று.

அணி-- பூணாரம. சுடா - ஒளி. சங்கு - சஙகநிதி. பங்கேருகம் - பதுமநிதி 'சஙகுபங்கேருகம' என்புழி உமமைத்தொகை. ஆடகம் - பொன். மணி - நவமணி. ஏகாரம - அசைநிலை. தணிதல - தாழ்தல். பணியும் பணி - வணங்குநதொழில. பயதநல் - கொடுத்தல். பயந்தவர் - இருமுதுகுரவர். 'இன்பமுந துன்பமுந தணியுநதொழில்' எனவும், 'அணியும் மாடகமு மணியும்' எனவும் இயையும. உம்மைகள் எண்ணின்கண வந்தன.

கண்படைபெறாது கங்குனோதல்.

கண்படைபெறாது கங்குனோதல் எ - து. அன்றிரவில் தலைவிதந்த வேட்கையான் துயில்பெறாது கங்குற்காலத்து நொந்துகூறல்.

வாமக் கலையல்குல் வாணுத லாரதஞசை வாணன்வெற்பில்
நாமக் கலவி நலங்கவர் போது நமக்களித்த
காமக் கனலவர் கையகல காலைக் கடும்பனிகூர்
யாமக் கடலகத் தாழ்ந்தணி யாதினி யென்செய்துமே

இ - ள். நெஞ்சமே! தஞசைவாணன் வெற்பில், நாம முன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் இன்பங்கொள்ளும்போது, அழகுபொருந்திய மேகலை சூழ்ந்த அல்குலையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையுமுடைய குழலார நமக்குக்கொடுத்த வேட்கைக்கனல உள்ளடங்கியிருந்து, அவர் பிரிந்தவிடத்து கடிய பனி மிகுந்த இரவாகிய கடலின்கண் மூழ்கியுந் தணியாது, இன்று எனசெய்யக் கடவோம்! எ - று.

வாமம - அழகு கலை - மேகலை நலம் - ஆகுபெயர். கவர்தல - கொள்ளுதல். கையகல - பிரிதல் யாமம - இடையிரவு. உம்மை - சிறப்பு. இனி - இன்று. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௲)

'ஆயவெள்ளம வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்' ஒன்றும மருளுற்றுரைத்தல', ஏனைய நானகும 'தெருளுற்றுரைத்தல.'

பிரிவுழிக்கலங்கல - முற்றும.

காட்சி' முதலாகக் 'கண்படைபெறாது கங்குனோதல்' ஈறாகக்கூறிய கிளவி முப்பத்து மூன்றும் முதனுள் நிகழ்ந்ததெனக் கொள்க.

இடந்தலைப்பாடு.

அஃதாவது, இயற்கைபபுணாசசி புணாநத தலைவன் மற்றைததினத்தில் அவ்விடததேவநது தலைமகளைக் கூடுதல.

* "தெய்வந் தெளிதல கூடல் விடுத்தலென்
றிவ்வோர் மூவகைத இடநதலைப பாடே." — என்னுஞ் சூத்திர வகையால் இடநதலைப்பாடு மூவகைபபடும.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல்.

தந்ததெய்வநதருமெனசசேறல எ - து. முன் இயற்கைப்புணாச்சியில் அவளைததந்தவிதி இன்னும அவ்விடத்திற செனருல தருமெனச்சேறல்.

* அகப்பொருள்விளக்கம, களவியல, சூ ௧௮.

மன்றும் பொதியினு மாமயில் சேர்தஞ்சை வாணன்வெற்பில
துன்றும் புயலிளஞ் சோலையின் வாய்ச்சுற வுக்குழையைச்
சென்றுந்து சேலவிழி மின்னை முன்னூட்டாத தெய்வநமக்
கின்றுந் தருநெஞ்ச மேயெழு வாழியிங் கெனனுடனே.

இ - ள். மன்றினிடத்தும பொதியினிடத்தும் பெரிய மயில்சேருந் தஞ்சைவாணன் வெற்பிடதது,புயல நெருஙகிய இளஞ் சோலையினிடதது, மகரக் குழையடபோய்த தள்ளுங கெண்டைபோலும விழியையுடைய மின்னை நெருநல தந்தவிதியானது நமக்கின றுஞ்செனருல் தருமாதலான், என்னுடன் ஒருப்பட் டெழுவாயாக. எ - று.

மன்று - ஊரக்கு நடுவாய் எலலாருமிருககத திணணைபோட்டிருக்கும் மரத்தடி. பொதி-அம்பலமாய எலலாருங்கூடியிருக்குங்கூட்டம.எனவே,— திருமுருகாறறுப்படையுள் ‡"மன்றமும பொதியினுங கநதுடை நிலையினும" என்பதனுற் காணக.

மாமயில் - ஊரில்வளாந்த பெரியமயில். 'புயல்துன்றும்' என இயையும் சுறவுக்குழை - மகரக்குழை உந்தல - தள்ளுதல. சேல்விழி - உவமைதொகை. மின் - ஆகுபெயா தெயவம - விதி வாழி - முன்னிலையசை. (௯௪)

முந்துறக்காண்டல்.

முந்துறக்காணடல எ - து. முந்துபோலக்காண்டல்.

மருவாய நாப்பண் மயிலு'ரு வாய்நென்னல் வாணன்றஞ்சைத்
தருவாய்த் தழைகொய்து தணபுனங் காத்துத் தடங்குடைந்து
திருவாய் மலர்ந்து சிலமபெதிா கூயினறோர் தெய்வதபபெண
உருவா யொருதனி யேநின்ற தாலென் னுயிர்க்குயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நெருநல் பொருந்திய ஆயக்கூட்டத்து நடுவே மயிலின்வடிவாக இற்றைப்பொழுது வாணனது தஞ்சைச் சோலையிடத்துத் தழைகொய்து, மழைபெய்தலாற் குளிாநத புனஙகாத்து, வாவியில் நீராடி, திருவாயதிறநது மலையெதிாகூவி, ஒபபற்ற தெய்வப்பெண்ணுருவாய், ஒப்பற்றதனியே யென்னுயிாககுயிா நினறது, காணபாயாக. எ - று.

ஆயநாப்பண் - ஆயக்கூட்டத்து நடு. தரு - சாதியொருமை. தடம்-வாவி. சிலமபெதிர் கூவுதல் - ஓர்விளையாட்டு. ஆல் - அசை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம. (௯௫)

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை.

மயங்கல்.

மயங்கல் எ - து. புணர்தல்.

மானா கரன்றஞ்சை வாணன் வரோதயன் மாறையன்னாள்
தானாவி நின்றலர் தாமரை யேய்த் தடமலர்வாய்
ஆனா தொழுகுசெந் தேனல்லி மேவு மரசவன்னம்
யானா கிடைப்பது வேயன்ன பான்மை யிருவர்க்குமே.

இ-ள். மானத்துக்குப் பிறப்பிடமாய் வரத்தினுதித்த தஞ்சைவாணனது மாறைநாடுபோலவாள் வாவியினின்று மலர்ந்த தாமரை; அவ்வாவித் தாமரையிடத்து நீங்காமலொழுகுஞ் செந்தேனையுடைய அகவிதழின்கண் மேவியிருக்கும் அரசவன்னம் யானாயினேன; இத்தன்மை யிருவர்க்குங் கிடைக்கத்தக்கதோ! எ - று.

எனவே, ஊழ்வினைப்பயத்தானன்றி முயற்சியாற் கிடைக்கத்தக்கதோ வென்றவாறாயிற்று. 'மானாகரன்' 'வரோதயன்' இவ்விரண்டும் வடசொன் முடிபு; வினைமுற்று வினையெச்சமாய்த் திரிந்தது. தான் - சந்தவின்பப் பொருட்டு. ஆவி-வாவி. ஆனாது - நீங்காது. அல்லி-அகவிதழ். ஆ-அதிசயக் குறிப்பு. கிடைப்பது-அரிதாகிய பொருள்வாய்ப்பது. ஏகாரம்-ஈற்றசை. ()

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறல்.

அரும்பா மளவிற் றனத்தொடொவ் வாயல ராமளவில்
கரும்பா மொழிவத னத்தொடொவ் வாய்களி யானைசெம்பொன்
தரும்பாரி வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை யான்றரி யாரின்முன்செய்
பெரும்பாவ மல்லது நீநின்ற பேறல்லி பெற்றிலையே.

இ - ள். அகவிதழையுடைய தாமரையே! நீ அரும்பாகுங்காலம் கரும்பையொத்த மொழியையுடையாளது தனத்துக்கொப்பாகாய், அலராகுங் காலத்து முகத்தோடொப்பாகாய்; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும் காவலர்க்குத்தரும் பாரியென்னும் வள்ளலுக்கொப்பான தமிழ்த்தஞ்சை நகரையுடைய வாணனுக்குப் பகைவரைப்போல முன்செய்த பெரும்பாவ மல்லது, நீரிலே தவப்பேறுபெற்றிலையாயினை. எ - று.

எனவே, தலைவியைப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று. தனம் - முலை. வதனம்- முகம். ‡ பாரி - ஓர்வள்ளல். தரியார் - பகைவர். அல்லி - அகவிதழ்; ஆகுபெயர். (௩௭)

---

‡ பாரி இன்னானென்பதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படையுள் "சுரும்புண - நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச் - சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய - பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற் - பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்றதனானும், அதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானு முணர்க.

இடந்தலைப்பாடு.

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தல் எ - து. ஆயக்கூட்டத்துத் தலைவியைச் செலுத்தல்.

மேவிக் கலைக்கட லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவந்தென
ஆவிக் கமலத் தமரன்ன மேநின் னயிலவிழிபோல்
வாவிக் கயலுக ளுந்தஞ்சை வாணன் வரையினுடன
கூவிக் கயங்குடை நின்குயி லாயங் குறுகுகவே.

இ - ள். கலையாகிய கடலின்மேவி, என்னறிவாகிய மீனையுண்டுபோய் மீண்டுவந்து, என்னுயிராகிய கமலத்திற் குடியாக வமர்ந்திருக்கும் அன்னமே! நின்னுடைய கூரிய கண்போல வாவியிற் கயல்கள் புரளுந் தஞ்சைவாணன் மலையில எதிர் கூவிக் கயத்துட்குளித்து விளையாடும நின்னுடைய குயிற்கூட்டம்போன்ற ஆயக்கூட்டத்திற் கூடுக. எ - று.

'கலைக்கடல்மேவி' என மாறுக. புலன் - அறிவு. கலையைக் கடலாகவும், புலனை மீனாகவும, அதனை யுண்ணுந் தலைவி அனனமாகவும், அவ்வன்னமிருக்கும் உயிரகமலமாகவும உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. 'மீண்டு வந்து' என்பதனால **போய்** எனறசொல வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கைப் புணாச்சி புணர்ந்து, இடந்தலைப்பாட்டில் வந்தமையால் போய் மீண்டு வந்தெனக் கூறியது.

அயில் - கூர்மை. விழி - கண். 'வாவி' எனபழி எழுனுருபு தொககது. கயல் - மீன். 'கயலபோலவிழி' என்றது, 'விழிபோற்கயல்' என்றது,

"பொருளது புணாவே புணர்பபோன் குறிப்பின
மருள வருஉ மரபிற் றென்ப."— என்னும் உவமவியற்சூத்திரத்தான் இன்னதுபொருளென்றும், இன்னது உவமையென்றுங கூறத்தக்கதில்லை. பொருளும் உவமமும புணாக்குமபுலவனால எவ்வாறு செயயப்பட்டதோ அவ்வாறியையுமெனறு கொளக. இதனை இயலுடையாா விபரீதவுவமையென்ப. உகளுதல - பிறழ்தல். 'அலாநதேன் குதிக்க வாவிக் கயலுகளும' எனறு பாடமோதுவாருமுளா. வரை - மலை. உடன்கூவுதல்- எதிர்கூவுதல். குடைதல - குளிததல. **குயிலாயம்** - உவமைத்தொகை. குறுகல் - கூடுதல்.

'தந்ததெய்வந் தருமெனச் சேறல்' ஒன்றும் தெய்வந் தெளிதற்குரித்து. 'காண்டல்,' 'முயங்கல்,' 'புகழ்தல்' மூன்றும் கூடற்குரிய. ஆயத்துய்த்தல்' ஒன்றும் விடுத்தற்குரித்து. (௩அ)

இடந்தலைபபாடு - முற்றும்.

இரண்டாநாள் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடிஞரொன்றுணைக.

பாங்கற் கூட்டம்.

அஃதாவது மூன்றுநாள் பாங்கனாற் கூடுங் கூட்டம்.

* "சார்தல் கேட்டல் சாற்ற லெதிர்மறை
நோதல் கூடல பாங்கிற் கூட்டலென்
றாங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்."—என்னுஞ் சூத்திர வகையாற் பாங்கற்கூட்டம் எழுவகையினையுடைத்தென்பது.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

தலைவன் பாங்கனைச்சார்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வேட்கைநோய் பாங்கனாலன்றித் தீராதென்றெண்ணிப் பாங்கனைச்சார்தல்.

புனையாழி யங்கைப் புயலவளர் பாற்கடற் பூங்கொடிவாழ்
மனையாகிய தஞ்சை வாணனொன் னார்போன் மற்றிங்ஙனே
இனையா தெழுமதி நன்னெஞ்ச மேநமக் கின்னுயிரோ
அனையா னருட்புன லாலனங் கானல மாற்றுதற்கே.

இ - ள். நல்ல நெஞ்சமே! நமக்கினிய உயிர்போன்ற உயிர்ப்பாங்கன் அருட்புனலால் காமாக்கினியை யவித்தற்கு, சக்கரத்தை யணியும் அழகிய கையினையுடைய புயல்போன்ற திருமால் கணவளரும் பாற்கடலைப் பிறந்தகமாக வுடைய பூங்கொடிபோன்ற திருமகட்கு வாழ்க்கை மனையாகிய தஞ்சைமாநகரையுடைய வாணனுக்கு ஒன்னார்போல இவ்விடத்தில் வருந்தாது, அவன் பக்கற்சேர எழுவாயாக. எ - று.

'ஆழி புனை' எனமாறுக. புயல் - மேகம். 'ஆழியங்கைப்புயல்' என்பதும், 'பாற்கடற் பூங்கொடி' என்பதும் சிறப்புருவகம். 'பூங்கொடி வாழ்மனை யாகிய தஞ்சை' எனவே திருமகள் பிரியாத் தஞ்சையென்றாயிற்று. ஒன்னார் - பகைவர். மற்று - அசை. இனைதல் - வருந்துதல். மதி - முன்னிலையசை. அருட்புனல் - அருள் நீர். அனங்கானலம் - காமாக்கினி; வடசொன்முடிபு. (௩௧)

பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாதல்.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதல் எ - து. பாங்கன் தலைவனதுள்ள முன் தோன்றும் வாடிய வேறுபாட்டைக்கண்டு நினக்கு இவ்வேறுபாடுற்ற காரணமென்னவென்று வினாதல்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௨௦.

வலம்புரி போற்கொடை வாணன்றென் மாறை மஞ்சூழ்வளர்பூஞ்
சிலம்புறை சூர்வந்து தீண்டின போலொளி தேம்பியிவ்வா
றுலம்புனை தோளுநின் னுள்ளமும வாடி யுருகிநின்று
புலம்புவ தென்னைகொல் லோசொல்ல வேண்டும் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே! சங்கினைப்போற்கொடுக்கும் கொடையையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டினகத்துள்ள முகில் கண்வளரும் பொலிவினையுடைய சிலம்பி லுறையுஞ் சூரொன்றும் தெய்வப்பெண் தீண்டியது போல, நின திருமேனி ஒளிதேயந்து திரண்ட கல்லுப் புனைந்தாலொக்கும் நின்னுடைய தோளும உள்ளமும வாடி யுருகிநின்று இவ்வாறு புலம்புவதென்னோ? சொல்லவேண்டும. எ - று.

வலம்புரி - ஆகுபெயர். மஞ்சு - முகில வளர்தல் - கண்வளர்தல். பூ - பொலிவு சிலம்பு - மலை. சூர் - ஓர தெய்வப்பெண். தேம்பல் - தேய்தல. ‡ "தேம்பலஞ்சிற்றிடை - ஈங்கிவ ளீங்கனிவாய்" என்றார் பிறரும். உலம் - திரண்டகல். 'இவ்வாறு,' 'கொல்லோ' என்பன அசைநிலை. (௪௦)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு வினாவிய பாங்கற்குத் தலைவன் தனக்குற்ற வேறுபாட்டின காரணத்தைக் கூறல்.

மலைமுழு தும்கொற்றம் வைக்கின்ற வாணன்றென் மாறைநண்பா
சிலைமுழு துஞ்சுற்று முற்றுமெய் யாநிற்பச் செங்கிறதே
கொலைமுழு துங்கற்ற கூரிய வாளி குளிப்பவினறென்
கலைமுழு துமபட்ட தாலொரு மானமுடிக் கண்ணியிலே.

இ - ள். எண்டிசையின் மலைமுற்றும வெற்றிக்கொடியை வைக்கின்ற வாணன தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற பாங்கனே! புருவமாகிய சிலை முழுதும் சுற்றுகிய திசைமுற்றும எய்யாநிற்ப, கொலைததொழின் முற்றுங் கற்ற கணணாகிய கூரியவாளிகள எனது செவ்விதாகிய நெஞ்சிடத்திலே மூழ்க, அப்போது எனனெஞ்சி லிருக்கின்ற கலையறிவு முற்றும ஒரு பெண் வைத்த தலைக்கண்ணியிற்பட்டது. எ - று.

'மலைமுழுதுங கொற்றம.' எனவே எண்டிசைக்கும அவ்வாங்கிலையான் வந்தது. கொற்றம் - ஆகுபெயர். சிலை - ஆகுபெயர். உலகிற் சிலை நடுநிலையி லெய்யும்; இச்சிலை அவ்வாறன்றிச சிலைமுற்று மெய்யா நின்றதென்று கருவிகருத்தாவாகக் கூறியது, விற்றொனறுந திசையிலன்றித் திசையெட்டினும எய்கினறமையான். சுற்றுகிய திசைமுற்றும் என்றது, எணதிசையினும இருந்துவரினும நைப்பது நெஞ்சிடத்தேயெனக்கொள்க.

---

‡ திருக்கோவையார், ௫௪. ௧௧.

செவ்விறம் - மார்பு. கொலை முற்றும் - கொலைத்தொழில் முற்றும். வாளி - ஆகுபெயர். குனிப்ப - சூழ்க. கலை - ஆகுபெயர். ஒரு மானுக்கு முடிபோட்ட கண்ணியிலே கலையெல்லாம் பட்டதென ஒருபொருள் தோன்றியவாறு காண்க. ஆல்-அசை. கண்ணி - விலங்குகள் படக்கள்ளுகப் படுத்தும் கருவிக்கும், மாதர் குழலிற்சூடுங் குறுங்கோதைக்கும் பொதுவாகலான், இவ்விரண்டுவகைப் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. (௪௧)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

கற்றறிபாங்கன் கழறல் எ - து. வேதாகம புராணம் யாவுங்கற்றறிந்த பார்ப்பனப் பாங்கன் இடித்துக்கூறல். இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொல் லுரைத்தல்.

தருகற் பகமன்ன சந்திர வாணன் றடஞ்சிலம்பில்
முருகக் கடவு ளனையவெற் பாமுகி லும்பிறையுஞ்
செருகக் கிளர்வரை வந்தவொர் பேதைக்குன் சிந்தையெல்லாம்
உருகக் கலங்கினை நீதகு மோமற் றுனக்கிதுவே.

இ - ள். இரவலர் யார்வந்து கேட்பினும் கேட்பவை யெல்லாங் கொடுக்கும் கற்பகத் தருவையொத்த சந்திரற்கு மகனாகிய வாணனது சிலம்பிலிருக்கும் முருகக்கடவுளை யொக்கும் வெற்பனே! நீ முகிலும் பிறையுஞ் செருகும்படி யெழுந்த வரையிடத்தில் வந்த ஓர் பெண்ணுக்கு நின் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை, உனக்கிது தகாது. எ - று.

சந்திரன் - வாணனுக்குத் தந்தை. தடஞ்சிலம்பு - பெரியமலை. செருகல்-செருகுதல். †"துவரமுடித்த துகளறுமுச்சிப் பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்டுளைப்பூ மருதின்." எனத் திருமுருகாற்றுப்படையுள் செரீஇ என்பதற்குச் செருகி யென உரைகூறியவாறு கண்டுகொள்க. கிளர்தல் - எழுதல். வரை - மலை. ஓகாரம் - எதிர்மறை. மற்று - அசை. 'இது தகுமோ' என இயையும். (௪௨)

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல்.

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல் எ - து. பாங்கன்கூறிய கட்டுரையைத் தலைவன் மறுத்துக்கூறல்.

மாலாய் மதம்பொழி மாதங்க வாணன்றென் மாறையன்னார்
சேலார் கருங்கணு முஞ்செங்கனி வாயுஞ் சிறியநுண்ணோர்
நூலார் மருங்கும் பெருந்தன பாரமு நும்மையன்றி
மேலா னவருங்கண் டாலுரை யாரிந்த வீரங்களே.

---

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இ - ள். மயக்கமாய் மதத்தைப்பொழியும் வாரணத்தையுடைய வாணனது தென்மாறைநாடு போல்வாரது சேல்போன்ற கருங்கண்ணும், செங்கனிபோன்ற வாயும், சிறுமையாகிய நுண்ணிய வழகாகிய நூல்போன்ற இடையும், பெரிய தனபாரமும், கண்டார் நெஞ்சினையுருக்குந் தன்மையில் வலியவென்பதனை யெளியவாகக் கூறினீ; நும்மையன்றி மேலானவருங் கண்டறிவாரையார்கள் இத்தன்மையாகிய வீரமொழிகள். எ - று.

எனவே, நீருங் காணாததன்மையால் இவ்வாறு கூறினீரென்று கூறியவாறாயிற்று. மால் - மயக்கம். வாரணம் - யானை. சேல் - கயல். 'செங்கனிவாய்' என்புழி உவமைத்தொகை. ஏர் - அழகு. 'மேலானவரும்' என்புழி உம்மை சிறப்பும்மை, ஏனைய எண்ணினகண் வந்தன. ஆர் என்பது ஒப்பு. பாங்கன் - முன்னிலையெச்சம். (௪௩)

கிழவோற் பழித்தல்.

கிழவோற்பழித்தல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் பழித்துக் கூறல்.

சூரார் சிலம்பிற் சிலம்பிமென் னூல்கொண்டு சுற்றவெற்றிய
போரார் களிறு புலம்பினைந் தாங்கொரு பூவைகொங்கை
வாரா லணைப்ப வருந்தினை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பா
ஓராழி சூழுல கத்தெவ ரோநின்னை யொப்பவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருப்பவனே! சூர்பொருந்திய மலையினிடத்துச் சிலம்பியானது மெல்லிய நூலைக்கொண்டு சுற்ற, மாறுவார் படையிலே வெற்றிபோர் செய்கின்ற யானையானது புலம்பினைந்தாற்போலும், ஒரு பெண்ணினது வார்பொருந்திய கொங்கையாலணைப்ப நீ வருந்தினை; ஆதலால், ஒப்பற்ற ஆழிசூழ்ந்த வுலகத்தில் நின்னை யொப்பாவார்யார்? எ - று.

சூர் - தெய்வப்பெண்களிலோர்சாதி. சிலம்பு - மலை. சிலம்பி - சிலந்தி. களிறு - யானை. ஆங்கு-உவமையுருபு. பூவை - பெண். 'வார்க்கொங்கை' என மாறுக. ஆழி - கடல். 'சிலம்பி மென்னூல் கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போராகளிறு புலம்பினைந் தாங்கு'-அந்நூற்றளையை நீங்கிவருதற்கரிதாய்ச் சங்கிலித்தளைக்கு நில்லாது அதன் வலியிழந்து புலம்பினைந்தாற்போல, கடல்போல் வருகின்ற நால்வகைப் படையும் வென்று மனத்திற் கலங்காத வீரம் ஒரு பெண்வேட்கையாற் கலங்கி வருந்தினை, நின்னை யொப்பாரார்யார்? — எனக்குறிப்பினாற் பழிப்புத்தோன்றியவாறுணர்க. (௪௪)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற் கருமைசாற்றல்.

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல் எ - து. தலைவன் நீ பழிக்கின்ற என்னுள்ளந் தேறுதற்கு வேட்கை என்னால் தாங்கமுடியாதென்று கூறுதல.

பொறைகொண்ட தாமரைப போதன்ன கொங்கையும பொங்கரிசேர், கறைகொண்ட வாளன்ன கணகளுங கொண்டொரு கன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்ட வாணன் செழுநதஞ்சை சூழுஞ் சிலமபிலினறென, நிறைகொண்ட வாறறி யாதிக ழாநிறறி நீயு நின்றே.

(இ - ள்) பாரங்கொண்ட தாமரை முகையன்ன கொஙகையும், மிகுந்த வரிபொருநதிய மாற்றாரைப் பொருது அவருடறகுருதிக் கறைகொண்ட வாளையொதத கணகளுங்கொணடு ஒரு கனனியானவள், பகையைத திறைகொண்ட வாணனது செழுமையாகிய தஞசை மாநகரைச்சூழுஞ் சிலமபிடதது, இனறு எனனுடைய நிறையைக கவாநதவாறறியாது, நீயும எனமுனனினறு இகழாநினறாய, யானெனசெயவேன ! எ - று.

பொறை - பாரம. போது - முகை.

‡ "காலை யரும்பிப் பகலெலலாம போதாகி
மாலை மலருமிந நோய."— என்பதனு னுணர்க.

பொங்குதல் - மிகுதல அரி - செவவரி. கறை - இரததம். தெவவு - பகை. திறை-வெற்றி நிறை-அறிவு. நிறையோாபபுககடைபபிடியென்னும மேன்மக்கள் குணஙகளுள ஓாகுணம.

அஃதாவது, மனததினகண பிறரறியாமை யடக்கததக்க காரியத்தை யடக்குதல். நிறை யெனப்படுவது மறை , பிறரறியாமை யென்றார் பிறரும். நீயும் என்னும் உம்மை - சிறபபும்மை. பாங்கன் - முன்னிலை யெச்சம். (சுு)

பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்.

பாங்கன் தன்மனததழுஙகல் எ - து. அதுகேட்ட பாஙகன் எமபெருமான் ஆற்றானாய் இவ்வாறு கூறினால யான அதறகுததான என்சொலவேனென்று தன்னுள்ளே யிரஙகுதல.

சீதள வாரங் கமழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னான்
காதள வாவெங் கடுவள வாவொளிர் காவியநதண
போதள வாவிழி யெனனுமென னானைசப புறததளவா
சூதள வாமுலை யெனனுமென் னாமினிச் சொலலுவதே.

---

‡ திருக்குறள், செ. கஉஉள.

இ - ள். எம்பெருமான்! குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனங் கமழப்பட்ட தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வாளது கண்களைக் காவினும் அளவிட்டறியப்படா, வெவ்விய விடத்தினும் அளவிட்டறியப்படா, விளங்கப்பட்ட அழகிய குளிர்ந்த நீலப்போதினும் அளவிட்டறியப்படா, என்று சொல்லும்; முலையை மலைபோல் வளர்ந்த என்னுசையிடத்தும் அளவிட் டறியப்படா, வல்லினும் அளவிட் டறியப்படா, என்று சொல்லும் ஆதலால், நெஞ்சமே! நாம இன்று சொல்லுவதென்? எ - று.

ஆரம் - மைந்தரும் மாதரும் மார்பினும் முலையினும பூசுஞ் சந்தனம். கடு - விடம். காவி - நீலம். 'அநதண காவி' என மாறுக. புறம் - இடம். சூது - வல். இனி - இன்று. அளத்தல் - அறிதல். அளவா - அறியப்படா.

காதைக் கடந்துபோதலான் 'காதளவா' என்றும், கடு உண்டாரைக் கொல்லும் அவ்வாறன்றிக் கண்டாரைக் கொலலுதலான 'கடு வளவா' என்றும, காவிப பூவிறகுப் பார்த்தறியுங குணமின்மையின் 'காவியநதண போதளவா' என்றுங் கூறியது.

‡ "காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று."— என்னுங் குறளினும்

காவிக்குக் கண்டறியுங குணமின்மை யுணாக.

ஆசையினும முலைபெரிதாகலான் 'ஆசைப்புறத்தளவா' என்றும, வட்டங்கொண்டு குவிந்து வணணம பொதிந்திருத்தலான் 'சூதளவா' என்றுங கூறியது. 'என்னும்' என்ப திரண்டும இறுதிவிளக்கு நெஞ்சம்- முன்னிலை யெச்சம். (௪௯)

பாங்கன் தலைவனோடழுங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

என்மே லறைவதி யானிங்கு நின்செவிக் கென்சொலெல்லாம்
வன்மே லடாகொங்கை காரண மாய்த்தஞ்சை வாணனவெற்பா
கன்மே லறைகின்ற மென்மூங்கில் போலுங் கடலவெதுப்பில
தன்மேல விளாவவுண் டோதனை மேலொரு தண்புனலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற் றின்பத்திற்கு இத்தன்மையனாதல் தகாதென்று, சூதினமேற்பகை நெருங குங் கொங்கையினை யுடையாள் காரணமாக, இங்குக்கூறும் என்சொல லெல்லாம நின்காதுக்குக் கல்லினமே லறைகின்ற மெல்லியமூங்கிலின் முளை போலு மாயின, யான் மேற்சொல்லுமா றியாது? கடல வெப்பமுற்றின்

---

‡ திருக்குறள், செ. ௧௧௧௪.

+ திறை ப சாடு

அவ்வெப்பயாற் அக்கடன்மேல் விளாவுதற்குப் பாரிடத்து ஒரு தண்ணீருண்டோ? எ - று.

அறைதல் - சொல்லுதல். 'யானென் மேலறைவது' என மாறுக. வல் - சூது. அடாதல் - நெருங்குதல். கோங்கை - ஆகுபெயர். அறைதல் - அடித்தல். முளை - மூங்கில். வெதும்பல் - வெப்பமுறல். அன் - அடிச்சந்த நோக்கிவந்தது. தரை - பார். புனல் - நீர். (௪௭)

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல்.

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல் எ - து. எம்பெருமான் இவ்வாறுகூறியும் ஆற்றாஅறு இன்னநல்ல தலைவியைக் கூடாதொழியின் இறந்துபடுமென்றுதேறி, தலைவனை நோக்கி நின்னாற்காணப்பட்ட வுரு எவ்விடத்தது எவ்வியல்லையுடையதென்று வினவுதல்.

முகத்திற் பகழி யிரண்டுடை யாக்கிட மூரிமுந்நீர்
அகத்திற் பிறந்த வரவிந்த மோவடை யார்தமக்கு
மகத்திற் சனியன்ன சந்திர வாணனறென மாறைவெற்போ
நுகத்திற் பகலனை யாய்தன்மை யேது நுவலெனக்கே

இ - ள். நின்னாற் காணப்பட்ட முகத்தில் அம்புபோன்ற கண்ணிரண்டுடையார்க்கு இருப்பிடம், பெருமை பொருந்திய கடலகத்திற் பிறந்த தாமரையோ? பகைவர் தமக்கு மகநாளில்வந்த சனியையொக்கும் சந்திரவாணன் தென்மாறை வெற்போ? உழும் ஏர்ப்பெயலிற்பிணித்த நுகத்தின் நடுப்போன்ற தலைவனே! அவர்க் கிலக்கணம் யாது? அறிய எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

பகழி - ஆகுபெயர். மூரி - பெருமை. முந்நீர் - கடல். அரவிந்தம் - தாமரை. அடையார் - பகைவர்

மகத்திற் சனிவருங்கால் உலகிற் றீமைபயத்தலால் 'அடையார்தமக்கு மகத்திற் சனியன்ன, சந்திரவாணன்' எனக்கூறியது, ‡"மகத்திற்புக்கதோர் சனியெனக்காநய" என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஓதியவாற்றானுமுணர்க. 'நுகத்திற் பகலனையாய்' என்றது நடுவன்றி யோர்பக்கஞ்சாயின் அவ்விடத்திற் பாரமுறைக்கும், நடுவாகின் சமனாயிருக்கு மாதலான், இவனும் நடுவு நிலைமையை யுடையவனென்று கூறப்பட்டது.

தன்மை - இலக்கணம். நுவல்ல் - சொல்லுதல். ஓகாரம் இரண்டும் வினா. (௪௮)

---

‡ திருவொற்றியூர்த் தேவாரம், செ ௬.

அவளஃ திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல்.

அவளஃ திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல் எ - து தலைவன் என்னாற் காணப்பட்டவுரு இவ்விடத்து இவ்வியலையுடையதென்று பாங்கற்குக்கூறல்.

கனமே குழலசெங் கயலே விழிமொழி காக்குயிலே
தனமே முகையென றனிநெஞ்ச மேயிடை தன்பகைக்கு
அனமே யருளிய வாணனறென மாறை மணிவரைசூழ்
புனமே யிடமிங்ங னேயெனனை வாட்டிய பூங்கொடிக்கே

இ - ள். இவவாறு என்னைவாட்டிய பூங்கொடிபோலவாட கிருபபிடம், தன் பகைவாகருக காட்டை யிடமாகக கொடுத்த வாணனது தெனமாறை நாட்டு முத்ததைதயீனும மூங்கில்சூழ்நத தினைபபுனமே, குழல், முகிலே; விழி,செவவரி பொருந்திய கயலே, மொழி,கருங்குயிலே, தனம,முகையே; இடை, எனதனிமையாகிய நெஞ்சமே. எ - று.

கனம் - முகில. கயல் - மீன தனம - முலை. முகை - மொட்டுள. மணி - முத்தம. வரை - மூங்கில. புனம - தினைபபுனம இங்ஙனம - இவவாறு. **பூங்கோடி** - ஆகுபெயா.

'காக்குயிலேமொழி' எனவும, 'முகையேதனம' எனவும மாறுக. 'இங்ஙனே' எனபுழி ஏகாரமும, 'பூங்கொடிக்கே' எனபுழி ஏகாரமும ஈற றசை, ஏனையதேறறம.

'தனிநெஞ்சம' என்றது வேட்கைப பாரததைச் சுமநது நைநத தனால், நெஞ்சம முலைபபாரததைச சுமநது நைநத இடைக்கு உவமமா யிறறு. வரைகணகளை யுடைமையின ஆகுபெயரான மூங்கிறகுப பெய ராயிற்று. வரைமலையாகாதோவெனின, ஆகாது. எனனை, மேறகூறும பாங கன இறைவனைத தேறறுஞ செய்யுட்கண 'கழைவளா சாரல' எனறமை யான இவவிடத்து மூங்கிலெனறே பொருளகூறவேணடுவதாயிறறு ‡"மால வரை நிவநத சேணுயாவெற்பின." எனக கூறியதனானுணாக. (௪௯)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்

பாங்கன் இறைவனைத தேறறல எ - து. இவவாறு நீ வருந்தாதொழிக நீசொனன குறியிடத்துச சென்று தலைவியைககண்டு யான வருகினறே னென்று தேறறுதல.

மழைவளா மாளிகை மாறைவ ரோதயன வாணனவெறபின
இழைவளா வாாமுலை யேரிளந தோகையை யிககணமபோய்க
கழைவளா சாரலிற கணடுனை யானவநது காணபளவுந
தழைவளா தாரணன லேதணி வாயகின றகவினமைமபே.

---

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இ - ள். மலரோடுந் தழைகலந்து நீண்ட மாலையையுடைய இறைவனே! முகில் துஞ்சும் மாளிகை நெருங்கிய மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது வெற்பில், அணிக்கியலும் கச்சுப் பொருந்திய முலையழகுடைய இளந்தோகை போல்வாளை நீகூறிய குறியிடமாகிய மூங்கில் வேலியாய் வளர்ந்த புனத்தில் இக்கணம் போய்க்கண்டு உனை யான்வந்து காணுமளவும் வருத்தமொழிவாய். எ - று.

மழை - முகில். இழை - ஆபரணம். வார் - கச்சு. ஏர்-அழகு. தோகை-ஆகுபெயர். சாரல் - ஆகுபெயர்.

என்னை,—தலைவன் குறிகூறியது 'புனமே யிடம' என்றதனு லென்றுணர்க. இங்ஙனம் மூங்கில் வேலிபுனமென்று அதிகாரப்படக் கூறியவாறென்னை யெனின், இக்களவிக் கடுத்த கிளவி "குறிவயிற்சேறல்" என்றலின், தலைவி யிருக்குமிடமுங் குறியென்றலின், அக்குறியிற் குறியிடமெல்லா மொன்றாய் வருதல் விதியாதலான் 'மூங்கிற்புனம' என்றதிகாரப் பட்டவாறுணர்க. அன்றியும் வரைவுகடாவுதலில் இரவு வருவானைப் 'பகல் வருகௌறல்' என்னுங் கிளவிச செயயுளில் 'கழைவிளையாடுங கடிபுனங் காத்தும்' என்று பாஙகி கூறியவதனுனும், இச்செய்யுளில் புனங் கூறுமிடமெல்லாம் மூஙகி லடையாளமன்றி வேறோரடையாளங் கூறுவதின்றென வுணர்க.

தார் - மாலை. மலராற் கட்டுதல் மாலையாகலான் மலர்கூறாது, தழையிடை யிடையே கடடுதலின் தழை கூறினார். அண்ணல் - இறைவன. தணிதல் - ஒழிதல் தகவின்மை-வருததம. முன்வள ரிரண்டுங கண்வளர்தல். பின்வளரிரண்டும் நீடல். 'கழைவளர் சாரலிக்கணமபோய்' என மாறுக. 'மீண்டு' என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. (௩௦)

குறிவயிற் சேறல்.

குறிவயிற்சேறல் எ - து. தலைவன் கூறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக் காணப் பாஙகன்போதல்.

பாரித்த திணமையெம மண்ணலுண் ணீரைப் பருகின்று
பூரித்த செவ்விள நீர்களுந் தாங்கியப பூங்கொடிதான்
வாரிதத லமபுகழ் வாணனறென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ்
வேரித்த டம்பொழில் வாய்விளை யாடுங்கொன் மேவிநின்றே.

இ - ள். தலைவன் கூறிய அப்பூங்கொடிதான் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகம புகழும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு மூங்கிலவேலியை யுடைய தினைப்புனஞ் சூழநத மணமபொருந்திய பெரிய சோலையிடத்துப் பொருந்தி நின்று, வீரமில்லா தாரக்கும வீரதைதப் பிறப்பிதத எம அண்ணலது

உள்ளத்துள்ள கலையறிவாகிய நிறைப்பருதி, மீகொண்டு விம்மிய செவ்விள நீர்போன்ற முலைகளையுந் தாங்கி, விளையாடுமோவென எண்ணிக்கொண்டு சென்றான். எ - று.

பாரித்தல் - பிறப்பித்தல். திண்மை - வீரம். உண்ணீர் - உள்ளத்துள்ள கலையறிவு. பூரித்தல - விம்முதல். உம்மை - அசை. வாரி - கடல். தலம் - நிலவுலகம். வரை - மூங்கில். வேரி - மணம். தடம்பொழில் - பெரியசோலை. கொல் - ஐயம். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'வரைப்புனம்' என்பது வரைகட்புனமென அமையாதோ வெனின், இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்னுஞ் செய்யுளில 'மணிவரை சூழ்புனம' எனவும, பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுளில் 'கழைவளாசாரல்' எனவும், இச் செய்யுளில் 'வரைப்புனம்' எனவும மூங்கிலே யதிகாரப்பட்டு வருதலின் மலையாகா தென்க. (௩௧)

இறவிவையக்காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானே யளகங் கருமபுய லேயியல கார்மயிலே
மானே விழிமுக மாமதி யேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேனேய் தொடையலச் சேயனே யானசொனன சேயிழையாள்
தானே யிவளிது வேயிட மாகிய தணபுனமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கும் முருககடவு ளனைய வண்டுபொருந்திய மாலையை யுடைய எமமிறைவன் சொன்ன இடமாகிய தண்புனம் இதுவே; இபலாகியபுயலே, மணமபொருந்திய அளகபாரமாயிருக்கின்றது, கார்காலததுமயிலே, இயலா யிருககின்றது, மானே, விழியாயிருக கின்றது, நிறைமதியே, முகமா யிருக்கினறது; ஆதலால், அச் சேயிழையாள்தானிவளே. எ - று.

கான் - மணம. ஏய்தல - பொருந்துதல். இயல் - சாயல். கார் - கார் காலம. விழி-கண். மாமதி-நிறைமதி. தேன் - வண்டு. தொடையல் - மாலை. சேய் - முருகக்கடவுள்.

கரும்புயலே கானேயளகம எனவும், 'கார்மயிலே யியல்' எனவும், 'மதியே முகம்' எனவும, 'தஞ்சைவாணன வெறபிறசேய' எனவும மாறுக ஈற்றசை ஏகாரமொனறு மொழிதது ஏனைய ஏகாரமெல்லாந தேற்றததின்கண் வநதன. நெஞ்சம் - முனனிலை யெசசம. 'அசசேயனே யான் சொனன' எனபது இடைநிலை விளக்கு. (௩௨)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல் எ - து. தலைவி பேரழகைக்கண்டு பாங்கன் காணு முன்னம் எம்பெருமானை அறிவின்றி இகழ்ந்தனமென்று இரங்கிக்கூறல்.

கொலைகா லயிற்படை நேரியர் கோனகங் கோடவங்கைச்
சிலைகால வளைத்துத் திருத்திய வாணன்றென மாறைவெற்பில
மூலைகால கொள்க்கண டிளைதத நுண் ணூலிடை முற்றிழைகண
வலைகால பிணிபபவந் தாவருந தாரலலா மாலுழநதே.

இ - ள். கொல்லுந தொழிலை உமிழுகினற வேற்படையையுடைய சோழனது உள்ளம மாறுபட அழகிய கைசசிலையைக காலாலவளைதது, அம் மாறுபாட்டைத திருததிய வாணனது தெனமாறை வெற்பிடதது, முலை யிடஙகொள்ளக் கணடதனுல் இளைதத நுண்ணிய நூலபோனற இடையை யும, அணியும அணியினிற ஒழிவின்றி முற்றுபபெற்ற அணியையு முடையா ளது கணணுகிய வலை காலிற் பிணிப்ப வநதவா ஆசைநோயை அநுபவிதது வருநதாரலலா. எ - று.

எனவே, — வருநதுவா ரென்றவா றுயிற்று கொலை - ஆகுபெயர். காலுதல் - உமிழ்தல. அயிறபடை - வேற்படை. நேரியாகோன - சோழன. அகம - உள்ளம. கோடல - மாறுபடல. அம - அழகு. ‘ கால்வளைதது ’ என் புழி வேறறுமைதொகை. திருததல - செவவிதாககல். கால்கொளல - இடஙகொளல. முற்றிழை - அனமொழிததொகை. பிணிததல் - கட்டல். உழத்தல - அநுபவிததல.

† “ கடலன்ன காம முழநது மடலேறாப்
பெண்ணிற பெருநதக்க தில.” — எனனுங் குறளானு முணாக.

நேந்தம் - முன்னிலையெசசம். (௫௩)

தலைவனைவியத்தல்.

தலைவனை வியததல் எ-து. பாஙகனதலைவி கணவலையிற் சிக்கி அத்தடை யோடுந தலைவன் நடமிடதது வந்தது வியபபென்று அதிசயிததுக கூறல்.

தலங்கா வலனறஞசை வாணனமுந நீரபொருந் தண்பொருநத்
திலங்கா வலவடக் கொயகைவெற் பாவிணை நீலவுண்கண
பொலங்காம வலவி கடைநதவப போது புடைபெயர்நது
கலங்கா திருநதெவ் வாறெமபி ரான்றன் கலைக்கடலே.

---

† திருக்குறள, செ. கககஎ.

இ - ள். இரண்டு நீலம்போன்ற உண் கண்ணையுடைய பொன்மய மாகிய காமவல்லிக் கொடிபோன்றவள், உலகிற்குக் காவலனாகிய தன்னை வாணனது கடலை யெதிருந் தண்ணிய பொருநையாற்றினகண பிறந்தொளிரும முத்துக்கலைக்கோத்த வலிய வடம்பூண்ட கொங்கையாகிய வெற்பினாலே கடைந்த அப்போது, அசைநது எமபிரான்றன கலைக்கடலானது கலஙகாதிருநத தெவ்வாறு. எ - று.

எனவே,— எனககிது வியப்பாயிருநததென்றவா றாயிற்று. தலம் - உலகு. பாதலநீர், பூதலநீர், மீதலநீர், இமமூனறு நீருங கூடியதால் கடல்- ‡ முந்நீர் எனப பெயராயிறறு. பொருதல் - எதிாதல.

பொருந்தம் - பொருநையாறு; பொருந் என்னும தொழிற்பெயா அஃறிணை யாதலின் ஐகாரவீறுபெறறது. ஆரம - முதது. பொருநையாறுங கடலும எதிாநது கலநதவிடததுப் பிறததலான் பொருநையிற் பிறநத முததென்றா. பொலம - பொன்.

‡‡ "பொன்னெனக் கிளவி யீறுகெட முறையின
முன்னாத தோன்றும லகார மகாரம
செயயுண மருஙகிற றொடரிய லான"— என்பதனாலறிக

காமவல்லி - கறபகததிற படருங கொடி, ஆகுபெயா. கடைதல ஈணடு அறிவைச சுழலசசெயதல. புடைபெயாதல - அசைதல. கலைக கடல - கலவியறிவாகிய கடல (ருச)

தலைவியைவியத்தல்.

தலைவியைவியததல் எ - து தலைவியைப பாஙகன் வியநது கூறல.

வெஙகோன மழைபொழி வானவா போாவெனற மீனவாதம
செஙகோன முறைமை செலுததிய வாணனறென மாறைவெறபில
நஙகோன மெலிய நலிகினற காமவெந நஞசினையிப
பைஙகோன மணிவளை யாாதணி யாரலலா பாாவைகொணடே.

இ - ள். வெவ்விய அமபுமாரியைப பொழிகினற சேராது போரை வெனற மீனவருடைய நீதிமுறைமையை எணடிசைககுஞ செலுததிய வாணனது தெனமாறை வெறபிடததிருககினற நம பெருமான் மெலிவடைய வருததஞ செயயாநினற காமமாகிய வெவவியவிடததை இநதப் பசிய கோலுடைய நலல வளையினையுடையாா தமது அருட்பாாவைகொணடு தணிபபாா. எ - று.

---

‡ "நிலததைப படைததலும காததலும அழிததலுமாகிய மூனறு தொழிலு முடைமையின" இவவாறு கூறபபடடதெனபா.— நச்சினார்க்கினியர்.

‡‡ தொல. எழு. புளளிமயஙகியல, ரு கூங.

வெங்கோல் - அம்பு. வானவர் - சேரர். மீனவர் - பாண்டியர். இறைமைத்தன்மை யுடையராதலால் உயர்த்துக் கூறியது. செங்கோல் - செவ்வியநீதி. நலிதல் - வருத்தல். கோல் - வரிவயிற்புள்ளி. கோலம் என்பது கடைக்குறையாய்க் கோல் என நின்றதெனப் பாருமுளர். நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம்.

இச் செய்யுளில வியத்தற்பொருண்மை வந்தது எங்ஙனமெனின், எம்பெருமான் இறந்துபடாமற் காத்தது இன்றும் குறியிடத்துத் தனித்து வந்து நிற்றலின், இவர் பாரவைகொண்டு தணிப்பாரெனக் கூறியது வியப்பின்மேனின்றது. (௫௫)

இவ் வைந்துபாட்டும் பாங்கன் தன்னுட் கூறியது.

தலைவன்றனக்குத் தலைவி நிலை கூறல்.

தலைவன் றனக்குத் தலைவிநிலை கூறல் எ - து. பாங்கன் தலைவி குறியிடத்துத் தனித்து நிற்கின்ற நிலையைக் கண்டுவந்து தலைவற்குக் கூறல்.

வளங்கனி மாறை வரோதயன் வாணன் மலயவெற்பா
உளங்கனி காத லுடனின்ற தாணின் னுடலமெல்லாம்
களங்கனி போலக் கருகிவெண் கோட்டுக் களிறுண்டதோர்
விளங்கனி போலவறி தாநிறை வாங்கிய மின்கொடியே.

இ - ள். வளமைப்பழுத்த மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது மலயவெற்பனே! நின்னுடலமெல்லாங் களம்பழம்போலக் கருக, வெண்ணிறக் கோட்டையுடைய யானை யுண்டதோர் விளங்கனிபோல இல்லாமையுடையதாகி நின்று, நிறையாகிய குணத்தைக்கொண்ட மெல்லிய கொடியானது, நீசொன்ன குறியிடத்து உளங்கனிந்தகாதலுடன் நின்றதாதலால், நீ அக்குறியிடத்துச் செல்வாயாக எ - று.

கனிதல் - பழுத்தல். கருக என்பது கருகி யென்த் திரிந்து நின்றது. என்னை, —

‡ "செயிர்த்தவள் சிவந்து நோக்கிச் சீறடி சென்னி சேர்த்தி
யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்றுப் பொருள தென்ன
வுயிர்ப்பது மோமபியொன்று முனையாலை யாகி மற்றிப்
பயிர்ப்பில்பூம் பள்ளிவைகு பகடெழின் மார்ப வென்றாள்." —

என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளில் நோக்கி என்பது நோக்க வெனத் திரிந்து நின்றதுபோலக் கொள்க 'மின்கொடியே' என்று பாடமோதுவாருமுளர் வறிதாய் - இல்லாமையை யுடையதாக வெற்பின்

---

‡ சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௩௦௧

என்று பாடமோதி, இறைவா என்னும் முன்னிலை யெச்சமென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். (௬௬)

தலைவன் சேறல்.

தலைவன் சேறல் எ - து. பாங்கன் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துப் போதல்.

புறங்கூ ரிருட்கங்குல் போன்றக நண்பகல் போன்றபொங்கர்
திறங்கூர் படைக்கண்ணி நின்றன ளேகிழ லைச்சுளித்து
மறங்கூர் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில வாணுதலாள்
அறங்கூர் மனத்தரு ளானின்ற தாமென தாருயிரே

இ - ள். தன்னிழலைப் பிறிதோர யானையெனக் கருதித் திரும்பிக் கோபமிகுந்த களிற்றையுடைய அண்ணலாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டுப் புறத்தில், மிகுந்து இருண்ட கங்குலையொத்து அகத்தின் மாணிக் கங்களி னொளியான் நல்ல பகல்போன்ற சோலையிடத்து, வாணுதலாளா கிய வொளிமிகுந்த படைக்கண்ணி நின்றனளே! அங்கின்ற தோற்றம் முறைமைகூர்ந்த மனத்தருளினாலே என தாருயிர்நின்றதாம். எ - று.

கூர்தல் நான்கும் மிகுதல் தழைகளினது செறிவால் புறங்கூர் இருட் கங்குல் போன்றது. பொங்கர் - சோலை. திறம் - ஒளி. படைக்கண்ணி - உவமைத்தொகை. சுளித்தல் - திரும்பல். மறம் - கோபம். களிறு - யானை. அறம - முறைமை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம. (௬௭)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாகையுந் தேனையும் போன்மொழி யார்தமிழ்ப் பைந்தொடையும்
வாகையுஞ் சூடிய வாணனறென் மாறை வளமுமவன்
ஈகையும பொலு மெழிலியை நோக்கி யிரங்குபுள்ளுந்
தோகையும போனின்ற வாதனி யேயிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். இந்தச் சோலையிடத்துத் தனியே என்வரவை நோக்கிப் பாகையுந் தேனையும்போன்ற மொழியார் நின்ற முறைமை, தமிழ்மாலையும் வாகைமாலையுஞ் சூடிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வளமும் அவன் கொடையுமொக்கும், மேகத்தைநோக்கி யிரங்குஞ் சாதகப்புள்ளையும மயி லையு மொக்கும். எ - று.

'மொழியார் நின்றவா' என மாறுக. தமிழ்ப்பைந்தொடை - தமிழ் மாலை. வாகை - ஆகுபெயர். வளம் - செழுமை; வளம் எல்லாருக்கு

முபகரித்தலால். வளமும், ஈகையும் எல்லாருக்கு முபகரித்தலான் மேகம் ஒப்பாயிற்று. ஈகை - கொடை. எழிலி - மேகம். நோக்கி - வரவுகருதி. இரங்கல - ஒலித்தல. புள் - சாதகப்புள். தோகை - மயில. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம் வாகை மாலை - வென்றார் சூடுவது. 'பாகையுந் தேனை யும போன்மொழியார' என்றவாறு 'இரங்கு புளளுந தோகையும' ஒப்பென்று பயனிலைகொணடவா றுணாக. (ருஅ)

கலவியின் மகிழ்தல்.

கலவியின மகிழ்தல எ - து. புணாசசியின மகிழதல்.

யாருமபா தமபத மென்போல வெய்தின ரிமபரமபொன
வாருந துறைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன மலயவெறபில
தேருந தொறுமினி தாநதமிழ் போனறிவள் செங்கனிவாய்
ஆருந் தொறுமினி தாயமிழ் தாமென தாருயிரககே.

இ - ள். அழகிய பொன்னையொக்குந் துறைகளையுடைய வையை யாறு சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதியவெறபில, ஆராயுநதோறு மாராயுந தோறுந தெவிட்டாத இன்பமாந தமிழையொததவளது செஙகனி வாயி னூறிய நீா நுகருநதோறும தெவிட்டாமல இனபமாய, என தாருயி ரிறந்து படாமைக்குக் காரணமாகிய வமிழ்தாகினற தாதலால, இவ்வுலகில உமபா தம் பதததை எனபோல வெயதினா யாா? யானொழிய ஒருவரு மில்லை. எ - று.

உமபா - தேவா இமபா - இவவுலகு. வாாதல - ஒழுகுதல. தேர் தல் - ஆராயதல செங்கனிவாய் - ஆகுபெயா. ஆாதல - நுகாதல. ஆரு யிா - அரிய வுயிா. மலய வெறபு - பொதியவெறபு. 'மலய வெற்பிற றமிழ' எனறது அவ்வெற்பில தமிழ்பிறததலா னெனக. இறபபைத தீாத தலால் அமிழ்தம் என்றது 'வாணன மலயவெற்பு' என்புழி ஆற னுருபு நிலபபிறிதினகிழமைப பொருளாயத் தொக்கது. நெஞ்சம் - முன னிலை யெச்சம. (ருகூ)

புகழ்தல்

புகழ்தல் எ - து. புகழநது கூறல்.

தழலகணட தனன கலிவெமமை யாழ்ததன றணணளியால
நிழலகணட சநதிர வாணனறென மாறை நிழலபொலியுங்
கழலகணட தனன கதிாமுதத மாலிகைக காரிகைநின
குழலகணட பினனலல லேனாவற னிருட் குளிததததுவே

இ - ள். தழலைக்கணடதுபோன்ற கலியினது வெப்பந தணியத் தன தருளாகிய நிழலாக்கிககணட சநதிரவாணனது தெனமாறை நாட்டிற

ரூன்றும் ஒளிமிகுந்த கழற்காய்போல், பரிதாகிய கதிரொறிக்கும் முத்து மாலிகையையுடைய காரிகை! நினது கூந்தலைக் கண்டபின்னல்லவோ முன் வெளிப்பட்டிருந்த அறலானது நாணி இப்போது நீருட்குளித்திருக்கின்றது. எ - று.

தழல் - நெருப்பு. கலி - கலியுகம். வெம்மை - வெப்பம். அளி - அருள். நிழல் - ஒளி. பொலிதல் - மிகுதல். **புகழ்** - ஆகுபெயர். கதிர் - ஒளி. **காரிகை** - அண்மைவிளி. குழல் - கூந்தல். அறல் - கருமணல். குளித்தல் - மூழ்கல். 'நின் குழல்' என்புழி ஆறாம்வேற்றுமை யுருப்புத் தொக்கிழமைக்கண் வந்தது. 'அல்லவோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை.

பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

பாங்கியொடு வருகெனப் பகர்தல் எ - து இனி நீவருங்கால் நின் உயிர்ப்பாங்கியொடு வருகவெனக் கூறல்.

என்காதலியென் றியம்புகின் றேனிங் கினிவருங்கால்
நின்காதலியொடு நீவரல் வேண்டு நிலமடந்தை
தன்காதலன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைத்தண் டாமரைவாழ்
பொன்காதல் கொண்டு தொழுஞ்சிலம் பாரடிப் பூங்குயிலே.

இ - ள். நிலமடந்தை தனக்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் தண்ணிய தாமரையில்வாழ்ந் திருமகள் ஆசைகொண்டு பணியுஞ் சிலம்பார்ந்த வடிகளையுடைய பூங்கொடிபோல்வாய்! எனது காதன் மிகுதியால் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், இக் குறியிடத்து இனிமேல் வருங்கால் நின்னிடத்திற் காதலுடையவளாகிய உயிர்ப்பாங்கியொடு நீ வருதலைச் செய்யவேண்டும். எ - று.

காதல் - ஆசை. இயம்பல் - சொல்லல். காதலி - உயிர்ப்பாங்கி. காதலன் - கணவன். பொன் - திருமகள். காதல் - ஆசை. **பூங்கொடி** - ஆகுபெயர். 'நிலமடந்தைதன் காதலன்' என்றது **பூவைநிலை** யென்னும் புறப்பொருளிலக்கணத்தால் வாணனை **மாயோனு**க்குக் கூறியவா றுணர்க. என்னை,—

‡ "மாயோன் மேய வன்பெருஞ் சிறப்பிற்
றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்" — என்னும் வேட்சிக்காரந்
தையிற் கூறிய சூத்திரத்தா னுணர்க. (௯௧)

---

‡ தொல். பொருள். புறத்திணையியல், சூ ௫.

பாங்கிற்கூட்டல்.

பாங்கிற்கூட்டல் எ - து. தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செறுத்தல்.

என்னூடு நின்ற விளங்கொடி யேபங்க யேந்துசூழாந்
தன்னூடு செல்லுஞ் சலஞ்சலம் போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பொன்னூடு செல்லும் புகழ்மணி போனின் புடையகலா
மின்னூடு நுண்ணிடை யாருட னீசென்று மேவுகவே.

இ - ள். என்னுள்ளே நிலையாய்நிற்கின்ற இளங்கொடிபோல்வாய்! சங்கக்கூட்டத்துள்ளே பொருந்திச்செல்லாநிற்குஞ் சலஞ்சலமென்னுஞ் சங்குபோலவும், தஞ்சைவாணனது பெரியவெற்பிடத்துப் பொன்னுள்ளே செல்லும் மாணிக்கம்போலவும், நின்பக்கம் அகலாத மின்பிணங்கும் நுண்ணிய இடையாராகிய ஆயக்கூட்டத்துடன் நீபோய்ப் பொருந்துக. எ - று.

இளங்கொடி - ஆகுபெயர். 'சூழாந் தன்னூடேந்து' எனமாறுக. இப்பியாயிரஞ் சூழ்ந்தது இடம்புரி; இடம்புரியாயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி; வலம்புரி யாயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சலம். புகழ்மணி-மாணிக்கம். சலஞ்சலம் சங்குகளிற் சிறத்தலானும், மாணிக்கம் மணிகளிற் சிறத்தலானும் உவமை கூறியதென் றுணர்க. புடை - பக்கம். ஊடல்-பிணக்கல், மேவுதல் - பொருந்தல்.

இக்கிளவியில் மாலைசூட்டித் தலைவியை விடுத்தானென்ப தாயின், இச்செய்யுளில் முலைமாலைசூட்டி விடுததானென்ப தில்லையாலெனின், தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் சார்ந்தவுடன் தலைவியைநோக்கி நினக்கு முல்லை மாலை சுனைப்புனல்சூட்டியவாறு நன்றாலென்று பாங்கி கூறியவதனான் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. வரைவியலில் தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தற் செய்யுளில் † 'சங்கிரக்காட்டு நீயன்றுசூட்டலமோ' என்றதனானுமறிக.

இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் சார்தல், கேடடல், சாற்றலென்னும் மூன்றற்குரிய ; 'பாஙகன்கழறல்' முதல் 'கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்' ஈறுகக்கூறிய நான்கும எதிமறைக்குரிய ; 'பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்' முதல் 'தலைவன் தனக்குத்தலைவி நிலைகூறல்' ஈறுகக்கூறிய பதினொன்றுய் நேர்தற்குரிய , 'தலைவன்சேறல' முதல் 'புகழ்தல்' ஈறுகக் கூறியநான்குங் கூடற்குரிய; தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப் பகாதலும், தலைவன் தலைவியைப் பாஙகிற்கூட்டலு மாகிய இரண்டும் பாங்கிற்கூட்டற்குரிய வெனக்கொள்க. (௬௨)

பாங்கற்கூட்டம் - முற்றும்.

† வரைவியல், சே. ௨௮௫.

அஃதாவது, தலைவி வேறுபாட்டைக்கண்டு புணர்ச்சியுண்மை யறிந்தாராய்ந்து தன்மதியை யுடன்படுத்தல்.

" முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த
லிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்
றாங்குமூ வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு" — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் பாங்கிமதியுடன்பாடு மூவகைப்படும். அவற்றுள், —

முன்னுறவுணர்தலாவது - தலைவி பாங்கற்கூட்டத்தின்கண்பாங்கியை நீங்கிச்சென்று தலைவனைப்புணர்ந்து மீண்டுவந்து பாங்கிமுன்னுற்றவழி, பாங்கி தலைவியது வேறுபாடுகண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

குறையுற வுணர்தலாவது - பாங்கி தலைவன் தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டு தனபாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணாத லாவது - தலைவியும் தானும் ஒருங்கிருந்துழி, தலைவன் அவ்வாறுவரககணடு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

** " நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைபபுஞ் செலவும பயிலவுமென்
றிவ்வகை யேழினு மையமுற் றோர்தலும." — எ-து

நாற்றமாவது - தான் பண்டு பயின்றறியாததோர் நாற்றம். தோற்றமாவது - கூடடத்தாற்பிறந்த தோரழகு. ஒழுக்கமாவது - தெய்வந்தொழாமை முதலியன. உண்டியாவது - ஊண்பணடையிற் சுருஙகுதல். செய்வினை மறைததலாவது-தான்செயயும் வினையைப் பாங்கிக்குமறைத்தல். செலவாவது - ஆயத்தைநீங்கித் தனியேசேறல. பயிலவாவது - எப்பொழுதும் ஓரிடததே நிற்றல. இவவேழினுனும பாங்கி தலைவியை ஐயமுற் றாராய்தல். இவ்வேழினுள இசசெயயுள தோற்றததாலாராயகின்றது.—

முன்னுறவுணர்தல்.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வண்டலை யாயத் துடனயாந்தோவன்றி வண்டிமிர்பூந
தண்டலை யாரத் தழைகள்கொய தோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புணடலை வேலினுங் கணசிவப் பாரப் பொலஞ்சுனைத்தேன்
கொண்டலை நீருடைந தோவிவண மேனி குழைந்ததுவே.

---

* அகப்பொருள்விளககம, களவியல், சூ. ௨௨
  ரை. ரை சூ. ௨௩.

இ - ள். இவள்மேனி குழைவுபட்டது, ஆயக்கூட்டத்துடன் வண்டலம் பாவையை வருந்திச் செய்ததோ! அன்றி வண்டு ஆரவாரிக்கும் பூஞ்சோலையிடத்துச் சந்தனத்தழைகள் கொய்ததோ! அன்றித் தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் புண்செய்யும் தலையையுடைய வேலினும் கணசிவப்புப்பொருந்தப் பொன்விளையப்பட்ட சுனையினிடத்து மலைத்தேன்வந்து கூடக் கொண்டலையலையப்பட்ட நீருட்குளித்ததோ! யாதோ! அறிகின்றிலேன். எ - று.

வண்டலம் - வண்டலம்பாவை. அயாதல் - செய்தல். அன்றி - வினையெச்சக்குறிப்பு. இமிர்தல் - ஆரவாரித்தல. தண்டலை-சோலை. ஆரத்தழை-சந்தனத்தழை. பொலம் - பொன். குடைதல - குளித்தல். குழைதல - இளகுதல். ஓகாரங்களனைத்தும் ஐயத்தின்கண் வந்தன. நெஞ்சம்-முன்னிலையெச்சம. அவ்வகையதனை யையந்தீர்தல - அவ்வேழு வகையினுளும புணர்ச்சியுண்டென்று கருதித் தலைவியிடத் தையந்தீர்தல. (௯௩)

ஒழுக்கந்தலையந்தீர்தல்.

(இது வெளிப்படை)

திளைக்குந் திரைமே லுனக்குமுன் றோன்றலிற் செம்பொன்வெ
ற்பை, வளைக்கும் பிரான்முடி வைகுத லாற்றஞ்சை வாணன்மண்
மேல், விளைக்கும் புகழ்போல் விளங்குத லாற்செக்கர் விண்பிறை
கார், தளைக்குங் குழற்றிரு வேதொழு வேதகுந் தன்மையதே.

இ - ள். காரைத்தன்னிடத்து நின்று நீங்காமற் றளைசெய்யுங்குழலையுடைய திருவே! நிரம்புங்கடலினிடத்து நினக்குமுன்னே தோன்றலானும், செம்பொன் மலையை வில்லாகவளைக்கும் சிவனது திருமுடியிடத் திருத்தலானும், தஞ்சைவாணன் புவியின்மேல் விளையச்செய்யும் புகழ்போல நாடோறும் மிககாய் விளங்குதலானும், செவ்வானத்திடைத் தோன்றிய பிறை திங்கடோறுந் தொழுதல்போல் இன்றுந்தொழத்தகுந் தன்மைய தாதலான், நீதொழுவாயாக எ - று.

திளைத்தல் - நிறைதல். திரை - ஆகுபெயர். செம்பொன்வெற்பு - மேருமலை. பிரான் - சிவன். முடி - சடைமுடி. வைகுதல்-தங்குதல். செக்கர்விண் - செவ்வானம். கார் - கருநிறம், மேகமெனினும் அமையும். தளைத்தல் - தடைசெய்தல்.

திரு இவ்வுருக்கொண்டுவந்து பிறந்தாளெனினும் கருத்தால் திருவேயென்றுகூறியது. இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலான்,

‡ "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை." — என்னும் விதியினுள் தொழாளாயினளாகவே ஒழுக்கத்தினையந்தீர்ந்தவா றாயிற்று. (௯௪)

‡ திருக்குறள், செ. ௫௫.

இப்பால் பாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கண்சிவந்தும் இதழ்வெளுத்தும் நுதற்குறுவெயர் வருழியும் இருத்தலால், இவ்வேறுபாடு நினக்கெற்றினு லாயதென்று வினவுதலும், தலைவி சுனையாடிப்போந்தே னென்பதனால் வந்ததென்று விடுத்தலும் இச்செய்யுளில் கவிகூறிற்றிலர், யாதினா லெனின், அகப்பொருட் சூத்திரத்தில் இவ்விரண்டிற்குங் கிளவிகூறிற்றில ராதலானென்க. அவர் கிளவி கூறாததற்குக் காரணம் என்னையெனின், சுருக்கநூலாதலிற் கூறிற்றிலர். விரிநூலிற்கூறிய துண்டோ வெனின்; கூறியதுண்டு. என்னை,— தொல்காப்பியத்தில் ‡ 'நாற்றமுந் தோற்றமும்' எனனுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சினார்க்கினியருரையில் தலைவி வேறுபாடு பாங்கி வினவியதற்குச் செய்யுள்—

"தொய்யில் வனமுலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்
தெய்வங் கமழுமா லைம்பாலு — மையுறுவல்
பொன்னங் கொடிமருங்குற் பூங்கயற் கண்ணினாய்க்
கென்னை யிதுவந்த வாறு."

இதற்குவிடை.— நின்னை நீங்கி மேதக்க சுனைகண்டு நெடுங்கால மாடி னேன், அதனானாயிற்றென்னும்.—

அதற்குப் பாங்கி மெய்யினிற் பலவேறு கவர்பொருள் சொல்லிநாடலின் சுனைநயப் புரைத்தல்.

சுனைநயப்புரைத்தல் எ - து மெய்யாயின் அதுகூறி யக்கூறும்பொரு ளிற் பலவேறு கவர்பொருள்சொல்லி ஆராய்தலின் சுனை நன்மையைக் கூறல்.

பூட்டிய வார்சிலை வீரரை வென்றெப் பொருப்பினுஞ்சீர்
தீட்டிய வாணன்றென் மாறையன் னீரிதழ்ச் செம்மையுமை
ஊட்டிய வாளின் கருமையுந் தான்கொண் டுமக்கிங்ஙனே
சூட்டிய வாறுநன் றுன்முலை மாலை சுனைப்புனலே

இ - ள். நாண் பூட்டிய வில்வீரரை வெற்றிகொண்டு குலமலைக ளெட்டினுங் கீர்த்தியைப்பொறித்த வாணனது தென்மாறை நாட்டை யொப்பீர்! நுமது இதழின்செம்மையும் மையூட்டியவாள்போன்றகண்ணின் கருமையுந் தாமென வாங்கிக்கொண்டு உமக்கிவ்வாறு கைம்மாறாகச் சுனைப் புனலானது முலைமாலையைச்சூட்டியவாறு நன்று. எ - று.

'வார்பூட்டிய' எனமாறுக, வார் - நாண். பொருப்பு - குலமலை சீர் - கீர்த்தி. தீட்டல் - எழுதல். ஊட்டல் - உட்கொள்ளவைத்தல். வாள் - [illegible]பெயர். ஆல் - அசை.

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. உங.

தலைவன் பாங்கற்கூட்டத்தில் தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டும்போது இன்காதலியோடு நீ வருகவெனக்கூறிக் கற்புடையவளென்றெண்ணி, கற்புடையமகளிர் முல்லைமாலை சூடுவது இயல்பாதலான், முல்லைமாலை சூட்டி விடுத்ததனால், தலைவியுந் தலைவன்சொல்லைக் கடவாளாதலால், தன் கற்புடைமை தன்னுயிர்ப்பாங்கி யறியவேண்டுமென்று கருதி, தலைவன் சூட்டிய முல்லைமாலையை மறையாது வந்தாளாதலால் அதுகண்டு கூறினாளென்றுணர்க.

தலைவன் சூட்டினான் என்பதென்னை யெனின்,

§ "ஆனைநெடுந் தானையை யாற்றுக் குடிவென்ற கோன்பொதியில்
சேணெடுங் குன்றத் தருவியின் சேவடி தோய்ந்ததில்லை
வாணெடுங் கண்ணுஞ் சிவப்பசெவ் வாயும் விளர்ப்ப வண்டார்
தாணெடும் போதவை சூட்டவற் றேவத் தடஞ்சுனையே." — என்னும் இறையனார் அகப்பொருளில் ‡'முன்னுறவுணர்தல்' என்னுஞ்சூத்திர வுரையில் இக்கிளவிக்குப் 'போதவை சூட்டவற்றே வததடஞ்சுனை' என்றமையான் தலைவன்போது சூட்டினானென்றுணாக.

முல்லைமாலை சூட்டிவந்ததைக்கண்டு வினவினாளென்று தலைவிக்குத் தோன்றவும், இதழ் வெண்மைக்கும், கண் செம்மைக்கும் முல்லைமாலை யுவமையாகப் பாங்கி கருதிக்கவாபடுபொருளாய்ச சொலலலின், மெய்யினாற் பல கவர்படுபொருள்சொல்லி நாடலாயிற்று. நாடல் - ஆராயதல. இதழ் வெளுத்தல் அதரபானத்தாலும், கணசிவததல் இறுகத்தழுவுதலானுந் தோன்றியதென் றுணர்க. (௬௫)

சுனைவியந்துரைத்தல்.

சுனைவியந்துரைத்தல் எ - து. அச்சுனை வியப்பை யானுமாடிக் காண் பேனென்று கூறல்.

மறலா யெதிர்ந்த மறமன்னர் வேழ மலையெறிவேல
திறலார் முருகன் செழுந்தஞ்சை வாணனறென் மாறைவையை
அறலார் குழலாய் நுதற்குறு வேரவு மழகுநின்போற்
பெறலா யெனிறகுடை வேனடி யேனும பெருஞ்சுனையே

இ - ள். மதமயக்கமா யெதிர்ந்த வீரமனனரது யானையாகிய மலையை யெறியும் வேலால் முன்மலையை யெறிந்த வெற்றியார்ந்த முருகனையொக்குஞ் செழுந்தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டிலவரும் வையையாற்றி லிருக்கும் அறல்போன்ற குழலையுடையாய்! நுதற்குறுவேர்வும் அழகும்

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௭.

நின்னைப்போற் பெறலாமெனின், அடியேனும் பெருஞ்சுனையை யாடிக் காண்பேன். எ - று.

மறல் - மயக்கம். மறமன்னர் - வீரமன்னர். திறல் - வெற்றி. அறல் - கருமணல். குடைதல் - நீராடுதல். 'பெறலாமெனில்' என்பது பெறுதற் கருமைதோன்ற நின்றது. தான்குற்றேவல்செய்யு முறைமையால் 'அடியேன்' எனக் கூறினளென் றுணர்க. (௬௬)

பொய்யினும் பல வேறு கவர்பொருள் சொல்லி நாட்டலின் தகையணங்குறுத்தல்

தகையணங்குறுத்தல் எ - து. தலைவி யொற்றுமையினால் அவளைத் தெய்வப்பெண்ணாக வியப்புறுத்திக்கூறல்.

குவளை சிவந்துங் குமுதம் வெளுத்துங் குறையல்லவேல்
அவளை மறைத்துனைக் காட்டலு மாமலர்த் தேன்குடிக்கத்
தவளை குதிக்குந் தடம்பொய்கை சூழுந் தஞ்சைவாணன்வெற்பில்
இவளை வரக்கண்டு நீயணங் கேபின் னெழுந்தருளே.

இ - ள். குவளையொக்குங் கண்சிவந்து, குமுதமொக்கும் வாய்வெளுத்த குறைபாடல்லவாயின், எங்கள் தலைவி யொருத்தியைக் கண்டு, அவள் வடிவில் நின்னையொப்பவள், அவளை மறையவைத்து நின்னையவளென்று காட்டலாமென்று எல்லாருஞ்சொல்லுவர், அலரினின்றுந் தேன்குடிக்கப் புகுந்து வந்ததென்று தவளைகுதிக்கும் பெரியபொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்கு மலையணங்கே! எங்கள் தலைவிவருமளவும் இருந்து அவளை யொப்பக்கண்டு பின்னை நீயெழுந்தருள்வாய் எ - று.

‡ "கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே." — என்னும் மயங்கியற் சூத்திரத்தில் அன்னம்போல்வாளை அன்னம் என்றும், யானைபோல்வானை யானை யென்றுங் கூறினமையான், இவ்விடத்துங் குவளைபோன்ற கண்ணைக் குவளை யென்றும், குமுதம்போன்ற வாயைக் குமுதம் என்றும் ஆகுபெயராகக் கூறியவாறுணர்க.

'அலர்தேன்' என்புழி ஐந்தனுருபு தொக்கது. தடம்பொய்கை - பெரியபொய்கை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

மனத்தில் தலைவிதானென் றறிந்துவைத்து வாயினால் அணங்காகக் கூறினமையின், பொய்யினும் பலவேறு கவர்பொருள்சொல்லி நா

---

‡ தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், ரு, ௩௪.

வாயிற்று. 'கவர்பொருள்' என்னாது 'பலவேறு கவர்பொருள்' என்ற தென்னையெனின், ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதல் தமிழ்நடை யாதலி னென்றுணர்க இவையிரண்டும் நாணநாட்டம். (௬௭)

நடுங்கநாட்டம்.

நடுங்கநாட்டம் எ - து. தலைவியை நடுங்கத்தக்கதாக நாடுதல்.

பால்போன் மொழிவஞ்சி யஞ்சிநின் றேனிந்தப் பாரமுழுதும்
மால்போற் புரந்தவன் மாறை விரோதயன் வாணன்வென்றி
வேல்போற் சிவந்து நெறிமுறை கோடிய வேந்தன்வெய்ய
கோல்போற் கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடுகண்டே

இ - ள் பால்போலும் மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய்! இந்தப் பாருலகமுழுவதையுந் திருமால்போ லிடையூறு நீக்கிக்காத்த மாறை நாட்டில் விரோதயனை வாணனது வென்றிவேல்போற் குருதியளைந்து சிவந்து நெறிமுறைமைவழுவிய வேந்தனதுகொடுங்கோல்போல யார்க்கும் அச்சங்கொடுக்குங் கொடுமையவாகிய கொலைநற்தொழில செய்யும் யானையது கோட்டைக்கண்டு அஞ்சிநின்றேன். எ - று.

வஞ்சி - ஆகுபெயர். மால - விண்டு. புரத்தல் - காத்தல. கோடிய - வழுவிய கோடு - கொம்பு.

"நாணவு நடுங்கவு நாட்டாட்டோழி
காணுங் காலைத் தலைமக டேத்து." — என்பதனால் நாண நாட்டமும நடுங்க நாட்டமுங்கூறியது அகப்பொருட்சிதைவாய்ப்பெருந்திணைப் பாற்படும். அன்றியும பாங்கி இவ்வாறு கூறவே, தலைவி குறிப்பறியாது கூறினளுமாம. அவமதித்தாளுமாம, ஆசார மில்லாது கூறினளுமாம; மற்று இக்குற்றமெல்லாம நீங்குமாறும, அகப்பொருட் சிதைவு வாராமற் போற்றுமாறும. என்னையெனின், நாணநாட்டத்தின்கண் தலைவிக்குயிர்ப் பாங்கி யாதலின், இவளுள்ளமே யவளுள்ள மாதலின், புணர்ச்சியுண்மை புணர்ந்தென்பதறிந்து கூறுகின்றாளென்பது தலைவியறியும. அறிந்ததலைவி பாங்கியுடனே கூறாத தென்னையெனின், இவள்பெருநாணின ளாதலான் கூறலாகாதென் றிருந்தாள். தன்னுடன் உண்மைகூறவில்லை, தானுண் மைக் கயலாயினேன், அவ்வாறு அயலாகாது உடம்பட்டிருக்கத் தலைவி யாகத் தன்னோடு கூறவேண்டுமென்பது கருதி, பாங்கி யாராய்ச்சிசெய்த காரியமாதலான், நாணநாட்டத்தாற் குற்றமின்மையறிக.

இனி நடுங்க நாட்டம் யானைக்கண்டஞ்சினே னென்றவழி தலைவி நடுங்காம லிருந்தவழி யென்னையெனின,

பெருந்திணையுடன்பாடு.

"மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத் தானும்" — என்னும் சூத்திரத்தில் 'வழிநிலைபிழையாது' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரையிற் பாங்கி குற்றேவல் முறைமை தப்பாது, பெருநாணினள், பேரச்சத்தாள், தலைவி யென்பதறிந்து, தானும் இறந்துபடாமற் கூறத்தகும் வார்த்தை கூறுமென்றுரைகூறினாராதலானென்பது. நடுங்கநாடிக் கூறும்போதும் பாங்கி, எம்பெருமாட்டி கவற்சியுறும், கவற்சி யுற்றபோதே யிறந்துபடினும் படுமென்பதறிந்து, முகமலர்ச்சியாய், நகையாடுதல் போன்றுங் கூறுயாதலால், தலைவி இவள்முகக்குறிப்பு நோக்கியும், கவற்சியில்லாமை நோக்கியும் பொய்யென்றறிந்திருந்தாளென்க. அன்றியும் சான்றோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலும் பயின்றுவருதலானும் குற்றமின்றென உணர்க. குற்றமாயின் சான்றோர் செய்யுட்களோதாரெனவுணர்க.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தும் 'வழிநிலைபிழையாது' என்பதனால் வழுவமைதிபெற்றும். திருக்கோவையாரில் நாணநாட்டம் நடுங்க நாட்டத்தைப் பெருந்திணைபாற்படும் என்று **பேராசிரியர்** உரைகூறினாரெனின், **மாறுகோளக்கூறல்** என்னுங் குற்றமாம். என்னை, —

* "அளவையி லின்பத் தைந்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்" — என்னும் அகப்பொருளினும், a‡"அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவது" — என்னும் **இறையனார்** அகப்பொருளினும்,

b‡ "இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங்
கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்
காமக்கூட்டம்" —

என்பதனான் தொல்காப்பியத்தினும், மற்றும் பிற நூல்களினும் ஐந்திணைகளவென்று கூறுவதல்லது பெருந்திணையை அகப்பொருளிற் கூறுவதொருநூலினுமில்லை

பெருந்திணையாவது

"ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமும்
செப்பிய வகப்பொருட் சிதைவும் பெருந்திணை" — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பெருந்திணைப்பாற் படுமென்றல் பொருந்தாது

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. உ௩.
* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல், சூ. உ௯
a‡ இறையனார் அகப்பொருள். சூ. க.
b‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. க.

"அகத்திற் சிதைந்தது புறத்தின் பாற்படும" —
"மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்று
குற்றிசை தனனொடு குறுங்கலி யென்று
சுரநடை தனனொடு முதுபாலை யென்று
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்
புகன்றவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி
னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும்' — என்பதனால்
நாணநாட்டம் நடுங்கநாட்டம இதனோ டொப்பதனறி வழுவமைதியென
றுணாக.

இவற்றுள் முனனையதொன்றும் மெயயினுற்சொலலியது, பின்னைய
மூன்றும் பெரியயினுற்சொல்லியது. (சூஅ)

இத்துணையும் மூன்றுநாட் செய்தியென வுணர்க

முனனுறவுணர்தல - முற்றும.

குறையுறவுணாதல.

பெட்டவாயில் பெற்றிரவுவலியுறுந்தல்

பெட்டவாயில பெறறிரவு வலியுறுத்தல எ - து. இயற்கைப்புணாச
சிபபினனாப பிரிவுழிககலஙகலின வாயில பெற்றுயதலென ஆணடு விரும
பபபட்ட பாஙகியைத் தூதாகப்பெறறுக குறையிரததலை வலியுறுத்துக
கூறல்.

பொருமணி வெணடிரைப பைஙகடல் வஙகம பொருநதிமுனபு
தருமணி பினபெற நணிபவா போறசெனறு சாாநதிருநது
பருமணி நனகலப பாஙகியை நீஙகியப பாவையைஎம
மருமணி வணடுறை தாரவாணன மாறை மருவுறுமே.

இ - ள். வெணடிரை முத்துகளைப பொரபபட்ட பசியகடலிடத்து
மரக்கலததை முனபுபொருநதிப பின அககடலதரபபட்ட மணிகளைப
பூணபவாபோல, நாமபோயப பரியமணிகளைக குயிற்றிய நலல அணிகளை
யணிநத பாஙகியைசசாாநது நமது குறையையிரநது, அவளோாநதபின
பாஙகியைநீஙகி, அபபாவைபோலவாளை மணமபொருநதிய கரியவணடுறை
யபபட்ட தாரணிநத வாணன் தெனமாறைநாடடுக கூடுதும, நெஞசமே!
அஞசல. எ - று.

'வெணடிரைமணிபொரு' எனமாறுக. வெணடிரை - வெணமை
நிறம்பொருநதிய அலை மணி - முத்து. வஙகம - மரககலம. நனகலம - நலல
வணி. 'நாஞ்சென்று' எனவும, 'பாஙகியைச்சாாநது' எனவும மாறுக.

மரு - மணம். மணிவண்டு - கருவண்டு. தார் - மாலை. **நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம்.** மாறைநாடு **கடலாகவும்,** பாங்கி **மரக்கலமாகவும்,** தான் **மரக் கலநாயகனாகவும்,** தலைவி அக்கடலிடத்திருக்கும் **மணியாகவும் உவமித்த** வதனால் **இது தொழிலுவமம்.**

‡ "நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கென்ப மொழிபுணர் இயல்பே." — **என்னுஞ் சூத்திர** விதியால் மொழிகள் மாறிநின்றன. (௬௯)

ஊர்வினாதல்.

ஊர்வினாதல் எ - து. தலைவன் கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற் றவன்போல வந்து நின்று ஊர்வினாதல்.

புதியேன் மிகவிப் புனத்திற் கியானறிவ் போந்தனனும்
பதியேது செல்லும் படிசொல்லு மீர்படி மேற்படிந்த
மதியேய் சுதைமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவையை
நதியேய் சுழிநிக ரும்பழி தீருந்தி நல்லவரே.

இ - ள். புவியின்மேற் படிந்த மதியை யொப்பாகிய சுதையினால் விளங்கிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின்கண் வருகின்ற வையைநதியிற் பொருந்திய சுழியையொக்குங் குற்றந்தீர்ந்த வுந்தியை யுடைய மடவாரே! யான் இப்புனத்திற்கு மிகவும் புதியேன், ஓகாலும் வந்தறியேன், இப்போது தனியாகவந்தேன், நீரிருக்கும்பதியாது? யான் செல்லும்படிக்குச் சொல்லுவீர். எ - று.

படி - புவி. **மதியேய் - ஒப்பு.** சுதை - வெண்சாந்து. **ஏய - பொருந்துதல்.** உந்தி - கொப்பூழ். நல்லவர் - மடவார். (௭௦)

பெயர்வினாதல்.

(இது வெளிப்படை)

கரைத்தாவி யுந்திய காவிரி வைகிய காலத்தினுந்
தரைத்தாரு வன்னசெந் தண்ணளி வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
வரைத்தாழ் சிலம்பினும் வாழ்பதி யீதென்று வஞ்சியன்னீர்
உரைத்தா லிழிவதுண் டேற்பெய ரேனு முரைமின்களே.

இ - ள் கரையைத் தாவித் திரையைப் பெற்ற காவிரி வற்றிய காலத்தினும் பூமியின்கண் கற்பகத்தருவையொத்த செவ்விய அருளையுடைய வாணனது இனிமைபொருந்திய தஞ்சையைச்சூழ்ந்த மலைகள்பணியப் பட்ட பொதியவெற்பில் நும்முடைய வாழ்வாகிய பதியீதென்றுரைத்தால் உமக்கிகழ்ச்சி வருவதுண்டேல், வஞ்சிக்கொம்புபோல்வீர்! பெயராயினும் உரைமின்கள். எ - று.

‡ தொல். சொல். எச்சவியல் சூ. அ

தாவுதல் - கடத்தல். உந்தல் - எறிதல் காவிரி - காவேரி. வைகல் - வழங்கல். தளை - புலி. தாரு - கற்பகத்தரு. செந்தண்ணளி - செவ்விய அருள். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை; சாதியொருமை. தாழ்தல் - பணிதல். சிலம்பு - சண்டு பொதியவெற்பு. இழிவது - குறைவருவது.

வரைத்தாழ் சிலம்பின்' என்புழி, ஐகாரவீற்றுப் பெயராகலான் 'வரைதாழ்சிலம்பு' என இயல்பாய் முடியாது ஒற்றுமிக்கவா றென்னை யெனின்,

‡ "வேற்றுமை யலவழி இ ஐ யென்னு
மீற்றுப் பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய
வவைதா - மியல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவு
முறழா குநவு மென்மனார் புலவர்.—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இகர ஐகாரவீற்றுப் பதங்கள் இயல்பாய்முடிவனவும், வல்லெழுத்து மிகுந்து முடிவனவும், உறழ்வாய் முடிவனவுமாகிய மூவகை முடிபினுள் திணை தறிது, திணைக்குறிது என்றாற்போல, வரைதாழ், வரைத்தாழ் என உறழ்ச்சி முடிபாயினவென் றுணர்க. (௭௧)

கெடுதிவினாதல்.

கெடுதிவினாதல் எ - து கெட்டபொருளை வினாவுதல்.

தண்பட்ட மேவும் வயற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில
பண்பட்ட தேமொழிப் பாவையன் னீர்பனை பட்டகையும
மண்பட்ட கோடு மதம்பட்ட வாயும வடிக்கணைதோய்
புண்பட்ட மேனியு மாய்வந்த தோவொரு போர்க்களிறே.

இ - ள். தண்ணியவோடையும பொருந்திய வயலுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணனது பொதிய வெற்பிடத்துப் பண்ணுண்டாகப்பட்ட இனிய மொழியையுடைய பாவைபோல்வீர்! பனைபோலுண்டாகியகையும், தன் னிழலைச் சுளிதலாய்ப் பாய்தலான மண்பட்ட கோடும, கரடத்தானத்தி லிருந்து வடிந்தொழுகும மதம்பட்டவாயும, கூரிய என்கைக்கணை மூழ்க லால் புண்பட்டவுடலுமாய் ஒருபோர்க்களிறு நுமபுனத்தயலே வந்ததோ? கண்டீரேல் சொல்லுவீராக. எ - று.

பட்டம - ஓடை. பட்டமும் வயலும் என உம்மைததொகை. மேவுதல் - பொருந்துதல. தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. பண்-இசை. படுதல - உண்டாதல். தேம் - இனிமை பாவை - சித்திரப்பாவை. பனைபட்டகை - பனைபோலுண்டாகியகை; உவமைததொகை. வடி-வடித்தல். களிறு - யானை. உம்மை-எண்ணின்கண்வந்தன. கெடுதிவினாதல் வேழம்வினாதல், பன்றிவினாதல், நாய்வினாதல, இனையவினாதல எனப்பலவுமுள; அவற்றுள் இது வேழம்வினாதல். (௭௨)

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு, சூ. ௧௧.

ஒழிந்ததுவினாதல்.

ஒழிந்ததுவினாதல் எ - து. இவள் வினவியதற்கு விடையின்மையால், நீர் பேசாதொழிந்த தென்னென வினாதல்.

வனமார் குடிஞைப் பகைக்குர லாமென வாணன்றஞ்சைப்
புனமார் குளிரிப் புடைப்பொலி யாற்கிள்ளை போயினமீண்
டினமா மெனவந்திவ் வேனலெல்லாம வவுவு மென்பதற்கோ
கனமா நறுங்குழ லீர்மொழி யாதொழி காரணமே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைநாட்டில் முகில்போன்ற கருமையாகிய நறியகுழலீர்! மொழியாதொழிந்த காரணம் காட்டிலார்ந்த கூகைக்குப் பகையாகிய காக்கைக் குரலாமென புனத்திற் பொருந்திய குளிரியென் னுங்கருவியை நுங்கையாற் புடைத்திடுமோசையால வெருண்டுபோயின கிளிகளெல்லாம்; நீர்வாய்திறந்து மொழியின், நுமதுகுரலென் றறியாது கிளிக்குரலென் றெண்ணி மீண்டு வந்து, இவ்வேனற் கதிரையெல்லாங் கவருமென்பதனாலோ? சொல்லுவீர. எ - று.

'வாணன் தஞ்சைக்கனமா நறுங்குழலீர்' எனவும், 'பகைக்குரலா மெனப் புனமார்குளிரி' எனவும், 'போயினகிள்ளை' எனவும் மாறிக் கொள்க. என்னை,—

‡ "மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொளவழிக் கொளாஅல." — என்னுஞ்

சூத்திரவிதியால் மொழிமாற்றிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

'நல்லவரோசொல்லுவீர' என்றும், 'வஞ்சியன்னீருனை மின்கள்' என்றும், 'பாவையன்னீர்' என்றும், 'கனமாநறுங்குழலீர' என்றும், வினாதல் நான்கினும் பன்மையாற்கூறிய சொற்கள் பாங்கியொருத்தியை யே ‡‡ "ஒருவனைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி"—என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கூறிய உயர்சொற்கிளவியென் றுணர்க. தலைவியுங்கூட இருந்தாளெனின் வருங்குற்றமென்னையெனின், குற்றமுண்டு. என்னை,—‡'இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தல்' என மேலே கூறப்படுதலின், இங்ஙனம் இருவரும் உடனிருந்தாரென்று கூறலாகாதென வுணர்க.

வனம் - காடு. ஆர்தல் - பொருந்தல். குடிஞை - கூகை. பகை காக்கை. குளிரி - தினைப்புனத்திற் கிளியோட்டுவோர் மூங்கிலில் வீணை போற்கட்டித் தெறிக்குங்கருவி.

---

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், சூ. கரு.

‡‡ ஷை ஷை கிளவியாக்கம், சூ. உஎ.

‡ "தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகடி மரபின்." — என்னும் பத்துப்பாட்டில் 'குளிரும்' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. துளிர் எனினும், துளிரி எனினுமொக்கும்.

புடைத்தல் - விரலாற்றெறித்தல். கிள்ளை - கிளியெனல் ஆகுபெயர். கனம் - முகில். மா - கருமை. கனங்குழல் என்புழி உவமைத்தொகை. 'கனமாநறுங்குழல்' பாரமாகிய நறிய குழலெனினும் அமையும் என்பதற்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - வினா. (எரு)

யாரோ விவர்மனத் தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல்.

யாரோ விவர்மனத் தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல் எ - து இவ்வாறு கண்ணியுந் தழையுமேந்தி ஊர்பெயர் கெடுதியோ டொழிந்தவும் வினவி நின்றவர்யாரோ! இவர்மனத்தெண்ணம் யாதோ! வென்றுபாங்கி தன் மனத்தில் ஆராய்ச்சிசெய்தல்.

தரையார வண்புகழ் தேக்கிய வாணன் றமிழ்த் தஞ்சைசூழ்
வரையாது நும்பதி யாதுநும் பேரென்பர் வார்துளிக்கார்
புரையானை யும்பொடு போந்ததுண் டோவென்பர் பூங்கொடியீர்
உரையாத தென்னென்ப ரென்கொ லோவிவ ருட்கொண்டதே.

இ - ள் தரைநிறைய வளவியபுகழை நிறைத்த வாணனது தமிழ்த் தஞ்சைசூழ்ந்த வரையிடத்து நும்முடைய பதியாது? நும்முடைய பெயர் யாது? என்றுஞ் சொல்லுவர், அல்லாமலும், நெடும் துளியைச் சொரியும் மேகத்தையொக்கும் யானையென் கையம்போடு வந்ததுண்டோ? என்றுஞ் சொல்லுவர், அன்றியும், பூங்கொடிபோல்வீர்! யாதும் உரையாததென்? என்றுஞ் சொல்லுவர், ஆதலால், இவர்யாரோ! இவருட்கொண்ட எண்ணமென்கொலோ! அறிகின்றிலேன்! எ - று.

தரை - பூவுலகம் ஆர் - நிறைய வண்புகழ் - வளவியபுகழ் தேக்கல் - நிறைத்தல். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை 'பதியாது,' 'பேர் யாது' எனமாறுக. வார் - நெடுமை. துளிக்கார் - துளிசொரியுங்கார். புரை - உவமவுருபு.

'போந்தது' - 'வந்ததோ வொருபோத களிறே' என்று தலைவன் முன் வினவிய சொல்லையே பாங்கி யீண்டு 'யானை யம்பொடு போந்ததுண்டோ' என்று அப்பொருளையே யெடுத்துக் கூறினமையால், 'வந்தது' என்னும் பெயராயினவாறு காண்க. அன்றியும், 'புதியேன்றகவிப் புனத்திற் கியானறனி போந்தனன்' என்பதனானு முணர்க.

பூங்கொடியீர் - ஆகுபெயர் உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்திற் றொக்கது. **கோல்** - ஐயம். ஓகாரம் - அசை. உட்கொண்டது - உட்கொண்ட வெண்ணம். (எசு)

குறையுறவுணர்தல் - முற்றும்

‡ குறிஞ்சிப்பாட்டு.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல்.

எண்ணந் தெளிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாரோ யிவரென் றறிகின்றி லேமெதிர்ந் தாரைவென் று
வாரேய் கழற்புனை வாணன்றென் மாறை வரையுறைவீர்
ஊரோ தெனமுன் வினவிப்பின் வேறொன் றுரைப்பதெல்லாம
நேரோ யிவர்பொருட் டாலென்று தோன்றுமென் னெஞ்சினுக்கே.

இ - ள். கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றார்போல் வினவிய இவர் யாரென் றறிகின்றிலேம்! போர்க்களத்தி லெதிர்ந்தாரைவென்று கயிறு பொருந்திய கழலைப்புனைந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வந்த இவர் நம்மைநோக்கி வரையுறைவீர், நுமதூரெதுவென முன் வினவிநின்று பின் வேறொன்றாகச் சொலலும் வார்த்தையெல்லாம் ஆராய்ந்தெண்ணில், செவ்வனே இவள்பொருட்டென்று என்னெஞ்சினுக்குத்தோன்றும், இதற் கையமில்லை. எ - று.

யாரோ - ஏகாரம் ஈற்றசை. வார் - கயிறு. ஏய்தல் - பொருந்தல். கழல் - வீரக்கழல். புனைதல் - தரித்தல். நேர் - செவ்வை. ஆல - அசை.

தலைவன் கையுறையேந்திவருதல்.

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல் எ - து. தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந் திருப்பது கண்டு தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல.

தண்டா மரைமலர்ப பொன்னையும பார்மங்கை தன்னையுமபோல
வண்டார் குழன்மட வாரமணந தார்சென்று வாணன்றஞ்சை
நுண்டா தணிபொங்கா நீழலின் கீழ்ந் நுடங்கிடையார்க்
கண்டா தரவையெல லாஞ்சொலல வேநலல காலமிதே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த நுண்ணிய தாதுகள் பொருந்திய சோலைநிழற்றணணிய தாமரைமலரி லிருக்குந் திருமகளும், பார்மங்கை யாகிய நிலமகளுமபோல, வண்டார்குழலை மடவாராகிய தலைவியும பாங் கியுஞ் சேர்ந்திருந்தா ராதலால், நாமபோய் அந் நுடங்கிடையாரைக்கண்டு நமது காதலெல்லாஞ்சொலல இது நல்லசெவ்வி. எ - று.

பொன் - திருமகள். பார்மங்கை - நிலமகள். மணத்தல் - சேர்தல். தாது - பராகம். பொஙகா - சோலை. நுடங்கல - ஒசிதல். 'இடையார்க் கண்டு' என்புழி இரண்டனுருபு தொககது உம்மை - எண்ணும்மை. ஏகாரம் - ஈற்றசை. காலம் - செவ்வி. செவ்வி, பதம, அமையம, காலம எனபன ஒருபொருட்கிளவி. (௭௬)

தலைவனவ்வகை வினுதல்.

தலைவ னவ்வகை வினுதல் எ-து. தலைவன் முன் கெடுதி வினுதல் போல மீண்டு கலைவந்ததோ வென்று வினுதல்.

வல்லா ரிளங்கொங்கை வஞ்சியன் னீர தஞ்சை வாணனைக்கண்
டொலலாா களத்தி னுடைநதது போல வொருகலைபோா
விலலாா கணைதபப மெய்சோாந தினமவிட்டு வெய்துயிா்த்துப
புலலாா வதுமின்றி யேவந்த தோநம் புனத்தயலே.

இ-ள். சூதுபோன்ற இளங் கொங்கையையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலவீா! தஞ்சைவாணனைக்கண்டு பகைவா போாக்களததில உடைந தோரோடியது போலப் போாசெய்யும எனது கையில விலலாாந்த கணை தைப்ப ஒரு கலைமான மெயசோாநது இனத்தைபபிரிநது பெருமூச்செறிந்து புலலருநதலு மின்றி நம் புனததயலிலே வந்ததோ? கண்டீராயிற் சொல்லுவீா. எ-று.

வல - சூது. ஆா - ஒப்பு. ஒல்லாா - பகைவா. களம் - போாக்களம. உடைதல் - படைதட்டழிதல. சோாதல - மயஙகல. விடுதல் - பிரிதல. வெயதுயிாததல - பெருமூசசெறிதல. ஆாதல - அருநதல. வினையெசச வடுககுகள 'வந்ததோ' எனனும வினுபபொருணமை வினைகொணடு முடிநதது. ஓகாரம - வினு. (எஎ)

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

(இது வெளிபபடை)

வாக்குந திறலு மதனையொப பீா தஞசை வாணன்மஞசு
தேக்குங் குடுமிச சிறுமலைக் கேதிரி கோட்டிரலை
நோககுஞ சரமுங் குருதியுஞ சோரக் கொடிச்சியரேங்
காக்கும புனமருங கேதனி யேவரக கணடிலமே

இ-ள். மெயததிருததததினும வெறறியினும மதனைப்போல்வீா! தஞசைவாணனது முகில நிறையும் உசசியையுடைய சிறுமலையிடததுத திரிததுபோலிருககின்ற கொம்பையுடைய கலையும, யானைகடகுத தலைமை யாகிய குஞசரமும, குருதியொழுக்க கொடிசசியராகிய யாஙகள காக்கும புனப்பக்கததே தனியேவரக் கணடிலேம. எ-று.

வாக்குத்திருத்தம். மெய ‡ அவாய்நிலையான்வந்தது. ‡ "வாக்கணங காாமணி வீணை வல்லாாக்கும" என்னும கேமசரியா ரிலம்பகத்துப பாட்டில் வாக்குத்திருத்தமென் றுணாக.

‡ சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலமபகம, செ. கூஉ.

திறல் - வெற்றி. மஞ்சு - மேகம். தேக்கும் - நிறையும். குடுமி - உச்சி. சிறுமலை - மலைப்பெயர். 'சிறுமலைக்கு' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். திரிதல் - முறுக்குதல். கோடு - கொம்பு. இரலை - கலைமான். குஞ்சரம் - யானை. குருதி - இரத்தம். சோர்தல் - ஒழுகுதல். கொடிச்சியர் - குறத்தியர். இரலைக்கு உம்மை கொடாது குஞ்சரத்திற்கு உம்மை கொடுத்ததென்னையெனின்,

‡ "எஞ்சு பொருட்கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவா முற்படக் கிளத்தல்" — என்னும் விதியாற் கொள்க. குருதியும் என்னும் உம்மை அசைநிலை. (எ௪)

இறைவனை நகுதல்.

இறைவனை நகுதல் எ - து. தலைவன் அப்பாற் சென்றானாகப் பாங்கி தலைவியை நோக்கி அஞ்சத்தியாடி நகாநிற்றல்.

மைவா ளிலங்குகண் மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
இவ்வாளி மொய்ம்பரின் றெய்தமெய்ம் மானிள மாந்தளிரின்
செவ்வாளி யுங்கொண்டு சேடசென்ற தாலன்று சீதைகொண்கன்
கைவாளி யுங்கொண்டு போனபொய்ம் மானினுங் கள்ளத்ததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மையெழுதிய வாள்போ லிலங்குங் கண்ணையுடைய மங்கைப்பருவத்து நல்லாய்! இந்த வாளி போலும் வலியையுடையார் இப்போதெய்த மெய்யாகிய மான் இளமாந்தளிராகிய சிவந்த வாளியையுங் கொண்டு சேய்மைக்கண் சென்றதாதலால், பண்டைநாளில் இராமனது வாளியையுங் கொண்டுபோன பொய்யாகிய மானினுங் கள்ளத்தையுடையது. எ - று.

'பொன்மான்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். இவரெய்த மெய்ம்மானென்று கூறவே அம்மான் பொய்ம்மானென்றே கூறவேண்டுமாதலால் அது பாடமன்மை யுணர்க. 'மைவா ளிலங்குகண்' உவமைத்தொகை. 'ஆளி மொய்ம்பர்' என்பதுமது. மொய்ம்பு - வலி. 'இளமாந் தளிரின் செவ்வாளி' என்றது கையில் அம்பின்றித் தளிர் பிடித்து நிற்றலின் கையாடி கூறியது. சேண் - சேய்மை. அன்று - பண்டைக்காலம். சீதை கொண்கன் - இராமன். கைவாளி - கையம்பு. உம்மை - சிறப்பும்மை. (எரு)

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல் எ - து. பாங்கி தன்னறிவினின் தலைவன் தலைவியென்றிருவரது மனக்குறிப்பை யாராய்ந்து கூறல்.

---

‡ தொல். சொல். இடையியல், ௩. ௩௫.

புனங்காவ லன்றிவள் பூண்டது மாண்டகை போந்ததுமான்
இனங்காவ லின்கலை யெய்யவ னூழிக லாழிவிந்தை
தனங்காவ லன்றஞ்சை வாணனன் னாட்டிவர் தங்களிற்றும் [தே.
மனங்காவல் கொண்டதெல் லாங்கண்க ளேசொல்லும் வாய்திறந்

இ - ள். போர்செய்யும் நேமியையணிந்த வீரமகளுடைய தனத்துக்குக் காவலனாகிய தஞ்சைவாணனது நல்லநாட்டில், இவ்விருவருந் தங்களிற்று மனத்தைக்காவல்கொண்டதெல்லாம், இவர்கள் கண்கள் யாமறிய வாய்திறந்து சொல்லுதலபோல் அறிவிக்கு மாதலால், இவள் மனத்தின்கண் பூண்டிருப்பது புனங்காவலன்று, இவ்வாண்டகைவந்தது மானினங்கட்குக் காவலா யின்பத்தைகொடுக்குங் கலையெய்யவன்று. எ - று.

ஆண்டகை - அன்மொழித்தொகை. இகல் - போர். ஆழி - நேமி. விந்தை - வீரமகள். வாணன் தோளைப்பிரியாதிருத்தலின் 'தனங்காவலன்' என்று கூறியது. மனங்காவல் கொள்ளல் - வேறோரிடத்திற் செல்லாது காவல்செய்வதுபோலத் தம்மிடத்தில் மனத்தைவைத் திருத்தல். (அ௦)

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல் - முற்றும்.

காட்சியில் தலைவி ஆயவெள்ளம புடைசூழ்ந்து குற்றேவல்செய்ய வீற்றிருந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனந் தினைப்புனங் காததிருந்தாளென்று கூறியதும், தலைவனும பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலிளைஞர் புடைசூழத் தேரேறி வேட்டையாடவந்தானென்று கூறி, இங்ஙனந் தமியனாய்த் தழையேந்தி வந்தா னென்றும், குறையிரந்தா னெனறுங் கூறியது மாறுபாடன்றோவெனின், மாறுபாடன்று. என்னை, — தலைவி ஆயக்கூட்டமும முன்போலே சூழ்நது பிரிந்து விளையாடாநிற்ப, இவளும் பற்பல விளையாட்டினுள் இதுவுமோர் விளையாட்டாகவும, தலைவன் குறியிடத்து வரின் கணித்து அவனைக் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தாகவும் புனங்காததாளென்றும், தலைவன் கூர்வேலிளைஞருமு வேட்டைவிருப்பாற் சூழ்ந்து பிரிந்துசெல்லாநிற்ப, இவனும் வேட்கை மீதூரப்பட்டுப் பாங்கியாற் கூடவேணடுமென்னுங் கருத்தினால், தலைவி குலமுறைமை யொருவர்க்கொருவர் தழையுங் கண்ணியுங்கொடுத்துக் காண்டலுள் இவா அவறறையேற்றுக் கோடலுந தொன்றுதொட்டு நடந்துவரு மியல்பாதலால், தழையுங் கண்ணியுமேந்திவந்து நின்று குறையிறநதானென்றுங் கூறியது மாறுபாடன்றென வுணர்க. எனவே,—எளியளாய்ப் புனங்காத்தாளுமல்லள், எளியனாய்க் குறையுற்றிறந்தானு மல்லன் என்பது தோன்றியவாறுணர்க.

பாங்கிமதி யுடன்பாடு - முற்றும்.

பாங்கியிற்கூட்டம்.

அஃதாவது, பாங்கி கூட்டுவிக்கத் தலைவன் கூடுங்கூட்டம்.

"இரந்துபின் னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மடல்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்
குறைநயப் பித்த னயத்தல் கூட்டல்
கூட் டாயங் கூட்டல் வேட்டலென்
றீரா றுவகைத்தே யிருவரிற் கூட்டம்" — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் பாங்கியிற் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

தலைவனுட் கோள்சாற்றல் எ - து. தலைவன் தான் உள்ளத்தின்கண் கொண்ட காதலைக் கூறுதல்.

வாவுங் கலைவிந்தை காவலன் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஏவுந் தொழிலெனக் கேதிய லாததிங் கேநுமக்கோர்
மேவுஞ்செய் குன்றமுஞ் சோலையு மாகப்பொன் வெற்பும்விண்ணோர்
காவுந் தரவும்வல் லேனெனை யாளுங் கடைக்கண்வைத்தே.

இ - ள். மேலெழுந்து தாவுதலைச்செய்யுங் கலையை யூர்தியாயுள்ள வீரமகளுக்குக் காவலனாகிய வாணனது தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! நீ ரென்னை யேவற்றொழில இவ்விடத்தெனக் கியலாததேது? எத்தொழில் செய்யவும் வல்லேன்; நுமக்கு விளையாடற்குப் பொருந்தும் ஒப்பற்ற செய்குன்றுஞ் சோலையுமாக மேருமலையுங் கற்பககாவும தரவும் வல்லமை யுடையேன்; என்னிடத்துக் கடைக்கண்வைத்தாளுமபடி செய்வீர். எ-று.

வாவுதல் - தாவுதல். விந்தை - வீரமகள். 'மேவுமோர் செய்குன்று' என மாறுக. 'தரவும் வல்லேன்' என்புழி உம்மை நீர் எத்தொழில் ஏவினும் அத்தொழில் செய்யவும் வல்லேனென்று தோன்றினமையால் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இதனுள் செய்குன்றமும், சோலையு மாகப் பொன் வெற்பும், விண்ணோர் காவும் என்பது நிரனிறையெனக் கொள்க. (அக)

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்.

பாங்கி* குலமுறைகிளத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப் பாங்கி குலமுறைமையால இயையாதென மறுத்துக் கூறல்.

நீவே றுரைக்கின்ற தென்குற மாதெங்க ணேரிழைபோர்
மாவேழ வன்படை வாணன்றென் மாறை மணியையன்றித்
தாவேது மில்லாத் தமனிய மீது தலமபுரக்குங்
கோவே யழுத்துவ ரோவறி யோருங் குருவிந்தமே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. உஎ.

இ - ள். இவ்வுலகைப் புரக்குங் கோவாகிய தன்மையைப் பெற்றோய! நீ மிகையுந் தன்மையைக் கூறாது இயையாது கூறியதென்னை? எங்கள் சேரிழை குறமாது, போர்செய்யும் பரியும் வேழமும் வலியபகையாக வுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் பிறக்கும் மணியை யன்றிக் கேடேதுமில்லாத பசும்பொன்னின் மீது வறுமைபட்டோருங் குருவிந்தத்தை யழுத்துவரோ? எ - று.

'எங்க ணேரிழை குறமாது' என இயையும். 'மாவேழம்' எனபுழி உம்மைத்தொகை. மணி - பதுமராகம். தா - கேடு. தமனியம் - பொன். தலமபுரத்தல் - உலகைக்காததல்.

வறியோர் - நல்குரவோர். அன்றி எனனும் வினையெசசக் குறிப்பு அழுததுவரோ ' என்னும் முறறுவினைகொணடது. ஓகாரம எதிரமறை. வறியோரும்' என்னும் உம்மை இழிவுசிறப்பு.

'குருவிந்தம' என்பது ‡ "கதிர்கிளை பரபபு மணிமுடித்தேவா" என புழி "குருவிந்தஞ சவுகநதி கோவாங்கு சாதகங குரமென்னுஞ சாதிகள் நான்கில்" என்று கூறிப் பின்னும அப்பாட்டிலே —

"செமபஞ்சரததந திலகமு லோததிரம
முபலின் சோரி சிநதுரங குன்றிக்
கவிரல பொன்னக் கவாநிற மெடடுங்
குருவிநதத்திற குரிததன நிறமும" —என்று கூறிய வதனால்,

குருவிந்தம' எனபது பதுமராகமணிக்கு பொதுமணியாவதும், உசசிக் கதிரபோலக் கதிரொழுவதாங கதிரிலலாதது எட்டுவகையி லொரு நிறங் கொண் டிருப்பதும குருவிந்தக்கல்லென்று கணடுகொளக. (அஉ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இது வெளிபபடை)

மிக்கா ருளரலலா மெலலியன் மாதரின மேதினிமேல்
தக்கார புகழ்தஞ்சை வாணாபி ரானறமிழ் நாடனையாய்
மைக்கார நிகாகுழல வள்ளிசெவ் வேளுக்கு வலலவையாம
இக்கா ரணமுண ராதெனகொ லோநின தியமபுவதே.

இ - ள். மேதினிமேல் தகுதியுடையோரால புகழப்பட்ட தஞ்சையி லுள்ள வாணாபிரானது தமிழ்நாடுபோலவாய! மெலலிய இயலபினை யுடைய மாதரில மிகுதிததன்மையை யுடையா ருலலாராா? கரிய முகிலை

‡ கல்லாடம, செ. கூஎ.

யொக்கும் குழலினையுடைய வள்ளி முருகக் கடவுளுக்கு வல்லவையாகிய இக்காரணமுணராது இயையாதென்று நீ சொல்லுவதென். எ - று.

'மிக்குள ரல்லார' என மாறுக. மேதினி - புவி. தக்கார் - பெரியோா. செவ்வேள - முருகக்கடவுள். வாணர்பிரான் - அவன் குலத்தில் வாணனொன்று பிறக்குமவாகட் கெலலாஞ் சிறந்தோன். 'கொலை காலையிற் படைநேரியா கோன்' என்று முனனங கூறியதுபோலக் கொள்க. தமிழ் நாடு - பாணடிநாடு. வலலவை - தேவி. காரணம - கதை. கோலோ - அசைநிலை. (அரு)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினுதல்.

பாங்கி யறியாள்போன்று வினுதல எ - து. இவன் தலைவியிடத்துக் காதலகொணட தறியாளபோல நீ யெவளிடததுக காதல கொணடா யென வினுதல.

பொனனிய லூசலும பொய்தலு மாடியெப போதுநன்னீா
மன்னிய னீலமு நிததில முங்குறறு வாணன் றஞ்சைக்
இன்னிய லாரு மிளமரக காவி னிடமபிரியாக்
கனனியா தாமபலா யாாநினனை வாட்டிய காரிகையே

இ - ள். பொனனுலியனற ஊசலும விளையாட்டுமாடி யெஞ்ஞான்றும நிலைபெறற நீலமுமமுததுங குறறுமவாணனதுதஞ்சைநாட்டில இனிய இயல்பொருநதும இளமரசசோலையிடம பிரியாதகனனியாகள தாம் பலா, அவருள நினனைவாட்டிய காரிகையாா? யான அறிய வுரைப்பாயாக.

'பொனனியல' எனபுழி முனறனுருபு தொக்கது. பொயதல - விளையாட்டு நீலம - குவளை நிததிலம - முதது இனனியல - இனியசாயல். கா - சோலை காரிகை - பெண. ஊசலும விளையாடடும இவ்விரணடையும ஒரு தொழிறபடுததி 'ஆடி' எனறும, நீலமும நிததிலமும இவவிரணடையும 'குறறு' எனனும பலபொருளகுறிதத வொருசொலலால் நீலப் பூவை 'கொயது' எனறும, நிததிலததை 'அவைதது' எனறும கூறினு ரெனறுணாக

அவைததல - உரலில நெல்லு முதலியன பெய்து குறறுதல்.—

" துவைககுந துணிமுன்னீா கொறகை மகளிா
அவைப்பதம பலவிற கழிகொவவா முததம்
மணஙகமழ தாரசசுதன மணகாககும வேலின்
அணஙகமுத மனனலாா பாடல்" — என இதனுள் பெண களசிறுசோறடுதற்கு நிததிலங குறறுதறகு அவைத்தல் எனறு பொருள் வநதவாறு கண்டுகொளக. தலைவன் - முனனிலையெச்சம. (அச)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

(இது வெளிப்படை.) தன்மை - இலக்கணம்.

தாளிணை மாந்தளி ரல்குல்பொற் றேரிடை சங்கைகொங்கை
கோளிணை கோலக் குரும்பைகை காந்தள் கொடிக்கரும்பார்
தோளிணை வேய்முகந் திங்கள்செவ் வாயிதழ் தொண்டையுண்கண்
வாளிணை வார்குழ லாய்வாணன் மாறையெம் மன்னுயிர்க்கே.

இ - ள். வார்குழலாய்! வாணனது மாறைநாட்டிலிருக்கும் எம் மன்னுயிர்போல்வாட்கு இலக்கணம்,—தாளிணை, மாவினது தளிர்; அல்குல், பொன்னி னலங்கரித்த தேர்; இடை, உண்டு இல்லையென்னுஞ் சங்கை கொங்கை, கொத்திலிரண்டிணைந்து அழ்காாந்த குரும்பை, கை, காந்தள் பூங்கொடியுங் கரும்புங் குங்குமம் வெளுத்தாலார்ந்த தோளிணை, வேய் முகம், திங்கள்; சிவந்த வாயிதழ், கோவைக்கனி, மையுண்டகண் வாளிணை; நீயறிவாயாக. எ - று.

சங்கை - ஐயம். † "கோள்கொத்துக் கோட்டெங்கின் குலைவாழை" என்புழி கோள் கொத்தினை யுணாத்தியவாறுணர்க. அன்றியும், †† "[illegible] வண்கோட்பலவின்" என்புழியும் கோள்கொதகினையுணாத்தியவாறுணர்க. கோலம் - அழகு. கொடி - வல்லி. 'கொடிக்கரும்பு' என்புழி உமமைத் தொகை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. மன்னுயிர் - ஆகுபெயர். (அ௰)

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றல்.

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியை யரியாளாக் கிக் கூறல்.

புகழார் வரையெம் புரவலன் காதற் புதல்வியைநீர்
இகழா வெளியளென் றெண்ணப்பெ றீரெமக் கென்றுமவண்மை
திகழா பரணன் செழுந்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினுள்ளீர்
அகழார் கலியுல கிற்புல னனை வணங்கவளே.

இ - ள். எமக்கென்ஞான்றும் வளமையொளிரும் ஆபரணம்போன்ற செழுந்தஞ்சை வாணனது சிலம்பிலிருப்பீர்! புகழ் நிறைந்த வரைக்கு இறைவனாகிய எம புரவலர்க்குக் காதற் புதல்வியாயுள்ளாளை யிகழ்ந்தெளியளென் றெண்ணப் பெறுந்தகுதி யுடையீரல்லீர; அவள் சகரரால் அகழப்பட்ட கடல்சூழ்ந்த வுலகில் அறிவுருவான தெய்வப்பெண். எ - று.

வரை - மலை. புரவலன் - அரசன். ஆர்கலி - கடல். (அக)

---

† பட்டினப்பாலை [illegible] †† மலைபடுகடாம்.

தலைவன் இன்றியமையாமை யியம்பல்.

தலைவன் இன்றியமையாமை யியம்பல் எ-து. இன்றியமையாமை ஓர் சொல் முடிந்த பொருளாய் துணிபுபற்றியசொல். என்னை,—

"நீரின் றமையா துலகெனின் யாரியார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுகு." — என்பதுபோலத் தலைவி இன்றியமையாமை கூறல்.

வனைந்தா லனகொங்கை மாதுரு வாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புனைந்தா லனைய புனத்தயல வாய்வண்டு போதகத்தேன்
நனைந்தா லனையவென் னல்வினை தான்வந்து நண்ணிற்றென்று
நினைந்தா லணங்கனை யாய்தமி யேனுயிர் நிற்கின்றதே.

இ-ள். அணங்குபோல்வாய்! தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து அலங்கரித்தாற்போலும் புனத்தின்பக்கத்தில என் நல்வினைதான் கைவல்லார் கையினாற் செய்துவைத்தாற்போலுங் கொங்கையையுடைய மாதுரு வாய்வந்து பொருந்திற்றென்று நீ நினைத்தால், போதகத்திலிருக்குந் தேனில் வண்டு நனைந்தாலொத்த அத்தலைவி யின்பத்தின் மூழ்குந தமியேனுயிர் நிற்கின்றது; நினையாவிடின் நில்லாதென் றறிவாய். எ-று.

போது தலைவியாகவும், தேன் இன்பமாகவும், வண்டு தானாகவும் உவமித்தவதனான் தலைவியின்பத்து மூழ்குமென்று வருவிக்கப்பட்டது.

வனைதல் - செய்தல். புனைதல் - அலங்கரித்தல். அயல் - பக்கம். நண்ணல் - பொருந்தல். அணங்கு - தெய்வப்பெண். 'நினையாவிடி னுயிர்நில்லாது'. என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. 'போதகத்தேன் வண்டு' எனவும், 'என்னல் வினைதான வனைந்தாலன கொங்கைமாதுரு வாய்' எனவும் மாற்றுக. (௮௭)

பாங்கி நின்குறை நீயேசென் றுரையென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருப்பா வியதொங்கல் வாணன்றென மாறை வனசமலாத் ‡
திருப்பாவை யனையவென் சேயிழை யாட்குன் றிருவுளத்து
விருப்பா கியகுறை யுள்ளதெல லாஞ்சொலலி வேண்டுகநீ
பொருப்பா மொழியப் பெறுமொமம ஞேரிவை போல்வனவே.

இ-ள். குறிஞ்சிநிலத் திறைவனே! மணம்பொருந்திய மாலையையுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்குந் திருமாதுபோன்ற எமபெருமாட்டிக்கு உனது திருவுளத்து விருபபமாகிய குறையுள்ளதெல்லாம நீயே சொல்லி வேண்டிக்கொள்வா

‡ திருக்குறள், சே. ௨௰.

யாகவன்றி எமபோல்வார் இவைபோன்ற காரியங்கள் மொழியப்பெறுந் தகுதியரல்லார். எ - று.

மரு - மணம். பரவுதல் - பொருந்துதல். தொங்கல் - மாலை. வனச மலர் - தாமரைமலர். திருப்பாவை - திருமாது. பொருப்பன - குறிஞ்சி நிலத்திறைவன். (அஅ)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

(இது வெளிப்படை.) பழித்தல் - பழித்துக்கூறல்.

வில்லார் நுதல்வெய்ய வேலார் விழிக்கென மெலிவுசொலல [ன்
வல்லா ரிலைசொல்ல வல்லையென் றியான்றஞ்சை வாணன்றெவ்வி
ஒல்லா திதுநமக் கென்றுண ரேனின் றுணங்கியிநநாள்
எல்லா மிரந்தது நின்குறை யேயலல வென்குறையே.

இ - ள். வில்போன்ற நுதலும், வெவ்வியவேல்போன்ற விழியுமுடை யாட்கு எனது மெலிவுசொல்ல நினையல்லால் வலலாரில்லை; நீ வலலை யென்றெண்ணி யான் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவாசெயதி யார்க்கும் பொருந்தாததுபோல, என்செய்தி நமக்குப் பொருந்தாதென்று அறியேன் வேட்கைவெயிலின் உலர்நது, செஞ்சுடர்தோனறுங காலையில் தொடஙகி இன்றாகிய இநநாள முற்றும நுமமை யிரந்தது நினமேற் குறையலல, என் மேறகுறை. எ - று.

ஆர் - ஒப்பு. 'நுதல்விழி' என்புழி உமமைததொகை. விழி-ஆகுபெயர். தெவ் - ஆகுபெயர். ஒல்லாது - பொருந்தாது. உணஙகல - உலர்தல. 'இன்றிநநாள்' என இயையும். 'நின்குறையலல வென்குறை' என்றது குறிபபுமொழி. 'கற்கறிதது நன்கட்டாய' எனபதுபோல ‡"வயக்குறு மண்டிலம" என்னும பாலைக்கலி பனனிரடித்தரவில "இறததிராலைய மற றிவ ணிலைமை கேட்டீமின்" எனறதுபோலும ஒருமை பனமை மயக்க மெனக்கொள்க. பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். (அக)

இன் றிந்நாளெல்லா மிரந்தது' என்று வறையறுத்துக் கூறியவதனால் 'குறையுற வுணர்தல்' முதல் நாலாநாட் செய்தியென்று அறிவித்தற்குக் கூறியவாறென் றுணர்க.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல எ - து. தலைவி பிறதுயரமறியாளெனப் பேதைமையைப பாஙகி தலைவன் உளங்கொளச சாற்றல.

தேனுஞ் சுரும்புஞ் செறிதொஙகல வாணன்றென் மாறைவெற்பா
மானுங் கலையும் வடிக்கணை யாலெய்து மனனுயிரும்
ஊனுங் கவர்கின்ற தன்னையா போலயி லொத்தகண்ணாள்
தானும் பிறருள்ள நோயறி யாத தகைமையளே.

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. உச.

இ - ள். பெடையுஞ் சுரும்புஞ் செறிந்த மாலையை யணியும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிலுள்ளவனே! மானும் கலையும் வடித்த கணையாலெய்து அவ்விலங்கினது உயிரும் ஊனுங்கொள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்த தன்னையர்போல, வேலொத்த கண்ணிணை யுடையாள் தானும் பிறருள்ளத்தின்கண்ணுள்ள நோயையறியாத முறைமையன்று. எ - று.

தேன் - சாதிப்பெயர்; பெடைமேல் நின்றது. சுரும்பு - ஆண்வண்டு. வடி - வடித்தல். கவர்தல - கொள்ளுதல். தன்னையர் - தமையர். அயில் - வேல. தகைமை - முறைமை. ஓரிடத்திற் பிறந்தவாகலான தன்னையர் குணம் இவட்குமாயினவாறுணர்க. (கo)

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல்.

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல எ - து. அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நோக்கி முதிர்ந்த அறிவினையுடையாள் தலைவி, அவளை அவ்வாறு கூறற்பாலையல்லவென்று தலைவன கூறல்.

வருநீர வனமுலை மங்கைநல லாய்செங்கை வாணன்வையை
தருநீர மலிவயற் றஞ்சையன் னுளன்று தஞ்சமிலேன
கருநீர நவையுறக் கண்மலர் நீர்தெளித் தாற்றினளால
இருநீர நிலங்கொள்ளு மோவறி யாளென்னு மிவ்வுரையே.

இ - ள். அழகின்றன்மை நாட்கு நாள்மிக்காய்த்தோன்றும் முலையை யுடைய மங்கைப்பருவ நல்லாய! சிவந்த கையையுடைய வாணனது வையையாறு தரும நீரான் மலிந்த வயலினையுடைய தஞ்சைநகர்போல் வாள முன பற்றுக்கோடிலலேன, பிறரொருவற கரிதாகிய கல்வியறிவு வேட்கையான் குற்றமுறும்போது அக் குற்றந்தீரத தனது கண்மலரி னுள்ள அருளாகிய நீரைத்தெளித் தாற்றினளாதலால, அவளை யறியாள் ளென்று கூறிய இவ்வுரையைப் பெருநீர சூழ்ந்த இவ்வுலகம் முறைமை யென்று கொள்ளாது. எ - று.

'வனநீர் வருமுலை' என மாறுக. மலிதல் - நிறைதல். தஞ்சம் பற்றுக்கோடு. அருநீர - அரிய கல்வியறிவு. நவை - குற்றம். நீர - அருள். ஆற்றுதல - தணித்தல. இருநீர - பெருநீர. ஓகாரம - எதிர்மறை. (கக)

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல எ - து. இவ்வாறு கூறக் கேட்ட பாங்கி முன் நினவேட்கை தீர்த்தாளென்று கூறினையே, அவ்வாறு இன்னணங் கூடுகவென்று கூறல்.

செறிவளர் காவி வயற்றஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
நெறிவளர் வார்குழ லேரிழை யாளன்ன நீர்மையளேல்
குறிவளர் காவின்முன் கூடிய வாறின்னுங் கூடுகநீ
கறிவளர் சாரல்வெற் பாபிற ராலென்ன காரியமே.

இ - ள். கறிக்கொடி வளருஞ் சாலையையுடைய வெற்பனே! ஒழுங்காய் வளர்ந்த வார்ந்த குழலையுடைய ஏரிழையாள் நின் வேட்கை தணிக்கும் அத் தன்மையாகிய குணமுடையாளேல், வளருங்காவி செறிந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் சிறுமலைமேல் நீ கூடுங்குறி வளரப்பட்ட காவில் முன் கூடியவாறுபோல் இன்னுங் கூடுக; என்போலும் பிறரால் என்னகாரியம்? எ - று.

'வளர்காவி செறிவயல்' என மாறுக. காவி - நீலம். நெறி - ஒழுங்கு. குறி - கூடுமிடம். கறி - மிளகு; ஆகுபெயர் சாரல் - மலைப்பக்கம். (௯௨)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல். எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேட்கை நோயால் உழக்குந்தன்மை கூறல்.

உரைத்தென் பிறவந்த பைந்தொடி யாக முறாவிடிலவெண்
டிரைத்தென் கடன்முத்துந் தென்மலைச் சந்துஞ் செழும்பனிநீர்
அரைத்தென் புருகமெய் யப்பினும் வெப்ப மறாதினிநின்
வரைத்தென் கருமமெல லாந்தஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் மலையிலிருக்கும் அணங்கே! அந்தப் பைந்தொடியை யுடையாளது ஆகத்தைக் கூட்டாவிடில் யான சொல்லியென்னபயன்? வெண்மை நிறம்பொருந்திய திரைபொருந்தும் தென்கடலிடைப் பிறந்த முத்தும், பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனமுஞ் செழும்பனிநீர்விட்டரைத்து வேட்கைத்தீயில் வெதும்பிய எலும்புருக என்மேனியெங்கும் அப்பினும் வெப்பமாறாது, இன்று எனது காரியமெல்லாம் நினதெண்ணத்தின்மட்டிற்பட்டது. எ - று.

எனவே,—உய்யச்செய்யினும் நையச்செய்யினும் நீயல்லால்வேறில்லையென்றவா றாயிற்று. பிற - அசைநிலை. பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. ஆகம் - மெய். திரை - அலை. தென்மலை - பொதியம். சந்து - சந்தனம். அறாது - அறது எனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கலாய நின்றது, வாராது - வரது, தாராது - தரது என்றாற்போல். (௯௩)

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல்

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி உலகில் வேட்கை கொண்டோர சான்றோரை முன்னிட்டு வரைந்து கொள்வர், அவ்வாறு உலகியலால் நீயும் வரைந்துகொள்கவெனக் கூறல்.

விரையக நாண்மலர் மெல்லியன் மாதை விரும்பினையேல்
வரையக நாட வரைந்துகொ ணீதஞ்சை வாணன்முந்நீர்த்
தரையக நான்மறைக் கேள்வியர் வேள்வியர் சான்றவர்தம்
உரையக நாடிமுன் னிட்டன தாகு முலகியலே.

இ - ள். மலையிடமாகிய நாட்டையுடையவனே! தஞ்சைவாணனது முந்நீர் சூழ்ந்த புவியகத்தில் வேட்கைகொண்டார் செய்யும் உலகமுறைமை நான்கு மறையையுங் கேள்வியாலறிந்து வேள்விசெய்யுஞ் சான்றவர் கூறு முறையிடத்துக் கொண்ட பொருளைக் கருதி அவரை முன்னிட்டு வரைந்துகொள்ளில் அன்னதாகுமாதலால், மணத்தைத் தன்னிடத்திலே யுடைய நாண் மலரிலிருக்கும் மெல்லிய இயல்பினையுடைய மாதுபோல் வாளை விரும்பினையேல, நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

விரை - மணம். நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். மாது - ஆகுபெயர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். உரையகம் - ஆகுபெயர். கேள்வியர் - முற்றெச்சம். அனது - இடைக்குறைவிகாரம். (கூச)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெண்டா மரைமங்கை காதல னாகிய வேதியன்பால்
உண்டா கியதொல லுலகிய லாலுங்க ளாரணங்கை
வண்டாா குழலி வரைநதுகொள் வேன்றஞ்சை வாணன்வண்மை
கண்டா லருளுள்ள நீயென தாருயிர் காத்தபின்னே.

இ - ள் வண்டார்ந்த குழலையுடையாய்! தஞ்சைவாணனது கொடை கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீயாதலால், இப்போது என்னுடைய அரிய வுயிரோகுந தன்மையவாய் நின்றது, அது ஏகாமற் காததபின் வெண்டாமரை மங்கைக்குக் கணவனாகிய மறையோனிடத் துண்டாகிப் பழைமையாகிய வுலகியலால உஙகளுடைய ஆரணஙகுபோலவாளை நீர் சொனனபடி வரைந்துகொள்வேன். எ - று.

வெண்டாமரைமஙகை - வாணி. வேதியன் - பிரமன். ஆரணங்கு - ஆகுபெயா. நலகுரவால் உயிாபோகின்றவரைப போகாமல நிலைமையைச் செயயுங கொடையாதலால், அக்கொடையைக்கண்டாற்போலும அருளுளள நீ யெனவே, கொடைக்கும் அவ்வருளுக்கும உவமைகூறியவாறான 'என தாருயிர் காத்தபின்' என்று கூறியவா றுணாக. வண்மை - கொடை. (கூரு)

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல் எ - து. பாஙகி தானும் அஞ்சினவளாய்த் தலைவனை அப்புனம்விட்டுப்போக அசசமுறுததிக் கூறல்.

மல்லார் புயன்றஞ்சை வாணன்வெற் பாவெமர் வந்தினியிக்
கல்லார் வியன்புனங் காவலவிட் டாரவர் காணின்மிகப்
பொல்லா திருண்டது போதுமற் றியாங்களும் போதுமிங்கு
நில்லா தெழுந்தரு ணீயுமிப் போது நெடுந்தகையே.

இ - ள். மற்றொழில் பொருந்திய புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துள்ளவனே! எமக்குத் தமராயுள்ளவர் இன்றுவந்து மலையார்ந்தகன்ற புனம் இராக்காவல்விட்டார், அவர் நினைக்காணில் மிகவும் பொல்லாராயிருப்பர், நெடுந்தகையை யுடையவனே! இருண்டதுபோது எம்மூர்க்கு யாங்களும் போதும், நீயும் இப்போது இங்கு நில்லாதெழுந்தருள் வாயாக. எ - று.

எமர் - எமக்குத்தமர். வியன் - அகறசி. நெடுந்தகை - அன்மொழித் தொகை. இதனுள் 'வெற்பா' எனவும், 'நெடுந்தகை' எனவும் இரண்டிடத்தும் பொருட்பெயர் முன்னிலையாய் நின்றது. இவ்வாறு வந்ததென்னையெனின், —

‡ "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா குமமே."— என்னுஞ் சூத்திர விதியால்,

‡‡ "பொற்பூண் சுமந்த புணர்மென்முலைக் கோடியோழ
நற்பூங் கழலா னிருந்தங் கணயந்தவாறுங்
கற்பா டழித்த கனமா மணித்தூண் செயதோளான்
வெற்பூ டறுத்து விரைவின்னெறிக் கொண்டவாறும்." — இதனுள 'நற்பூங்கழலான்' எனவும், 'கற்பாடழித்த கனமாமணித்தூண் செய தோளான்' எனவும இரண்டிடத்தும் படர்க்கைப்பெயர் ஒரு பொருளைக் குறித்தவா றுணர்க.

"வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
தையலா யின்று நீ நல்கினை - நல்காயேற்
கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே
நாடறியக் கவவை யொருங்கு." — என்பதனானு முணர்க.

இவ்வாறு வருதல் பெரும்பான்மையும் வழுவமைதியாய் வருதலின், இச்செய்யுளுள்ளும இரண்டிடத்தும் முன்னிலைப் பொருளைக் கூறியவா றுணர்க. மற்று - அசை. (கூகூ)

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௬௭.

‡‡ சிந்தாமணி, பதிகம், செ. கச.

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

சிமையார் மலயத் தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
அமையா கியதடந் தோளன்ன மேயணி யத்தகுமால்
உமையா ளிறைவன் பயிலகயி லாயத்து மும்பாதங்கு
இமையா சலத்துமெல லாமிலலை யாணிக ரித்தழைக்கே.

இ - ள். சிகரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழ் வளர்க்குந் தஞ்சைவாணனது சிறுமலைமேலிருக்கும் மூங்கிற் பெரியதோளை யுடைய வன்னமே போல்வாய! இத்தழைக்கு நிகா உமையாள் இறைவனு கிய சிவன பிரியாது பழகியிருக்குங கயிலாயத்தும், தேவர்கள் பிரியாதிருக் கும இமையாசலத்தும் முற்றுமிலலை யாதலால அணியத்தகும். எ - று.

சிமையம் - சிமை யென விகாரப்பட்டு நின்றது. மலையம் - பொதிய மலை. அமை - மூங்கில். தடநதோள - பெரியதோள. அன்னம் - ஆகு பெயா. நிகா - ஒப்பு 'தடநதோளாகிய' என மாறுக. ஆல் - அசை. இததழைககு நிகரிலலை யென்று கூறுவ தென்னையெனின், தன்னுயிரை நிறுததற கேதுவாகலானும, மன்றதுக்குத தான்முன்னிற்றலானுமென் றுணாக. (௯௭)

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

மல்குற்ற தணபுனல சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பா
நலகுற றவையிநத நாட்டுள வன்மையி னன்னுதலாள்
அலகுற் றடதமெமா கண்டா லயிாபப ரதுவுமன்றிப
பலகுற றமுமவரு மாலயாஙகள் வாங்கேம பசுந்தழையே.

இ - ள். நிறையுற்ற தணபுனல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் மலையவெற்பி லிருப்பவனே! நீ தரபபட்ட இததழை இந்நாட்டிலுள்ள வல்லமையாள் நன்னுதலாள அல்குற றடததிலே யணியில எமக்குத் தமராயுள்ளார் கணடால ஐயபபடுவர், அதுவுமன்றிப பல குற்றமும வருமாதலால் இப் பசுந்தழையை யாஙகள் வாஙகுதலசெயயேம. எ - று.

மலகுறல் - நிறைதல நலகுறல - தருதல். அயிாததல் - ஐயப்படு தல. குலததுக்கும, தலைவிக்கும, தினக்கும மறுவென்பதுபற்றிப் பல குறற மென்று கூறினள். (௯௮)

ஆற்றா நெஞ்சினோ டவன் புலத்தல்.

ஆற்றாநெஞ்சினோடவன்புலத்தல் எ - து. ஆற்றாமையாகிய நெஞ் சுடனே தலைவன புலநது கூறியது.

உழையும்வெங் காளமும் போலுங்கண் ணுளொரு காலமுள்ளங்
குழையுமெம் பாலென்று கொண்டநெஞ் சேகலிக் கோடைமண்
மழையுமந் தாரமும் வந்தன வாணன்றென் மாறையின்மாந் [மேல்
தழையுநம் போலிங்ங னேகவின் வாடத் தவஞ்செய்ததே.

இ - ள். மானும் வெவ்விய விடமும்போலுங் கண்ணையுடைய பாங்கி யானவள் யாம் இரந்து பின்னின்றே மாயின், ஒருகால் மனமிளகுமென் றெண்ணங்கொண்ட நெஞ்சே! கலியாகிய கோடைசூழ்ந்த இம்மண்ணுல கினமேல், கோடை வெப்பாதணிய மழையும் மந்தாரமும் வந்தாற்போன்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டில், நம்மைப்போல் இந்த மாந்தழையும் அழகு வாடத் தவஞ்செய்தது, யாம் என்செய்வோம்! எ - று.

உழை - மான். காளம் - விடம். குழைதல - இளகுதல். கவின் - அழகு. 'மழையு மந்தாரமும்' என்பதற்கு மேகமும மந்தாரத் தருவும என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். மழைபோல் உடனே வெப்பந் தணி யாமையின் அது பொருளன்மையுணர்க. 'யாம் என்செய்வோம' என்பது சொலலெச்சம். (கூகூ)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல் எ - து. இவ்வாறு கூறுதல்கேட்ட பாங்கி தலைவனை யஞ்சலை நாளைவாவெனக் கூறிவிடுத்தல.

சோலையில வாழிளந் தோகையன் னுளைத் தொழுதிரந்தி்ம
மாலையில வாழி வரங்கொள்வல யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
வேலையில் வார்துகி ரன்னவெய் யோன்வெயில வெற்பின்மலகும்
காலையில் வாபின்னை யென்கைய தாகுநின் கையுறையே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! சோலையில் வாழும் இளந் தோகைபோல்வாளை யான் இவ்விராமுற்றுந் தாளிற் பணிந்திரந்து வரமாக வேண்டிக்கொள்வன்; கடலில் செடிய பவளமபோன்ற கதிரோனது கிர ணம் வெற்பிலெல்லாம் நிறையுங் காலைப்பொழுதில்வா; வந்தாயேல், அப் போது நின் கையுறை யென்கையதாகும. எ - று.

தோகை - மயில். வாழி - அசைநிலை. வேலை - கடல். துகிர் - பவ ளம். வெய்யோன் - சூரியன். வெயில் - கிரணம். மல்குதல் - நிறைதல். கையிலுறைதலின் கையுறையாயிற்று. (கoo)

இத்துணையும் ஐந்தாநாட்செய்தி.

தலைமகன் கூற்றுயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்கும், பாங்கி கூற்றுயின வெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கும் உரியவாறு காண்க.

இரந்து குறைபெறாது வருந்திய கிழவோன் மடலே பொருளென மதித்தல்

இரந்து * * * மதித்தல். எ - து மறைநாட்ட காலையில் வந்த தலைமகன் இவளால் காரியமின்றெனக் கருதி, இரந்து குறைபெறாது தாயினேமென்று வருந்தமுற்று, இனி நமக்குப் பொருளாவது மடலேயெனத் தன்னுள்ளே மதித்துக் கூறல்.

திருந்தார் தொழுங்கழற் சேயன்ன வாணன்தென் மாறைவெற்பில்
அருந்தா ரமுதன்ன வஞ்சொன்ன லாரழ கார்குழைதோய்
பெருந்தாரை வேல்விழி தந்தவெங் காமப் பிணிதனக்கு
மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயில்லை வேறு மடலன்றியே

இ - ள். நெஞ்சமே! பகைவர் தொழுந் தாளையுடைய முருகவேளை யொத்த வாணன் தென்மாறை வெற்பிடத்து ஆராவமுதுபோன்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடவாருடைய முகத்திற்கு அழகாயார்ந்த குழையைத் தொட்ட மணிபொருந்திய பெரிய வேல்போன்ற விழிப்பார்வையானது தந்த வெவ்விய காமமாகிய பிணிக்கு மருந்தாவது மடலேறலே யன்றி வேறில்லை எ - று.

எனவே, — யாம் அது செய்யக்கடவேம் என்பதாயிற்று.

மடலேறலாவது, — தலைவன் ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்கால் குதிரையும், பனந்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டில் முதலானவுஞ்செய்து அக்குதிரையின் மேலேறுவது. மடலேறுவான் திகம்பரனாய உடலெங்கும் நீறுபூசிக் கிழி ஓவியர் கைப்படாது தானேதீட்டிக் கிழியின் தலைப்புறத்தில் அவன்பேரை வரைந்து கைப்பிடித்து, ஊர்நடுவே நாற்சந்தியில் ஆகார நித்திரையின்றி, அக்கிழிமேற் பார்வையுஞ் சிந்தையு மிருத்தி, வேட்கை வயத்தனாய் வேறுணர்வின்றி, ஆ ஊரினும், அழல்மேற்படினும் அறிதலின்றி, மழை வெயில் காற்றுன மயங்காதிருப்புழி, அவ்வூரிலுள்ளார் பலருங்கூடி வந்து நீ மடலேறுதியோ? அவளைத்தருதும், சோதனை தருதியோ? என்றவழி இசைந்தானாயின், அரசனுக்கறிவித்து, அவனேவலால் அவன் இணைந்துநையத்தந்து மடலேறென்றவழி, ஏறுமுறைமை - பூளை யெலும்பு, எருக்கு இவைகளாற்கட்டிய மாலைபணிந்துகொண்டு அம்மாவின்மேலேற, அவ்வட்டத்தை வீதியிலீர்த்தலும், அவ்வுருளை உருண்டோடும்பொழுது, பனங்கருக்கு அறுத்த விடமெல்லாம் இரத்தந் தோன்றாது வீரியந்தோன்றின், அப்போது அவளை யலங்கரித்துக்கொடுப்பது, இரத்தந்தோன்றின் அவனைக் கொலைசெய்துவிடுவது. இவை புலவரால்நாட்டிய வழக்கென்றுணர்க.

சேய் - முருகன். தோய்தல் - தொடுதல். தாரை - கண்மணி. 'பெருந் தாரை வேல்' என மாறுக. **வேல்விழி** - அன்மொழித்தொகை. காமத்தைப் **பிணியாகக்** கூறப்பட்டமையின் மடலேறுதலை **மருந்தாகக்** கூறப்பட்டது.

12

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல வைத்துரைததல் எ - து. தலைவன் அம்மட லேற்றினை யுலகின்மேல்வைத்துப் பாஙகிக்குக் கூறுதல.

விரையூர குழலியா தநதசிந தாகுல வெள்ளநிரைக்
கரையூர பொழுதிளங் காளையா தாஙகிழி கைபபிடித்துத்
தரையூர தொறுமபெணணை மாமட லூரவா தவிரநதுபின்னும்
வரையூரவா தஞ்சையா கோனவாணன மாறையில வாணுதலே.

இ - ள். தஞசையிலுளளார்க் கிறைவனாகிய வாணன தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நுதலினை யுடையவளே! மணமூருங் குழலையுடைய மாதாதநத காதலாகிய வெள்ளமானது நிறைந்த கரை யின்மேற் செலலுமபோது, இளஙகாளையாக தாம் வரைநத கிழியைக் கையிலே பிடித்துப் புவியின்க ணுளதாகிய வூாகடோறும் பனைமடலி னற் செய்த மாவை நடத்துவர், அதனை சிநதனைமுடியாவிடில, அதனை விடுததுப பின்னும வரைபாயசசெலவா இதனை நீ யறிவாயாக. எ - று.

விரை - மணம. ஊரதல - நாறறிக்குஞசெனறு கமழ்தல. கரையூர்தல - கரைமேற்செலலுதல. கிழி - தலைவியுரு வெழுதபபடடது. பெண்ணை - பனை. 'மடலமா' வென மாறுக. வரையூர்தல - வரைபாய நடததல். (௧0௨)

அம் மடலேற்றினைத் தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

அம்மடலேற்றினை * * * சாறறல எ - து. அமமடலேற்றினைத் தலை வன் தன்மேலவைததுக் கூறல.

வன்பணி போனிலந தாஙகிய வாணன்றென மாறைவெற்பில
மின்பணி பூணமுலை மெலலிய லீாகுறை வேணடியுஙகண
முனபணி வேனினறு நாளைவெண பூளை முகிழெருக்கோ
டென்பணி வேனமடன் மேலவரு வேனிவை யெனபணியே

இ - ள். வலிய அநநதனைப்போல நிலவுலகததைத தாஙகிய வாணன தென்மாறை வெற்பில மின்னும பணியு மொளிபபூணபொருநதிய முலை யினையுடையீ மெலலியலீா! எனது குறையை முடிககவேண்டி யின்று உங் கள்முனபணிவேன, யான் பணிதலைக்கண்டு எனகுறையை முடியாவிடில, நாளை வெண்பூளைப்பூ எருககமுகையுடனே யென்புமாலையணிநது மடனமா வேறிவருவேன் என்னுடைய தொழிலவை. எ - று.

'முடியாவிடில' என்பது அவாய்நிலையான் வநதது. வன்பணி - அநந் தன். 'எருக்கமுகிழ்' என மாறுக. அணிவேன் - முற்றுச்சொல் எசச மாய் நின்றது. பணி - தொழில.

இவ்வாறு மடலேறுவேனென்று கூறியது பெருந்திணைப்பாற்படுமே யெனின், படாது. என்னை,—தலைவன் பாங்கி யுடன்படவேண்டுமென்று குறித்துச் சொல்லியதல்லது மடலேறுங் கருத்தாய்க் கூறினானல்லன். ஆதலானன்றே மடலேற்றெனவையாது மடற்கூற்றென்று கூறியது, சான்றோர் செய்யுட்களிலெல்லாம், மடற்கூற்றென்றே வருவதல்லது மடலேற்றென வாராமையானும், ‡ "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே." என்று தொல்காப்பியர் கூறியவாற்றானு முணர்க. (கoரு)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி கிழிதீட்டிய பின்னன்றே மடலேறுவது, ஆதலால் தலைவி யவயவந் தீட்டுதற் கருமையென்று கூறல்

தொடையே யெருக்கெனபு நீயணிந் தாலென்னை சூலவளையூர
மடையேய வயற்றஞ்சை வாணன்வெற் பாமல ரோனவகுத்த
படையே நயனம படைத்தபொற் பாவை படியெடுக்க
இடையே தெனத்தெரி யாதுரை யாணி யிடவரிதே

இ - ள். சூல்கொண்ட சங்குகளுருமடைபொருந்திய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! மாலையாக எருக்கையும் என்பையும் நீ யணிந்தால் நினக் கியாதுபயனைத் தரும்? கிழிதீட்டிய பின்னன்றே மடலேறுவது, தீட்டுதல் நின்னால் முடியாது, எங்ஙனமெனின், பிரமன் வகுத்த படைக்கலமே நயனமாகப்படைத்த பொற்பாவையது உருப்படியெடுக்க இடையாதெனின தெரியாது, சொல்லை யெழுதுகருவியா லெழுதவரிது.

இதனுள் 'பொற்பாவை' என்பது பொன்னன்மபாவையாகக்ப படிக் கலவிட்டு நிறுக்க நிறையேதெனத்தெரியாது, உரைகக்வெண்ணின் உரையாணி யிடவரிது; இவ்வாறு வேறுபொருடோன்றிச் சிலேடையாய் நின்றதுகாண்க.

தொடை - மாலை ஏகாரம் - ஈற்றசை, சூலவளை - கருப்பங்கொண்ட சங்கு 'எருக்கென்பு' என்புழி எண்ணும்மை தொக்குநின்றது உரையாணி - உரையை யறிவிக்குங் கருவி (கoசு)

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல் எ - து. இவ்வாறெழுத வரிதென்று கூறிய பாங்கியை நோக்கி யானெழுத வல்லேனெனத் தன்னைத் தானேபுகழ்ந்து தலைவன் கூறல்.

‡ தொல். பொருள். களவியல், கூ கக

நறைபல் ராவிரைப் போதிசை யாதிசை நான்முகத்தும்
மறையல ராவந்த மான்மகன் யான்றஞ்சை வாணன்வையைத்
துறையல ராவிபங் காவியங் கண்ணி துணிந்துசொல்லுங்
குறையல ராகுழ லாட்கினித் தீரக் குறையிலையே.

இ - ள். நறையலொன்னும் அவ விரைபபோதி லிசைந்து திக்கொரு முகமாகும் நான்முகத்திடத்தும் வேதம் விரிவாகவந்த மாலுக்கு மகனா யானதலால், தஞ்சைவாணன் வையைத் துறையினும், விரிவாகிய வாவியி னும், நீரிற் றோன்றிய காவிப்பூப்போலுங் கண்ணையுடையாய்! நீ யெழுதப் படாதென்று துணிந்து சொல்லுங் குறையலராகாத குழலையுடையாட்கு இன்றெழுதப்படாதென்று விடத்தக்கதாய குறையில்லை. எ - று.

இன்னுமோர் பொருள், — நறையலொன்னும் அவவிரைப்போதி லிசையாது நான்கு திசையிடத்துங் களவு வெளியாகவந்த ஆசைகொண்ட புருடன் யானெனச் சிலேடைவகையால், பிரமன் யானெனத் தோன்றிய வதனால் எழுதற்கரிப தின்றென்று கூறியவாறுமிற்று

நறை - மணம். அவவிரை-ஆவிரை யெனச் சுட்டு நீண்டது, ஆவயி னான என்றாற்போல. பிரமன்மே லேற்றுங்கால்,—இசையா - இசைந்து. மறை - வேதம். அலராவந்த - விரிவாகவந்த மால் - மாயோன். மகன் - பிரமன். தலைவன்மே லேற்றுங்கால்,— இசையா - இசையாது. நான் முகம் - நாலிடம் மறை - மறைகள். அலராவந்த - வெளியாகவந்த. மால் - ஆசை மகன் - புருடன் ஆவி - வாவி. அம் - நீர். காவி - நீலப்பூ. அம் - சாரியை, அழகு கண்ணி - அண்மைவிளி. தீர்தல் - விடல் ‡ "தீர்த லுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்டாகும்." என்பதனாற்கொள்க. குறை - குற் றம். குறை - குறைவு (க0ௐ)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல் எ - து அவ்வாறு தலைவன் கூறக் கேட்ட பாங்கி மடலேறத்தகாதென அருண்முறைமை கூறுதல்.

செயலார் குடம்பையிற் செந்தலை யன்றிற் சினையுள்பைங்
கயலார் வன்வெண் குருகினவண் பாரப்புள் கைக்கடங்கா
மயலார் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறைவை யைத்துறைவா
இயலா தருளுடை யார்க்கென்று மாமட லேறுவதே

இ - ள். பாகன் கைக்கடங்கா மதத்தால் மயக்கமாகாத களிற்றரச னாகிய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வருகின்ற வையைத் துறைவனே! பனையில் புட்களாற் செய்யப்பட்ட செயலாகாத கூட்டில் சிவந்த தலை யினையுடைய அன்றில் முட்டைகளுள் பசிய கய லாரவனவாகிய வெண்

---

‡ தொல் சொல். உரியியல், சூ உஉ.

ணிறக்குருகின் வளவிய பார்ப்புகளுள்ள ஊரனாதலால், அருளுடையார்க்கு எக்காலத்தும் மடன்மா வேறுதல் பொருந்தாது எ - று.

எனவே,—மடலேறத் தகாதென் அருண்முறைமை கூறுதல் பனையை வெட்டலும், முட்டைகளைச் சிதைத்தலும், பார்ப்புகளை வதைத்தலு மாகிய பாவங்கள் சூழ்தலின், அருளுடையோர்க் காகாதென்றவா றாயிற்று. மடற்கூற்று அதிகாரப்பட்டு வருதலின் பனையென வருவிக்கப்பட்டது.

செயல் - தொழில். குடம்பை - கூடு 'செந்தலையன்றில்' - வண்ணச் சினைச்சொல். —

‡ "அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்." — என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

சினை - முட்டை. குருகு - நாரை. பார்ப்பு - பிள்ளை — ‡‡"பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை" — என்பதனா னுணர்க. மயல் - மயக்கம். களிறு - யானை. இயலாது - பொருந்தாது. அண்ணல் - வேந்தன் (௧௦௫)

கொண்டு நிலைகூறல்.

கொண்டு நிலைகூறல் எ - து. தலைவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாகிய மொழியைப் பாங்கி கூறல்.

வெண்டோ டணிமுகப் பைங்குரும் பைக்கொங்கை வெய்யவுண்
கண்டோர் விரும்புங் கரும்பனை யாரைக் கடற்றுறைவா [கண்
கொண்டோர் குறைமுடி கொம்பனை யாரின் குறைமறுத்தால்
வண்டோ விடுந்தொங்க லானவா ணன்மாறை வளநகர்க்கே.

இ - ள். கடற்றுறைவா! கொம்பனையார் நினது குறையை மறுத்தால், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தோடணிந்த முகத்தையும், பசிய குரும்பையாகிய கொங்கையையும், உண்ணப்பட்ட வெய்ய கள்ளையுடைய கண்டோரால் விரும்பப்படுகின்ற கரிய பனையாரைக்கொண்டு, வண்டுக ளாரவாரிக்கும் மாலையையணிந்த வாணன் மாறையாகிய வளவிய நகரிடத்து ஒப்பற்ற நின்குறையை முடிப்பாயாக. எ - று.

கொம்பனையார் மறுத்தகாலையில் தோடணிந்த முகமும், குரும்பை போன்ற கொங்கையும், உண்கண்ணுமுடைய கரும்பனையாளைக் கொண்டு என்னச் சிலேடையால் ஒரு பெண்ணுக்குத் தோன்றியவாறுணர்க.

மறுத்தாற் குறைமுடியெனவே, — குறிப்பான் மருளென்னத் தோன்றி நிற்றலின், அவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாயிற்று.

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௨௯

‡‡ தொல். பொருள். மரபியல், சூ ௪.

முன்கூறிய செய்யுட்களில் வெற்பன், சிலம்பன், பொருப்பன், என்று குறிஞ்சிநிலத்துத் தலைமகனைக் கூறி, இவ்விடத்தில கடற்றுறைவா என்று நெய்தனிலத்துத் தலைமகனைக் கூறியவதனன்,முன்கூறிய தலைவனேயோ, இவன் வேறேயோ வெனின, அததலைவன்தானே இவன. ஐநதிணையில் எத்திணை கூறினும அததிணைக்குரிய கருபபொருளாற் கூறப்படுமாயின, இக்களவி எததிணைபபாறபடுமெனின, நெயதற்பாறபடும. அஃதென்னை யெனின்,— பனை நெய்தனிலததுக் கருப்பொரு ளாதலான் கடற்றுறைவா எனக் கூறியவாறு பனை நெயதனிலததுக் கருபபொருளானவா றெனனை யெனின்,— குறிஞ்சி கறபூமியாகலான பனைக்காகாது, பாலைக்குந் நீநது போவதல்லது பயிராவதிலலை. முலலை வரகு, சாமை, முதிரை முதலா யின மக்கட்கு ஊணும, நிரையினஙகட்குப புலலு முதலியன உணவும், நிழ லுமாக இருததலின் பனைக்காகாது. மருதநிலததிறகு வாவியும், குளனும், கமுகு,வாழை, செநநெல், கருமபுமுதலியனவும நீரசசாரபாதலின, அநநிலத திற்கும் பனையாகாது. மணலநிலததிற பயிராதலால நெயதனிலத்துக் கருப்பொருளாயிறறு.

தோடு - பனைமேலேற்றுங்கால ஏடு, பெண்மேலேறறுஙகால் சேவி யிற்றழை. குருமபை - கொஙகை,— பனைக்குப் பண்புத்தொகை · பெண் ணுக்கு உவமைத்தொகை உண்கண் பனைககு உறுகள் : பெண்ணுககு மையுண்ட கண். ஓவிடுதல - ஆரவாரிததல. 'வளநகாகமே' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம. (௧0௭)

தலைமகள் கூறறுயினவெலலாம மடறகூறறிறகும, பாங்கி கூற்றுயின வெலலாம மடலவிலக்கிறகும உரிததாயினவாறு காணக.

தலைவி யிளைமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற் குணர்த்தல்.
(இது வெளிபபடை.)

களவரும் பாகரு நீலங்கள காமக கடவுளுமால
கொளவரும பாபைங குருமபைக் குலனுசெங குமுதத்துவெண
டளவரும பாநணப னேதஞசை வாணன றமிழ்வையைநாட
டிளவரும பாமிவண மாடடெனகொ லோநின திரபபதுவே.

இ - ள். கருநீலமபோனற கணகளிற் களவு அருமபவிலலை, காமக் கடவுளும் காதல்கொளள மாாபில பசிய குரும்பைககுலைபோல முலைகள் அருமபுவிலலை; செவவிய குமுதமபோனற வாயில வெணடளவுபோன்ற பல் அருமபவிலலை· தஞசைவாணன தமிழ் வையைநாடடின அருமபு போன்ற இவளிடததில யான சென்று நின்று இரப்பதெவ்வாறு ? சொல் வாயாக. எ - று.

பொருளை உவமைப்பொருளாய்க்கூறியவெல்லாம் ஆகுபெயர். கொல் லும், ஓவும் அசைநிலை. (௧0௮)

தலைவன் தலைவி வருந்தியவண்ணமுரைத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

சிலைபயில் வாணுதன் மின்னே பிறந்தவச் செவ்வியிலே
கொலைபயி னாகக் குருளையைப் போற்குறி யோனிருந்த
மலைபயில் வார்தமிழ் வாணன்றென் மாறை மயிலனையாள்
அலைபயி லாலவிழி யாலென்ற னாவி யணங்கினளே.

இ - ள். சிலைவளைவு பழகும் வாணுதலையுடைய மின்னே! குறுமுனிவனிருந்த மலையில் பழகிய தமிழ்கற்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மயிலனையாள் பிறந்த அக்காலத்தே கொலைபழகிய நாகக் குட்டியைப் போல அலையிற் பழகிய ஆலம்போன்ற விழியால் என்றாவியை வருத்தினாள். எ - று.

சிலை - வில். பயிலல் நாணும் பழகுதல். குருளை - குட்டி. குறியோன் - அகத்தியன். 'வாணுதன் மின்னே' என்றது சிறப்புருவகம். அலை - ஆகுபெயர். ஆலம் - ஆல் என விகாரப்பட்டது; நீலம் - நீல் என நின்றாற்போல. (க0க)

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல்.

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல் எ - து. தலைமகளது காலப்பருவத்தின் அருமை கூறுதல்.

ஏடா ரலங்க லிலங்கிலை வேல்வெற்ப வேழுலகும்
வாடாமல் வந்தருள் வாணன்றென் மாறையில் வல்லியனாள்
சூடாள் குவளை முல்லையுஞ் சூட்டுஞ் சுனையும் [illegible]தும்
ஆடா டனக்கென்கொ லோவடி யேன்சென் றறிவிப்பதே

இ - ள். பூவார்ந்த மாலை யணிந் திலங்கப்பட்ட இலைபோலும் வேலையுடைய வெற்பனே! ஏழுலகும் வாடாமைக்குக் காரணமாகவந் தருளப்பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வல்லிபோல்வாள் குவளைப்போதும் முல்லையின்சூட்டுஞ் சூடாள், சுனையும் படிந்தாடாள், அவட்கு அடியேன் போய் அறிவிப்பதெவ்வாறு? எ - று.

ஏடு - ஆகுபெயர். அலங்கல் - மாலை. இலங்குதல் - ஒளிர்தல். இலை வேல் - உவமைத்தொகை. 'குவளை முல்லையுஞ் சூட்டுஞ் சூடாள்' என்றும், 'சுனையும் படிந்தாடாள்' என்றும், ஒருவினைகொண்டு முடிந்தது. முல்லையின்சூட்டு - முல்லைப்பூவாற் சுட்டிபோலச்செய்து நெற்றியிற் கட்டுவது. 'தனக்கு' என்புழி சுட்டுவருவிக்க. கொல்லும், ஓவும் அசைநிலை. (கக0)

தலைவன் செவ்வியெளிமை செப்பல்.

தலைவன் செவ்வி யெளிமைசெப்பல எ - து. செப்புதற்குப் பதமெளி தெனத தலைவன் கூறுதல.

தேனவநத வாயிதழ்ச் சேயிழை யாயிளஞ் செல்விநவ்வி
மானவநத வாள்விழி வஞ்சிக்கு நீதஞசை வாணனவெற்பில
யானவந தவாசென் றியமபுதி யேலவா யாவொன்றுள்
தான்வநத வாவுட னேநின்னை யாரத தழீஇக்கொளுமே.

இ - ள். தேன்போனற சொலவநத வாயிதழையும, செயய பூணையு முடையாய் ! இளமையழகாகிய நவ்விமானபோல்வநத வொளிபொருந்திய கண்ணையுடைய வஞ்சிக்குத் தஞசைவாணன் வெறபில் யான வநதவாறு நீ சென்று கூறுதியேல, அவா யாவொனறு கூருது, தான ஆசையுடனே வநது,நின்னை யாகத்தோடாகம் பொருநதத் தழுவிககொளவாள். எ - று.

தேன - ஆகுபெயா. நவவி மான் இருபெயரொட்டுப் பணபுத தொகை. 'மான்வநத வாளவிழி'- உவமைததொகை. வநதவா-வந்தவாறு. 'நீ சென்று' எனவும், 'தானவாவுடனவந்து' எனவும இயையும (ககக)

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல்

என்னை மறைததபின னெளிதென நகுதல எ - து. நீரிருவருமொதது என்னை மறைததபின இக்களவொழுககம ஒழுகுதற கெளிதென நகை யாடிக் கூறல்.

மண்ணும பயிலவித்து மொன்றினுஞ் சநதிர வாணன்வெற்பா
நணணும புனலின்றி யஙகுரி யாதுஙக ணலவினையாற
கண்ணுங் கருத்துங் கலநதன வாயினுங் கணணினுமமுள்
எணணுங குறையென்னை நீமறைத தாலிங கியலவதன்றே

இ - ள். சந்திரவாணன வெற்பனே ! நிலனும நிலததுப பழகிய வித்தும இரண்டுமொத்துக கூடினும, அவவிரண்டும நனையப்பொருந்தும புனலின்றி முளையாததுபோல, நீஙகள முன்செயத நலவினையால் கண்ணுங் கருததுங கலநதனவாயினும், கருதுமிடததுநுமமுள்ளத்துள் எண்ணுகின்ற குறை நீஎனனை மறைத்தால இவவிடதது முடிவதன்று. எ-று.

பயிலுதல் - பழகுதல. அஙகுரியாது - முளையாது எண்ணல் - கருதல். இயலுதல். பொருநதுதல ; பொருநதல எனவே முடிவின்மேல நின்றது. இசசெய்யுளில் 'அஙகுரியாது, அதுபோல' என்று சுட்டிக்கூருது உவமமாயிற்று. என்னை, —

‡ "சுட்டிக் கூறா வுவம மாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே," — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்,

‡‡ "மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து." — என்றாற்போலக்கொள்க.

அந்நகைபொறா தவன்புலம்பல்.

அந்நகைபொறா தவன் புலம்பல் எ - து. அவள் நகையாடிக் கூறுதல பொறாமல் தலைவன் புலந்து கூறுதல.

வெவ்வே லெறிந்த விழுப்புண்ணின் மீட்டும் வெதுப்பியதோர்
செவ்வே னுழைப்பவர் சீலமன் றோதிரு வேமருவார்
வைவே லமாவென்ற வாணன்றென் மாறை மயிலபொருட்டால்
நைவேனை யஞ்சலென் றோதினை வாறு நகைக்கின்றதே.

இ - ள். திருவையொப்பவளே! மருவார் வைவேலாற் செய்யும் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மயிலபோன்றவள் பொருட்டால் நைகின்ற வென்னை அஞ்சலென்றோதாது இவ்வாறு நகைக்கின்றது, வெவ்விய வேலெறிந்து துன்பந்தரும் புண்ணில் மீட்டும் அழலிற் பழுக்க வெதுப்பியதோர் வேலை நுழைப்பவர் குணமன்றோ! எ - று.

வெவ்வேல - கொடியவேல. விழுப்புண - துன்பந்தருமபுண. வெதுப்பல - அழலிடை வெதுப்பல. செவ்வேல - பழுக்கக்காய்ந்தவேல. சீலம - குணம. திரு - ஆகுபெயர். வை - கூர்மை. அமர் - போர். மயில் - ஆகுபெயர். ஆதலால், நகைக்கின்றதின்குணமும், வேலைநுழைப்பவர்தங் குணமும் ஒக்குமெனபதாயிற்று. (ககக)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

தன்கண ணனையதன் பாங்கிய ருள்ளுந் தனக்குப்பிராணம்
என்கண் ணருளபெரி தெம்பெரு மாட்டிக் கெனமலைந்தார்
வன்கண ணமாவென்ற வாணன்றென் மாறையில் வந்தவளால்
புன்கண ணடையலை நீயினி வாடல புரவலனே

இ - ள். புரவலனே! எம்பெருமாட்டிக்குத் தன் கண்போன்றுள்ள பாங்கியர் பலருளர், அப்பலருள்ளும் தனக்குப் பிராணனாகும் என்னிடத்து அருளபெரிது, பகையார் எதிர்ந்தார் கொடிய அமரைவென்ற வாணன் தென்மாறையில் வந்து அவளால் வருந்தமடையலையாய் இனி வாடற்க.

---

‡ தொல். பொருள் உவமவியல், ரு எ.

‡‡ திருக்குறள், ௯. கூ0.

எனவே,—பாங்கியர் பலரும் கண்போன்றவ ரென்றும், தானுயிர் போன்றவள், தன்னிடத் தருள்பெரிதென்றுங் கூறியவதனால், தன் சொல் மறாள், நீ வருந்தாதை யென்று தேற்றியவாறாயிற்று. உயிராம் - உயிரொக்கும். இகல் - பகை. வன்கண் ணமர் - கொடியவமர். புன்கண் - வருத்தம். வாடல் - அவலித்து, வியங்கோள். (கக௪)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஒலிதெண் கடல்புடை சூழுல கேழினுஞ் சூழ்வினைதான்
வலிதென் பதனை வயக்கிய தாற்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
கலிதெங்கு மாவுங் கமுகும் பலாவுங் கதலிகளும
பொலிதென் பொதியின் மேற்சந்த னடவிப் பூந்தழையே

இ - ள். பொலிந்த தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலையிடத் துண்டாகிய சந்தனக்காட்டிற் றோன்றிய இப்பூந்தழையானது ஒலியொடு கூடித் தெளிந்த கடன்மருங்கிற் சூழ்ந்த உலகேழிடத்தும் பழவினைதான வலிதென்று சொலவதனை இப்போது விளங்கச்செய்தது. எ - று.

எனவே,—கையுறையேற்றவா றாயிற்று. இதனுள் கருப்பொருள் மயங்கியவாறு ‡"உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியா னுணர்க.

புடை - மருங்கு. ஊழ்வினை - பழவினை. வயக்கியது - விளக்கியது. கலி - இலாங்கலி தலைக்குறையாய் விகாரப்பட்டு நின்றது: தெங்கில் ஓர் வேறுபாடு. 'கலி தெங்கும்' என்புழி ‡‡"எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயின்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உம்மைதொக்கு நின்றது உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. கதலி - வாழை. அடவி - காடு. பூந்தழை - பூவோடு கூடிய தழை. (ககரு)

கிழவோனாற்றல்.

கிழவோனாற்றல் எ - து. தலைவன் துயர்மாறிக் கூறுதல்.

மைப்போ தணிதொங்கல் வாண னென்னொன வல்வினையேற்
கப்போ தடைந்த வருந்துயர் நீங்கி யரும்பியபூரற்
செப்போ டிளமுலை யாணைகை வாணமுகத் திங்களைக்கண
டிப்போ திளகிய தாலிந்து காந்தங்கொ லென்னெஞ்சமே.

இ - ள். குவளைப்போதாலியன்ற மாலையையணிந்த வாணன் பகைவனையொத்த வல்வினையேனாகிய எனக்கு முன்னலடைந்த அரிய துன்ப நீங்கித் தோன்றிய பொற்செப் புவமையா யோதிய இளமுலையையுடைய

‡ தொல். பொருள். அகத்திணையியல், சூ. க௩.
‡‡ ஷை சொல். இடையியல், சூ. ௩௪.

பாங்கியது மகிழ்ச்சி ஒளிபொருந்திய முகத்தைக்கண்டு, இப்போது பிறந்த மகிழ்ச்சியால் விளங்கியதாதலால், என்னெஞ்சம் சந்திரகாந்தமென்னுஞ்சிலே.

எனவே,— ஈரமின்றிப் புலர்ந்த தன்னெஞ்சம் பாங்கி முகத்திங்களைக் கண்டு, இப்போது மகிழ்ச்சியென்னும் நீருண்டாதலின், 'இந்து காந்தம்' என்று கூறியது.

மைப்போது - குவளைப்போது. ஒன்னார் - பகைவர். அரும்பல் - தோன்றல். கோல் - அசைநிலை. (௯௯)

பாங்கி கூற்றுயினவெல்லாம் குறைநேர்தற்கும், தலைவன் கூற்றுயினவெல்லாம் மடற்கூற்றொழிதற்கும உரியவாறுணர்க.

இறைவன்றனக்குக் குறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன்குறை யுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரே
வருவர் வந்தாலுந்தம் வாய்திறவா தஞ்சை வாணனவெற்பின்
ஒருவர்நஞ் சார லுழையக லாதவுழை யுள்ளதெல்லாந்
தருவாவம் பார்முலை யாயெனகொ லோசெயத் தக்கதுவே.

இ - ள். வம்பார் முலையாய்! இருவர்கண்டால் குற்றம் வருமென் றெண்ணி யெனக் கெதிராயேவருவர், வந்தாலும தம் வாயதிறந்தொன்றுஞ் சொல்லார், தஞ்சைவாணன் வெற்பில ஒருவா நம்முடைய மலைச்சார லிடத்தைவிட் டகலார், இவ்வனத்திலுள்ள தழைகளையெல்லாங் கொய் துவந்து தருவர், அவர்க்கியாஞ் செய்யததக்கதென்னே? எ - று.

ஏதம் - குற்றம். உழை - பக்கம. வம்பு - கச்சு. கோல் - அசைநிலை.

இறைவி யறியாள்போன்று குறியாக்கூறல்.

இறைவி * * * கூறல் எ - து. பாஙகி இவவார்த்தை கூறவே தலைவி தான்கேட்டு அறியாள்போல மனததிற கருதாத வேறொன்றைக் கருதிக் கூறல்.

பாங்கி வினவியதற்குவிடைகூறாது வேறொன்றுகூறியது, ‡"செப்பும் வினவும் - வழாஅலோமபல்" 'என்று கூறிய விதியின்றி வழுவக் கூறுத லால் செப்புவழு என்னுங் குற்றந் தஙகுமேயெனின், தங்காது. என்னை,— ஒருவர் வந்திருக்கின்றார் தழையுள்ளதெல்லாந் தருவர், அவர்க்கு யாம என்செய்வோமென்று வினவியவழி, இவள் பெருநாணுடைய ளாதலால, அவன் நினைத்தபடி செயவோமென்று கூறத தகாதாதலானும், இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலானும், மறுக்கத்தகா தாதலானும், காமம ஒரு பாலும் நாணம் ஒருபாலும் ஈர்த்துக்கொண்டு நிற்றலின், ஒருபாற் சார

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம, ௫. ௧௩.

மாட்டா ளாதலானும், என்செய்வோமென்று நெஞ்சிற் கவற்சியுற்று நடுவாக நின்றாளாகலான், அவள் கேட்டதற்கு விடை செவ்வன் கூறாது; அக்கணம் மனத்திற்றோன்றியவொன்று கூறுவது, இவ்விடத்திற்கு முன்னம் என்னும் உறுப்பாதலின், இவ்வாறு கூறுதல் செப்புவழு அன்றெனக்கொள்க.

இவ்வாறு கூறாது வாளாவிருக்கின் அமையாதோவெனின், வாளாவிருக்கின் அவள் கூறியதற்கு உடம்பட்டாளாம்; உடம்படின் மேற்கூறுங் கிளவிகள் பலவற்றையும் நீக்கல்வேண்டு மாதலான், இவ்விடத்து இம்மொழி இவரிவர்க்குரியவென்று அவ்விடத்தவரவாக் குறைபடாதுபற்றி, —

‡ "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான" — என்னுஞ் சூத்திர

விதியால் இவ்வாறு கூறுதல் இயல்பெனக்கொள்க

கலைதொடக் கீண்ட கருவியந் தேன்பல காலகொடுமா
மலைதொடுத் தூர்ந்து வருகின்ற தாற்றஞ்சை வாணன்வென்றிச்
சிலைதொடுத் தாங்கெழில் சேர்ந்த லாயப்பயில் செம்பழுக்காய்க்
குலைதொடுத் தோங்குபைங் கேழ்ப்பூக நாகக் குழாங்கவர்ந்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்றி சிலைதொடுத்தாற்போலும் அழகு சேர்ந்த நுதலையுடையாய்! பிறைக்கோடு கீண்டக் கிழிந்த இறாற்றொகுதிகள் தங்கிய தேனானது ஒரு முகமாய் வாராது பலகாலங்கொண்டு பெரிய மலையுச்சி தொடுத்துக்கடந்து நெருங்கிச் சிவந்து பழுக்காய்க் குலைகளைத் தோங்கப்பட்ட பசிய நிறத்தையுடைய பூகக்குழாத்தையும் நாகக்குழாத்தையுங் கவர்ந்து வருகின்றது நீ காண்பாயாக. எ - று.

கலை - பிறைக்கோடு. தொடுதல் - கீண்டுதல். கருவி - தொகுதி. தொடுத்து - தொடங்கி. நாகம் - புன்னை. குழாம் என்பது பூகத்துடனுங் கூட்டுக. கவர்தல் - கொள்ளுதல். (௧௧௮)

பாங்கி யிறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தல் எ - து. பாங்கி தலைவன் நின்வயத்தனாக வந்ததனைக் கண்டமை பகர்தல்.

திவாகர னேயன்ன பேரொளி வாணன்றென் மாறைநன்னாட்
டுவாமதி போலு மொளிமுகத் தாயென் னொளிப்பதுன்மேல்
அவாவின னாகியோர் மானை வினவிவந் தானையின்றிக்
கவானுயர் சோலையின் வாய்வண்ட லாருழைக் கண்டனமே

இ - ள். ஆதித்தனையொத்த பேரொளிவாணன் தென்மாறை நாட்டு வரமதிபோலும் ஒளிமுகத்தாய்! நீ யொளித்துச் சொல்வது யாது கார

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், சூ. ௬௩

ணம்? உன்மேல் ஆசைகொண்டவனுகி ஓாமானை விஞவிவந்தவனை இப்போது இந்தத் திரளாயுயர்ந்த சோலையிடத்து விளையாடும் வண்டலயபானவ பொருந்திய விடதது யாஙகணடனம. எ - று.

உலகததில் கலி இருளமாறறுந தனமையால் ' திவாகரனேயன்ன எனக்கூறியது.

ஒளி - கீர்த்தி. உவாமதி - பூரணமதி ஒளிர்தல் - விளங்குதல். கவரன் - திரட்சி. "மாயோனனன மாலவரைக்காவான்" என்றா பிறரும். வண்டல் - ஆகுபெயா. 'வணடலாடுழை' எனறும பாட மோதுவாருமுளர். (ககக)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

செவ்வண்ண வேலவிழி யாய்தஞ்சை வாணனறென் மாறைநன்னா
டிவ்வண்ண நீசொலவ தேறபதன றினின னிடையெனத்தா [ட்.
மெய்வண்ணம வாடி வெறிதே வருந்தி விருந்தினராய்க்
கைவண்ண வாரதழை கொணடுசென் றாதழை கணடிகணடே

இ - ள். செவவண்ணமாகிய வேலபோனற விழியினையுடையாய்! தஞ்சைவாணன தென்மாறை நனனாடடில், நின்னிடைபோல வாடிப பயனின்றி வருந்தி, நமபுனததிறகுப புதியோராயக கையிலே யழகிய நெடிய தழையைக கொணடுவந்து போனா தம்மைக் கண்டுகண்டு, இவ்வணணம நீ சொலவ தேறபதனறு. எ - று.

செவ்வணண வேல - பகை வருடற குருதிதோயநத கொடிய வேல். ஆல் - அசைநிலை. இவ்வணணம - இவவாறு. வெறிதே - பயனின்றியே. விருந்தினா - புதியோா. வணணம - அழகு. கண்டுகண்டு - அடுக்குமொழி. (கஉ0)

பாங்கி யென்னை மறைப்பதென்னெனத் தழால்.

பாஙகி * * * தழாலஎ - து. இவவாறு மறைநதுககூறிய தலைவியை உனக்குநான வேறோவெனறு உவகையாயத தழுவிககொணடு கூறல.

பரக்கின்ற செவ்விதழ்ப் பங்கயப பாதம பணிநதுநின்னை
இரக்கின்ற தொனறையு மெணணலை யாலெழு பாரமுழுதம
புரக்கின்ற கோனறஞ்சை வாணன பொதியிலிற் பொயததென்னைநீ
கரக்கின்ற தென்னைகொ லெனனுயி ராகிய காரிகையே.

இ - ள். ஏழுலகு முழுதுங காக்கினற வேநதாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய வரைக்கண எனக் குயிராயொக்குங காரிகையே! செவவிதழ்

பரக்கின்ற பங்கயம்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது யானின்னை யிரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலையாய! உண்மையை நீக்கி யென்னை மறைப்ப தென்னோ? எ - று.

ஆல் - அசை. புரத்தல் - காத்தல். பொய்த்தல் - உண்மை நீக்கல். காத்தல் - மறைத்தல். கோல் - ஐயம். 'தஞ்சைவாணன் பொதியில் என்னுயிராகிய காரிகை' எனவும், 'செவ்விதழ பரக்கின்ற' எனவும் மாறுக. வருந்துழி வருந்தியும், மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தும், இறந்துழி இறந்தும் இயைவதாதலின் 'என்னுயிராகிய காரிகை' என்று கூறினார். (கஉக)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூடத் தருவன வல்லவெல்ல லாமபடி சொல்லி னுந்தாம்
வாடத் தருவன வலலநவு லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பர்
தேடத் தருவன வல்லதல் லாத சிலம்பினுள்ளார்
காடத் தருவன வலலகல் லார நறுந்தழையே.

இ - ள். நல்லாய்! உலகமெல்லாஞ் சொல்லினுஞ் சொல்லா தொழியி னும் மலையிடத்துத் தோன்றிய இச்சந்தன நறுந்தழை சூடததருவன வல் லது, தாம் வாடத்தருவனவல்ல; அன்றியும, தஞ்சைவாணன் வெற்பர் தேடததருவன வலலதல்லாத மலையினுள்ளார் நாடததருவனவல்ல. எ - று.

'படியெல்லாம்' எனமாறுக. 'சொலலினும்' என்புழி உம்மை எதிர் மறையாகலின் 'சொல்லாதொழியினும்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'அல்லது' என்பது அஃறிணைப் பன்மைவினைக் குறிப்பு முற்றுச்சொல. நாடல் - கருதல். கல் - மலை. ஆர நறுநத்தழை - சநதனததழை (கஉஉ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றுயினவெல்லாம் குறைநயப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றுயினவெல்லாம் மறுத்தற்கும்
உரியவா றுணர்க.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனது வேட்கையால கொண்ட துயர் நிலையைத தலைவிக்குக் கூறல்.

வனையுங் குழல்வஞ்சி வாணன்றென் மாறை வனக்களிறு
தினையுந் தழையும் பிடியொடு மேய்ந்து தெளிந்தவின்னீர்
சுனையுண்ட சோக நிழற்சோக நீங்கித் துயில்வதுகண்
டெனையுங் கடைக்கணி யாவினை யாநிற்ப ரோதிலரோ.

இ - ள். அலங்கரிக்குங் கூந்தலையுடைய நம்புனத் தயலாராய் வந்தோர் வாணன் தென்மாறை வரையிடத்துக் களிறுபிடியொடு இணையுந் தழையுமேய்ந்து, சுனையிடத்துத் தெளிந்த இனிய நீரையுண்டு, துன்பம் நீங்கி, அசோகமரத்து நிழலின்கீழ்த் துயில்வதனைப்பார்த்து, என்னையுங் கடைக்கண்ணால் நோக்கி வருந்தாநிற்பர். எ - று.

'வஞ்சியயலார்' எனவும், 'களிறுபிடியொடு' எனவும், 'சுனைத் தெளிந்த விண்ணீர்' எனவும், 'உண்டு சோகநீங்கி' எனவும் மாறுக. வனைதல் - அலங்கரித்தல. வஞ்சி - அண்மைவிளி. இனையாநிற்பர் - வருந்தாநிற்பர். எதிலா - அயலார். கடைக்கணித்தல - கடைக்கண்ணானோக்குதல். 'பிடியொடு துயிலுங் களிற்றைக்கண்டென்னையும் நோக்காநிற்பா' எனவே நீ இதனை யறிந்திலையெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறாயிற்று. (௧௨௩)

மறுத்தற் கருமை மாட்டல்.

மறுத்தற் கருமைமாட்டல் எ - து. இவ்வாறு கூறிய சொற்கட்கு விடையின்மையால், இனி அவர்வரின் என்னால் மறுத்தற் கரிதெனப் பொருந்திக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்துதல்.

கையுந் தழையுமுன் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கட்டுரைத்த
பொய்யுந் தொலைந்தன பூந்தழை போலரி போர்த்துநஞ்சும்
மையுங் கலந்துண்ட வாள்விழி யாய்தஞ்சை வாணனவெற்பா
மெய்யுந் துவண்டதென் னான்முடி யாது வெளிநிற்கவே.

இ - ள். செவ்வரியைய மேற்கொண்டு நஞ்சும் மையுங் கலந்துண்ட வாள்போல் விழியுடையாய்! இவ்வனத்திலுள்ள மாந்தழைகளெல்லாம் நமக்குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்து வாடியெறிதலால், அப் பூந்தழைகள் தொலைந்தாற்போல, வாகையுந் தழையும் எதிரே காணுந்தோறும் காணுந்தோறும், யான் உறுதிச்சொல்லாயுரைத்த என்னிடத்திலுண்டான பொய்யெல்லாந் தொலைந்தன, அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் மெய்யும் அலைந்தலைந்து துவண்டதாதலால், இனியவர்வரின் வெளியாய் நிற்க என்னால் முடியாது. எ - று.

எனவே, — அவர் வரின் மறையவேண்டு மென்பதாயிற்று. கட்டுரைத்தல் - உறுதிச்சொற்கூறுதல். அரி - செவ்வரி. (௧௨௪)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக் கூறல்.

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக் கூறல் எ - து. தலைவனென்னுங் குறிப்பு நம்பக்கல் இரப்பவன்போற் றோற்றவில்லை, வேறுநினைப்பானாகத் தோன்றியதென்று ஒழுங்குபடக் கூறுதல.

விடையான் மிசைவரு மேருவில லானொடு மேழிவென்றிப்
படையா னொடுமெவ்வம பகைகொள்வ தோபகல போலுமெய்மமை
உடையா னுயாதஞ்சை வாணனென் றொனெ வொலகிய நுண
இடையாய் பிறிதுகொ லோவறி யேனவெற்ப ரொணணுவதே.

இ - ள். நடுவுநிலைமையையும் வாய்மையையு முடையான எல்லார்க கும் புகழாலுயாந்த தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்றொனத துவணட நுண ணிய இடையையுடையாய! வெறபா எணணுவது விடையானமேல்வருந் தன்மையையுடைய மேருவிலலானோடும், மேழியைத் தனக் குறுபபாக வுடைய வெறறிப்படையை யுடையானோடும வெயய பகைகொளவதோ! பிறிதோ! அறியேன! எ - று.

விடை - இடபம விடையான் - பணபுததொகை. மேருவிலலான் - சிவன. மேழிவெனறிபபடை - கலபபை. உடையான - பலதேவன. சிவனுடன் பகைகொளளுதல - எருககமாலை எனபுமாலை யணிதல். பல தேவனொடு பகைகொளளுதல - பனையைவெட்டுதல. பனையவனுக்குக கொடியெனவே மடலேறுங குறிபபுததோனறியது. 'பிறிது'என்பதனால் வரைபாயதல் கொளக பகல் - நடுவு நிலைமை போலும - அசைநிலை. ‡"ஒப் பில போலியு மப்பொருட டாகும்" எனபதனாலறிக. மெய்மமை - வாய மை. கோல் - ஐயம., ஓகாரம - அசைநிலை (கஉரு)

தோழி தலைவியை முனிதல்.
(இது வெளிபபடை.)

தூற்று தலரா மறைப்பவாக கேகுறை சொலலுகுறறம
ஏறறு தொழியெனை யெமபெரு மாட்டிசென றேறறவற்கு
மாறறு தருள்செஙகை வாணனறென மாறையில வநதுநெஞ்சம
போற்றாது நினறய லேனசொனன தீங்கு பொறுத்தருளே

இ - ள். எம் பெருமாட்டி! தூறறு தலரா மறைககினற நினக்கு உண மையானவற்கே நின் மனககுறையைச சொல், எனனைக குறறமேறறு விடு, சென்றேற்றவாக கிலலையெனறு கொடுககுஞ் செஙகையை யுடைய வாணன தென மாறைநாட்டில, நின பககததில வநது நெஞ்சததைக காவா மல, அயலேனாகிய யான் அறியாமற சொனன குறறததைப பொறுததருள் வாயாக. எ - று.

'எனைக் குறறம' எனவும, 'வநது நின்று' எனவும் இயையும். போற் றாது - காவாது. (கஉசா)

தலைவி பாஙகியை முனிதல்.

தலைவி பாஙகியை முனிதல எ - று. பாஙகியை முனிநது தலைவி தன்னுட கூறல.

‡ தொல. சொல. இடையியல, சூ. ൱௦.

மற்ற தவா நினை வார்தஞ்சை வாணன் வரையின்முந்நாள்
பொற்றேரின் வந்து புணர்ந்துசென் றார்தம் பொருட்டுநம்மைக்
கூற்றேவல் மங்கை குறையிரந் தாளெனுங் குற்றமிந்நாள்
எற்றோ தவறுநம் பாலில்லை யாகவு மெய்தியதே

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வரையில் மூன்றுநாள் பொற்றேரினில் வந்து புணர்ந்து சென்றார், அவர் மற்றேது நினைவார், அவர் தம்பொருட்டு நம்மைக் கூற்றேவல் மங்கையாகிய இவள் குறையிரந்தாளென்னுங் குற்றம் இந்நாள் நம்பக்கலில்லை யாகவுந் தவறெய்துவது எத்தன்மைத்து?

மற்று - அசைநிலை. 'ஏதை' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. முந்நாள் - மூன்றுநாள். அவையாவன,— இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம் என்பன. 'தம்பொருட்டு' என்புழி 'அவர்' என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் வருவிக்க. 'அவர்மற்றேது நினைவார்' எனவும், 'இந்நாள் நம்பால்' எனவும், 'தவறெய்தியதோ' எனவும் இயையும். (௧௨௭)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஆற்றுந் தலைவ ரருந்துய ராற்றினு மாற்றிலனுண்
மாற்றும் புனையின் மயிலனையாய் தஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
போற்றுங் கொடுவினை யேன்புனை யாவிடிற் போந்தலரோ
தூற்றுந் தழையென்றி தொன்றிங்ங னேவந்து தோன்றியதே.

இ - ள். மயில்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் பகைபோல மிகக்காயக் கூறுங் கொடிய வினையேன் அணிந்தேனாயின் நாணை மாற்றும், அணியாது நடுத்தேனாயின் எங்குஞ்சென்று அலரையே தூற்றும், தழையென்று பெயரிட்டுக்கொண்டு இஃதொன்று எவ்விடத்திலேயிருந்து இவ்விடத்தில் தோன்றியது! முன் நலவினையாற்றுந் தலைவர் அரிய வேட்கையை ஆற்றல்செய்யினும் யானாற்றலன். எ - று.

எனவே,— தலைவி கையுறை வாங்கினளாயிற்று என்க —

“நலவினை யாற்று முயர்நாண மாற்றுமலர்
தூற்றலினால் வந்த துயர்.”

இன் ஐந்தனுருபு ஒப்பின்கண்வந்தது. போற்றல் - மிகக்காயக்கூறல். யான் என்பது தோன்றா எழுவாய். தெவ்வு - பகை. (௧௨௮)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாங் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைவி கூற்றாயினவெல்லாங் குறை நேர்தற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவற்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பொய்யா னளித்தலுங் கைகுவித் தேற்றபின் போற்றியன்பால்
சாய்ந்த கொங்கையின் மேலணைத் தாடஞ்சைவாணன்வெற்பா
காயா மலரன்ன மேனிமெய் யாகநின் கையுறைநீயே
நீயாக வல்லது மாறதழை யாக நினைந்திலளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! நீ தந்த கையுறையை நான் போய்க்கொடுத்தலுங் கைகுவித்து ஏற்றாள், ஏற்றபின் அன்பினால மிகவும் புகழ்ந்து கூறி எனக்குச் சாய்ந்த கொங்கையின்மே லணைத்தாள், அணைத்துக் காயாமபூவையொத்த நிறத்தைப் பொருந்திய மெய்யாகத்தை யுடைய நீயாக நினைத்தாளலலது மாறதழையாக நினைந்திலள். எ - று.

எனவே, — நீ வந்துழி நிகழும் உபசாரம் யாவையுந் தழையினிடத்து நிகழ்ந்ததென்று கூறியவாறாயிற்று. 'யான்போய்' எனவும், 'அன்பினாற் போற்றி' எனவும, 'மெய்யாகம நீயாக' எனவும் மாறுக.

அளித்தல் - கொடுத்தல. போற்றி - புகழ்ந்து. மெய்யாகம் - பண்புத்தொகை. மேனி - நிறம். (கஉகூ)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.) குறியிடம - பகலிற் கூடுமிடத்தையாளம்.

அணிமா மலாமயி லைப்புயத் தூணங்கொ ளாகமெனும
மணிமா ளிகைவைதத வாணனவண் காவலன் மாறைவெற்பா
துணிமா மரகதப் பாசறை வேலைச் சுடரவன்போல்
பணிமா மணிதிக ழும்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே.

இ - ள். அழகாகிய மா வென்னும் பெயரையுடைய திருமகளைப் புயமெனனுந் தூண்களையுடைய மார்பெனனும் மணிமாளிகையில் வைத்த வாணனாகிய வேந்தனது மாறைவெறபனே! பகற்காலத்தில் யாங்கள் விளையாடுமிடம பெருமையுடைய மரகதத் துண்டங்களைபோன்ற குருகத்தியிலையாற் பச்சைநிறமபொருநதிய முழையினிடத்தே கடலிடத்துக் கதிரோன்போல நாகமாணிக்கங்க ளொளிவிடும். எ - று.

மலர்மயில - திருமகள். ஆகம் - மாாபு. 'தூணம்' என்புழி அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. 'மாமரகதத்துணி' யென மாறுக. பாசறை - பசிய குருக்கத்தியிலையாற் செறிந்த முழை. 'குருக்கத்தி' யென்று செய்யுளிற் கூறிய திலலையாலெனின், மேல்வருங் குறியிடத்து 'இறைவியைக் கொண்டு சேறல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் 'பூமாதவிப்பந்தர்' என்று கூறினமையானும், மேற்சொன்ன குறியிட மூன்றுங் குருக்கத்தி

யென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளக் கிடந்தமையானும், ஈண்டு 'குருகத்தி' யென்று வலிக்கப்பட்டது.

துணி - துண்டம்; ஆகுபெயர். மாமணி - மாணிக்கம். திகழ்தல் - ஒளிவிடுதல். பாசறை கடற்கும், மாணிக்கம் கதிரோனுக்கும் உவமையாதலின் பண்புவமை. 'மலர்மயிலை மாபில்லைத்த வாணன்' எனவே பூவைநிலை. பயிலிடம - ஈண்டு விளையாடுமிடம. (௧௪௦)

பாங்கி குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேறல்

(இது வெளிப்படை.)

நாமாவி மூழ்கி நறுமலர் குற்றுநந் தாவனத்துத்
தேமா விளந்தளிர் செவ்வணங் கொய்து சிலம்பெதிர்கூய்
வாமா னெடுங்கண் மடநந்தைநல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பிற்
பூமா தவிப்பந்தர் வாய்விளை யாடும் போதுகவே.

இ - ள் தாவுமானைப்போல நெடியகண்ணிணையுடைய மடநந்தைநல்லாய் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் நாம வாவியினிடத்து மூழ்கி, நறிய மலர்களைக் கொய்து, நந்தவனத்துச் செவ்வண்ணமாகிய தேமாவினது இளந்தளிரைக் கொய்து, சிலம்பெதிர் கூவி, பூவொடு கூடிய குருக்கத்திப்பந்தரின் விளையாடுவாம், செல்வாயாக. எ - று.

ஆவி - வாவி. குற்று - கொய்து. வாமான் - தாவுமான். மாதவிப் பந்தர் - இணைப்புனத்தயலில் சோலையில் மாதவி படர்ந்து மலர்ந்து நாற்றம் வீசச் சுற்றும் புதல் சூழ்ந்து அகத்திருந்தோர் புறத்தில் வருவோர்க்குப் புலனாகாத மறைவு வாயத்திருப்பதோரிடம். (௧௪௧)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

கண்சாயல் கையுருக் கொண்டுதன் வேன்மயில் காந்தள்வள்ளி
எணசாய வென்றனை யெனறுசெவ் வேளிவ ருமபவளம
வணசா யொசிக்கும வயற்றஞ்சை வாணன மலயமராத்
தண்சாயை நின்றனை நந்தைய னீஙிற்க சாரலிலே

இ - ள். நையலே! கண்ணுஞ் சாயலுங் கையும் உருவுங்கொண்டு, தனது வேலும் மயிலுங் காந்தளும் வள்ளியும ஒப்பிலலையென றெண்ணிய முருகவேளின் எண்ணத்தைத் தாழ்வுபடவென்று, அலையால் எறிப்படும் பவளம வளவிய கோனாயை யசைக்கும வயலையுடைய தஞ்சை வாணன் மலயத்தினிடத்து,- மராமரத்து தண்ணிய நிழலிலே நின்று, என்னுடன் நீ வந்தாயாகில், நினனை அம முருகவேள் வருத்துமாதலால், இச் சாரலில் இவ்விடத்திலே நிற்பாயாக வென்று பாஙகி யகன்றாள். எ - று.

எண்ணும்மை தொக்குநின்று நிரனிறைப்பொருள் வந்தவாறுணர்க. இவர்தல் - ஏறுதல். சாய - கோணா. ஒசிந்தல் - அசைத்தல். சாயை - நிழல். சாரல் - மலைப்பக்கம். (௧௩௨)

இறைவி யிறையோனிடத் தேதிரீப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

முயங்கிய நூபுரப் பங்கயத் தாளு முலைசுமந்து
தயங்கிய நூலிடை தானுமென் போலத் தளாவுறுமிங்
கியங்கிய வாறென் மனத்திரு ணீக்கவென் றேதுணிந்தோ
வயங்கிய சீருடை யானவாணன் மாறை மணிவிளக்கே.

இ - ள். விளங்கிய புகழையுடையோனாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டு மணிவிளக்குப் போல்வாய்! நூபுர முயங்கிய பங்கயம்போன்ற தாளும், முலையைச் சுமந்து தள்ளாடிய நூல்போன்ற இடைதானும் என்னைப்போலத் தளாவுறும், இவ்விடத்துச் சஞ்சரித்தவாறு என் மனத்துன்பத்தை நீக்கவென்று துணிந்தோ? சொல்வாயாக எ - று.

'நூபுரமுயங்கிய பங்கயத்தாள்' என இயையும். நூபுரம் - சிலம்பு. தயங்கல் - தள்ளாடல். இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகாரம் - ஈற்றசை. ஓகாரம் - வினா. வயங்குதல் - விளங்குதல். சீர் - கீர்த்தி. விளக்கு - ஆகுபெயர். தலைவியை விளக்கு என்று கூறினமையான் மனத்துன்பத்தை இருள் என்று கூறியது. இருள் - ஆகுபெயர். (௧௩௩)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தருந்தாரு வஞ்சுங் கொடையுடை யானறஞ்சை வாணனின்சோல
செருந்தார் பசுந்தமிழ்த் தென்வரை மேற்செம்பொன் மேருவெற்பா
கருந்தாரை நஞ்சுமிழ் வாசுகி யால்வெண் கடல்கடைந்து [ல
வருந்தா வமுதளித் தாள்வல்ல ளாமிம் மடக்கொடியே

இ - ள். கேட்டவை பலவுந்தருந் தாருமஞ்சப்பட்ட கொடையையுடையானாகிய தஞ்சைவாணன் இனிய புகழையும், செருந்திமரச் சோலையும், பசிய தமிழையுமுடைய பொதியமலைமேல், செம்பொன் மேருவெற்பால், கரிய தாரையாய நஞ்சை யுமிழப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாம்பால், வெண்மை நிறம்பொருந்திய கடலைக் கடைந்து, வருந்தாத அமுதை யளித்தாளாதலால், இம்மடக்கொடி வல்லளாம். எ - று.

தருந்தாரு - கற்பகம். தென்வரை - பொதியமலை. தாரை - நீர்வரும் வழி, சலதாரை என்றாற்போல. வாசுகி - கடல்கடைந்த பாம்பு. வெண்

கடல் - பாற்கடல். இவ்வாறு வருத்தப்படாமல் அமுதம் ஈந்ததனால் வல்லன் ' என்று கூறியது. வல்லன் - உயர்திணை யொருமைவினைக் குறிப்புமுற்று. (௧௯௪)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மயனார் விதித்தன்ன மாமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வெற்பில
பயனார் பயோதரப பாவையனை னீரபசும பொற்குழைதோய்
நயனார விந்தத்து நஞ்சுநும வாயிதழ் நலலமுதம
அயனார் படைத்தில ரேலடங் காதவ வாருணுக்குமே

இ - ள் தெயவத்தச்சனார் விதித்ததுபோன்ற அரிய செயலாகிய பெரிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பில இனபப பொருளார்ந்த முலையையுடைய சித்திரப் பாவைபோலவீர ! பசிய பொன்னாற் செய்த குழையைத்தொடும நயனமாகிய தாமரையிலிருக்கும நஞ்சான தடங்குமாறு, நும வாயிதழ்டு நலலமுதம அயனார் படையாமற் போனாராகில், முனபு கடலிறபிறந்த நஞ்சையடக்கிய அவ்வாரணுறகும அடஙகாது. எ - று

பயன் - இனபபபொருள். பயோதரம - முலை. தோயதல் - தொடு தல. 'நயனாரவிந்தம' - ஏகதேசவுருவகம இதழமுதமுண்டு விடந்தணிந்தானுதல இவ்வாறு கூறியதென றுணாக. மயன - தெயவத்தச்சன. ()

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

தலைமகளைத தலைமகன விடுத்தல எ - து. தலைமகளைத் தலைமகன் ஆயக்கூட்டத்திற செலலவிடுதல.

நேயம புகலிட மின்றிநின பாலவந்து நின்றதுபோல
ஆயம புகல வடைந்தரு ணியடை யாதமனனா
வாயம புகுதில வணங்கிய வாணனறென மாறைநன்னீர
தோயம புகரிணை வேலவிழி யாயநின றுணையுடனே.

இ - ள் சரணென்றுவந்தடையாத பகைமனனரிடத்து அமபுகளுதிர விலலைவளைத்த வாணன தென மாறைநாட்டுள்ள நலலநீரிலே தோயததுப் பதனுசெயத பழகிய புகாநிறத்தையுடைய இணைவேலபோலும விழியாய் ! நீ யனபுசொலவதற்கிடமிலலா நின பககலிலேவநது நின்றதுபோலச் சூழப் பட்ட ஆயக்கூட்டங் தஙகளன்பைச சொல்லத்தக்கதாக நின் பாஙகியுட னே நீயடைந்தருளவாயாக. எ - று.

நேயம் - அன்பு. நேயம புகல்வதறகு இவளபோலும் வேறொருவ ரின்மையால், இவளிடத்து வந்து சூழ்ந்ததுபோலு மென்று கூறியவா றுணாக. வாய் - இடம. அமபுக - அமபுதிர. புகா - இரத்தக்கறை. (௧௯௬)

பாங்கி தலைவியைச் சேர்ந்து கையுறை காட்டல்.

பாங்கி * * * காட்டல எ - து. குறியிடத்து இறந்துபோயின பாங்கி தலைவன் போயினபின் தான் கையுறைக்குப் போயின பாவனை யாய்க் கையுறைகொண்டுவந்து காட்டல்.

பொய்போ லிடைநின் விழிபோற் குவளையும் போதிவைநின்
மெய்போ லசோக மிளிர்பூந் தழையிவை மெல்லியனின்
கைபோற் கவின்கொளசெங் காந்தளம் போதிவை கண்டருள்யான்
மைபோற் குழலிதஞ் சைவாணன் வரையினின்றே.

இ - ள். மையை யொக்குங் குழலையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் வரையினின்று யான் கொணர்ந்தவை. பொய்யையொக்கு மிடையாய்! நினது கண்களையொக்குங் குவளைப்போதிவை; நினது மெய்யைப்போ லொளிவிடும் அசோகப்பூந்தழை இவை; மெல்லிய இயலையுடைய நினது கையைப்போ லழகுகொண்ட செங்காந்தட்போது இவை: நீ கண்டருள் வாய். எ - று.

மிளிர்தல் - ஒளிவிடுதல். கவின் - அழகு. மை - மேகம், 'பொய் போலிடை,' 'மைபோற் குழலி' என இரண்டு முன்னிலை வந்தவாறு காண்க. 'தஞ்சைவாணன வரையின் யான' என மாறுக. அம் மூன் றுஞ் சாரியை. (கஙஎ)

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

குனிநாண் மதிநுதற் கோகில மேநின் குழலிலெல்லாப
பனிநாண் மலரும பறிததணிந் தேனிந்தப பாமடந்தை
தனிநா யகன்றஞ்சை வாணன்றன் சாரற் றனித்துநில்லா
தினிநா மகன்றிளை யார்விளை யாடிட மெய்துதுமே.

இ - ள். வளைந்தநாடகொண்ட மதிபோன்ற நுதலையுடைய கோகி லமே! நினது குழலினிடத்தில் வனத்திலுள்ள முறுக்கவிழ்க்கின்ற மல ரனைத்தும் பறித்தணிந்தேன், இந்த பூமடந்தைக்கொபபற்ற நாயகனான தஞ்சைவாணனது குளிர்ந்த மலைசசாரலிடத்துத தனியாய நிலலாது இவ் விடத்தினின்று மகன்று, இப்போதிளையாா விளையாடுமிடத்தை யாமெய்து வோம். எ - று.

குனிநாண் மதி - பிறை. 'மதிநுதற் கோகிலம்' என்றது சிறப்புரு வகம். தனி - ஒப்பின்மை. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ் மலர். (கஙஅ)

நீங்கித் தலைவற்கோம்படை சாற்றல்.

நீங்கித் * * * சாற்றல் எ - து. தலைமகளை யாயத்திற் கூட்டி மீண்டு வந்து தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல். ஓம்படை - மறவாமை.

சின்னாண் மலர்க்குழல் காரண மாச்செவ்வி பார்த்துழன்று
பன்னா ளுரைத்த பணிமொழி நோக்கிப் பழிநமக்கீ
தென்னா திடைப்பட்ட வென்னிலை நீமற வேலிறைவா
தன்னாக மெய்ப்புக ழான்றஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். இறைவனே! தன்னாகத்தை மெய்ப்புகழாய் நிறுத்தின தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பிடத்துச் சில நாண்மலரை யணிந்த குழலை யுடையாள் காரணமாக, அவளது பதம்பார்த்து வருத்தப்பட்டு, நேற்று மின்றுமாகிய பலநாளுரைத்த தாழ்ந்த மொழியைக் கருதி, நமக்கிதுபழி யென்று சொல்லாது, நுமிருவர்க்கும் நடுப்பட்ட என்னிலைமையை நீ மறவா திருக்கக்கடவை. எ - று.

செவ்வி - காலம். உழன்று - வருந்தி. பணிமொழி - தாழ்ந்தமொழி. தன்னாகம் - தன்னுடல். இரண்டுநாளென்பதனைப் பன்னாளென்று கூறிய தென்னையெனின், ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவென்பது தமிழ் நடையாக லின் கூறியவாறென்றுணர்க. (௧௩௩)

உலகியன் மேம்படவிருந்து விலக்கல்.

உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கல் எ - து உற்றார் அயலூரி லிருந்துவந்தால், அவர்க்கு ஊண்கொடுத் துபசாரஞ்செய்தல் உலகியல்பாத லால, அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைமகனை எம்மூர்க்குவந்து இருந்து போமெனக்கூறிப் பகற்குறியை விலக்கல்.

ஆயின், விருந்தென்பது உண்டிக்குப் பெயரோவெனின், விருந்து என்பது புதுமை, உலகின்கண் மருவி ஊண்மேனின்றது. என்னை, ஒருவன் ஒருவற்கு விருந்து கூறினனெனின், ஊண்கூறினனென்பதல்லது புதுமை கூறினனென்னும் பொருடரா தாதலான், விருந்தென்றது ஊணென்றே கொள்க.

வலைப்பெய்த மானறைசை தேனற்றோய்த் தருந்தி மனைமுலைப்பால்
உலைப்பெய்த வாரிதினை மூரலு முண்டிளங் கூழ்வகைத்
தலைப்பெய்த நாளனை யான்றஞ்சை வாணன் சயிலத்தெமமூர்
இலைப்பெய்த தாழ்குரம் பைத்தங்கி னாலுமக் கென்வருமே.

இ - ள். தலைவரோ! வலை சுற்றுமிட்ட மானினது தசையைத் தேனிற் றோய்த்து அருந்தி மனை முலையினின்றும் பாலினை யுலையாகப் பெய்து அட்டவெடுத்த தினைச்சோற்றை யுண்டு, உளத்தின் மிகுந்த வுவகை

வந்துகூடிய நாள்போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து, எம்மூரில் இலையால் வேய்ந்த குடில்வீட்டுள் தங்கினால் உமக்கியாது குறைவரும்?

உலைப்பெய்த - உலையிற்பெய்த. வார்தல் - வடித்தல். சூரல் - சோறு. தலைப்பெய்தல் - கூடுதல். "ஆங்கணனைத்தே தலைப்பெய்யன மரபே" என்பதனானுணர்க. எனவரும் - யாதுகுறைவரும். இங்ஙனங்கூறியது இரவுக்குறியை நாடிப் பகற்குறியை விலக்கிய கருத்தென்றுணர்க எனவே,— தினைவிளைந்தால் நாளைத் தினையறுத்து இவள் ஊர்க்குப்போதலால், தலைவனையும் ஊர்க்குவாவென்றுகூறி, வந்தால் இரவுக்குறியிற் கூட்டிவிப்பே னென்னுங் குறிப்புத் தோன்றக் கூறியதன்றி விருந்து கூறியதன்றென வுணர்க. தலைவன் - முன்னிலை யெச்சம். (கசு0)

விருந்திறைவிரும்பல்.

விருந்திறை விரும்பல் எ - து. அதனைத் தலைவன் விரும்பிக்கூறல்.

மஞ்சூட்டி யன்ன சுதைமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்வெற்பிற்
பஞ்சூட் டியமென் பதயுகத் தீருங்கள் பாடியின்மான்
வெஞ்சூட் டிழுதன்ன வூனுமைந் தேனும் விருந்தினர்க்குச்
செஞ்சூட் டிளங்குபொன் போற்றினை யூரலுந் தெள்ளமுதே

இ - ள். முகிலை யருந்தியது போன்ற சுதைபூசிய மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்வெற்பில் பஞ்சைப்பொருந்திய மெல்லிய பாதமிரண்டுடையீர்! உங்களூரிடத்து வெண்ணெய்போன்ற வெவ்விய சூட்டுண்ட மானூனும், பசிய தேனும், செஞ்சூடுசுட்டிளகிய பொன்போன்ற தினைச்சோறும் விருந்தினர்க்குத் தெள்ளமுதுபோலும்! எ - று

எனவே,— பாங்கி கூறிய இரவுக்குறியைத் தலைவன் குறிப்பா லுணர்ந்து இயைந்து கூறியது, இக்கருத்தானேயன்றே! பகற்குறி யிடையீடு பட்டவாறென் றுணர்க.

ஊட்டல் - அருந்துதல். சுதை - வெண்சாந்து. பஞ்சூட்டல் - செம்பஞ்சு பொருந்துதல். பாடி - முல்லை, ஊர்க்குப் பொருள்மயக்கம் செஞ்சூட்டிளங்குபொன் - சிவக்கச்சுட்டிளகியபொன். 'இழுதன்ன வெஞ்சூடு' எனவும், 'மானூன்' எனவும் இயையும். (கசுக)

பாங்கி கூற்றுயினவெல்லாம் கூட்டற்கும், பாங்கிற்கூட்டற்கு முரிய. தலைவன் கூற்றுயின வெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கும் உரியவா றுணர்க.

பாங்கியிற்கூட்டம் - முற்றும்.

அஃதாவது, ஒருகூற்றுப் பகற்குறி. ஒருகூற்றுப்பகற்குறி யாதெனில், தலைவன் மற்றைநாள் தன் வேட்கை மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்து நிற்க, தலைவியைப்பாங்கி குறியிடத்துச் செலுத்தாது மறுத்துக் கூறத் தலைவன் வருந்திப்போதலாதலான் பகற்குறியாகாது, ஒருசார்பகற்குறியாயிற்று.

* "இரங்கல் வன்புறை யிற்செறிப் புணர்த்தலென்
றொருநான்கு மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் ஒருசார்பகற்குறி மூவகைப்படுமெனக்கொள்க.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆழ்ந்தார் தமக்கரு ளாதவர் போலிவ் வளவிலன்பு
சூழ்ந்தார் செலத்தொங்கல் சூழ்குழ லாய்சொற் பொருள்படைத்து
வாழ்ந்தார் புகழ்தஞ்சை வாணனைப் பேணலர் மான்வெய்யோன்
வீழ்ந்தா ரகலிக்கரந் தான்பனி மாலை வெளிப்படவே.

இ - ள். மாலைசூழ்ந்த குழலினையுடையாய்! மிடியில் மூழ்கினர்க்குக் கொடாதவர்போல இந்தமட்டில் அன்புசூழ்ந்தார் பிரிந்துபோகச் சொற்பொருள்படைத்து வாழும் புலவரால்புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனை விரும்பாதவர் கடலில்விழுந்து மறைதல்போல, கதிரோன் பனியொடு கூடிய மாலைக்காலம் வெளிப்படக் கடலில்வீழ்ந்து மறைந்தான். யா னென்செய்வேன்! எ - று.

ஆழ்ந்தார் - மிடியிலாழ்ந்தார். எனவே, — ஆழ்ந்தார் தாழ்ந்தாரெனவும், கொடாதவர் தலைவரெனவும் கூறியவாறாயிற்று. சூழ்ந்தார் - பொருந்தினர். பேணலர் - விரும்பாதவர். ஆகலி - கடல். கரத்தல் - மறைதல். பனிமாலை - அந்தியம்போது. 'வெளிப்படவே' யென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

இக்கிளவி பாங்கி நோக்கிக் கூறுதலும், மாலையம்பொழுதை நோக்கிக் கூறுதலும், தனனுடன் கூறுதலுமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் பாங்கியைநோக்கிக் கூறியது.

† "புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை." — என்பது மாலையுடன்கூறியது.

†† "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்." — என்பது தனனுட்கூறியது. (௧௪௨)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௩௭.

† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௨. †† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௭.

பாங்கி புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

காலையம் போருக வாண்முகத் தாளன்பர் கையகல
மாலையம் போது வருவித்த நீர்தஞ்சை வாணன்றெவ்வர்
ஆலயம் போலுங்க ளாதவன் கோயி லழல்கொளுந்த
வேலையம் போடுழல் வீர்பரி காளென்றும் வெய்துயிர்த்தே.

இ - ள் காலையம்போருகம்போலும் ஒளியையுடைய முகத்தாளைத் தலைவர் கையகல மாலையம்பொழுதை வரச்செய்த நீர் தஞ்சைவாணன் தெவ்வராலயம்போல, உங்கட் கிறைவனாகிய கதிரவன்கோயில் அழல்பற்றக் கடலில் தண்ணீரோடே யெப்போதும் நெட்டுயிர்த்து வருந்துவீராக.

காலையம்போருகம் - முறுக்கவிழ்தாமரை 'அம்போருகவாண்முகம்'- உவமைத்தொகை 'முகத்தாள்' என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது. கையகல் - ஒருசொல், அது பிரிதல்.

† "செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்." — என்பதுபோலும்

தெவ்வர் - பகைவர். ஆதவன் - கதிரவன். கொளுந்தல் - கொளுத்தல். அப்பு - நீர். உழலுதல் - வருந்துதல். வெய்துயிர்த்தல் - நெட்டுயிர்த்தல். (கசரு)

தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்துதல்.

தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்துதல் எ - து தலைவன் வாராது நாழிகை நீட்டித்துழித் தலைவி வருந்திக்கூறுதல்.

ஆராத வின்ப விடந்தொறு நீங்கிய வாயமென்பால்
வாராத முன்னம் வருகில ராற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கூரா தரநல்கி வல்வினை யேனலங் கொள்ளைகொண்டு
தேரா தவனுட னேநென்னன் மாலையிற் சென்றவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் மிகுந்த காதலைக்கொடுத்து, வல்வினையேனது நலத்தையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு, தேரோடுகூடிய சூரியனுடனே நெருநல்மாலைக் காலத்துச் சென்றவர் அமையாத விளையாட்டின்பத்தால் அவ்விடந்தோறும் நீங்கிய ஆயக்கூட்டம் என்னிடத்து வாராத முன்னம் வருகிலார்! யானென்செய்வேன்' எ - று.

ஆல் - அசை. கூர் - மிகுதி. ஆதரம் - காதல். நலம் - அழகு. நென்னல் - முன்னைநாள். (கசசு)

---

† திருக்குறள், சே. கஉசரு.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல எ - து பாங்கி நீ வருந்துவது முறைமை யன்றெனக கட்டுரைத்தல். கழறல் எனபது கடனோ, இடித்துக்கூறல; உறுதிசசொல; இவை ஒரு பொருட்கிளவி.

சிறந்தார் தெரிந்த செழுந்தமிழ் வாணனறென் மாறைவெற்பர்
துறந்தா ரெனையென்று சோருவ தேனிந்தத் தொலவுலகில
பிறந்தா ரெவர்க்கும் பிரிவெய்து மாலவெய்ய போரமாக்கண
புறந்தாழ் கரிய குழற்செய்ய வாயைய பூங்கொடியே.

இ - ள் வெவ்விய பெரிய போர்செயயுங கண்ணும், புறப்பக்கததே தாழ்ந்த கரியகுழலும, சிவந்தவாயும அழகாகிய பூங்கொடிபோலவாய்! இந்தப பழையவுலகினகட் பிறந்தார யாவாககும பிரிவுவாராமற் போகாது வந்தெய்துமே, சிறந்த முனனோராயந்த செழுந்தமிழைக் கற்ற வாணனது தெனமாறைநாட்டுந தலைவா என்னைவிட்டுத் துறந்தாரென்று நீ யயர்வ தென? இனி யயரவேணடாம எ - று.

சிறந்தார-அகத்தியனோ, தலைசசங்கத்தார் முதலாயினோர் சோருதல்- அயாதல. எணணுமமை தொககுநின்றன. ஐய - அழகாகிய. (கச௫)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழிமொழிதல்.

தலைவி * * * மொழிதல எ - து பாங்கி முனனிலையாய் நிற்கததலைவி அவளமேல வெறுப்பால அவளைநோக்கிக கூறாது புறமாய் மொழிதல்.

பூவலா வாவியி னீரறற போதுற்ற புன்மையலலால
காவலா காமந் துறக்கினெ னுங்கடம பாயமதுகை
மாவல வாணன வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தலசெய்யா
மேவலா போலுங் கழற்றுரை யாளா வியனறிவே.

இ - ள் தலைவராசையைத் துறக்கில் பூவலரும வாவி நீரற்றபோ துற்ற இழிவுபோலு மலலாமல் யாதாம, இதனை யறியாது கட்டுரை சொல வாரது விரிந்தவறிவு மதம்பாயும் வலியையுடைய யானைததொழிலவல்ல் வாணனாகிய வயலசூழந்த தஞ்சைவேந்தனை வாழ்த்தலசெய்யாத பகைவ ரறிவுபோலும். எ - று

எனவே,— காலமிடனறியாது மதிகெட்டுக்கூறுவர் பகைவா, அவரறி வையொக்கும் கட்டுரை கூறுவா ரறிவெனறவாராயிறறு

'பூவலாவாவி' - வினைததொகை. புன்மை - இழிவு கடம - மதம. மதுகை - வலி, வியன - விரிவு. (கசசு)

தலைவி பாங்கியோடுபேசுதல்.

தலைவி பாங்கியொடுபகர்தல் எ - து. வெறுப்பால் முன்னிலைப் புறமொழி கேட்ட பாங்கி தலைவியை யுபசரித்தலால் வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கியொடுபகர்தல்.

முலையார் முயக்கினு மல்லா விடத்தினு மூரிமுந்நீர்
அலையா ரமுதமு நஞ்சமும் போல வணங்கனையாய்
தொலையாத வின்பமுந் துன்பமுங் காட்டுவா தூங்கருவி
மலையா சலத்தமிழ் தோவாணன மாறைநம் மன்னவரே.

இ - ள் அணங்கனையாய்! தாமும் அருவியையுடைய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழை யாராய்ந்த வாணன மாறைநாட்டு நம்மன்னவர் முலை பொருந்திய புணர்ச்சியினும் பிரிவினும் பெருமைபொருந்திய முந்நீராகிய கடலிடத்துப் பிறந்த அமுதும நஞ்சும்போலத் தொலைவில்லாத இன்பமுந் துன்பமுங்காட்டுவ ராதலால் இரண்டினு மல்லராயிருந்தார். எ - று.

ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஆதல - உண்டுதோன்றுதல். தூங்கருவி - ஒலிக்குமருவி. "வான்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க" — என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையாற்காண்க. மலையாசலம - பொதிய மலை. 'அமுதமும நஞ்சமும்போல' என்பதனால் இன்பத்தினும் துன்ப மிக்கென்று கூறியவாறாயிற்று. என்னை,—

† "இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது" — என்பதனானுணர்க. (கசஎ)

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி அச்ச முறுத்திக் கூறுதல்.

பேணற் கரியநின் பெண்மையு நாணமும் பேணியவர்
காணத் தருமென்று காணபதல லாற்கழி காதனெஞ்சு
பூணத் தருகினும் பொற்பல்ல வாருதல கற்பலலவால
யாணர்த் தமிழுடை யான்வாணன் மாறையி னின்னமுதே.

இ - ள். புதிதாய்ப் புலவர்பாடுந் தமிழையெலலாங் கொள்ளுந்தன் மையையுடைய வாணன் மாறையின இனிய வமுதம்போன்றவளே! மிகுந்த காதலை நெஞ்சு பூணத்தருனுகிம விருமபற்கரிதாகிய நின் பெண்மையும் நாணமும் விரும்பியவரோ காணத்தருமெனறு கருதுவ தல்லாமல், இவ்வாறு துன்பத்தா லழுங்கி அழுக்கல்லவாருதல் கற்பல்ல, எ - று.

† திருக்குறள், சே, ககசக.

* பேணற்கரிய நின் பெண்மை - தவஞ்செய்து விரும்பினும் எய்தற்கரிய பெண்டன்மை. பேணி - விரும்பி. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.* காண்பது - கருதுவது. பொற்பு - அழகு. யாணர் - புதுமை.

என்பதனால் யாதுகூறியதெனின், — துன்பமுறவே அத்துன்பத்தால் நலனழியும், நலனழியவே அன்னைக் கையந்தோன்றும், தோன்றவே இற்செறிப்புவரும், வேற்றுவரைவு நேரினும் நேருமாதலான், கற்புகெடுமென்று அச்சமுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று. (கஉ௪)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல் எ - து தலைவனைவிட்டு நீங்கற் கருமையைத் தலைவிநினைந்து தன்னுளிரங்கிக்கூறல்.

குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து
சென்றா முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணனறென் மாறைவெற்பில்
நன்றா மிறைவற்கு நன்றியி லேற்குமுன் னான்முகத்தோன்
ஒன்றா விதித்தில னேயுயிர் போல வுடம்பையுமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பொன்னாகிய மலையையும் யானைத்திரளையுங் கொடையைப் புகழ்ந்து சென்றோர்கள் பரிசிலாய்க்கொள்ளப்பட்ட செழுமையையுடைய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிடத்து, நல்வினைசெய்த இறைவர்க்கும், தீவினைசெய்த எனக்கும், நான்முகத்தோன் முன்னிருவரையும் படைக்குங் காலத்தில உயிர்போல் உடம்பையும் ஒன்றாய் விதியாமற்போயினனே இனிச் செய்யுமாறென்! எ - று.

வேழக்குழாம் - யானைக்கூட்டம். முகத்தல - கொள்ளுதல். நன்றி - நலவினை 'முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன' என்னும் பெயரெச்சம் வினைமுதலோடு முடியாது பிறவாற்றான் முடிந்தது. (கஉரு)

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

நெஞ்சுக வாய்மல ரனைகண ணீரமலக நின்றவஞ்சொல்
கிஞ்சுக வாய்வஞ்சி கேட்டரு ளியுங் கிளைத்தமிழோர்
தஞ்சுக வாய்மொழி நெஞ்சுடை யானறஞ்சை வாணன்வெற்பில்
மஞ்சுக வாரத்தன வாலவர் தேரின மணிக்குரலே.

இ - ள். நெஞ்சமுதிரும்படியாய்ந்த மலர்போன்ற கண்ணினிடத்து நீர் நிறைய நின்ற வழகிய சொல்லையும், முருக்கம்பூப்போன்ற வாயையுமுடைய வஞ்சியே! கிளைத்தமிழையுடைய பெரியோர் தம் வாயுறைவாழ்த்தாகக்கூறியமொழியை நெஞ்சிலே மறவாது வைத்திருக்குந் தன்மையனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில வரத் தேரின் மணிக்குரல் முகிலுற வார்த்தல் யான்கேட்டேன், நீயும் கேட்டருள்வாய். எ - று.

நெஞ்சுக - நெஞ்சமுதிர. ஆய்மலா - மஃருட்டெரிந்தெடுத்தமலர். கிஞ்சுகம் - முருக்கம்பூ ; ஆகுபெயர். உம்மை - எச்சவும்மை. கிளைத்தமிழ் - விரிந்ததமிழ். 'வாயச்சுகமொழி' என இயையும் ; அது வாயுறை வாழ்த்து. மருசுக - மஞ்சுகிர. ஆர்த்தன - ஒலித்தன. மணிக்குரல - மணியோசைகள.

இனித தேரின மணியோசை முகிலுதிர ஆரவாரததுடன் வநதா னெனின, களவென்பதனோடு மாறுகொளளுமே யெனின, மாறுகொள ளாது. என்னை, — நாலவகைப புணாசசியினும தலைவன தேரோடும சேனையோடும வந்தானலலது தமியனாய் வநதானலலன். எவ்வாறெனின, காட்சியிற் கூறியதானுணாக. அன்றியும, பிரிவுழிமகிழ்சசியில 'பாகனொடு செல்லல்' என்பதனானும, பாஙகியிறகூட்டததில 'தலைவி பாஙகியை முனி தல்' எனனுங் கிளவிச செயயுளில முனனுள பொறறேரினவநது புணாநது சென்றா என்றுங கூறினமையானும், மேலவரைவிடை வைததுப் பொருள வயிற்பிரிவோன மீணடு வருஙகால பாகனொடுகூறலுந தோ முநதவேண்டு மென்று கூறுதலானும, வருநதொறும் தேரொடுஞ் சேனையொடும வநது குறியிடத்துத தமியனாய வருதலென றுணர்க. (கநும)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்

தோழி *** வுறுததல எ - து தலைவன சிறைப்புறமாகக் குறி யிடத்து வரத் தோழி தஙகளுக்குளள செறிபபை யறிவுறுததிக கூறுதல. சிறைப்புறம் - வேலிபபுறம்.

† "சிறைகாக்குங காபபெவன செய்யு மகளிர
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" — எனபதனானுணாக செறிப்பு - காவலர் தினைகொய்யப புனததினில வநதிருததல.

தொடைக்கணி யாாதடந தோளவா கேளலா தோகையன்னா
உடைக்கணி யாநதழை கொயயா ருழவ ருடைதததெணணீா
மடைக்கணி யாா மிடுந்தஞ்சை வாணன வரையினமுனபோல
கடைக்கணி யாாகணி யாநமமை நாளைக கருஙகணியே

இ - ள். கரிய கணணையுடையாய ! மாலைககழகாாநத பெரிய தோளி னையுடையாா நமக்கினி யுறவலலா ; மயில்போன்ற ஆயக்கூட்டததார் அரையி லுடுததற்கு அழகாாநத தழையை இனிக கொயயாாகள் ; உழவ ருடைத்த தெண்ணீா வயலமடையை யணியப்பட்ட முதநினலடைககுந தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து நாம் தழைகொய்ய வந்தோமென்று அசசத தாலேக்கி நிற்கும் வேஙகையாா நாளை நமமை முன்போற் கடைக்கண ணாற் பாரார். எ - று.

---

† திருக்குறள், கசு. ருள.

எனவே, — குறவர் தினைகொய்ய வந்தனர், யாம் இன்று ஊர்க்கு ஆயக் கூட்டத்துடன் போவோமென்று செறிப்பறிவுறுத்தவா றாயிற்று.

கேளலர் - உறவலர். உடைக்கு - உடுத்தற்கு. ஆரம் - முத்து. கடைக் கணியார் - கடைக்கண்ணாற் பாரார்; சிறப்புமைமைதொக்கது. கணியார் - வேங்கையார், உயர்சொற்கிளவி.—

‡ "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கினாகிய உயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல." — என்னுஞ் சூத்திரவிதி யானுணர்க. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். (௧௫௧)

தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந் தறிவுறுத்தல்

தோழி *** வுறுத்தல் எ - து. தலைவன் முன்னிலையாய் நிற்பத் தோழி தலைமகனைக் காணாள்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்களை நோக்கிக் கூறுவாள் போன்று செறிப்பறிவுறுத்தல்.

பயில்கார் பந்திப் புயலன்ன வோதியைப் பைங்கிளிகாள்
மயில்காள் சிறிது மறக்கப் பெறீர் தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
குயில்காள் மெங்கு மியம்பு தண் சோலையிற் கூடியின்பம்
அயில்காள் வெங்கதிர் வேலன்ன பார் சால வயர்பயினுமே.

இ - ள். பைங்கிளிகாள்! மயில்காள்! நெருங்கிய கரிய பந்தியா யிருக்கின்ற புயல்போன்ற வோதியை யுடையாளைத் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் குயில்காள்போ லெங்கு மொலிக்குங் குளிர்ந்த சோலையிற் கூடி யின்ப மருந்தும் விடம்போன்ற வெங்கதிர் வேலையுடைய அன்பர் மிகுதியும் மறந்தாலும் நீங்கள் சற்று மறக்குந் தன்மையைப் பெறீராக எ - று.

எனவே, — யா மூர்க்குப் போகா நின்றே மெனச் செறிப்புணர்த்த லாயிற்று.

பயிலுதல் - நெருங்குதல். காளம் - கருமை. பந்தி - நிரை. ஓதி - கூந்தல். காளம் - காகளம். இயம்பல் - ஒலித்தல். அயிலுதல் - அருந்துதல். காளம் - விடம். அயர்த்தல் - மறத்தல். (௧௫௨)

பாங்கி தலைமகன் முன்னின் றுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானலங் கானமலர்க் கள்வாய்க் கருங்கணி காட்டினையால்
கூனலஞ் சாயபொற் குரலுங்கொய் தாரோமா கொற்றவயாம
ஏனலங் காவலு மின்றே யொழிந்தன மேழ்புவிக்கும்
தானலங் காரமன் னான்றஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. உ௭.

இ - ள். கொற்றவ! ஏழுலகுக்கும் கீர்த்தியால் அலங்காரம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துச் சோலையில் அழகிய மணத்தோடு கூடிய மலரிலிருக்கும் கள்ளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய பெரிய வேங்கைமரத்தினுடைய கட்டளையாலே மாதுலைவளர்ந்து சாய்ந்த பொன்னிறமாகிய தினைக்கதிரைக் கொய்கின்றாராதலால், தினைப்புனங் காவலும் இன்றொழிந்தனம். எ - று.

கானல் - சோலை. கான - மணம். கணிகை - வேங்கை. கட்டளை - உறுதிச்சொல்.

வேங்கை பூக்குங்காலம் தினைக்கதிர் கொய்யுங் காலமாதலால், வேங்கை கட்டளையால் தினைக்கதிர் கொய்கின்றாரென்று கூறியது.

‡ "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்தும்"—எனனுஞ் சூத்திரவிதியால கொய்கின்றார் என்னும் நிகழ்காலச் சொல்லைக் 'கொய்தார' என விரைவு பற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினரெனவுணர்க. முன 'இறைவனைக் குறிவர விலக்கல்' செய்யுளில 'புனமும பசுந்தினைச செங்குரலேந்தும்' என்று கூறியவதனானும 'கொய்கின்றார்' எனறே கொள்க.

கூனல் - தலைவளைதல். குரல் - கதிர். ஏனல்-தினை. 'சோலையில் அழகிய மணத்தோடு கூடிய மலரிலிருக்கும கள் வாயினிடத்து நாறுங் கரிய நிறத்தையுடைய கணிகாரிகை கட்டளையால' எனினு மமையும், கணிக்காரிகையைக் கேட்டுத் தினைகொய்தல அவர்க்கியல்பாதலின. (கஙரு)

பாங்கி முன்னின் றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்.

பாங்கி * * * சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு முன்னின் றுணாத்திய பாங்கியெம்மை மறவாமை வேண்டுமெனறு கூறுதல.

கனஞ்சாய நல்கிய கையுடை யானெதிர கன்றினர்தம்
மனஞ்சாய வென்றருள் வாணன வரோதயன மாறைவெற்பில்
சினஞ்சாலும் வேலண்ண லேமறவே லெமமைச செவ்வியிரு
தனஞ்சா யினுமினி தினைியல லாதிலலைத தாழ்குழற்கே.

இ - ள். கொடையில மேகஞ்சாயக கொடுக்கப்பட்ட கையையுடைய வன் வீரத்தா லெதிராகிச சினந்தவர் மனஞ்சாயவென்றருளிய வரோதையனாகிய வாணனது மாறைவெறபில் கோபமமையும் வேலையுடைய தலைவனே! அழகையுடைய இருதனஞ்சாயினும இனித்தாழ்ந்த குழலையுடையாட்குப் பற்றுக்கோடு நினையலல இல்லை யாதலால், எங்களை மறவேல.

கனம் - மேகம். சாயதல் - நிலைதளாதல். நல்கல்-கொடுத்தல். மனஞ்சாய - செவ்வித ளில்லாத வளைய. சினஞ்சாலும்-சினநிறையும. செவ்வி-

‡ தொல். சொல் வினையியல், சூ. ௪௪.

அழகு. தனஞ்சாய்தல் - மூலைசரிதல். 'தனஞ்சாயினும' என்று இங்ஙனங் கூறுதல எடுத்துக்கோடற்கண்ணே எஞ்ஞான்றும ஒரு தன்மையொனறு கூறியதனேடு மாறுகொள்ளுமெனின, மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

† "நாடக வழக்கினு முலகியல வழக்கினும்
பாடல சான்ற புலனெறி வழக்கம்" — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஆணடுங கூறியது.

நாடக வழககு ஈண்டுங கூறியது உலகியல் வழக்கெனை றுணர்க. பற்றுக்கோடு அவாய் நிலையான வந்தது. (கஙச)

கிழவோன் தஞ்சப்பெறாது நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

கிழவோன் * * * கிளததல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன வேறோர பற்றுககோடுபெறாது நெஞ்சொடு கூறல.

ஏவல ரேய்விழி மாநதளிர மேனிய ரேனவினிக்
காவல ரோமனங காததனம யாஙகளி யானைசெமபொன
நாவல ரோபெற நலகுங கைமேக நறுங்குவளை
மாவல ரேய்தொடை யானறஞசை வாணன் வரையிலவநதே.

இ - ள். மனமே! ஏவும, மலரும போன்ற விழியினையும, மாநதளிர போனற மேனியையு முடைய அவா இனித தினைபபுனங காபபா ரல்லா; களிதத யானையுஞ செமபொனனும நாவலாபெறக் கொடுக்குங கையை யுடைய மேகமபோனற நறுங குவளையினது கரிய மலாடோதிநத மாலை யணிநதவனுகிய தஞசைவாணன வரையிடதது வநத நாம வீணே காததனம. எ - று.

ஏவு - அமபு. ஏவலா - எண்ணுமமை தொக்கு நின்றது. ஏயதல்-ஒப்பு. 'மாநதளிரமேனியா' - உவமைததொகை. ஏனல - தினை. இனி - இனி மேல. காவலா - காபபாரலலா. 'யானைசெமபொன' - எண்ணுமமைத் தொகை. மாவலா - கரியமலா. ஏயதல் - பொதிதல. பனம் - அணமை விளி.

கிழவோன்பிரிந்துழி கிழததி மாலையமபொழுதுகண் டிரஙகலும, பாஙகி புலமபுதலும, தலைவனீட்டத தலைவி வருநதலும, முனனிலைப் புறமொழி மொழிதலும், பாஙகியொடு பகாதலும, நீஙகற கருமை தலைவி நினைநதிரஙக லும, கிழவோனறஞசம பெறாது நெஞ்சொடு கிளததலுமாகிய வேழும் இரங கறகுரிய. தலைவியைப பாஙகிகழறலும, தலைவியைப் பாஙகி யசசுறுததலும, தலைவிக் கவன்வரல பாஙகி சாற்றலுமாகிய மூனறும வனபுறைக்குரிய.

---

† தொல். பொருள். அகததிணையியல, சூ. ருங.

'இறைப்புறமாகச் செறிப்பறி வுறுத்தல்' முதல் நான்கு கிளவியும் இற்செறிப் புணர்த்தற் குரியவாறு காண்க. (௧௯௫)

ஒருசார் பகற்குறி முற்றும்.

பகற்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, பகற் குறிக்கண் வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்லாது இடையீடு பட்டுப்போதல்,

* "விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றுங்
கிடப்பின் மூ வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகற்குறி யிடையீடு மூவகைப்படும்.

இறைவனைப் பாங்கி தறிவால் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

புனமும் பசுந்தினைச் செங்குர லேந்தும் புகன்றகிள்ளை
இனமுங் குழீஇவந் திறைகொள்ளு மாலிறை யாரவனையும்
மனமுங் கவர்வெற்ப வாணன்றென் மாறை மடப்பிடியும்
அனமுந் தொழுநடை பாற்பல காலவரு மன்னையுமே.

இ-ள் தலைவி கையின்கண் நிறைந்தவளையும், அவள் மனமும் இரண்டையுங் கவர்ந்து கொள்ளும் வெற்பனே! இப்புனமும் பசிய தினையினது முற்றிச் சிவந்த கதிரையேந்தி நிற்கும், இவள் சொல்லைப்போற் சொல்லப்பட்ட கிளியினமுங் கூடிவந்து தங்கும வாணன் தென்மாறை நாட்டு மடப்பத்தோடு கூடிய பிடியும் அன்னமுந் தொழும நடையினை யுடையாள் பக்கல் அன்னையும் பல்காலவரும். எ - று.

எனவே, — தலைவியும் 'புனமவிட்டு' நீங்கத்தக்காளல்லள், நீயும் இங்கு வாரற்க வெனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

குரல் - கதிர். குழீஇ வருதல் - பலபல தொகுதியாய்க் கூடிவருதல். இறைகொள்ளுதல - தங்குதல். இறை - ஆகுபெயர். தொழுநடை - ஆகுபெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். (௧௯௬)

இறைவியைப் பாங்கி தறிவால் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

சந்துசுற் றுங்கடன் ஞாலமெல் லாம்புகழ் சாமன்வளர்
சந்துசுற் றுங்கொங்கை மங்கையர் வேள்சஞ் சரீகமறை
வந்துசுற் றுந்தொங்கல் வாணன்றென் மாறை வரையின்புலாக்
கொந்துசுற் றுங்குழ லாய்செல்ல லீயக் குளிர்பொழிற்கே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௩௯.

இ - ள். சங்கு சுற்றுங்கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் புகழப்பட்ட பெயரைப் படைத்து நாட்டு நாள் வளருந் தலைமையையுடைய சந்தனந் திமிருங் கொங்கையை யுடைய மங்கையர்க்கு வேளையொத்த சஞ்சரீகம் பணைததால் வந்து சுற்றுந் தொங்கலையணிந்த வாணன் தெனமாறை வரையிடத்துள்ள மலர்க்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய்! குளிர்ந்த பொழிலிடத்து நீ செல்வாய்க. எ - று.

கந்து - சங்கம். நாமன் - பெயர். சந்து - சந்தனம். சுற்றல் - திமிர்தல். சஞ்சரீகம் - வண்டு. நறை - மணம். கொந்து-கொத்து; மெலிந்து நின்றது. 'காமன்வேள்' என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று எச்சமாய்த்திரிந்து நின்றது.

இறைமகனாலிடம் நோக்கி யழுங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) அழுங்கல் - தன்னுளிரங்கல்.

அருவித் தடமு மணிமுத்த யாறு மவனியெங்கும்
திருவித தியதஞ்சை வாணன் சிலம்புமிச் சிற்றி லும்பேர்
இருவிப் புனமுமின் றெனனினைக் கினறன வென்னையின்னே
மருவிப் பிரிபவா போலிலலை யேமணணில வனகண்ணரே.

இ - ள். சிற்றருவி வந்து விழும் பொய்கையும், ஒழுங்காய முத்துக் களைக் கொழித்துவரும பேரருவி யாறும், புவியெங்குஞ் செல்வத்தையே வெள்ளாமையாய் விதைக்கப்பட்ட வாணனது சிலம்பும், இச்சிற்றில்லும் பெரிய தாளையுடைய புனமும், இன் றெனனை யென்னுக நினைக்கின் றனவோ! இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவாபோல் உலகின் வன் கண்ணரில்லை எ - று.

உம்மை - எண்ணும்மை. தடம் - பொய்கை. இருவி - தினைத்தாள். இன்னே - இப்போது. வனகண்ணர் - கொடியர். (கறுஅ)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக் கொண் டகறல்.

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல எ - து பாங்கி விளையாடு மிடம் விட்டு நீங்கித தலைவியைக்கொண்டு தமமூாக்குப் போதல.

உன்னைய ராவல்கு னல்லவ ரோவென் றுசாவினெங்கள்
மன்னைய ராமல வகுத்துரை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பின்
என்னைய ராணைகொண டேகுகின் றேனிவை யித்தனையும்
பின்னைய ராதொழி வாயித னேயிது பெற்றனமே.

இ - ள். பரணே! நீயும் யானும் இந்தப்பிரிவைப் பெற்றனமே! உன்னை யெங்கள் மன்னிய தலைவா வாது அராவல்குல் நல்லவ ளெங்கே யென்று உசாவில், அயர்ச்சியடையாமல நீ வகுத்துச்சொல்வாய்; தஞ்சை

வாணன் வெற்பில் என்னையரோவலால் தலைவினையக்கொண்டு ஊர்க்கே கின்றனன் ; ஆடிடம் நோக்கி யழுங்கியதும, ஆடிடம விடுத்துக்கொண்டகற லும், உன்னுடன சொலகின்ற சொற்களுமாகிய விவை யித்தனையும் பின் மறவா தொழிவாயாக. எ - று.

'நல்லவர்' எனபுழி 'எங்கே' என வருவித்துரைக்க. 'அராவல்குல'- உவமைத்தொகை. ஏகாரம - அசைநிலை. உசாதல் - வினுதல. அயாசசி - தளாச்சி. என்னையா - நன்ரோ. ஆணை - ஏவல். அயாதல் - மறததல். இதண - பரண் (கஙுக)

இத்துணையும் அறநாட் செய்தியென்றுணர்க.

பின்னுள் நெடுந்தகை துறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

பின்னுள் * * * இரஙகல எ - து. ஏழாநாள் தலைவன் குறியிடமா கிய மாதவிபநதரிடதது வநது நீட்டிதது நினைநதிரஙகல.

மானகா ணிகரின் மடமயில காடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேனகா ணிளைமென சிறைக்கிள்ளை காளென் றெருமரனேய்
தானகா ணிபகொலிச சநதனச் சோலைபைத் தனனையினறி
யான்கா ணியகொலெ ழுநதரு ளாததின றெனனுயிரே.

இ - ள். மான்காள்! உவமையிலலாத மடப்பததையுடைய மயில் காள்! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடததிருககின்ற வணடுகாள்! ஒழுஙகாய வருகின்ற மெலலிய சிறகையுடைய கிளிகாள! இனறு என்னுடைய சுழ லும் வேடகைநோயைத தானறியவோ! இசசநதனச்சோலையிற கரநதிருக் கின்ற தன்னையினறி யான் தேடிக்காணவோ! என்னுயிரபோலவாள எழுந்தருளாதது எ - று.

தெருமரல் - சுழறசி. 'சோலையை' என்புழி வேறறுமை மயககம். யிர் - ஆகுபெயா. (கஙுo)

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

தலைவன வறுஙகளநாடி மறுகல் எ - து. தலைவி யில்லாத தினைப் புனததை நோக்கி வருநதுதல.

செங்கேழ் விழிக்கு மொழிக்கும பகைதிருப் பாற்கடலும்
பங்கே ருகமும பயநதன வாயினும் பைங்கிள்ளைகாள்
சங்கேய் தடநதுறை சூழ்தஞ்சை வாணன றியலாபோல
எங்கே யினித்தங்கு வாரேனல காதநிங் கிருநதவரே.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகாள்! செவவரிபொருந்திய விழிக்கும மொழிக் கும் தாமரையுந் திருப்பாற்கடலு மாதரைப்பெற்றனவாயினும பகையாயின

வாதலால், தினைப்புனங் காத்திருந்தவர் சங்குபொருந்திய பெரிய வைகைத் துறைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தரியலாபோல இனறெங்கே தங்குவார ?

இது மொழிமாற்று நிரனிறை.—

"ஆடவாக ளெவ்வா றகனறொழிவார வெஃகாவும
பாடகமு மூரகமும பஞசரமாய — நீடியமால்
நினறா னிருநதான கிடந்தா னிதுவனறோ
மனறா மதிறகசசி மாணபு" — என்றாற்போல நிரனிறை

மொழிமாறி நினறது.

கேழ - நிறம. பஙகேருகம் - தாமரை. இடமாயினதனறி பயந்ததின் றேயெனின், சீதை யிலங்கையில பொயகைத தாமரையிற பிறந்தாளென பது இராமாகதையிற கணடுகொளக துறை - வைகைத்துறை. தரியலா- பகைவா ஏனல - தினை "கோடாப்புகழமாறன" என்னுஞ் செயயுளும வறுஙகளநாடி மறுகல' எனறே கொளக. (கஉக)

குறுந்தொடி வாழுமூர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

குறுநதொடி * * * மயங்கல எ - து. தலைவியின் ஊா தேடிச சேறு மெனில அறிநதிலமெனறு மதிமயஙகிக கூறல்.

பெறவரி தாலவள் பின்செனற நெஞசமும பேணலர்க்கு
மறவரி தானனன வாணனறென மாறை வரைபபுனஞ்சூழ்
நறவரி தாழ்முலலை நாணமல ரோதி நகருமெனக
குறவரி தாமெனசெய் வேனெனறு சோருமென னுருயிரே.

இ - ள். அவளைப பெறுதலரிதாயது மனறி அவள பின்னே தொட ர்ந்து செனற நெஞசமும மீடடு நாம பெறவேணடுமெனிற பெறுதறகரிதா யது பகைவாககு வீரமபொருநதிய சிஙகததையொதத வாணன் தென் மாறை வரைபபுனஞ சூழநத களளால வணடு தாழபபட்ட முலலைநாண மலரை யணிநத குழலையுடையாளது நகரும எனக்கு உறுதறகரிதாதலான, என்செய்வேனெனறு எனனுடைய உயிா சோராநிறகும. எ - று

எனவே,— இதறகுச செயயுமா றறிநதிலேனென மதிமயஙகிக கூறிய வாறாயிறறு.

மதி - அறிவு ஆல் - அசை. பேணலா - பகைவர். மறவரி - வீரச்சிங் கம். 'சூழ்ந்த' என்னும பெயரெசசம 'நகர்' எனனும பெயாகொணடு முடிந் தது. நெஞசமும் எனனும் உம்மை எசசவுமமை. நறவு - கள்ளு. அரி - வணடு. 'தாழ்முலலை' - வினைததொகை 'நாளமலரோதி' - ஆகுபெ யா. முன்னா 'இடஙணித்தென்றல' எனனுஞ செயயுளில தன்னூரும் அவளூரும ஓரொலலையெனறு கூறினவன இஙஙனம ஊரறியேனென்று

கூறியது முன்கூறியதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மதிமயங்கிக் கூற லான் மாறுகொள்ளாதென்றுணர்க. (௧௬௨)

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் விலக்கிற்குரியன. 'பாங்கி யாடிடம் விடுத்துக்கொண் டகறல்' ஒன்றும் சேர்தற்குரித்து. ஏனைய நான்கும் கலக் கத்திற் குரியன.

பகற்குறியிடையீடு - முற்றும்.

இரவுக்குறி.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை இரவுக்குறியிற் கூடுதல்.

* "வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்
கூடல் பாராட்டல பாங்கிற் கூட்ட
லுயங்க லீங்கலென் றொன்பது வகைத்தே
யியம்பிப் போந்த விரவுக்குறிதானே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியான் இரவுக்குறி ஒன்பது வகைப்படும்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல் எ-து தலைவன் இருட்குறியை விரும்பிப் பாங்கியுடன் கூறல்.

கருவிருந தெண்டிசை யுங்கன மாமழை கான்றதுள்ளம்
வெருவிருந் தெமபதிக் கேகவொண் ணாது விதம்விதமாய்
வருவிருந தென்றும் புரந்தரு வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஒருவிருந் தெங்களைப போலெய்து மோகங்கு லுங்களுக்கே.

இ-ள். வகைவகையாய் வரும் விருந்தை யெஞ்ஞான்று மோம்பும் வாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! சூல்கொண்டு முகில் எண்டிசையும் பெரிய மழையைப் பெய்தது, ஆதலால் உள்ளத்தினிடையே அச்சமிருந் தால் எம்பதிக்குச் செலுதல் கூடாது, இற்றைக்கு வைகுதல் வேண்டும்; எங்களைப்போல் ஒப்பற்ற விருந்து இந்தக் கங்குலின்கண் உங்களுக்கு நீர் வருந்தித்தேடினும் கிடைக்குமோ? சொல்லுவீராக. எ-று.

கரு - சூல். கனம் - முகில். கான்றல் - பெய்தல். வெருவு - அச் சம். ஏக - போக. ஒண்ணாது - கூடாது. விருந்து புரத்தல் - விருந் தோம்பல். அன்னீர் - உயர்சொற்கிளவி. (௧௬௩)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௬௪.

பாங்கி நெறியின தருமைகூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

மலைமாது வல்லவன் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில்
சிலைமா லுருமெங்குந் தீயுமி ழாநிற்குஞ் சிங்கமெங்கும்
கொலைமா கரியினை தோர்ந்துழ லாநிற்குங் கொற்றவபொன்
கலைமா னுறைபதி நீவரு மாறென்கொல் கங்குலிலே.

இ - ள். வீரமகட்குக் கணவனாகிய வாணனென்னும் வரோதயன் வெற்பிடத்திற்கொற்றவனே! மேகலைபொருந்திய மானுறைகின்ற பதிக்கு நீ வருகின்றவழி வில்லொடுகூடிய மேகத்திடத்து இடிகளெங்கு நீயைக் கக்காநிற்கும், சிஙகஙகள் எவவிடத்துங் கொலலுந்தொழிலையுடைய கரிகளை யிரையாகத்தேடி வருந்தித் திரியாநிற்கும் கஙகுற்பொழுதில் நீ வந்த தெப்படியோ? எ - று.

எனவே,— நீ வருதல் தகுதியன்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

மலைமாது - வீரமகள். மலைதல் - பொருதல். சிலை - வில். மால்- மேகம், உரும - இடி. உமிழ்தல் - கலக்கல. தோதல - ஆராய்தல. உழலல் - வருந்தித்திரிதல. பொற்கலைமான் - மேகலையுடைய தலைவி. ()

இறையோன் நெறியின தெளிமைகூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

வடுவரி நீள்கண்ணி யஞ்சலம யாகதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொடுவரி கேழற் குழாமபொரு கொலலையுங் குஞ்சரந்தேர்ந்
தடுவரி தாவு மடுக்கமுஞ் சூரவழங் காறுமைவாய்க்
கடுவரி நாகந் தவாமல்கு கலலளைக் கானமுமே.

இ - ள். வடுப்போன்று வரியோடுகூடிய நீணட கண்ணையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் வெறபிடததுப் புலிக்குழாமும, பன்றிக்குழாமும் ஒன்றோ டொன்று பொரப்பட்ட கொலலைக்காடும, குஞசரத்தைத் தேடிக்கொல் லும் சிங்கந் தாவப்பட்ட மலைப்பக்கமும், அச்சததைக்கொடுக்குஞ் சூரமக ளென்னுந் தெய்வப்பெண் ணியஙகும் வழியும், ஐந்து வாயும் விடமும் வரியு முடைய நாகங்கள் தவர்ந்து செல்லும் நெருங்கு கற்களின் வலைகளை யுடைய காடும் யாமஞ்சலம். எ - று.

வடு - மாவடு. வரி - செவவரி. கொடுவரி - புலி. கேழல் - பன்றி. தேர்தல் - ஆராய்தல். அடுககம - மலைப்பக்கம். சூர் - சூரரமகள். ஆறு - வழி. வழங்கல் - இயங்கல். தவர் - தவாதல. கல்லளை - கல்வளை. அடுதல் - கொல்லுதல். அரி - சிங்கம். அடு - முற்றியலுகர மாதலான் வகர வுடம் படுமெய்பெற்றது. தாவுதல் - பாய்தல. (கஅ)

பாங்கி யவனாட்டணி யியல்வினாதல்.

பாங்கி யவனாட்டணி யியல்வினாதல் எ - து. தலைவன் நாட்டுப்பெண்க ளணியும் அணியையும் இயலையும் வினாதல். இயல் - புனைதல், முடித்தல், விளையாட்டிடம் முதலியன.

எனவே, — தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறியவழி நன்றென்று கூட்டற்கு உடம்பட்டுக் கூறாது, அணியியல் வினாதல் வினாவழுவெனின், அன்று. தலைவனை அவனாட்டணியியல் வினாவுழித் தலைவன் தன்னாட்டணியியல் வினாவும், வினாவுழி அணியியல் கூறும்வழி அதுவே குறியிடமாகக் கூறலாமென்று கருதிப் பாங்கி வினாவியவாறென் றுணர்க.

பூந்தழை யாது மலைமலர் யாது புனையிழையும்
சாந்தமும் யாது தடம்பொழில் யாது தரணியின்மேல்
மாந்தரில் வேளன்ன வாணன்றென் மாறை வளங்காசூழ்
தேந்தரு சோலைவெற் பாவுங்க ணாட்டுறை செல்வியர்க்கே.

இ - ள். புவியின்மேல் மாந்தருக்குள் வேளையொத்த வாணன் தென் மாறை வளங்கா சூழ் தேனைத் தரும் மலையையுடைய சோலைவெற்பனே! உங்கள் நாட்டுறையுள் செல்வியர் கிடையிலுடுக்கும் பூந்தழையாது? சூடும் மலர் யாது? அணியும் அணியொடு பூசுஞ் சந்தனம் யாது? விளையாடும் பெரிய பொழில் யாது? சொல்வாயாக. எ - று.

மலைதல் - சூடுதல். புனைதல் - அணிதல். இழை - அணி. உம்மை இரண்டும் அசைநிலை. எண்ணும்மை யாகாதோவெனின், ஆகின் பன்மை வாசகங்கொண்டு முடியுமாதலான், எண்ணும்மை யாகாதால் மூன்றனுருபு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தடம்பொழில் - பெரியபொழில். தேம்-தேன்.

தலைவ னவனாட் டணியியல் வினாதல்.

தலைவ னவனாட் டணியியல் வினாதல் எ - து. பாங்கி குறிப்பறிந்து அவனாட்டணி யியலைத் தலைவன் வினாதல்.

எந்நாட் டவரணி கூறியன் பேறிங் கிலைவடிவேல் [மேல்
மைந்நாட்ட வெண்முத்த வாணகை யாய்தஞ்சை வாணன்றென்
உன்னாட் டரிவைய ராரிடஞ் சாந்த மொளியிழைபூ
மொய்ந்நாட் டழையொடெல் லாமொழி யாமன மொழியெனக்கே.

இ - ள். போர்செய்யுங் கூரிய வேல்போன்ற மையெழுதிய நாட்டத்தையும், வெண்முத்தம்போன்ற வொளிநகையையு முடையாய்! எங்கணாட்டவரணியும் மணிமுதலிய கூறிப் பெறுவதியாது, தஞ்சைவாணன் மண்

மேல் இவ்விடத்து உங்கள் நாட்டரிவையா ஆடிடமும், பூசுஞ் சாந்தமும, அணியு மொளிபபூணும, முடிக்கும் பூவும், மொயத்த நாட்டமைழயோடு எல லாம விடாமல எனககு மொழிவாயாக. எ - று.

ஈங்கு - இவ்விடம. இகல் - போர. நாட்டம் - கண. வாள் - ஒளி. 'வடிவேல நாட்டம,' 'வெணமுததநகை' இரணடும உவமைததொகை. மொயததல - செறிதல. (கசுஎ)

தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிபபடை)

வகைகொணட மாநதழை காநதளம போது மருபபினமுததம
தகைகொணட சநதனச சாநதணிந தாவா தஞசையாகோன[தூா
மிகைகொணட தெவவரை வெனகணட வாணனவெற பாவெம
நகைகொணட வலலியன னொலலி நாக நறுநிழலே

இ - ள். குறறங்கணட தெவ்வரைப்புறங்கணட தஞ்சையா கோனு கிய வாணன வெறபனே! எமதூரிடத்து மகிழ்சசிகொணட வலலிபோல வாா, வகைகொணட மாநதழை, காநதளம போது, யானைககோடடு முததம, அழகுகொணட சநதனசசாநது, இவையணிநது கஙகுறகாலததுப புனனைகததின நறிய நிழலில விளையாடுபவா. எ - று.

எனவே,—குறியிடங் கூறியவாறறியிறறு இரவுக்குறியிடம மனையைச சுறறி வளைநத மதிலகததெனறுணாக.

மிகை கொணட தெவவரை வெனகணட தஞசையா கோனுகிய வாணன' என முடிகக 'நிழலிலாடுவா' என இயையும 'வகைகொணட' எனபதனைப 'போதும' முதலியவறறிறகுங் கூடடுக.

வகை கொள்ளலாவது — தழை வகையிறகொணட மாநதழையும, போது வகையிறகொணட காநதட போதும, முததவகையிற கொணட யானைககோடடு முததமும, சநதனவகையிறகொணட தகைகொணட சந தனமுமெனறுணாக.

தகை - அழகு. மிகை - குறறம. வென - புறம. நகை - மகிழசசி. எலலி - இரா. உடுபபதறகும, சூடுவதறகும, பூணபதறகும அணிநது என னுஞ் சொல பொதுவாகலான அசசொறகொணடு ஒரு முடிபாககிக கூறி யுவா றுணாக. (கசுஅ)

இறைவிக் கிறையோன் குறையறி வுறுத்தல்.

இறைவிககு * * * வுறுததல எ - து. பாஙகி தலைவனை யோரிடத்து நிறுவி தலைவிபககறசெனறு தலைமகன குறையை யறிவிததல.

புயலே றதிர்தொறும் பொங்குளை மீதெழப் போதகந்தோந்
தியலே றதிரு மிருங்கங்குல் வாய்முத்த மீன்றுசங்கம்
வயலே றணைவள ருந்தஞ்சை வாணன் வரையிலுண்கண்
கயலே றனையநின் பால்வரல் வேண்டினர் காதலரே

இ-ள். இடியதிருந்தொறும் மிகுந்த மயிரைச் சிலிர்த்து யானையைத்தேடி யியங்குஞ் சிங்கவேறு வாய்விடும் பெரிய கங்குலிடத்துச் சங்கம் முத்தங்களை யீன்று வயலி னுயர்ந்த வரம்பிலே துயிலுந் தஞ்சைவாணன் வரையிடத்துக் கயலேறுபோன்ற மையுண்ட கண்ணையுடைய நின்பக்கல் வரத்தக்க தலைவர் விரும்பினார். எ-று.

புயலேறு - இடி. பொங்குதல் - மிகுதல். உளை - மயிர். மீதெழல் - மேலே சிலிர்த்தல். போதகம் - யானை. தோதல் - தேடுதல். இயலல் - இயங்குதல். ஏறு - சிங்கவேறு. இடித்தவுடன் மயிர்சிலிர்த்துச் சிங்கம் யானையைத் தேடுமென்றது, இடியென் றறியாது களிறுபிளிறிய தென்று கருதித் தேடியவாறென் றுணர்க. 'சங்கமுத்த மீன்று' எனவும், 'கயலே றனைய வுண்கண்' எனவும் மாறுக. **கயலேறு** மீன்களிற் சிறந்தது. **தலைவி** - முன்னிலையெச்சம். (௧௬௯)

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல் எ-து இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவி இயையாது தன்னெஞ்சொடு கூறுதல்.

விடவார் கணைவிழி மெல்லியன் மாதனை மேதினியோர்
மடவா ரெனுமுறை வாய்மைநெஞ் சேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கடவா ரணந்திரி கங்குனங் கண்ணன்ன காதலர்முன்
பிடவார் சிறுநெறி வாய்வரல் வேண்டினள் பெண்ணணங்கே

இ-ள். நெஞ்சே! தஞ்சைவாணன் பகைவரைப்போல மதம்பொழியும் யானைதிரியுங் கங்குலில் முடபிடவார்ந்த சிறுநெறியிடத்து நங்கண் போற்சிறந்த காதலர் வர அணங்குபோலும் பெண் விரும்பினளாதலான், விடம்பொருந்திய நெடிய கணைபோலும் விழியையும் மெல்லிய இயல்பினையு முடைய மாதனை உலகினுள்ளோர் மடவாரென்று கூறுமுறை வாய்மைதானே! எ-று.

'கணைவிழி' - உவமைத்தொகை. மடவார் - அறிவிலார். வாய்மை - உண்மை. கடவாரணம் - மதவாரணம். பிடவு - ஓர் மரம். சிறுநெறி - அருநெறி. 'பெண்ணணங்கு' - பின்மொழி நிலையல். (௧௭௰)

நேரிழை பாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்.

நேரிழை * * * துரைத்தல். எ-து. நெஞ்சொடு கூறிய தலைவி பாங்கியோ டுடன்பட்டுக் கூறுதல்.

வெங்குல வாரண மேற்றவாக் கோலகி வேற்றரசர்
தங்குல வாழ்வு தவிர்த்தருள வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில
கங்குல வாவினா காதல ராயிற களிபயந்த
கொங்குல வாவலா சூழ்குழ லாயென்கொல கூறுவதே.

இ - ள் வெவ்விய கூட்டமாகிய யானைகளை யிரப்போர்க்குக் கொடுத்துப பகைவேந்தர தங்குலத்தினுள்ளோர் வாழ்வெல்லாந தவிர்த்தருள் வாணன தமிழ்ச்சிலம்பிடத்து வண்டுகட்குக களிப்பைக்கொடுத்த மணம வாடாத மலர்சூழந்த குழலாய! காதலர இரவுக்குறியைக காதலித்தாராயின யான் மறுவாராதைத கூறுவதென? எ - று.

எனவே, — நேர்ந்தமையாயிற்று

குலம - கூட்டம. தமிழச்சிலம்பு - பொதியமலை களி - களிப்பு. களிப்புப பயந்த மணம என்றதனால வண்டு வருவித் துரைக்கப்பட்டது. கொங்கு - மணம உலவா - வாடா. (௧௭௧)

நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குரைத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

பரவாத வண்ணம பரவியும பாதம பணிந்துநெஞ்சம
கரவாத பொன்னைநின காரண மாகக கயிலையென்றே
வரவா தவனஞ்சும வெண்மா ளிகைத்தஞ்சை வாணனவெற்பா
இரவாத வண்ணமெல லாமிரந தேனிவ விரவிடையே

இ - ள். வெண்சாந்து பூசியவத்தன்ற கயிலாயமலை யென்று கதிரோன வருதற கஞ்சும மாளிகையுடைய தஞ்சைவாணன வெற்பனே! நெஞ்சத்தில நின காதலை மறையாத பொன்னை நின பொருட்டாகப புகழாத வண்ணமெல்லாம புகழ்ந்தும, பாதங்களைப பலகாற பணிந்தும, இவ்விடையிருளினகண அவள் மனமியைதற்கு இரவாத முறைமையெல்லாம இரந்தேன. எ - று.

பரவுதல - புகழ்தல. கரத்தல - மறைத்தல பொன் - திருமகள். ஆதவன - கதிரோன வண்ணம் இரண்டும முறைமை. (௧௭௨)

குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல்.

குறியிடை நிறீஇந தாய்துயி லறிதல எ - து. பாங்கி தலைவனைக். குறியிடத்து நிறுத்தித தாயினது துயிலையறிதல.

மாகந தரியலாக் கீந்தருள வாணனறென மாறைவெறபில்
மேகந தருமின னிடையனன மேவினா நாணமலாவேய
நாகந தழுவுங குடமமையின வாயநடு நாளிரவில
சோகந தவிர்வில வாயததுயி லாதனெ றேனகைகளே.

இ - ள். தனனைச சேராத பகைவாககு வானுலகத்தை யளித்த ருள் வாணன தெனமாறை வெற்பிடதது மேகஙகொடுககும் மின்போனற விடையையுடைய அனனமே! மணநாணமலா பொருந்திய புன்னைகத தைத தழுவுங குடமபை யிடததில இரவில இடையாமததுமயிலகள துன்பதகை நீஙகாவாயத துயிலாததென? எ - று

மாகம - வானுலகு. தரியலா - பகைவா. குடமபை - கூடு. வேய் தல - பொருநதுதல. சோகம - துன்பம. தோகை - மயில. (கஎங)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) வரவு-குறியிடதது வரவு.

கநதார நாணுங கனிநதசொல லாயநங கடிமனைககே
வநதார வாவின் பெருமையி னாறறருகை வாணனவெற்பில
கொநதார சோகந தருசெழும போதுங கொழுநதளையும
தநதா ரகலந தழீஇயக லாது தணநதவரே

இ - ள். தருகைவாணன வெறபில கநதாரம நாணும திததித்த சொலலாய! கொத்தாாநத வசோகததரு தரபபட்ட செழுமபோதுங கொழுநதளையுந தநது நிறைநத முலையைத தழீஇ மனநததாற பிரியாது, மெயயாற பிரிநத வாதரஙகொணட அவாவின பெருமையினால நமது விளஙகிய மனைககு வநதாா. எ - று.

கநதாரம - ஓா பண. கனிதல - திததிததல. கடி - விளக்கம் கொழுநது - கொதது அகலம் - ஆகுபெயா தணததல - பிரிதல. (கஎச)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

(இது வெளிபபடை.)

மினனே யயிலொடு மினவிளக காவநத வெறபனைநாம
பொனனே யெதிாகொளப போதுகம வாபுவி யேழினுககும
தனனேயம வைததருள சநதிர வாணன றமிழசசிலமபில
நினனே ரியனமயில கணமெயி னுக நிழலகததே

இ - ள். ஏழபுவிககும தன்னனபைவைத தாளப்பட்ட சநதிரவா ணன தமிழசசிலமபி விருககபபட்ட பொன்போன்றவளே! நினனியலுககு நேராகிய மயிலகணணுறஙகும புனனைக நிழலகதது ஒளிபொருநதிய வேலு டனே மினனும விளககாக கஙகுலில வநத வெறபனை நாமெதிாகொள் ளப் போதுகம வா. எ - று.

மின் - ஒளி. ஏயதல் - பொருந்துதல. அயில - வேல. பொன் - ஆகுபெயா. நேயம - அனபு தமிழச்சிலமபு - பொதியமலை. இயல - சாயல. 'நினதியல' என மாறுக. (கஎரு)

குறியுய்த் தகறல்.

குறியுய்த் தகறல என - து. பாஙகி தலைமகளைக் குறியிடததுச் செலுத்திந தானகனறுபோதல.

மநதார மனனகை வாணனறென மாறை மயிலனையாய்
நநதா வனபபொயகை நானகொயகு வேனகுழ லுணுஙகங்குல்
கொநதார தெரியனின செஙகனி வாயொடுஙு கொஙகையொடும
பைநதா மரையையுஞ சேதாம பலையும பகைபபித தமைந்த

இ - ள். மநதார தருபபோனற கையையுடைய வாணன தென் மாறைநாட்டு மயில போனறவளே! குழலுககு நாணுங கூஙகுலானது கொததாாநத மாலையணிநத நின செஙகனிவாயொடுங கொஙகையொடுஞ் சேதாமபலையும பைநதாமரையையும பகைககச செயத தாதலால கேடிலலாத சோலையிடததிருககும பொயகையிறபோய, நான அபபோது களைக கொயவேன, கொயதுவருமளவும இவ்விடதது நிறபாயாக. எ - று

மநதாரம - பஞசதருவிலோா தரு நநதா - கெடா. வனம - சோலை. கொநது - கொதது தெரியல - மாலை சேதாமபல - அரககாமபல.

இவவாறு இரவுக்குறிககண தலைவியைத தமியளாய நிறுததிப பாஙகி நீஙகில இடையிருளில அசசமினறி தலைவி நிறபளோ வெனின, தான பயின்ற இடமும தன னுயததோ டொககு மாதலானும, தலைவன ஓா புடை அருகு நிறறலானும, பாஙகியும அபபால பொயகையில நிறறலானும அசசமினறி நிறபளென றுணாக. (கஎசு)

வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதல்

(இது வெளிபபடை.)

முதிரா முலையிப பனியநத கார முனிபவலல
கதிரா யிரமிலலை யெழுபரித தேரிலலைக காவலவெயயோற
கெதிராதல சோமற கிலைபவதன றெநுமமில யாாதிறநதாா
மதுரா புரிததமிழ தோவாணன மாறை வனததுவநதே

இ - ள் எஞஞானறும முதிாநது சாயாத முலையையுடையாய்! இந தப பனிபொருநதிய அநதகாரமாகிய பூடடைத திறபபதறகுத திறவுகோலாகிய கதிராயிரமிலலை, திறபபவனைக கொணடுவரும ஏழுபரியையுடைய தேரிலலை, திறககுங காவலையுடைய வெயயோனுககெதிராயவநது திறத தல சோமறகுப பொருவதனறே யாதலானும,இலலாகிய தாமரைமாளிகையை மதுராபுரித தமிழ யாராயநத வாணன மாறை நாடடிலிருககும பொய்கை நீரில வநது திறநதவாயா? எ - று.

அந்தகாரம் - இருள். பரி - குதிரை. வெயயோன் - சூரியன். சோமன - சநதிரன. இயல்வது - பொருநதுவது வனம - நீா. 'முதிரா முலை' என்றதற்கு 'நுயமில' என்றது ஒருமைப்பனமைமயக்கம் (கஎஎ)

பெருமகள் ஆற்றின் அருமைநினைந் திரங்கல்

பெருமகள * * * திரங்கல் எ - து. தலைவி தலைவன வரும வழியின அருமையை நினைநதிரஙகல.

செழியன கயலைத திசைவைதத வாணனறென் மாறையெனமேல
கழியன புடையநின காலகணக ளாகக் காமபயிலும
குழியன்றி யுமவெஞ் சுழியொனறும யாறுங குழீஇககொடிதாம
வழியனப நீயெஙங னேவநத வாறிம மழையிருளே

இ - ள். அனபனே! பாணடியனது கயறகொடியைத திசையெட்டினும நிறுததிய வாணனுடைய விருககினற என மிகுநத அனபுடைய நினது காலகளே கணகளாக, முதலைகள நெருஙகுங குழிநத மடுவெலலாமும வெவ்விய சுழிபொருநதும அருவியாறுஙகூடிக கொடியதாம வழியில இமமழைக்காலிருளில நீ வநதவாறெவவாறு? எ - று.

செழியன - பாண்டியன. கயல் - ஆகுபெயா கழி - மிகுதி. காலகண்களாதல இருடசெறிவால் அககண செறிசெலலாதாகலான காலறிவாற் றடவிவருதல. கராம - முதலை பயிலுதல - நெருஙகுதல. குழீஇ - கூடி. (கஎஅ)

புரவலன் தேற்றல்.

புரவலன தேறறல எ - து தலைவியைத தலைவன் தேறறல.

வெயிலுந தரவிநத மெனமல ரனனமும விநதைவெறறி
மயிலும பயில்புயன வாணனறென மாறைநின வாளவிழிபோல
அயிலுங குயினமொழி நினனிடைபோனமினனு மாடளிகள்
பயிலுந தொடைநின குழலபோ லிருளைப பருகினவே

இ - ள். குயிலபோன மொழியாய! வெயிலினாலே முறுக்கைத தள்ளபபட்ட தாமரை மலரிலிருககுஞ செலவததிருவும, விநதையாகிய வெற்றிததிருவும, பழகிய புயததையுடையவனுகிய வாணன மாறைநாட்டு நின் ஒளியையுடைய விழியையொக்கும என கைவேலும, நினனிடையையொக்கும் மின்னும, ஆடும வணடுகள செறிநத மாலை சூழநத நின் குழலையொக்கும இருளைக் குடிததன வாதலால யான அசசமினறி வநதேன. எ - று.

உந்தல - தளளுதல அரவிநதம - மென்மலா. அன்னம - செல்வத்திரு; விநதை - வெறறிமயில - வெறறிததிரு பயிலுதல - பழகுதல். அயில் - வேல். பயிலுதல் - செறிதல. பருகுதல - குடிததல். (கஎக)

புணர்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுழிநீ ரலைகடற் றொல்லுல கேழினுந் தோற்றும் வண்மைக்
கழிநீடு மாடக மேருவின் மீதினுங் காவல்கொண்டு
வழிநீள் புகழ்கொண்ட வாணன்றென் மாறை வரையின்மலர்ப்
பொழினீழ லும்ப ரமுதன்ன யாரையாம் புணர்ந்தனமே

இ - ள். சுழிந்த நீரும் அரநீரி லலையும்பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த பழைய வுலகேழினும் புரக்குஞ் செல்வமிகுதி நீண்ட பொன்மேருவு மீதிலுங் காக்குந் தொழிலைக்கொண்டு, அத்தொழில் வழியே நீண்ட புகழைக்கொண்ட வாணன் தென்மாறைவெற்பிற் றோன்றிய மலர்ச்சோலை நீழலில் தேவாமிர்தம் போல்வாரை யாம் புணர்ந்தனம். எ - று.

யாம் - தோன்ற லெழுவாய். 'சுழிநீரலை' என்புழி உம்மைத்தொகை. தொல்லுலகு - பழைய வுலகு. வண்மை - வளம். கழி - மிகுதி. ஆடகமேரு - பொன்மேரு. உம்பரமிர்தம் - தேவாமிர்தம். (க௮௦)

புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை)

மண்ணார் பெரும்புகழ் வாணன்றென் மாறை வரைபயிலும்
தண்ணார முங்கமழ் சார்வருஞ் சாரலிற் சார்ந்துறையும்
பெண்ணா ரணங்கன்ன நின்முகந் தான்கண்ட பின்னுமுண்டோ
கண்ணார் தடங்களின் வாயொடுங் காத கமலங்களே.

இ - ள். நிலவுலகம் நிறைந்த பெரிய புகழுடைய வாணன் தென் மாறைவரையில் பயிலுந் தட்பமாய சந்தனமும் நாறுகின்ற பிறரொருவர் சார்தற்கரிய மலைச்சாரலிற் சார்ந்துறையும் ஆரணங்குபோன்ற பெண்ணே! நின் முகத்தைக்கண்ட பின்னும் இடமார்ந்த பொய்கைகளில் வாய்குவியாத கமலங்களுண்டோ! இல்லை. எ - று.

'நின் முகத்தை மதியமென்று கருதி வாயொடுங்காதகமலமுண்டோ' எனினும் அமையும். மண் - நிலவுலகம். ஆர்தல் - நிறைதல். ஆரம் - சந்தனம். தென்மாறைவரை - பொதியம். 'ஆரணங்கன்னபெண்' என இயையும். பெண் - அண்மைவிளி. கண் - இடம். ஒடுங்கல் - குவிதல்.

இறைமக ளிறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூரற் கதிர்முத்த வார்முலை பாவியின் சூழ்கானின்
வாரற்க நீதஞ்சை வாணன்வெற் பாவய மாவழங்கும்
வேரற் கடி[illegible]கவலையி னூடு வெயில்வறக்கும்
சாரற் கருமைய தாயிருள் கூருமென் சாரலிலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வயமாவாகிய சிங்கம் புலி யானை இவைகள் சஞ்சரிக்கும் வேரல் நெருங்கிய கடியவாகிய கவர்வழி யாய, உள்ளே வெயிலவன் கிரணங்கட்கும் சோதற் கருமையுடைத்தாத லால், எக்காலமும் இருளமிகும் ஞெசாரலிடத்து நகைத்தல் போன்ற கதிரையுடைய முத்தமும் கச்சும் பொருந்திய முலையென்னும் வாவியில் முழுக நீ தனியே வாரற்க. எ - று.

மூரல் - நகை கதிர் - கிரணம். 'முத்தபவார' எனபுழி உம்மைத் தொகை. வாரமுலை - கச்சிறுக்கியமுலை. ஆவி - வாவி. வயமா புலி, யானை, சிஙகம் மூன்றிற்கும் பொதுவாதலான இம் மூன்றையுங் கூறப் பட்டது வேரல் - மூங்கில. கவலை - கவர்வழி. வெயிலவன் - ஆகு பெயர். கூர - மிகுதி (கஅ௨)

இறைவியை இல்வயின் விடுத்தல்.

இறைவியை இலவயின விடுத்தல எ - து. தலைவன தலைவியை மனை யிற செலலெனவிடுததல.

மலலையம போரவென்ற வாணனறென மாறைநின மாளிகையாம
தொலலையம போருகக தேடவுங கூடுந தொடித்தளிரால
முலலையம போது முகையுங்கொய் யாது முகிழ்முலையாய
சொலலையம பொறபளிங கிறறலம பாதஞ் சிவபபிககவே

இ - ள். மலலை யென்னும் ஓரூரிடததில் போரைவென்ற வாணன தெனமாறைநாட டிருக்கின்ற முகைபோன்ற முலையாய! நின மாளிகை யாகிய பழமையுடைய தாமரையானது தேடவுமமையுமாதலால தொடி செறிந்த தளிர்போன்ற கையினுல முலலைப்போதுந் தனது முகையுங் கொயயாது அழகிய பளிங்குததலததைப பாதமானது சிவபபேறச்செயயச் செலலககடவை எ - று

மல்லை - ஓரூர். 'தொடித்தளிர' - ஆகுபெயர். அம் - சாரியை. அம் - அசைநிலை. செல - செலலக்கடவை ஐ-சாரியை. பொன - அழகு. 'தலம' என்புழி இரணடனுருபு தொககது. (கஅ௩)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுறைகாட்டல்,

(இது வெளிப்படை.)

முகையார யலராய் முலைக்குநின வாய்க்கு முறைமுறையே
பகையார முளரியுஞ் சேதாமப லுமிவை பைஙகழுநீர
வகையார தொடைபுனை வாணனறென மாறையின மெளவலன்ன
நகையார யவையிவை நினகுழற காமுலலை நாணமலரே.

இ - ள். பசிய கழுநீர வகையாரநத மாலையணிநத வாணன் தென மாறைநாட்டின் மெளவலபோன்ற நகையினையுடையாய! முகையாயல

ராய் முலைக்கும் நின்வாய்க்கும நிரனிறையாய்ப் பகையான தன்மையை யுடைய தாமரையும செவ்வாமபலும் இவை கண்டருள் ; முல்லைநாண் மல ராகிய இவையும், முனகாட்டியஅவையும நின் குழற்குச் சூடுதற்காமென்று கொண்டுவந்தேன. எ - று.

முளரி - தாமரை. சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல். கழுநீர் - குவளை. மௌவல - முல்லை. இரவுககாலமாதலால தாமரையை பகை யெனறும், ஆம்பலையும, முல்லையையும மலர் எனறும கூறியவாறென றுணாக.(கஅ௪)

இற்கொண்டு பெயர்தல்.

இறகொண்டு பெயர்தல் எ - து. தலைவியைப பாங்கி மனையிடததிறகூட டிப் போதல.

ஒலகா விருண்மணந தொலகரும போழுதி னுணர்நதுநமமை
நலகா வியலபனனை நாடினு நாடு நடநதருணீ
மலகாவி சூழ்தருசை வாணனெறன மாறையின் வளளையின்மேல்
செலகாவி யன்ன விழிததிரு வேநின றிருமனைககே

இ - ள். நிறைநத பொயகை சூழநத தஞ்சைவாணன தெனமாறை யில வள்ளையினமேற செல்லுங காவிபோலக காதினபேறசெலலும விழி யையுடைய திருவைவொபபவளே! நமமை நலகும அவ்வியலபினையுடைய அனனை சுருஙகாத இருளபொருநதிச சுருஙகுதறகரிய இராப்போதிற றுயிலெழுநது தேடினுந தேடொதலினால, நின திருமனைககு நீ நடநதருள.

ஒல்கா - சுருஙகா. உணாதல - துயிலெழுதல் நலகல - பயததல். ஆவியல - சுடடுநீணடது. மலகல - நிறைதல. ஆவி - பொய்கை வளளை - வள்ளைக்கொடி. காவி - நீலம. (கஅ௫)

பிற்சென் றிறைவனை வரவு விலக்கல்

பிறசென் *** விலக்கல எ - து பாஙகி தலைமகளை மனைபிற சேர்த்த பினபு தலைமகன்பாற சென்று இவ்விருளினில நீவாரலெனறு வரவு விலககிக் கூறுதல்.

வெமபோா முருகென்ன வேலவல னோநதி வெறிநிஙஙே
வம்போா நகரொலலி வாரலவெற பாமரு வாவர்சா
தமபோா கடநத தடமபுய வாணன றமிழ்ததஞ்சைநாட்
டமபோ ருகமலல வோதிருக் கோயி லணஙகினுககே

இ - ள். வெற்பனே! பகைவேநதாதம போரைககடநத வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டினக ணுளள அணஙகு போலவாடகுத திருக் கோயில அமபோருக மலலவோ! ஆதலினால, வெமபோரில முருக வேளென்று சொலல வேலை வலதிலே யேநதிப பயனினறிப் புதுமை யாபாயும நக்கிடதது இராபபொழுதில இவ்விடததில் நீ வாரல. எ - று.

முருகு - முருகவேள். வலன் - வலப்பக்கம். வம்பு - புதுமை. ஓர்தல் - ஆராய்தல். எல்லை - இராப்போது. 'அல்லவோ' என்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை. அம்போருகம் இராக்காலத்தில் கதவு திறவாதாதலால் தலைவி மனைவிட்டு வெளிவருதல் அரிதெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறுணர்க. (௧௮௫)

பெருமகன்மயங்கல்

பெருமகன் மயங்கல் எ - து. பாங்கி இவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்கேட்டுத் தலைமகன் மயங்கிக் கூறல்.

வஞ்சங் கலந்த கலிவென்ற வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
தஞ்சுங் கலந்தசொற் றையலும் யானுந் தனித்தனியே
நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெல் லாங்கண்டு நீயமுதின்
நஞ்சங் கலந்தனை யேநனை வார்குழ லன்னுதலே

இ - ள். வார்ந்து அருமபை முடித்த குழலையும், நல்ல நுதலையு முடையாய்! வஞ்சனை கலந்த கலிகாலத்தைவென்ற வாணன் தென்மாறை வெற்பில் பற்றுக்கோடாகக்கலந்த சொல்லையுடைய தையலும் யானுந் தனித்தனியே நெஞ்சங்கலந்த நிலைமையெல்லாங்கண்டு, நீயுணவு அமுதில் நஞ்சங் கலந்தாற்போலும் வார்த்தையென்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லினை. எ - று.

தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. நனை - அரும்பு. வார்தல் - சீப்பிடுதல். ()

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுதல்.

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுதல் எ - து. தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகள் துயரைக் கூறி நீ ஊர்போய்ச் சேர்ந்த செய்தி யாம் அறியும்படி குறிசெய்யென்று கூறிவிடுதல்.

முன்னூ ரரவுந் தெரியா விருணெறி முன்னிநையும்
மின்னூர் புனையிழை மின்னனை யாளுய்ய வேலின் வெம்போர்
மன்னூர் களிறு திறைகொண்ட வாணன்றென் மாறையன்ன
நின்னூ ரகம்புகுந் தாற்குறி காட்டு நெடுந்தகையே

இ - ள் நெடுந்தகையே! முன்னே யூரப்பட்ட அரவுந் தெரியா விருள் செறிந்த நெறியென்றதனை நினைந்து நையும் ஒளியூர்ந்த அணியை யணியும் மின்போன்றவ ளுய்யும்பொருட்டு, வேலினால் வெய்ய போரிற் பகைவேந்த ரூரப்பட்ட களிற்றைத் திறையாகக் கொண்ட வாணன் தென்மாறைபோன்ற நின்னூருட் புகுந்தால், ஓரடையாளங் காட்டுவாயாக. எ - று.

'அரவும்' என்புழி உம்மை சிறப்பும்மை. முன்னி - நினைந்து. மின் - ஒளி. 'இழைபுனை' என இயையும். புனைதல் - அணிதல். இழை -

அணி. மன் - வேந்தன். குறி - அடையாளம். காட்டுதல் - கோடுகுறித்தல், சங்கு குறித்தல் முதலியன. (௧௮௮)

திருமகட் புணர்ந்தவன் சோல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருங்குன் றனமதி லெம்பதிக் கேக லெளிதுசெம்மை
தருங்குங் குமமுலைத் தையனல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கருங்குஞ் சரவினம் வெண்சிங்க வேற்றஞ்சுங் கங்குலின்மஞ்
மருங்குஞ் சுடர்விளக் காமட வார்குழை மாணிக்கமே.

இ - ள். சிவப்பு நிறத்தைத் தருங் குங்குமம் அணிந்த முலையையுடைய தையனல்லாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கரிய யானைக் கூட்டங்கள் வெண்சிங்க வேற்றையஞ்சுங் கங்குலில் எட்டுத் திக்கும் மடவார் தங்குழையில் அணிந்த மாணிக்கம் ஒளி பொருந்திய விளக்கேற்றினாற்போல வருமாதலால், பெரிய மலைபோலும் மதில்சூழ்ந்த எம்பதிக்கேக லெளிது நீ கவலற்க. எ - று.

எனவே,— தலைவி யென்னெஞ்சி லிருக்கின்றாளாதலின் அவள் குழைமாணிக்க வொளியினால் இருள் நீங்குமென்றவாறாயிற்று.

இருமை - பெருமை. குஞ்சரம் - யானை. சுடர் - ஒளி. குழை - காதணி. 'சிங்கவேறு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (௧௮௯)

இறையோ னிருட்குறி வேண்டலும், நெறியி னெளிமை கூறுதலும், தலைமகன் அவனூட்டணியியல் வினாதலும், பாங்கி இறைவிக்கு இறையோன் குறியறிவுறுத்தலுமாகிய நான்கும் வேண்டற்குரியன. பாங்கி நெறியின் அருமைகூறலும், இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் விலக்கலும், பாங்கி இறைவனை வரவு விலக்கலுமாகிய மூன்றும் மறுத்தற்குரியன. பாங்கி யவனூட்டணி யியல் வினாதலும், அவர்க்கு அவனூட்டணி யியல் பாங்கி சாற்றலும், நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் உடன்பட்டற்குரியன. தலைமகள் நேர்ந்தமை பாங்கி தலைமகற்குணர்த்தலும், குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயிலறிதலும், இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தலும், அவட்கொண்டு சேறலுமாகிய நான்குங் கூட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளை யெதிர்ப்படுதலும், தேறுதலும், புணர்தலுமாகிய நான்குங் கூடற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளையெதிர்ப்படுதலும், தேற்றலும், புணர்தலுமாகிய மூன்றும் கூடற்குரியன. தலைமகள் புகழ்தலும், கையுறைகாட்டலுமாகிய இரண்டும் பாராட்டற்குரியன. தலைமகள் தலைவியை இல்வயின் விடுத்தலும், பாங்கி தலைமகனை இறைகொண்டேகலுமாகிய இரண்டும் பாங்கி கூட்டற்குரியன. நேரிறைவி நெருசொடுமெள்ளத்தலும், தலைமகள் ஆற்றின் அருமைநினைந்திரங்கலும், பெருமகன் மயங்கலும், தோழி

தலைமகள் துயர்களைந்து விடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற் குரியன. முயங்கல் - வருந்துதல். பாங்கி குறியுய்த்தகறலும், இருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலுமாகிய இரண்டுமே நீங்கற்குரியன.

இத்துணையும் ஏழாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

இரவுக்குறி - முற்றும்.

இரவுக்குறி யிடையீடு

அஃதாவது, எட்டாநாள் இரவுக்குறிக்கண் வந்த தலைமகன் அல்ல குறிப்பறிதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல்.

* "அல்ல குறிவருந் தொழிற்கருமை யென்றாங்
கெல்லிக் குறையிடையீ டிருவகைத் தாகும்." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் எல்லிக்குறை யிடையீடு இருவகைப்படும். அல்லகுறி எ - து. தலைவியால நிகழ்த்தப்படுவன வாகிய புள்ளெழுப்பல் முதலியன. எனவே,— நீர்ற கலலெறிதல, இளநீர்வீழ்த்தல முதலியனவுங்கொள்க. வருந்தொழிற் கருமை எ - து. தலைமகன் வருகின்ற தொழிற்கருமை.

அல்லகுறி

இறைவிக் கிருளி யிறைவர்வா வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கயலவென்ற வுண்கண்ணி காரணா மேதுகொல கைதையங்கான
அயுனின்ற புன்னையி னன்னமெ லாமட லாழியங்கைச்
சயமங்கை தனபெரு மானறனுசை வாணன றியலாபோல
துயரம பெருகி யிராவொரு போதுந் துயின்றிலவே

இ - ள். கயலை வென்று மையுண்ட கண்ணாய! போர்புரியுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த சயமங்கை கிறைவனாகிய தருசைவாணன தரியலாபோற் கைதையங்காட்டின் அயலிருக்கும் புன்னையி னன்னமெல்லாந் துயரம் பெருகி, இவ்விரவின்கண் ஒரு நாழிகையுந் துயின்றில, காரணம் யாதோ! தெரிந்திலன். எ - று.

கைதை - தாழை. புன்னை - புன்னுகம். அடல் - போர். சயமங்கை - வெற்றிமாது. போது - ஐந்து நாழிகை. உம்மை - சிறப்பு. (கசுo)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், ௬ சங.

தான்குறி மருண்டமை தலைவியவட் குரைத்தல்.

தான்குறி * * * குரைத்தல் எ - து. தலைவி தானல்ல குறியிடத்து நின்று தலைவனைக் காணாமையால மீண்டு விடியற்காலத்து வந்து பாங்கி யுடன் கூறல.

அல்லகுறிப்படுங் காரணமெனனை யெனின், தலைவன் முன்னைநாளிர வில் புனனைமரத்தின் கீழ்நின்று அதனமே லிருக்கும மயிலகளை யெழுப்ப, அக்குறியிடத்து வந்து நீங்கிய தலைவி மற்றநாள குறிக்கு வருவளென்று தலைவன் வந்து நிற்க, தலைவன வருங்கால அணித்துமம அல்லது சேயத்துமம அல்லதாய ஓர புனனை மரத்திருந்த அன்னங்கள தறசெயலா லெழுந்து ஆரவாரிக்க, அது தோழியாலறிந்த தலைவி அவ்வன்னங்களெழுந்த புன் னைக்கீழ் வந்து நின்று போயினள். தலைவனும மயிலிருக்கும புன்னைக்கீழ் நின்று தலைவியைக காணாய, இருபுனனைகளும நடுவிருந்த தாழைமரங் களிலே யோர மரத்தில தானவந்து போயதற கடையாளமாகத் தான ணிந்த மாலையை வைத்துப போயநாளில இருவரும அல்ல குறிபபட்ட காரணமென் றுணாக.

பேசத தகுவதொன றன்றுகண டாயபிறி தோர்குறியை
நேசத தவாகுறி யென்றுசென றியானகுறி நின்றுவந்தேன
வாசத தமிழ்புனை தோளுடை யானறஞசை வாணனொன்னா
தேசத தவருமெய தாவெய்ய நோயெய்திச சேயிழையே.

இ - ள் சேயிழையே ! தலைவா நிகழ்தத நிகழ்ந்ததல்லாதாயப் பிறி தொன்று னிகழ்ந்த அடையாளத்தை நேசத்தையுடைய தலைவா நிகழ்த்திய அடையாளமாக வெண்ணிபபோயக குறியினின்று மணமபொருந்திய தமிழ்மாலைபுனைந்த தோளுடையானாகிய தஞசைவாணன் பகைவாதேசத்தி லுளளோரும எய்தாத கொடிய துனபத்தை யெய்தி வந்தேன், அதுன பகுசொலலத்தகுவதொன்றன்று எ - று.

கண்டாய - முன்னிலையசை. குறி - அடையாளம நேசதவா - அன்புடையவா. வாசம - மணம. ஒன்னா - பகைவா (கசுக)

பாங்கி தலைமகன் றீங்கெடுத் தியம்பல்.

பாங்கி தலைமகன் றீங்கெடுத்தியமபல எ - து. பாங்கி தலைவன பொல லாங்கை யெடுத்துக கூறல

வடியோ வெனுங்கண மடந்தைநல லாயதஞசை வாணனைவந்
தடியோ மெனச்சென றடையலா போலயா கினறநினைக்கத்
தொடியோட வெஞ்சிபணைத தோளிணை வாடு தொழிலடிந்த
கொடியோா துணிந்துசெய தாகுறி யார குறிபபக்கே

இ - ள். வடுவோ! கண்ணே! என்றையந் தருங் கண்ணேயுடைய மடந்தை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனை வந்தியா மடியோமெனச் சொல்லி யடையாதவர்போல அயர்கின்ற நின் கைத்தொடி யோடிப்போக மெல்லிய மூங்கில்போன்ற தோளிணைவாடுந் தொழிலைக்கொடுத்த கொடியோர் குறியை நமக்குத் துணிந்துசெய்தார். எ - று.

எனவே,— ஈங்கு கருதாத அடையாளத்தை நமக்கறிவித்துத் தாம் அக்குறி வாராதொழிந்தாரென்று தலைவன் நீங்கு கூறியவாறென்றுணர்க.

வடு - மாவடு. அடையலா - பகைவர். தொடி - வளை. பணை - மூங்கில். குறித்தல - கருதுதல. (ககஉ)

தலைவன் புலர்ந்து போதல்.

தலைவன் புலர்ந்துபோதல் எ - து. தலைவன் தான்குறித்த குறியிலிருந்து தலைவியல்ல குறிப்பட்டு வாராமையாற் புலர்ந்து தன் ஊர்க்குப் போதல.

தேனுற்ற வாகையந் தாரத்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல
மானுற்ற பார்வை மயிலபொருட் டாக வழிதெரியாக்
கானுற்ற கானற் கனையிருள் வாயவரக் கறுத்தநீ
யானுற்ற நோய்களெல்லா மடபடு வாயினி யென்னெஞ்சமே.

இ - ள் எனது நெஞ்சமே! தேன்பொருந்திய வாகையந்தாரணிந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்கள்போல, மான்போலுற்ற பார்வையுடைய மயில்பொருட்டாக வழிதெரியாத காடுபோலப்பொருந்திய சோலையிடத்து செறிந்த இருளிலே வரக் கறுத்த நீ யான் உற்ற நோய்களெல்லாம இன்று படுவாயாக எ - று

வாகையந்தார் - வெற்றிமாலை. சேரலர் - பகைவர். 'மானுற்ற பார்வை' 'கானுற்ற கானல்' இரண்டும் உவமைத்தொகை. ஈங்கு 'உற்ற' என்பதற்கு 'விம்முறு வென்று செப்புற்ற தோரப்பகை' என்பதனை உதாரணங் காட்டுவாருமுளர். மயில் - ஆகுபெயர் கானல் - சோலை. கனையிருள் - செறிந்தவிருள்

இவ்வாறு புலந்துபோந் தலைவன் தான்வந்து குறியிடத்து நின்றுபோயதற் கடையாளமாகத் தன் மாலையைத் தாழைமேல்வைத்துப் போயினனென்பது மேல்வருஞ் செய்யுளிற் றோற்றியதென்பது. (ககங)

இத்துணையும் எட்டாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

புலர்ந்தபின் வறுங்களந் தலைவிகண் டிரங்கல்.

புலர்ந்தபின் * * * டிரங்கல் எ - து. ஒன்பதாநாள் இருள் புலர்ந்த பின் தலைவி வறுங்களங்கண் டிரங்கல.

தாதகை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் றடந்துறைவாய்
நீதகை கொண்டெனமுன னினறனை யேசெங் கிறககனிவாய்[ன்பூம
மேதகு முள்ளெயிற் ஒளிமுகைக் கொங்கைவெண டோடுமெ
கேதகை யென்னுநல லாய்கொணகா மாலை கிடைததெனறே

இ - ள். தாது செறிநத சோலைசூழநத தஞசைவாணனது பெரிய வையைததுறையிடததுச சிவநத நிறததையுடைய கனியாகிய வாயையும, மேமபாடுளள முளளாகிய வெயிறறையும, ஒளளிய முகையாகிய கொங் கையையும, வெணமைநிறமபொருநதிய தொடையையு முடைய மெலலிய பொலிவாகிய கேதகையெனனும பெணணே! நினககுத தலைவாசூட்டிய கழுநீரமாலை கிடைததெனறு நீ யழகுகொணடு என முனனின்றனை யாத லால நலவினை செயதாய். எ - று.

கேதகையைப பெண்ணெனறு கூறிய வதனாற கேதகை யுறுப்பெல் லாம பெணணுறுப்பாகக கூறியவாறு காணக.

அகைதல - செறிதல. தணடலை - சோலை. தகை - அழகு. மேதகு - மேமபாடு. கேதகை - தாழை. கொணகா - தலைவா. 'தலைமகள அவலம் பாஙகி தணிததல' எனனுங கிளவிச செயயுளில் கழுநீர மாலை கூறிய வத னால, ஈணடுககூறிய மாலை கழுநீரமாலையென றறியபபட்ட தாதலால, 'நீ நலவினைசெயதாய' எனபது சொல லெசசம. (கசச)

தலைவி தன்றுணைக் குரைத்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

வரலிங் கரிய மயங்கிருள் யாமதது வநதிளவேய்
நரலுஞ் சிலமபா நவமணி யாழி நறவுணவணடு
முரலுந் தளையவிழ மொயமமலாக காநதளஞ் செமமலாக்கை
விரலெனறு கொலசெறிந தாரநெறித தாழகுழனை மெலலியலே.

¶ [இது பிறசெய்யுடகவி]

இதற்குச் செய்யுளிற் கவியில்லை என்னை, — பாடா தொழிந்தன வெனின், செய்யுட்பாடி நெடுங்காலமாதலால் முறையெழுதுவார் விட் டதும், ஏட்டிற் பழுதின லிறந்ததுவுமாயிற்று. முன்னர்வருங் கிளவிகட் குச் சில விடங்களில் செய்யுட்களில்லா விடங்களுக்கும் இவ்வுரைப்படி கண்டுகொள்க. (கசரு)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்.

தலைமகள அவலம பாஙகி தணிததல எ - து. தலைமகளது துன்பத தைப பாஙகி தணிததுக் கூறல.

¶ அமபிகாபதிக கோவை, செ. கசுஅ.

கந்த துறைக் கோவை, ருoக

பொய்யா தவர்தங் குறிபிழை யாரவா பூண்டவன்பு
மெய்யாத றேறி யழுங்கன்மின் னேபுய வெற்பிரண்டால்
மையாழி வைய நிலையிட்ட வாணன்றென் மாறைவெற்பின்
உய்யான மென்கழு நீரநறு மாலை யுடைத்தலலவே

இ - ள். புயமாகிய மலையிரணடினால் கருஙகடல் சூழ்ந்த வுலகததை நிலைக்கச்செயத வாணன தெனமாறை வெறபிடததி லிருக்கு மின்னே! இச சோலையிலிருககுங கைதையானது மெல்லிய கழுநீரமாலை யுடைததா யிராதே இஙஙன முடைததா யிருததலால, அவாதங குறியும பொயததுப போகாது, அவரும பிழைததல செயயாா, அவா நமமிடததிற பூணட மெயயாதலைத் தெளிநது இரஙகலை. எ - று.

புயவெற பிரணடால வையநிலையிடல் - புயவலியால் நிலவுலகத தைத தாஙகி நிலைககசசெயதல. தம - அவாதம. பிழைததல் - தப்பல. வையம - உலகம. உய்யானம் - ஆகுபெயா. (கககரு)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவன்மேற * * * பேற்றல் எ - து. ஒனபதாநா ளிரவுக்குறிக்கு வநத இறைவனமேற பாஙகி அலலகுறிபபட்ட குறறமேற்றுக் கூறல்.

விமமூா துயாக்கடல வெள்ளததுள் ளேயெமமை வீழ்விததுநீ
எமமூ ரகத்து வரலொழிந தீரெதி ரேற்றதெவ்வா
தமமூரை முபபுர மாக்கிய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைபோல
உமமூா வரத்துணிந் தேமனப கூறுமவ் வூரெமக்கே

இ - ள். அன்பரே! விமமுதல் நிகழ்ப்பட்ட துன்பக் கடலாகிய வெள்ளததுள எஙகளை வீழததள்ளி யெமமூரிடதது நீா வருதலை யொழிநதீ ாதலால, எதிராய்ப போரேறற தெவவாதமமூரை முபபுரமாக வெரித்த வாணனது தமிழததஞசை போலுமு வளமுடைய உமமூரிடதது வரத் துணிநதோம, அவ்வூா இததிசையெனறு எமக்கு அறியககூறும. எ - று.

அன்பர் - அணமைவிளி. விம்முதல் - துன்பம உள்ளடஙகாது மேன் மேல எறறி யெறறி வருதல. ஊாதல் - செல்லுதல். எதிரேற்றல - போரேறறல. தெவ்வா - பகைவா. முபபுரமாகுதல - எரித்தல். (ககளஎ)

இறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவி * * * பேற்றல் எ - து. தலைவிமேல் அலல குறிப்பட்ட குற்றமேறறிக் கூறுதல்.

துறந்தன ளாகியம் போருகந் தன்னையித் தொல்வரைமேல்
பிறந்தன ளாகும் பெருந்திரு மாதெனப் பேதையரில்
சிறந்தன ளாதலிற் செந்தமிழ் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
மறந்தன ளாயினும் யாமொரு போது மறவலமே

இ - ள். பெருந்திருமாது தாமரை மலரை நீக்கினவளாகி இந்தப் பழைய மலைமேல்வந்து பிறந்தன ளாகுமென்று உலகஞ்சொல்லப் பெண்க ளிற் சிறந்தனளாதலின், செந்தமிழ்வாணன் தென்மாறை போன்றவள் மறந்தனளாயினும், யாமொருபோதும் மறந்திலம். எ - று.

அம்போருகம் - தாமரை. வரை - மலை. என - என்று சொல்ல. பேதையர் - பெண்கள். போது - நாள். (கசுஅ

அவன்குறி மருண்டமை யவளவற் கியம்பல்.

அவள் * * * கியம்பல் எ - து தலைவி குறிமயங்கியது பாங்கி தலை வற் குணர்த்தல்.

தன்னையா வரும்புகழ்த் தரும்வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமான்
அன்னயா ளவள்குறி யாமென்றே நினைந்த தல்லதொன்று
நினையா வருங்கங்கு லின்குறி யாவந்து நின்றதும்
வினையால் விளைந்ததென் றேவெறி தேயன்ப மீண்டனளே.

இ - ள். அன்பனே! தன்னை யாவரும் புகழ்க்கொடுக்கும் வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை மான்போன்றவளாகிய அத்தலைவி இது குறியாமென்று நினைந்து வருங் கங்குலிடத்து நீ நினையாவல்லதொரு குறி நின்குறியாய் வந்து தோன்றி நின்றது, நாம் முன்செய்த தீவினையால் விளைந்ததென்று பயனின்றி மீண்டனள். எ - று.

'இதுகுறியாம்' எனவும், 'நினைந்துவருங் கங்குல்' எனவும், 'நினையா வல்லதொன்று' எனவும் மாறுக. கங்குல் - இரா. வெறிதே - பயனின் றியே. அன்ப என்பது அண்மைவிளி. (கசுக

அவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பல்.

அவன்மொழி * * * கியம்பல் எ - து. தலைவன் சொல்லிய கொடு மையைத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லல்.

பல்லியம் போலுரு மேறெங்கு மார்ப்பதும் பார்ப்பதின்றி
வல்லியம் போதகம் போர்பயில் கானவந்து வாணன்றஞ்சை
அல்லியம் போருகை யன்னநின் கேள்வரு ளாசையினின்
றெல்லியம் போதுசென் றேனென்று கேள்வ ரியம்பினரே.

இ-ள் போர்புரிவோர் முரசுபோல இடி யெவ்விடத்தும ஆரவாரிப்ப தையுங கருதுதலின்றிப புலியும யானையும போரநெருங்கிச்செய்யுங காட்டிலவந்து, வாணன தஞ்சைநகரி லுள்ளவர் அகவிதழை யுடைய அமபோருகத்தை யுடையவளாகிய திருமகளை யொத்த நினது உறவுதரும ஆசையாற குறியிடத்துநின்று இராபபோதில நீ வாராமையான மீணடு சென்றேனென்று கொணகரியமபிரு௱. எ - று.

பலலியம - முரசு. உருமேறு - இடி பார்பபது - கருதுவது வல்லியம - புலி. போதகம - யானை கான - காடு அலலி - அகவிதழ். அமபோருகை - திருமகள கேள் - உறவு. அருளாசை - தருமாசை நின்று - குறியிடத்து நின்று எலலியமபோது-இராபபோது. கேளவா - கொணகா.

என்பிழைப் பன்றென்று இறைவி நேர்தல்

எனபிழை * * * நோதல எ - து குறி பிழைத்தது எனபிழை யனறென்று இறைவி நேர்ந்து கூறல.

வியலூ ரெயிறபுற நொசசியி னூழ்மலர் வீழ்தொறெணணி
மயலூர் மனத்தொடு வைகினன யானறஞ்சை வாணனவெறபா
புயலூ ரிருடகஙகுல வநதவ ரேகினறு போயினரென
றயலூர் நகைககுமென னேயெனன பாவஙகொ லாககினவே

இ - ள். அகலமபரநத மதிறபுறத்து நொசசி மரத்தினது பழைய மலர சரசரநது வீழ்தோறும வீழ்தோறும தலைவர் வருகினறாரெனனும ஆசைசெலலும மனத்தோடு யானிருநதேன, தஞ்சைவாணனது வெறபி லுளளாராகிய தலைவர் புயலகள செலலும இருளில வநது பயனினறியே யினறு மீணடுபோயினரெனறு அயலூரறியில நகைககு மாதலால, இவவாறாககிய தெனன பாவமோ! செயயுமாறெனனே! எ - று.

வியல - அகலம. ஊரதல - பரத்தல் எயில - மதில. ஊழ்மலர் - பழையமலர். மயல - ஆசை. ஊரதல இரணடும செலலுதல. என்னே எனபது இகழசசியான வநதது. 'அயலூர் நகைககும' எனவே இகழசசி பிறநது அவவிகழசசிககண 'எனனே' என்று இழிவுதோனறியவாறுணாக.

இத்துணையும் பகற்செய்தியென் றுணர்க.

அலலகுறி - முறறும

வருந்தொழிற் கருமை

தாய் துஞ்சாமை.

தாய்துஞ்சாமை எ - து. தாய் விழித்திருத்தல்.

ஆழிய கனைபுவி யுள்ளன யாவு மடங்கினென்
றூழி முடிந்தன வோங்கிருள் யாமத்து மோடையினுந்
தாழியி னும்போ தலர்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
தோழிநம் மன்னைகண் ணேதுயில் கோட லுறந்தனவே

இ - ள். தோழியே! கடல்சூழ்ந்த கனைற புவியிலுள்ளன யாவு மடங்கினவென்னு மோசையோடே கூடி யுகமுடிவு காலம்போன்று இருள் வளரப்பட்ட யாமத்தும் ஓடையிடத்தும் தாழியிடத்தும் போதுக ளலருந் தஞ்சைவாணன் றரியலர்போல நம்மன்னை கண்ணெயில்கொள்ளுந்தலைத் துறந்தனள். எ - று.

ஆழி - கடல். கனைவென்னு மோசை - அனுகரணவோசை. ஊழி - யுகம். யாமம் - இரவு. தாழி - சால். (உ0உ.)

நாய் துஞ்சாமை

நாய் துஞ்சாமை எ - து தாய்துஞ்சிய பின் வெளியிலிருக்கும் நாய் துஞ்சாமை.

தண்ணென்ன புனல்வைவைப் சூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
பெண்ணென்ன பிறவியும் பேருடைத் தன்றிப் பெரும்பதிநங்
கண்ணென்ன பவர்வரக் கங்குலின் ஞாளிக ணங்குரைத்துத்
துண்ணென்ன கடுங்குரல் வாயன்னை துஞ்சினுந் துஞ்சிலவே

இ - ள். குளிர்ந்தென்னும் புனலையுடைய வைகைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தரியலர்போல பெண்ணென்று சொல்லும் பிறவியும் பேருடைத் தன்றிப் பெரும்பதியிடத்து நங் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட தலைவர் கங்குலில் வர நம் அன்னை துஞ்சினும், துண் என்று சொல்லும் கடுங் குரலெழும் வாயையுடைய ஞாளிக்கூட்டங் குரைத்து அன்னை துஞ்சில.

பாங்கி - முன்னிலை யெச்சம். தரியலர் - பகைவர். பேர் - கீர்த்தி. பெரும்பதி என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. ஞாளிக்கணம் - நாய்க்கூட்டம். 'துண்ணென் கடுங்குரல்வாய ஞாளிக கணம்' என இனமியைத்து துண் என்பது அசைக் குறிப்பு. துஞ்சினும் என்னும் உம்மை துஞ்சாத லரிதென்பது தோன்ற நின்றது. (உ0௩)

ஊர் துஞ்சாமை.

ஊர் துஞ்சாமை எ - து ஊரிலுள்ளார் துஞ்சா திருத்தல், இடைந்த நிகழ் பொருளின் தொழில் இடைந்து நின்றது.

ஓங்கண்ணல் வெம்பக டுந்திவந் தோரை யுடன்றுதும்பைத்
தேங்கண்ணி சூடிச் செருவென்ற வாணன்றென் மாறைமின்னே
தாங்கண் ணனையர் தமைப்பிரிந் தோரந் தனிமைகண்டோ
நாங்கண் ணுறங்கினு மோவுறங் காநகர்க் கண்ணகரவோ.

இ - ள். உயர்ந்த பெருமையுடைய வெவ்விய யானைப்பகட்டை நடத்திவந்த பகைவரைச் சினந்து தும்பையெனனுந் தேன்பொருந்திய மாலையைச் சூடிப் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மின்போன்றவளே! தாம் கண்போன்ற நாயகரைப் பிரிந்தோ! அன்றி நமது தனிமைகண்டோ! நான் கண்ணுறங்கினும் கண்ணுறங்கா நகரவா. எ - று.

'வெம்பகடேந்து வந்தாரொன்று முறங்கா ரிந்த கரவா' என்று பாடமும் ஓதுவாருமுளர். அண்ணல் - பெருமை. பகடு - யானை. உந்தல் - நடத்துதல். உடலுதல் - சினத்தல். போர்பொருவோர் தும்பைமாலை சூடுதல் புறப்பொரு ளிலக்கண வழக்கு. தேங்கண்ணி - தேன்பொருந்தியமாலை. செரு-போர். (உ0௪)

காவலர் கடுகுதல்.

காவலர் கடுகுதல் எ - து. நகர் காப்போர் துடி யடித்துக்கொண்டு ஊரைச்சுற்றிக் கடுகி வருதல்.

புயற்கண் ணியதலைப் பூகமென் பாளைப் புதுமதுநீர்
வயற்கண் ணிறைதஞ்சை வாணன்றென் மாறையில் வஞ்சியன்னாள்
கயற்கண் ணிணையஞ்சி நீரலைக் காவலர் கைப்பறையின்
செயற்கண் ணிணையல்ல வோபடு கின்றன திண்கடிப்பே

இ - ள். முகிலைக்கிட்டிய தலையினையுடைய பூகத்தினது மெல்லிய பாளைப் புதிய மதுநீர் வயற்கண்ணுறையுந் தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாளது கயல்போன்ற கண்ணிணை யஞ்சி நீர் நிறைய வல்லவோ காவலரது கைப்பறையின் செயல்பொருந்திய கண்ணிணையின் திண்ணிய கடிப்புப்படுகின்றன. எ - று.

அண்ணிய - கிட்டிய. தலை - கமுகின் துச்சி. பூகம் - கமுகு. பறை - துடி. கண்ணிணை - இருபக்கம். கடிப்பு - அடிக்குங் குறுங்கோல். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

உரைப்போர் கேட்போ ரின்மையின் கவிக்கூற்றாய துறை, 'வருந்தொழிற்கருமை' கூறுங் களவி யேழினுள்ளும் ஆறு களவியும் தலைவி கூற்றாய்க்கூறி இது கவிக்கூற்றாய்க் கூறிய தென்னையெனின், அயன்மாக்கள் தன்மையைக் கற்புடைமகளிர் கூறுவது இயல்பன்றாகலின், அவர் கூற்றொன்றும் ஒழுக்கம்பற்றிக் கவிக்கூற்றாய்க் கூறியதென் றுணர்க. இக்கருத

தானன்றே 'ஊறாதுஞ்சாமை' என்னும் இளவிச செய்யுளில் 'தாம் கண்ணனையர் தமைப்பிரிந்தோர்' வென ஆடவரை நீக்கி மடவார் செயலாயக் கூறியதூஉமென் றுணர்க.

‡ அடிக்கண் ணதிருங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொடிக்கண ணிடியுரு மேந்தியதென்னவன் கூடலன்னாய்
வடிக்கண் ணிரண்டும வளநகர்காக்குமவை வேலினரா
துடிக்கண் ணிரண்டுங் கங்குற் றலையொன்றுந் துயின்றிலவே.— என

இறையனார் அகப்பொருளுரையிற் காட்டியவதனானு முணர்க. (௨௦௫)

நிலவு வெளிப்படுதல்.

நிலவு வெளிப்படுதல் எ - து தலைவன் வருந்தற் கிடையூறாய் நிலவு வெளிப்படுதல்.

தெண்பாற் கதிர்முத்த வெண்ணகை யாய்திகி ரிக்கிரிசூழ்
மண்பாற் புகழ்வைத்த வாணன்றென் மாறைநம் மன்னர்பொற்றேர்
பண்பாற் பரிக்கும் பரிவரு மாறென் பரந்தநிலா
வெண்பாற் கடலிலவை யம்பதி னாலு மிதக்கின்றவே. ௩௧.

இ - ள். தெளிவாய பால்போன்ற கதிரையுடைய முத்தம்போன்ற வெள்ளிய நகையையுடையாய்! பரந்த நிலவாகிய வெண்பாற்கடலி னுலகம் பதினாலு மிதவாநின்றன; ஆதலாற் சக்கரவாளகிரிசூழ்ந்த புவியிடத்துப் புகழைவைத்த வாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் நம்மன்னரது பொற்றேரைக் குணத்தினாற் பரிக்கும் பரிகள்வருமாறு எப்படி. எ - று.

திகிரிக்கிரி - சக்கரவாளம். பண்பு - குணம். பரித்தல் - சுமத்தல். பரி - குதிரை. வையமெனபது - தோக்குமபோதலின் முன் பதினாலு தோமீது நின்றனகண்டு நம் மன்னர் பொற்றேர்பரிக்கும் பரி வருமாறென்னென வோர் பொருடோன்றியது காண்க.

நிலவு வெளிப்படுதல் பதினாலு நாழிகைக்குமேற் கூறிய தென்னெனின், மதித்திங்களும் பிறைத்திங்களும் தம்மிற் கலக்கின்ற நாள் அப்பதினைந்தில் இது மதித்திங்களாதலால் இம் மதித்திங்கட்குப் பிற்கூறும் களவு இரவுக்குறிக்கு உரித்தாகலானும் மற்றைத்தினம் அட்டமிப் பக்கமாகலானுமென றுணர்க. ‡ 'திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப' என்னும் இறையனார் பொருட்சூத்திர வுரையா னுணர்க. (௨௦௬)

கூகை குழறுதல்.

கூகை குழறுதல் எ - து. கூகை குழறக்கேட்ட தலைவி யஞ்சிக் கூறுதல்.

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௩௨.

நமபே றுடைமை யிருக்கின்ற வாகடன ஞாலத்துளளோா
தமபே றெனவநத சநதிர வாணண றியலாபோல
வமபேறு கொஙகைக் மயிலிய ளுமஞச மனறமராங
கொமபேறி நளளிருள வாயகுழ ருகினற கூகைகளே

இ - ள். கசசேறியிருககபபட்ட கொஙகையையுடைய மயிலபோனற வியலையுடையாய கடலசூழநத வுலகததுளளோாதந தவபபேருய வநத சநதிரவாணண றியலாபோல நாமஞசததககதாக வெளியிலிருககு மராமரததின கிளையிலேறி இடையிருளினகணணே கூகைகள குழருகினறன நமது நலவினைபபேறிருக்கினறவாறு நன்ருயிருநதது. எ - று

பேறிரணடுமே - நலவினைபபேறு. வமபு - கசசு மன்றம - வெளி. நள்ளிருள் - இடையாமம. 'நனருயிருநதது' என்னுஞ் சொல வருவிததுரைக்கபபட்டது. குறிபபுமொழியதனுற றீதாயிருநததெனபது பெறப்பட்டது மயிலியல் - அனமொழித்தொகை, அணமைவிளி. மராமரக கொமபு - ஆசசாககொமபு. (௨0எ)

கோழி குரல்காட்டுதல்

கோழி குரலகாட்டுதல எ - து இருவாககு மிடையூருயக கோழி குரல காட்டுதல

மனபதை யுயய வருநதஞசை வாணனறென மாறைவெறபா
கொனபதி வேலவலங கொணடுவந தாறறஙகள கோனடநதான
எனபது தேறி யிடையிரு ளூடா யெழுபபுமவெமமுள
பொனபதி தாளவளை வாயசசெயய சூடடுவன புளளினமே

இ - ள் மககடபரபபுயயுமபடி வரும தஞசைவாணன தெனமாறை வெறபா அசசயபதிநத வேலை வலநகையிற கொணடுவநதால வெவவிய முள்ளையுடைய அழகுபொதிநத தாளையும வளைநத வாயையும செயய சூட்டையுமுடைய எயிபபுளளாகிய கோழியினம நஙகளகோனுகிய முருகவேள நடநதுவநதா னெனபதை அறிவில தெளிநது இடையிருளில ஊனை யெழுபபும. எ - று.

மனபதை - மக்கட்பரபபு கொன - அசசம. நஙகள்கோன - முருகவேள். பொன - அழகு. (௨0அ)

இரவுக்குறி யிடையீட்டில் வருந்தோழிந் கருமை ஏழிற்தும் ஒவ்வொன்றுக்கும் நந்நான்கு நாழிகையாகக் கொள்வது

இரவுககுறி யிடையீடு

முறறுய.

வரைதல்வேட்கை.

அஃதாவது, இவ்வாறு இடையீடுபட்டதுறை பத்துநாள். தலைவி வரைதல் வேட்கையாற் கூறுவது.

“ அச்ச முவர்த்த லாற்றா மையென
மொழிய வரைதல் வேட்கைமூ வகைத்தே.”—என்னுஞ் சூத்திர விதியால் வரைதல் வேட்கை மூவகைப்படும்.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்.

(இது வெளிப்படை) பருவரல் - துன்பம்.

விண்டார் பதிகொண்ட வேற்படை வாணன் விரைகமழுந்
தண்டா மரைமங்கை தங்கிய தஞ்சையி னாயத்தமரா
லுண்டா கியமுனி வோவன்றி யாயத்தொ டுற்றதுண்டோ
வண்டார் குழலிசொல் லாய்செல்வ தேதுன் மனத்திடையே

இ - ள் பகைவருடைய பதியைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய வாணனது மணங் கமழ்கின்ற பொலிவுவாய்ந்த தண்ணிய தாமரைமலரி லிருக்கும் மங்கை தங்கிய தஞ்சையி லிருக்கின்ற வண்டார் குழலினின்று ஆயத்தமரா லுண்டாகிய முனிவோ? அல்லது நின்னுடையகூட்டத்தாரால் வந்த இடையூறுண்டோ? உன் மனத்திடை நிகழ்கின்ற துன்பம் யாதோ? சொல்வாயாக எ - று

விண்டார் - பகைவர். தண்டாமரை மங்கை - திருமகள் வண்டார் குழலி - அண்மைவிளி ஆல் உருபு இரண்டிடத்தும் ஒடுவாய்த்திரிந்தன.

† “ மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.’—என்றற்போலக் கொள்க (உ0௯)

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறல்

அருமறை * * * கூறல் எ - து. தலைவி யரிய களவொழுக்கத்தைச் செவிலி யறிந்தமை பாங்கிக்குக் கூறல்

மாணிக்க மென்கொம்ப ரென்சொல்லு வேன்றஞ்சை வாணன்வெற் [பா
பேணிப் புணர்ந்து பிரிந்தபின் றோன்றலும் பைந்தமுகம்
பாணித்த லின்றி மதிகண்டு நாணிய பங்கயம்போல
நாணிக் கவிழ்ந்தத னாலறிந் தாளன்னை நங்களவே

இ - ள். மெல்லிய மாணிக்கக் கொம்புபோல்வாய், யான் யாது சொல்லுவேன் ! தஞ்சைவாணன் வெற்பராகிய தலைவர் நம்மை விரும்பிய

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௫௭

† திருக்குறள், செ. உ௯௫.

புணர்ந்து பிரிந்துபோய் பின்னும் மனைக்கண் நீர்வேட்ட காரணம்போலத் தோன்றலும், அவனைக் கண்டவுடனே உன்னுடைய அறிவில்லா முகநீட்டித்தலின்றி மதியைக்கண்டு நாணிய பங்கயம்போல நாணிக் கவிழ்ந்தபடியி னாலே நங் களவை அன்னை யறிந்தாள். எ - று.

'மௌனமாணிக்கம்' எனஇயையும். கோம்பர்-அண்மைவிளி. பேணி விரும்பி. பாணித்தல - நீட்டித்தல். நாணல - குவித்தல். களவில் தாயறிந்தாளென்று கூறல் வழுவெனல் வழுவன்று. என்னை,— இரவுக் குறியின் இடையீடு பட்டவதனால வரைதல்வேட்கை தலைவிக்குப் பிறந்தது. பிறக்கவே பாங்கியொடு வருநதொழிறகருமை முதலிய கூறித தலைவன் வரவை விலக்குவித்தலின் அருமறைசசெவிலி யறிநததாகக் கூறவே, தலைவன் விரைந்து வரைநதுகொளவனென்று கருதித் தலைவி தானே கூறியதல்லது செவிலியறிநதா ளலலளென றுணாக. அன்றி, அறிநதாளெனின வரைவியலில 'தலைவி வேற்றுமை செவிலி பாங்கியை வினுதல' என்னும கிளவிக்கு வழுவாம். அன்றியும,செவிலி வெறியாடுதல முதலியன வற்றால தலைவிகுறற நோய யாதோவென்று வினவினளென றுண்டுக் கூறலின், ஈண்டறிநதுவைதது அங்ஙனம வினவில வினவழு வருமாதலா னும செவிலியறிந்தா ளலலளென றுணாக. (உகo)

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றல்

தலைமகன * * * சாறறல எ - து. தலைவி தலைமகன வருநதொழிற கருமையைப பாங்கிக்குக கூறுதல.

ஓவலில வாயன்னை ஞாளியிவ வூரக ணுறங்கினுமூரக்
காவலா காயவா சிலாமதி காலுங கடுங்குடிஞைச
சேவலும வாரண முநதஞைசை வாணனைச சென்றிறைஞ்சா
மேவலா போலவெயய வாயடை யாவென மெலிவறிநதே.

இ - ள். ஒழிவிலலாத வாயையுடைய அனனையும ஞாளியும இவ் வூரும் கண்ணுறங்கினும ஊரககாவலா அயலாராயாரொன்று சினநது திரிவார் கள். மதி நிலவைக் காலும தஞ்சைவாணனைப் போய் வணங்காத பகை வரைப்போல என் மெலிவறிந்து கடிய கூகைசசேவலும் வாரணமும் வாயடையா. எ - று.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். ஓவல் - ஒழிதல. ஞாளி - நாய். காலு தல் - உமிழ்தல். 'மதிநிலா' வென இயையும. குடிஞை - கூகை. சேவல - ஆண்புள். வாரணம் - கோழி. 'மெலிவறிநது' எனபதனுற காரணத்தைக காரியமாக உபசரிக்கபபட்டது. (உகக)

தலைமக னூர்க்குச் செலவொருப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை)

நமபா னலனுண்ட நமபா தகாதந நகாவினவித்
தமபா லுடனசென்று சார்குவ மோதரி யாரைவென்று
வமபாா கழலடியை வாணனறென மாறை வளருமவஞ்சிக்
கொமபா கியமருங குறகரும பாமொழிக் கோமளமே.

இ - ள். தரியாரை வென்று வீரததால கச்சாாநத கழலையணிநத வாணன தென மாறை நாடடு வளரும வஞ்சிககொமபுபோன்ற மருஙகுலையும கருமபுபோனற மொழியினையு முடைய கோமளமே! நமமிடத தின்பததையுணட நமமுடைய பாதகரிருககும நகரம வினவி இருவரும உடன் சென்று அவா தமபாற சோகுவம, நீ யஞ்சலை எ - று.

தரியலா - பகைவா. வமபு - கசசு. ஓகாரம் - அசைநிலை. (உகஉ)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இது வெளிபபடை)

வறியாா புகழதஞ்சை வாணனறென மாறை மடநதையனனுள
அறியா டியாமுன னறிநதவா தாமத னுலமுவினை
பொறியா ருயிாவெம பணிமா மணியும புதையிருள்கூா
நெறியா ரருளபெற நாநடு நாளிடை நீநதுதுமே.

இ - ள். மிடியுடையாா புகழபபடட தஞ்சைவாணனது தெனமாறை நாடடு மடநதைபோலவாள முனனா வேடகை நோயை யறியாள, தாம அறிநதவததுல நெருபபின பொறிபோனற உயிாப்பையுடைய வெயய நாகமீனற மாணிககததையும புதைககபபடட இருள செறிநத நெறியில வரபபடடவரது அருளைபபெற இடையாமமாகிய வெள்ளத திடையே நீநதுவம. எ - று.

அவரது அருளைய பெறவேணடி நாமிறநதுபடாது துனபபபடுவோ மெனவே, இயறபழிதத லாயிறறு. வறியாா - மிடியுளா. உயிா - உயிாபபு. பணி - பாமபு. மாமணி - மாணிககம. புதைததல - மறைததல். நெறி - வழி. நடுநாள - இடையாமம. நீநதல - துனபமுறல. (உகரு)

இறைவி இறையோன் றன்னைநேர்ந் தியற்பட மொழிதல்.

இறைவி * * * மொழிதல் எ - து. பாஙகி இயற் பழிததது பொறு ளாயத தலைவி இயறபட மொழிதல.

புணரா விரகமும் போகா விரவும் புணர்முலைமேல்
இணரார் பசப்பும் பிறவுமெல் லாமிருள் கூர்ந்தறல்போல்
வணரார் குழற்பிறை வாணுத லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
உணரா திருப்பது வேறொன்று மல்லநம் மூழ்வினையே

இ - ள். அறல்போல இருள்கூர்ந்து கடைகுழன்றுநீண்ட குழலையும் பிறைபோன்ற வாணுதலையுமுடையாய்! கூடாத விரகமும், கழியாத இரவும், நெருங்கிய முலைமேற் கொன்றைப் பூங்கொத்து வைத்தாற்போன்ற பசப்பும், ஒழிந்த துன்பங்களும் இவையெல்லாந் தஞ்சைவாணன் வெற்பர் அறியாதிருப்பது வேறொன்றுமல்ல, நம் ஊழ்வினையாதலால் அவர்மேற் குறையின்று. எ - று.

புணர்தல் - கூடுதல். புணர்தல் - நெருங்குதல். இணர் - பூங்கொத்து. பசப்பு பொன்னிற மாதலாற் கொன்றையென வுருவித்தது. வணர் - கடை குழன்றல். உணர்தல் - அறிதல். ஊழ்வினை - பழவினை. (உகச)

கனவுநலி புரைத்தல்.

கனவுநலி புரைத்தல் எ - து தலைவன் கனவிற்கூடினனாக, விழித்த பின்பு பொய்யாய்ப்போன துன்பத்தைப் **பதிலுன்றநாள்** பாங்கியுடன் கூறல்.

இல்லா வருந்துயி லுண்டா யவர்நம்மைச் செய்பதிறக்குல்
பொல்லாத சேவற் கடுங்குர லார்த்துப் புவிபுரக்கும்
மல்லார் புயன்றமிழ் வாணன்றென் பாறை மருவலார்போல்
அல்லாமை நெஞ்சந் தடுமாற நல்லிடை யாகியதே

இ - ள். பிரிவில்லா அருந்துயிலு முண்டாயவரும் வந்தெய்தினர்; கங்குலிற் பொல்லாமையாகிய கோழி கொடிய குரலை யார்த்துப் புவியைக் காக்கும் மறத்தொழிலார்ந்த புயத்தையுடைய தமிழைப்புகற்ற வாணன் தென் பாறை நாட்டைச் சேராதார் போல, நீங்கலாத என்னெஞ்சம் தடுமாற்றமாக நல்ல இடையூறாகியது. எ - று.

தலைவன் பிரிந்தகாலை துயிலறிதாதலால் 'இல்லா வருந்துயில்' என்றும், இன்பத்தைக்கெடுத்துத் துயிலெழுப்பலால் 'பொல்லாத சேவல்' என்றும், மிகுந்த துன்பத்தைக் கொடுத்தலின் 'நலவிடை' என்றும் கூறியவாறு. **துயிலும்** என்னும் எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம், இது 'கனவொடுமயங்கல்' என்னும் மெய்ப்பாடு. (உகரு)

கலனழி புனைத்தல்.

கலனழிபுனைத்தல் என்பது விரகத்தால் தலைவி தன் கலனழிந்த தன்மை பாங்கியொடு கூறல்.

வாளினு நீள்விழி வாணுதற் பாங்கிதஞ் சைவாணன்றெவ்வின
நாளினு நாளு நலந்தொலை மேனகை யாரயில்வேல்
வேளினு மோகநல்ல வெற்பனு நீயுமென் மேனியினுந்
தோளினு நோயறி யீரறி யாதென் மெழிலவினையே.

இ-ள். வாள்போலும் நீண்ட விழியையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையு முடையாய்! தஞ்சைவாணனது பகையைப்போலச் சென்றநாளினும் வருநாள் மிகவு நலனழிந்தேனுடைய என்னது மேனியினுந் தோளினும் உற்ற வேட்கைநோயை ஒளியார்ந்த கூர்வேலையும், வேளினு மிக்க அழகையு முடைய வெற்பனும் நீயும் அறிதலைச்செய்யீர், நீவிர் இல்லைசெய்யாதது யாதெனின் என் பழவினை. எ-று.

'நலந்தொலைமேனியினு' மெனவும், 'நோயுநகையா யயில்வேல்' லெனவும், 'நீ யறியீர்' எனவும் மாறுக. நோய் என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. 'தோளினு நோயறியீர்' என்றுரைப்பாருமுளர்.

தெவ்வு - பகை. கனக - ஒளி. அயில் கூர்மை. தொல்லையினுடைய வினை நாளும் என்புழி உம்மை அசைநிலை. (உகச)

தன்றுயர் தலைவர்க்குரைத்தல் வேட்டல்

தன்றுயர் ** வேண்டல் என்பது. தலைவி தன் துயரைத் தலைவர்க்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்று பாங்கியொடு கூறல்.

வரைப்பான் மதுரத் தமிழ்தெரி வாணன்றென் மாறைவையை
நுரைப்பான் முகந்தன்ன நுண்டுகி லாயிந்த நோய்வாக்கினா
றுரைப்பா ருளரோ வுயிர்ப்பத லாரமக் கோதினைக்குந்
தரைப்பால வளரும் புகழ்ப்பெற லாமவர் தங்களுக்கே.

இ-ள். பொதியவரையிடத்துப் பிறந்த மதுரமாகிய தமிழை ஆராய்ந்த வாணன் தென்மாறையைச் சூழ்ந்துவரும் வையையாற்றின் நுரையையும் பாலையும் முகந்துகொண்டாலொத்த தூய வெளிய நூலாற்செய்த துகிலையுடையாய்! யான் வருந்தும் இந்த நோயைத் தலைவர்க்கு இன்றுரைப்பாருண்டாயின் நமக்கு உய்தலாம், சொல்வார்க்குப் பயன் யாதெனின், அவர் தங்களுக்கு உடைக்குந் திரையைப் புனைப கடல் சூழ்ந்த புவியினிடத்தில் புகழெய்தலாம். எ-று.

வரை - பொதியமலை. பால - இடம். நுரைப்பால்-உவமைத்தொகை. ஊர்திரை - வினைத்தொகை. திரை - ஆகுபெயர். தரை - நிலவுலகம். நுணங்கில- * "குணங்கெழுவினை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி" என்றாற்போல ஒற்றுமை நயம்பற்றி நுண்ணிய நூலாற்செய்த துகிலென்று கொள்க. (உகஎ)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

துன்புறல் * * * சொல்லல் எ - து. யான் துன்புறலைத் தலைவர்க்கு நீ சென்று சொல்லெனத் தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கி சொல்லல்.

ஒல்லென வேயென் றுறுதுயர் தாமு முணரும்வண்ணம்
சொல்லென நீயிது சொல்லியென் பேறென் றுயரமெல்லாம்
வல்லென வேகொண்ட கொங்கையர் வேடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
அல்லென வார்குழ லாயறி யாரல்ல ரன்பருமே. [ல

இ - ள். விரைவினுள இது விரைவென்ன? என்னுடைய மிக்க துயரைத் தலைவர்தாமும் உணருமவண்ணம் என்னைச் சொல்லென்று நீ இது சொல்லிய பெறும்பயன் யாது? சூதென்று சொல்ல ஒப்புமைக்கொண்ட கொங்கையர் வேளாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இருளென்று சொல்லப் பொருந்திய குழலினை யுடையாய்! உன் துயரமெல்லாம் அன்பரும் அறியாரல்லர். எ - று.

ஒல்லெனல் - விரைவின்கண் வந்த சொல். உறுதுயர் - மிக்கதுயர். வல் - சூது. அல் - இருள். ஆர்ந்த - பொருந்திய. (உகஅ)

அலர்பார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

அலர்பார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி எ-து. உறவுருஞ் சொல்லும் அலரைக் கருதி அதனானுற்ற அச்சத்தால் தலைமகள் கூறுஞ் சொல்.

மலருந் தொடைவஞ்சி வஞ்சக மாதரு மாரனும்வாய்
அலருந் தடங்கை யலருந்தொ டாநிறப வஞ்சிநெஞ்சம்
பலரும் புகழ்தஞ்சை வாணர் பிரானைப பணியலர்போல
புலரும பெயருங்கண ணீரபுல ராது புலரினுமே.

இ - ள். மலருமாலையுடைய வஞ்சிபோல்வாய்! ஊரிலுள்ள வஞ்சகமாயிருக்கப்பட்ட மாதரும மாரனும வாயலரும பெரிய கையலருந் தொடா நிறப வஞ்சி; நெஞ்சமானது பலருமபுகழ்ப்பெறற தஞ்சைவாணா

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல.

குலத்துச் சிறந்தானைப் பணியாதார்போலப் புலரும், நெஞ்சு புலரினும் பெயர்ப்பட்ட கண்ணீரானது புலராது. எ - று.

வஞ்சி - அண்மைவிளி. மாரன் - மன்மதன். வாயலர் - தூற்றுஞ் சொல். கையலர் - மாரன் அம்பாக எய்யுமலர். பெயர்தல் - நிலைவிட்டுப் பிரிதல். 'நெஞ்சம் புலரும்' எனவும், 'புலரினும் பெயருங் கண்ணீர்' எனவும் இயையும். (உகசு)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி எ - து. வழியைப்பார்த்து அவ்வழியேத்தூற் சென்று அச்சத்தால் தலைவிகூறுஞ்சொல். பார்த்தல் - கருதல்.

அரியுங் கரியும் பொருநெறிக் கோர்துணை யாயவர்மேல்
சொரியுந் திவலை துடைக்கவென் றோ குழை தோய்நஞ்சும்
வரியும் பயில்கண்ணி வாணன்றென் மாறைநம் மன்னர்வந்து
பிரியும் பொழுதெல்லி வாய்வினை யேன்மனம் பின்செல்வதே.

இ - ள். குழையைத் தொட்டு நஞ்சும் வரியும் நெருங்குங் கண்ணாய்! வாணன் தென்மாறையிலிருக்கும் நம்மன்னர் இரவின்கண் வந்து பிரியும்பொழுது பாவியேன் மனம் அவரைப் பிரியாமற் றொடர்ந்துசெல்வது சிங்கமும் யானையும் பொருகின்ற வழிக்கொரு துணையாய் அவர்மேற் சொரியப்பட்ட மழைத்திவலையைத் துடைக்கவென்றோ! சொல்வாயாக. எ - று.

அரி - சிங்கம். கரி - யானை. கண்ணி - அண்மைவிளி. எல்லி - இரவு. நஞ்சு - விடம். வரி - செவ்வரி. பயில்கண் - நெருங்குங்கண்.

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி எ - து. வேட்கை மிக்குச் சிறப்பச் சிந்தித்துச் சொல்லுஞ் சொல்.

இக்கிளவிச் செய்யுட்குக் கருத்து — கடல், கானல், பொழில், விலங்கு, புள் இவற்றை நோக்கித் தலைவி இரங்கிக் கூறல்.

மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற வில்லி தில்லைநகர்சூழ்
போதுற்ற பூம்பொழில் காள்கழி காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற் றழிதியென் னீர்மன்னு மீர்ந்துறை வர்க்கிவளோ
தீதுற்ற தென்னுக்கென் னீரிது வோநன்மை செப்புமினே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச்செய்யுள் ஆங்கு 'நெஞ்சழிதல்' எனனும் மெய்ப்பாட்டின்றுணர்க. (உகஎ)

---

* திருக்கோவையார், செ. கஎசு.

தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி.

தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி எ-து. தலைவி தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்மேல் விட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்.

---

* விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தர்வண் டில்லைமெல் லங்கழிசூழ்
கண்டலை யேகரி யாகக்கன் னிப்புன்னைக் கலந்தகள்வர்
கண்டிலை யேவரக் கங்குலெல்லா மங்குல்வாய் விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே.

¶ [இது பிறசெய்யுட் கவி]

இக் கிளவிச் செய்யுள் எம்மெய்ப்பாயினும் 'ஒப்புமைக் கோடல்' என்னும் மெய்ப்பாட்டொ டுணர்க. 'இன்பத்தை வெறுத்தல்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காண்க (உஉஉ)

நெறி விலக்குவித்தல்.

நெறிவிலக்குவித்தல் எ-து. தலைவி தலைவனை வருவழியை விலக்கெனப் பாங்கியொடு கூறல்

ஏவற்கருத்தா, இயற்றுங் கருத்தா, கருவிக்கருத்தா, கருமக்கருத்தா என கருத்தா நால்வகையாய்க் கூறப்படும். அவற்றுள் பாங்கியை இயற்றுங் கருத்தாவாக்கி, தலைவியை ஏவுங்கருத்தாவாய்க் கூறலின், 'நெறிவிலக்கல்' என்னாது 'நெறிவிலக்குவித்தல்' எனக் கூறியதென் றுணர்க. இவ்வாறே மேல்வருங் குறிவிலக்குவித்தல் முதலாயினவற்றிற்குங் கொள்க.

ஈன்றா ளினுமெனக் கன்புடை யாய்சென் றிரந்துகொண்டு
சான்றாண்மை யன்பர் தமக்குரை நீதஞ்சைக் காவலன்றன்
தேன்றாழ் வரைத்தமிழ் சோதிய வாணனைச் சேரலர்க்குந்
தோன்றா விருங்கங்கு னீவரு மாறொழி தோன்றலென்றே.

இ-ள். ஈன்றதாய் அன்பினும் என்னிடத் தன்பு மிக்குடையாய்! தஞ்சை காவலனாந் தேன்றாழ்ந்த பொதியமலையில் தமிழைச் சோதிய வாணனைச் சேராத பகைவர்க்குந் தோன்றாத பெரிய கங்குலிடத்துத்

---

* தன்னேர் சினத்துரு வேந்திய கோனகன் னித்தாழ்துறைவாய்
பொன்னேர் மலர்ப்புன்னைக் கானலு நோக்கிப் புலம்புகொண்ட
என்போல் விரவினெல் லாந்துயி லாதுநின் றேங்குதியால்
அன்போ டொருவர்க் கறிவழிந்தாயோ வலைகடலே. — இதனை இக் கிளவிக்குச் செய்யுளாக உரையாசிரியர் கொண்டிருக்கின்றனர். இறையனார் அகப்பொருள் சூ. ௩௦ - ல் காண்க.

¶ திருக்கோவையார், செ. ௧௭௭.

தோன்றலே! வறுமையை யொழியென்று மாட்சிமையுடைய அன்பாகக்கு நீ சென்று வேண்டிக்கொண்டோயாயாக எ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை. எனக்கு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். சான்றாண்மை - மாட்சிமை. தாழ்தல் - தங்குதல். வசை - பலவனை. சேரலர் - பகைவர். உம்மை இழிவு சிறப்பு. தோன்றல் - அண்மைவிளி. (௨௨௩)

குறி விலக்குவித்தல்

குறி விலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தலைவன் வரும் இரவுக்குறியை விலக்கென்ப பாங்கியொடு கூறல்.

வெற்றிய வாவிய வாண்பி ரானற்றுறைசை வெற்பகத்தில்
பெற்றிய சோலைப் பிறங்கிருள் வாரன்மின் பேதைபின்னும்
முற்றிய வேனற் படுகிளி யோட்டு முறைமையளென்
றெற்றிய காதலி னாவினைத் தாளினை யேற்றுனை மப.

இ - ள். தலைவி இன்னும் முற்றிய தினையினிடத்து வீழும் கிளியோட்டு முறைமையளென்றிருங்கிய தவிருதல் அன்னை சொல்லுதலால், வெற்றியை விரும்பிய வள்ளாபிரானது நற்றுறைசை மலைப்பிடத்து இவ்விடையிட்டு படுவதாகிய சோலையுற செறிந்த இருட்குறியிடத்து வாரா தொழிமின்னென்று அன்பாகருக் கூறுவாயாக எ - று.

பாங்கி முன்னிலை ஆதிக்கப் படுவருதலாற் கொள்க. அன்பர்க்கு என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. பிறங்கல் - செறிதல். ஏறல் - இரங்கல். இசைத்தல் - கூறுதல். வாரன்மின் - ஒருமைப் பன்மை மயக்கம் என்னை, —‡ "வயக்குறு மண்டிலம்" என்னும் பாலைக்கலியுள் "இறந்திராலையமற றிவணிலைமை கேட்டீமின்', என்று போலக் கொள்க.

* "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே."—என்று [illegible] விதி யானுமுணர்க. (௨௨௪)

வெறி விலக்குவித்தல்

வெறிவிலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தாய் வெறியாடுதல் கொண்டாளென்று தலைவற்குக் கூறி வரவு விலக்கென்ப பாங்கியொடு கூறல்.

---

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௨௪.

* தொல்காப்பியம், சொல். எச்சவியல், சூ. ௬௫.

மின்னு நிடித்தன னன்னைகொண்டாள்வெறி விந்தைமங்கை
மன்னுண்மை மன்னிய வாணன்றென் மாறை வரையிலவண்டியாழ்
என்னு வசுண மிறைகொள்ளு நாட னெனக்கருளால்
முன்னு ளருளிய நோய்தணிப் பானின்று மொய்குழலே.

இ - ள் மொய்குழலே! வெற்றி மங்கையா லரசாண்மை நிலைபெற்ற வாணன் தென்மாறையில் வண்டிசையை யாழிசையென் றெண்ணி அசுணப்புட்கள் தங்குநாடர் எனக்கருளினால் முன்னு ளருளிய நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டாக, இன்று என்னை மின்னுநிடித்ததுபோலக் காரணமின்றி வெறியாட்டாளனை விருவ உட்கொண்டா ளென்று அன்பாக் குரைத்து வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

வெறி - வெறியாட்டாளனை விருதல். விந்தை மங்கை - வெற்றி மாது. மன்னுண்மை - அரசாண்மை. வண்டு, யாழ் இரண்டும் ஆகுபெயர். இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல். நோய் - வேட்கைநோய். தணிப்பான் - வினையெச்சம். மொய்குழல் - வண்டுமொய்க்குங்குழல். (உஉரு)

பிற விலக்குவித்தல்

பிற விலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி பிறர்வரவைத் தலைவர்க்குக் கூறி வரவு விலக்கென பாங்கியொடு கூறல்.

பொருப்பான மதியினைப் போன்மருப் பியானையிற் பொன்னொ டின்
தருப்பான மொழிவஞ்சி சாரவந் தார்தஞ்சை வாணன்வெற்பின் [பம்
ஒருப்பா ணொதுமல ரென்னவெந் தீயுலை யுற்றசெவ்வேல்
இருப்பான மருங்கிணுங் கொண்டெறிந் தாலொத்த தென்செவிக்கே.

இ - ள். இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பால்போலு மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பில் பெறப்பட்ட வெண்மதியை யொக்கும் மருப்பையுடைய யானையின்மேல் பொன்னொடு ஒரிடத்து அயலார் சாரவந்தாரொன்று சொல்லல், அச்சொல் என் செவிக்கு வெய்ய தீயுலையிற் பழுக்கக்காய்ந்த செவ்வேலை இரண்டு பக்கத்திடத்துங்கொண் டெறிந்தாலொத்ததென்று என் அன்பாக்குக் கூறி அவர் வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

நொதுமலர் - அயலார். பால் - வெண்மை, பால் - பால், பால் - இடம், பால் - பக்கம் முறையே காண்க (உஉசு)

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல் எ - து. பெரியோரை வரவு கூறிவர நமரொ திர்கோடலைச் செய்யென்று தலைவி பாங்கியொடு கூறல்.

தற்பழி யாமலுஞ் சந்திர வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநங்
கற்பழி யாமலுங் காரணமாகக் கயல விழியினை
சொற்பழி யாரமர் சொலலுவல லேசென்று சொல்லலையேல்
இற்பழி யாமவழி யாநம தாருயிர்க் கேதமுமே.

இ - ள். கயல்போன்ற விழியினையுடையாய்! சந்திரவாணன்தமிழ்ச் சிலம்பில் தலைவன தன்னைப பழியாமலும், நமது கற்பழியாமலும், இவ்விர ண்டுங் காரணமாக வலலேசென்று பெரியோரை மணமொழிந்து வரவும், நமரெதிர் கொளளவும தலைவாக்கும நமக்கும சொல்லு; நீ சொலலியக் கால் நமர் நின சொலலைப் பழியார், நீ சொலலலையேல நம மனைக்குப் பழியாம; நமதாருயிர்க்கு ஏதம வருவதற்கு வழியுமாம. எ - று.

கயல் விழி - அன்மொழித்தொகை. இல் - ஈண்டுக்குலம். ஏதம - குற்றம். பிறர் வரைவு நேரின் உயிர்போய்விடு மாதலானும், 'உயிர்க்கேதம' என்று கூறியவாறு. 'வெறிவிலக்குவித்தல' முதலிய மூன்று கவியுள்ளும தலைவர்க்குக் கூறென்று கூறவிலலை யெனின், 'விலக்குவித்தல' 'கொள்ளு வித்தல' எனத் தலைவி ஏவலாய்ப் பாங்கி செயலாயக் கூறியதனானும, வரைவு கடாவினும இக்கிளவிகளின் பொருள்பட்த தலைவற்குக் கூறுத லானும, அதிகாரப்பட்டு வருதலானும தலைவர்க்குக் கூறென்று கூறியவா றுயிற்று.

‡ "பருவரல் வினவிய பாங்கிக் கிறைவி
அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலுந்
தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றலும்"—ஆக இரண்டும்,

"அலர்பார்த்த துற்ற வச்சக் கிளவியும்
ஆறுபார்த்த துற்ற வச்சக் கிளவியும்"—ஆக விரண்டும், நெறிவிலக் குவித்தல் முதலியநான்கும ஆகிய எட்டும் அச்சத்திற்குரியன.

"பாங்கி இறைவனைப பழித்தலுந்
துன்புறல பாங்கி சொலலெனச சொல்லலும்"—ஆகிய இரண் டும் உவர்த்தற் குரியன.

"தலைமக னூர்க்குச செலவொருப் படுதலும்
பாங்கி யிறைவனைப பழித்தலும பூங்கொடி
இறையோன் றன்னைநோந் தியற்பட மொழிதலும்
கனவுநலி புரைத்தலுங் கவினழி புரைத்தலுந்
தன்றுயர் தலைவர்க் குணர்த்தல் வேண்டலும்

‡ அகபபொருளவிளக்கம, களவியல, சூ. சஅ.

காம மிக்க கழிபடா கிளவியுந
தனனுட கையா றெயதிடு கிளவியுங
குரவனா வரைவெதிா கொளளுவிததலும' —ஆகிய எட்டும
ஆற்றுமைக் குரியன. (உஉஎ)

வரைதல வேட்கை
முற்றும்.

வரைவுகடாதல்.

அஃதாவது, பாஙகி தலைவனெடு வரைவுகூறி விடுதல.

‡ "பொயததன மறுததல கழறன மெயததலென
றொருநால வகைத்தே வரைவுக டாதல."— எனனுஞ் சூததிரவிதி
யால வரைவுகடாதல நானகு வகைபபடும.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

வினவிய * * * விளமபல் எ - து. முன வரைதல் வேட்கையில
தலைவி அருமறை செவிலி யறிநததமை கூறியவதனைத தோழி தனனை
செவிலி வினவியதாகவும,அதறகுத தான மறைததுக்கூறியதாகவும் தலை
வறகுக் கூறுதல். இககிளவிமுதல் 'கவினழிபுரைததல' ஈறுகக் கூறிய
கிளவிகள பலவறறுளளும குறிபபினுனும வெளிபபடையானும வரைவு
கடாவியவாறு கணடுகொளக.

தளரா விளமுலை தாஙகுகில லாது தளரிடைகளை
வளராத தெள்கங்குல வாரா யெனததஞ்சை வாணன்வெற்பா
விளரா திருநுத லனனைக்கொா மாற்றம விளமபியுய்நதேன்
உளரா மவாவலை யுட்பட்டு வாழ்வ துணாந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபனே! செவிலி எனனை ஈங்கு வாரா
யென அருகழைதது எஞ்ஞான்றும இறுகிய தனமை தளராத இளமுலை
களைத் தாங்கமாட்டாது தளாநத இடையினையுடையாள கங்குலினகண
துயில்கொள்ளாதது என்னெனறு வினவ,வெளுப்பாாந்த திரு நுதலை
யுடைய அன்னைக்கு ஒருசொல மறைததுச சொலலி உயந்தேன், எமக்
குள்ளாராகிய தாய்மாா வலையு ளகபபட்டு யாஙகள உயிாவாழ்தல் உணாந
தருள்வாயாக. எ - று.

‡ அகபபொருள்விளக்கம, களவியல, சூ. சக.

தளரிடை - அன்மொழித்தொகை. கண்வளர்தல்-துயிலுதல். கங்குல்-இரவு. விளராதல்-மகட்குத் துயில் வாராமையால் யாது நோயோ வென்று துன்பத்தால் திருநுதல் வெளுத்தல். ஓர் மாற்றம் - தலைவி துயிலிடைக் கனவுகண்டு வெருவி யெழுந்தாள், அவ்வச்சத்தினால் துயில் வாராதிருந்தா ளென்னு மாற்றம். யான் இங்ஙனம் மறைத்துக் கூறுவிடின் என்னுயிர்க்கு ஏதஞ்செய்வனென்பது தோன்ற 'உய்ந்தேன்' என்று கூறியவாறு.

எனவே,—குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. தாங்கி நில்லாதென்று பாடமோதி, தளரிடைக்குத் துவளுமிடை யென்று பொருளுரைப்பாரு முளர். (உஉஅ)

அலரறி வுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தல் எ - து ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர்விரிந்த தென்று தலைவனுக் கறிவுறுத்தல்.

மணிவரை மாளிகை மாறை வரோதயன் வாணன் வெற்பா
பணிமொழி யாளென்னுங் கொள்கொம்பு மூடிப் படர்ந்தயலார்
அணிமனை தோறுங் கொழுந்துவிட் டம்ப லரும்பிமண்மேல்
தணிவில தாகவிப் போதலர் பூத்ததுன் றண்ணளியே.

இ - ள். மணிவரைபோன்ற மாளிகையை யுடைய மாறை வரோதய னாகிய வாணனது வெற்பிலுள்ளவனே! நினது தண்ணளியாகிய வல்லி தலைவியென்னுங் கொள்கொம்பை மூடிப்படர்ந்து, பக்கத் தழகிய மனைதொறும் கொழுந்துவிட்டு, அம்பலென்னும் அரும்பை யரும்பி, மண்மேல் தணிவில்லாததாக இப்போது அலரென்னும் பூவைப் பூத்தது. எ - று.

மணிவரை - மாணிக்கமலை. பணிமொழி - மெல்லிய மொழி. கொள்கொம்பு - கொடிபடரக் கொள்ளுங்கொம்பு. அம்பல் - முகிழ்முகிழ்த்தல். அலர்விரிதல் - முகிழ் முகிழ்த்தல், மனையோரறிதல் முகிழ் முகிழ்த்தல் - அயன்மனை யறிதல், அலர் சேரியறிதல், முகிழ் முகிழ்த்தல் - சேரியறிதல், அயலயற்சேரி யறிதல். என்னை,—*"அம்பலு மலருங் களவு" என்னும் இறையனார் அகப்பொருட் சூத்திர வுரையிற் கண்டுகொள்க. இச் செய்யுள் 'இயைபுருவகம்' எனக்கொள்க. (உஉகூ)

தாயறி வுறுத்தல்.

தாயறிவுறுத்தல் எ - து. இக்களவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைமகற்குக் கூறுதல்.

---

* இறையனார் அகப்பொருள், சூ. உஉ.

திரையிற் பவளம் வடவா முகத்தெழுந் தீக்கொழுந்தின்
கரையிற் படருங் கடற்றுறை நாட கயற்கொடிபொன்
வரையிற் றிகழ்வித்த வாணன்றென் மாறை மலர்ந்தமௌவல்
விரையிற் களவையெல் லாமறிந் தாளன்னை மெய்யுறவே.

இ - ள், பவளக்கொடி திரையால் வடவாமுகக் கனலி லெழுங் கொழுந்துபோலக் கரையிலே படருங் கடற்றுறைநாடனே! கயற்கொடியைப் பொன்மலையில் விளக்குவித்த வாணன் தென்மாறை நாட்டின் தலைவிக்குச் சூட்டிய முல்லைமாலை மணத்தினாலே அன்னை களவையெல்லாம் உள்ளபடி யறிந்தாள். எ - று.

எனவே,—களவொழுக்கத்தில் ஒழுகற்பாலை யல்லையென்று கூறியதாயிற்று. திரை - அலை. இன் இரண்டும் - ஐந்தனுருபு என்னை,—

* "இன்னோ னேது வீங்கென வரூஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்" — என்னுஞ் சூத்திர

விதியா னுணர்க. கொழுந்தின் - ஐந்தாமுருபு உவமப் பொருளின்கண் வந்தது. பொன்வரை - மகாமேரு. திகழ்வித்தல் - விளக்குவித்தல். மௌவல் - முல்லை. விரை - மணம். மெய்யுற - உள்ளபடி. (உரு0)

வெறியச்சுறுத்தல்.

வெறியச்சுறுத்தல் எ - து. அன்னை வெறியாட்டாளனை வினாதல் உட்கொண்டாளென்று தலைவனுக்கு அச்சமுறுத்திக்கூறல்.

மையுற்ற நீலக்கண் ணாமங்கை கோன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நெய்யுற்ற வேலன்ப நீதணி யாமையி னெஞ்சினுள்ளே
ஐயுற் றயாவுற்றெம் மன்னையு மாயுமென் றாரணங்கின்
மெய்யுற்ற நோய்தணிப் பான்வெறி யாடல் விரும்பினரே.

இ - ள். மை யெழுதிய நீலமலர்போன்ற கண்ணையுடைய திருமகட்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணன் வெற்பில் நெய் தடவிய வேலையுடைய அன்பனே! நீ தலைவிக்குக் கொடுத்த காம வேட்கையாகிய நோயைத்தணியச்செய்யாமையான் அன்னையும் யாயும் எந்நோயோவென்று ஐயப்பட்டு அயர்ச்சி யடைந்து, என் ஆரணங்கு போல்வாளது மெய்யுற்ற நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டு வெறியாட்டாளனை வினாதல் விரும்பினர் எ - று.

எனவே,— வெறியாட்டாளனை வினாதற்கு முன்னமே நீ விரைந்து வரைந்துகொள்வா யென்பது குறிப்பால் தோன்றிற்று.

---

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், சூ. கங.

மாமங்கை - திருமகள். தணித்தல் - ஆறச்செய்தல். அயர்தல் - கவற்சி அன்னே - செவிலி. ஆய் - நற்றாய். ஆரணங்கு - அன்மொழித் தொகை. தணிப்பான் - வினையெச்சம். (உகக)

பிறர்வரை வுணர்த்தல்.

பிறர்வரை வுணர்த்தல் எ - து. பிறர் வரைவு கூறிவந்த தலைவற்கறிவித்தல.

வெடிக்கின்ற விப்பியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பகுவாய்த்
துடிக்கின்ற திங்களிற் றோன்றுந் துறைவசெஞ் சொற்புலவோர்
வடிக்கின்ற முத்தமிழ் வாணன்றென் மாறையெம் மான்மருங்கை
ஒடிக்கின்ற கொங்கைக்கண் டாலெவர் நெஞ்சுரு காதவரோ.

இ - ள். வாய் விள்ளும் இப்பியிற் பாதியுள்ளும் பாதி வெளியுமாய்த் தோன்றும் நித்திலம் வெய்ய வகிர்ந்த வாயிடத்துத் துடிக்கின்ற திங்களைப் போலத் தோன்றும் நீர்த்துறைவனே! செவ்விய சொல்லையுடைய புலவோர் ஆராய்ந்து குற்றம் நீங்கித் தெளிந்த தமிழைக் கற்ற வாணன் தென் மாறை நாட்டிலிருக்கும் எங்கள் மான்போன்ற தலைவியது இடையை ஒடிக்கின்ற கொங்கையைக் கண்டால் நெஞ்சுருகாதார் யார். எ - று.

வெடித்தல் - வாய்விள்ளுதல். இப்பி - முத்திப்பி. நித்திலம் - முத்து. பைத்தலை - ஆகுபெயர். பகுவாய் - வகிர்வாய். துடித்தல் - நடுங்குதல். உவமப் பொருட்குத் துடிப்பு யாதெனின், ஒளியால் துடித்தல்போலத் தோன்றல். வடித்தல் - ஆராய்ந்து குற்றம் நீக்கித் தெளிதல். முத்தமிழ் - இயல் இசை நாடகம். மான் - ஆகுபெயர். மருங்கு - இடை. உகுதல் - உதிர்தல். 'வெடிக்கின்ற விப்பியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம் பகுவாய் துடிக்கின்ற திங்களிற் றோன்றுந் துறைவ' என்றது இறைச்சிப்பொருள். ‡"இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

வரைவெதிர் வுணர்த்தல்.

வரைவெதிர் வுணர்த்தல் எ - து பாங்கி தலைவனைநோக்கி நீ வரைவு கூறி, எங்கள் நகர்க்கு வந்தாயாகில் எமர் எதிர்கொண்டு வருவரெனக் கூறுதல்.

குருதிகண் டாலன்ன காந்தளூஞ் சாரற் குறிவழியே
வருதிகண் டாய்தஞ்சை வாணன்வெற் பாவெங்கண் மாநகர்நீ
கருதிகண் டாரொடு தோன்றிலெங் கேளிர்நின் சொல்லிகவார்
பருதிகண் டானமல ராதொழி யாகய பங்கயமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! குருதிகண்டாலொத்த காந் தட் பூவலர்ந்த எங்கள் சாரற் குறியிடத்தில் பயனின்றியே வருவாய்; எங்கள் மாநகரில் நீ வேதம் வல்ல அந்தணரோடும் வந்து தோன்றி வரைவு

‡ தொல். பொருள். பொருளியல், சூ. ௩௫.

கூறினையேல் எங்கள் சுற்றத்தார் நின் சொல்லைக் கடவார். அஃதென்னெனின், ஞாயிற்றைக் கண்டால் குளத்திலிருக்கும் தாமரை அலரா தொழியாது, ஆதலால் அந்தணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு வருவாயாக.

எனவே,—வெளிப்படையால் வரைவு கடாவியது. குருதி - இரத்தம். **அம்** - சாரியை. துறி - ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. **கண்டாய்** - முன்னிலையசைச்சொல். சுருதி - வேதம். கண்டார் - முடிவுகண்டார். இகத்தல் - கடத்தல். 'நின் சொல் இகழார்' என்று பாடமோதுவாரு முளர். அலரா தொழியாதென்பது அலருமென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. (௨௩௩)

வரையுநா ளுணர்த்தல்.

வரையுநா ளுணர்த்தல் எ - து மணஞ்செய்கின்ற நாளை யறிவித்தல்.

அலகம் பனகண் ணிவள்கொங்கை மென்சுணங் காகிவண்டு
பலகம் பலைசெய்யப் பூத்தன வேங்கைப் பனிவரைமேல்
திலகம் பதித்தெனச் சேல்வைத்த வாணன்றென் மாறைமன்னன்
உலகம் பயில்புகழ் போற்சிலம் பாமதி யூர்கொண்டதே.

இ - ள். சிலம்பனே! கூர்மைபொருந்திய அம்புபோன்ற கண்ணை யுடைய எங்கள் தலைவியது இறுகி வளர்ந்த முலைமேல் பரந்த மெல்லிய சுணங்குபோல வண்டுகள் பலபல விதமாய் ஆரவாரஞ்செய்ய வேங்கைகள் பூத்தன, பனிவரைமேல் திலகம் பதித்ததுபோன்ற சேற்கொடியை வைத்த வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது உலகமெல்லாமாக வளர்ந்த புகழ்போல திங்களைப் பரிவேடம் வளைந்தது எ - று.

எனவே,—இது வரையுநாளென் வெளிப்படையான உணர்த்தியவா றாயிற்று. அலகு - கூர்மை. அம்பு - கணை. சுணங்கு - பாமைநிறம். கம்பலை - ஆரவாரம். பனிவரை - இமயமலை. **சேல்** - ஆகுபெயர். பயிலுதல் - வளைதல். ஊர் - பரிவேடம். 'வண்டு கம்பலை செய்யப்பூத்தன வேங்கை' என்றதனால் "வேங்கை சண்பகம் வண்டணு மலர்" எனனும் விதியான் வேங்கைப் பூவை வண்டணுகாதாதலால் இங்ஙனங் கூறியதென்னை யெனின், வேங்கை மரத்தினும் சண்பக மரத்தினும் வண்டணு திராது, உண்ணின் அதனான் மயங்கி மூர்ச்சையினை யடையும், பூவைக்கண்ட உவகையால் ஆரவாரிக்கும் அதுபற்றிக் கூறியவாறு. (௨௩௪)

அறிவறி வுறுத்தல்.

அறிவறி வுறுத்தல் எ - து பாங்கி தலைமகளறிவு தலைமகற் கறி வுறுத்தல்.

வனநாண் முளரி முகைவென்று வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
கனநா ணணிந்துபொற் கச்சற வீசிக் கதித்தெழுந்த
தனநாணு நுண்ணிடைத் தையனல் லாள்பழி சாற்றுவல்யான்
எனநாணி நின்பழி தான்மறைத் தாளன்ப வென்னையுமே

இ - ள். அன்பனே! வாணன் தென்மாறை வெற்பில் நீரில் தோன்றி, மலர்மலர்தற்கு நாட்கொள்ளுந் தாமரை முகையை வென்று, கனமாகிய பொன்னாணணிந்து, பொற்கச்சற வெறிந்து பெருத்தெழுந்த முலைக்கு நாணப்பட்ட நுண்ணிய இடையையுடைய தையலாகிய நல்லாள் நீ பிரிந்து செய்த பிழையை யான் சொல்லுவனென்று நாணி நினது பழியைச் சொல்லாமல் என்னையும் மறைத்தாள். எ - று.

எனவே,—இங்ஙனம் அறிவுடையாளை நீ விரைந்து வரைந்துகொள்ளெனக் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. வனம் - நீர். நாண்முகை - மலர்தற்கு நாட்கொள்ளு முகை. நாண் - பொன்னாண்; ஓரணி விசேடம். வீசி - எறிந்து. கதித்தல் - பருத்தல். தனம் - முலை, தனத்துக்கு என நான்கனுருபு தொக்கது. (௨௫௫)

குறி பெயர்த்திடுதல்.

குறிபெயர்த்திடுதல் எ - து. பாங்கி இக்குறி யிலைபல்ல, வேறோர் குறியிடை வருகவென்று கூறுதல்.

ஊறோர் பவரிங் குலாவவுங் கூடுமவந் தொண்சிலம்பா
வேறோர் பொதும்பரிற் போய்விளை யாடுக வேற்படையான்
மாறோர் பகைவென்ற வாணன்றென் மாறையெம் மன்னுதவப்
பேறோர் வடிவுகொண் டாலன்ன நீயுமென் பேதையுமே.

இ - ள். ஒள்ளிய சிலம்பையுடையவனே! உறுதற்றொழிலை ஆராய்ந்து திரிபவர்கள் இக்குறியில் வந்து உலாவவுங் கூடுமாதலால், வேற்படையினாலே எதிர்ந்தோர் பகையை வென்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டில் என்னுடைய நிலைபெற்ற தவப்பேறு ஒரு வடிவுகொண்டாலொத்த நீயும் என் பேதையும் வேறாகிய வோர் சோலையிற்போய் விளையாடுக. எ - று.

எனவே,—இக்குறிக்கண் வாரற்க எனக் குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. ஊறு - உறுதல். ஓர்பவர் - ஆராய்பவர். உம்மை-எதிர்மறை. 'வந்திங்கு' என இயையும். பொதும்பர்-சோலை. மாறு-எதிர், வாளிரண்டு மாறு வைத்தபோல் "மழைக்கண் மாதரார்" என்பு பிறரும் 'மாறு' எதிராகக் கூறியவாறுணர்க. (௨௫௬)

பதின்மூன்றுநாள்

பகல் வருவானை இரவுவருகென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

முத்தணி நீல மணித்தகட் டுள்ளெங்கு மொய்கொளவே
வைத்தணி சேர வகுத்தது போற்றஞ்சை வாணன வையைப்
பைத்தணி வார்திரை தோய்கருந் தாட்புன்னை பாசிலைவெண்
டொத்தணி பூந்துறை வாவரு வாயிருணீங் கிடையே.

இ - ள். முத்தினிரையை நீல நிறமாகிய நல்ல தகட்டுள் எங்குஞ் செறிவுகொளவைத்து ஒழுங்குசேர வகுத்ததுபோலத் தஞ்சைவாணனது வையையாற்றிடத்துப் பசுத்த அழகாகிய நெடிய வலை தோயப்பட்ட கரிய வடியையுடைய புன்னையினது பசிலையில் வெள்ளிய பூங்கொத்தணியப் பட்ட பொலிவினையுடைய துறைவனே! இருள் தூங்கப்பட்ட இடையாமத்து வருவாயாக. எ - று.

முத்தணி - முத்துநிரை. மொய்கொள் - செறிவுகொள. பைத்து - பைத்த. அணி - அழகு. வார்திரை - நெடியதிரை. கருந்தாள் - கரிய நிறத்தையுடைய வடி. பாசிலை - பசிலை தொத்து - பூங்கொத்து. பூ - பொலிவு. இச்செய்யுளில் இறைச்சி கூறியவா றுணர்க. (உகஎ)

இரவு வருவானைப் பகல்வரு கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இழைவிளை யாடு மிளமுலை சாயற் கிடைந்த மஞ்ஞை
கழைவிளை யாடுங் கடிப்புனங் காத்துங் கலையகலா
துழைவிளை யாடு முயர்சிலம் பாவினனு முன்பொருட்டால்
மழைவிளை யாடு மதிற்றஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

இ - ள். புயல் விளையாடும் மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிடத்து மானைப்பிரியாது கலைவிளையாடும் உயர்ந்த சிலம்பையுடையவனே! இன்னும் உன் பொருட்டாகப் பூண் விளையாடப்பட்ட இள முலையை யுடையாளது சாயலுக் கிடையப்பட்ட மஞ்ஞை மூங்கிலிடத்து விளையாடும் சிறந்த தினைப்புனத்தை யாங்கள் பகற்பொழுதிற் காப்போம், அங்கு வருவாயாக. எ - று.

இழை - ஆபரணம். சாயல் - இயல். இடைதல் - தோல்வியடைதல். கழை - மூங்கில். கடி - சிறப்பு. 'உழையகலாது கலைவிளையாடுமே' என இயையும். 'மானைப் பிரியாது கலைவிளையாடும்' என்றதனால் நீயுந் தலைவியைப் பிரியாது விளையாடுகவென உள்ளுறை யுவமங் காண்க. (உகஅ)

பதினொன்றாநாள்

பகல்வருவானைப் பகலினு மிரவினும் பயின்றுவருகென்றல்.

(இது வெளிப்படை.) பயின்று - நெருங்கி.

குரவுங் கணியும விரவுமவெற் பாவெய்ய குஞ்சரமேல
வரவுந தியதெவ்வை மாற்றிய வாணனறென மாறைமின்னும்
அரவும பணியு நுடங்கிடை யாற்றல ளாறபகலும்
இரவுங் குறிவயி னீவால வேணடு மிவள்பொருட்டே. •

இ - ள். குரவ மரமும வேஙகை மரமும ஒன்றோடொன்று கலந திருக்கும வெறபை யுடையானே! வெய்ய யானையினமேல் வரவே நடததிய பகையை மாறறிய வாணன் தெனமாறை நாட்டில் மினனும அரவும் பணியபபட்ட ஒசியு மிடையினையுடையாள் உன்னைப பிரிநது ஆற்றலள்; ஆதலால இவள்பொருட்டுப் பகலினும இரவினுங குறியிடத தில் நீ வரவேணடும. எ - று.

எனவே,— ஓரறிவுயிராகிய மரங்களும் பிரியாது ஒன்றோ டொன்று கலந்திருக்கின்றமையால் ஐயறிவொடு கூடிய நீ பிரிநதிருக்கத் தகாதென்று உள்ளுறையுவமந தோன்றியவா றுணாக.

குரவு - குரா. கணி - வேஙகை. விரவுதல் - கலத்தல். உந்தல் - நட ததல் நுடங்கல-ஒசிதல. நுடங்கிடை - அன்மொழிததொகை. (௨௩௯)

பகலினு மிரவினு மகலிவ னென்றல்.

(இது வெளிபபடை.)

தாவாத செல்வந தருநதஞ்சை வாணன றடஞ்சிலமபா
நீவாரல சார னில்வல ராமபக னீடிருளாா
மாவா னிலவு நிலமங்கை வாகுழன மலலிகைபோல
ஓவா திரவெறிக் குஞ்சோலை நீழலி னூடுவநதே.

இ - ள். தனனை யடைநதோாக்குக் கேடில்லாத செலவததைத் தரும் தஞசைவாணனது பெரிய சிலமபை யுடையானே! பகலில்வரின் விளஙகபபடட அலராம்; இரவில்வரின நீணட இருளாாநத பெரியவானிலவு நிலமஙகையது குழலின் முடிதத மல்லிகைப் பூபபோல நீஙகாது சோலை நிழலினுள்ளே வநதெறிக்கும், ஆதலாறசாரலிடதது நீ வாரலை எ - று.

தாவாத - கெடாத. நிலவுதல் - விளஙகுதல. மா - பெருமை. வான் - ஆகாயம. நிலவு - நிலா. ஓவாது - நீஙகாது. 'பகல நிலவலராம', எனவும, 'வநதே யெறிக்கும' எனவும; 'சாரலநீ வாரல' எனவு மியை யும். சாரல் என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. (௨௪௦)

உரவோ ஹடு மூநங் குலனு மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.

(இது வெளிபபடை.)

தலததிறகு மாறைக்கு மனனவன வாணன றமிழ்ததஞைசசூழ
நிலததிறகு மாமணி யாகுநின ஞுடடிறகு நினபதிககும [மை
குலததிறகு மாசில குடிமைககுஞ் சீரமைககுங கோதின்மெயம
நலததிற்கு மாவதன ருலவரா யாது நடபபதுவே

இ - ள். புவிககும மாறைககும மனனனுகிய வாணனது தமிழததஞைசசூழநத நிலததிறகும மாமணியாகும நினனுடடிறகும நினனீளபதிக்கும நின குலததிற்கும குறறமிலலாத நின குடிமைககும சீரததிககும குறறமில்லாத நினது வாயமைககும நீ செயயும நலவினைககும நீ வரையாது நடபபதாகு முறைமையனறு. எ - று

உம்மைகள் - எணணினகண வநதன. 'தலததிறகுமனனவன' என்பதமையாதோ 'மாறைகது மனனவன' எனனல வேணடுமோ வெனின, மாறை தலைமுறைககாணியாதலாற கூறினா சீரமை-சீரததி மெயமமை-வாயமை. நலம - செயயபபடுமே நலவினை. ஆல் - ஆசை (௨௪௧)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல்

ஆறுபாாததுறற வசசங கூறல எ - து. வரும வழியைக கருதி அவ் வழியிற றிரிதரும விலஙகாற றேனறு மசசங கூறல.

புராநதகா செஞசடை வெணபிறை போனுதற புளளிமிழபூங [ள
குராநதொடை மெனகுழற கொமபினை வேணடிக கொடிமுலலைநீ
மராநதழு வுநதஞசை வாணனவெற பாவலசி தோநதிலஞசிக
கராநதிரி கலலதா வாயெலவி நீவரல கறபலவே

இ - ள் முலலைக கொடியானது நீணட செஙகடபப மரததைத தழுவிபபடருந தஞசைவாணனவெறபனே! புராந்தகரது சடையிற சூடிய வெணபிறைபோனற நுதலையும, வணடுக ளாரவாரிககும பூஙகுரா மாலை யணிநத மெலலிய குழலினையுமுடைய கொமபுபோலவாளை வேண்டி நிலததிற் குழியாய ஆழ்நத நீர நிலையிடதது முதலைகள இரைதேடித திரியப் பட்ட கல்லதரினிடதது இராககாலதது நீவருவது முறைமையனறு. எ-று.

புராநதகா - ஈசா. புள - வணடு. இமிழ்தல - ஆரவாரிததல. குராந தொடை - குரவமாலை. **கோம்பு** - ஆகுபெயா. மராம - செஙகடமபு. 'மராந்தழுவும வெறபு' எனக கூடடுக. வலசி - இரை. தோநது - தேடி. இலஞ்சி-குழிநதாழநத நீாநிலை. கராம - முதலை. கலலதா - இருமருஙகும நெருங்கிய வழி. எலவி - இரவு. கறபு - முறைமை.

ஓரறிவாகிய கடம்பு முல்லைக்கொடியைத் தழுவியதுபோல ஆறறி வொடுங் கூடிய உயர் பிறவியாகிய நீ கொடிபோல்வாளைத் தழுவுவாயாக வென்று உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக்கிடந்தவா றுணர்க. (உசஉ)

ஆற்றத் தன்மை யாற்றக்கூறல்

ஆற்றாத் தன்மை யாற்றக் கூறல் எ - து. தலைமகளது ஆற்றாத் தன்மையை ஆற்றுதல் செய்யத் தலைவற்குக் கூறல்.

கலங்குந் தெளியுங் கனலெழ மூசசெறி யுங்கணணினீர்
மலங்கும் பொலந்தொடி சோரமெய் சோரு மறஞ்செய்கொலை
விலங்கும் படிறுசெய் யாக்குன்ற நாட விரைந்தளிப்பாய்
அலங்குங் கடும்பரித் தோவாணன் மாறை யணங்கினையே.

இ - ள். விளங்கப்பட்ட கடிய வேகத்தையுடைய வாணன் மாறையின் மறமாகச்செய்ய கொலைத்தொழிலையுடைய விலங்குங் களவுசெய்யாத மலைநாட்டை யுடையானே! கலங்குந் தெரியு நெருப்பெழுப் பெருமூச் செறியுங் கண்களினீர் ததும்பும் பொன்னாற் செய்த தொடிகழலமெய் யிளைக்குமென்று சொல்லப்பட்ட அணங்குபோல்வாளை விரைந் தளிப்பாயாக எ - று

அளியாவிடின் இறந்துபடுமென்பது தோன்றியவாறு. இவ்வாறு கூறவே வரைந்துகொள்வாயென்று குறிப்பாற்கூறியவாறாயிற்று மலங்கல் - ததும்பல். சோருதல் - கழலுதல். சோருதல் - இளைத்தல். மறம் - பாவம். கொலை - கொல்லுந்தொழில். விலங்கும் என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு படிறு - களவு குன்றநாடு - மலைநாடு அலங்கல் - விளங்கல். பரி - குதிரை. அணங்கு - ஆகுபெயர். புன்மையறிவாகிய விலங்குங் களவு செய்யாவெனவே மேலறிவாகிய நினக்கு வரையாது களவிலொழுகத் தகாதெனக் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. (உசங)

காவன்மிக வுரைத்தல்.

காவன்மிக வுரைத்தல் எ - து. குறியிடத்து நீ வருவதற்கும் அவள் வருவதற்கும் இடையூறாகக் காவல் மிகவென்று கூறுதல். மிகவுரைத்தல் மிகவாயினதுரைத்தல்

நஞ்சா ரரவந் திரிதரு கானடு நாளிரவில்
அஞ்சாது செங்கை யயிலவிளக்காவணங் கினபொருட்டால
மஞ்சார் மதிற்றஞ்சை வாணனவெற் பாவரல் வனசொ லன்னை
துஞ்சாள் கடுந்துடிக் கைக்கா காவலர் துஞ்சினுமே.

இ - ள். முகில்க ணிறைந்த மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன வெற்பி லுள்ளவனே! நஞ்சுபொருந்திய பாம்புகள் திரியப்பட்ட காட்டில் இடையாமததில அச்சமின்றிச செங்கையிலேந்திய வேலே விளககாக அணங்கு போல்வாள் காரணமாக வாரற்க, அன்றி நீ குறியிடத்தில் வருதற கிடையீடாகிய கொடுமையையுடைய ஈறடிகொட்டிததிரியும நகர்க்காவலாதுஞ்சார், அவர்துஞ்சினுந்தலைவி குறியிட.ததிலவருதற கிடையீடாகிய கடுஞ்சொல்லை யுடைய அனனை துஞ்சாளாதலால் நீ வரைநதுகொள்வாயாக. எ - று.

எனவே,— வெளிப்படையாக வரைவு கூறியவா றுணாக. நடுநாள் - இடையாமம். அயில் - வேல். (உ௪௪)

காம மிக வுரைத்தல்.

காமமிகவுரைத்தல் எ - து. தலைவி வேட்கை மிகவாயின துரைத்தல்.

தென்னுக வண்டமிழ் வாணன்றென மாறைச் செருநதியுடன்
புன்னுக முங்கமழ் பூநதுறை வாசுரர் போறறமிர தம
பின்னுக முன்வாந்த பேதைதன் காமப பெருங்கடற்கு
நின்னுக மன்றியுண டோபுணை யாவது நீநதுதற்கே.

இ - ள். பொதியமலையிற் பிறநத வளவிய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் செருந்திப்பூவுடன் புன்னுகப்பூவுங கமழப்பட்ட துறைவனே! சுராபோற்றப்பட்ட அமுதம் பினவர முனனே தோன்றிய எங்கள் தலைவியாசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துதறகு மரக்கலமாவது நின் மார்பன்றி வேறுண்டோ. எ - று.

தென்நாகம் - பொதியமலை. வண்டமிழ் - வளவிய தமிழ். 'பூ' என்பதனைச் 'செருந்தி'யுடனும் 'புன்னுகத்'துடனுங் கூட்டுக. சுரா-தேவர். பேதை-திருமகள். எனவே,—தலைமகளைத் திருமகளாகக் கூறினா. ஆகம்-மார்பு. புணை - மரக்கலம். செருந்திப்பூவும புனனுகப்பூவுங் கூடி மணக்குந் துறைவனே யென்று கூறியவதனுல, நீஙக ளிருவீரும் மணத்தொடு கூடியிருப்பீரென உள்ளுறையுவமந் தோன்றியவா றுணர்க. (உ௪௫)

கனவு நலி புரைத்தல்.

கனவுநலி புரைத்தல் எ-து. தலைவிக்குக்கனவினுல்வந்த துன்பததைப் பாங்கி தலைவற் குரைத்தல்.

மாறுத தெவ்வென்ற வாணனறென மாறை வளநகாபோல
பூறுக மெல்லியற் புல்லினே யாகவப் பொய்யை மெய்யாப்

பேணு மகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவள் பின்னை நின்னைக்
காணுள் கலங்கின ளாறகலங் காமனைக் காவலனே.

இ - ள். கலங்காத மனத்தையுடைய காவலனே! மாட்சிமை யகலாத பகைவரைவென்ற வாணன் தென்மாறை வளநகரைப்போன்ற பூண்பொருந்திய மார்பையுடைய மெல்லிய கனவினிடைத்தழுவினையாக, அந்தப் பொய்யை மெய்யாக விரும்பி மகிழ்ச்சியை யடைந்து பெரிய துயிலை யுற்றவள் துயிலுணர்ந்த பின்பு நின்னைக் காணுளாய்க் கலங்கினள் எ - று.

மாணுத - மாட்சிமையில்லாத தெவ்வு - பகை; ஆகுபெயர். பூணுகம் - பூண்பொருந்திய மார்பு மெல்லியல் - தலைவி பேணி - விரும்பி. பேணு-செய்யா என்னும் வினையெச்சம். ஆல் - அசை. 'பெருந்துயிலேற்றவள்' என்றதனுற் கனவு வருவிக்கப்பட்டது (உசக)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழி புரைத்தல் எ - து. தலைவி அக மகிழ்ந்ததனைத் தலைவற்குக் கூறுதல்.

ஏரேற்ற கொங்கை யிளங்கொடி மாந்தளி ரேய்ந்தவண்ணம்
காரேற்ற கங்குலிற் பீரலர் போன்றது காவிபுண்கண்
வாரேற்ற பைங்கழல் வாணன்றென் மாறையில் வாவியின்கண்
நீரேற்ற செங்கழு நீர்மலர் போன்றது நின்பொருட்டே.

இ - ள். தலைவனே! நின்பொருட் டழகு நிறைந்த கொங்கையையுடைய இளங்கொடி போன்றவளது மாந்தளிர்க் கொப்பாகிய அழகு கருமை நிறைந்த இராக்காலப் பீர்க்கம்பூப் போன்றது, கருங் குவளை போன்ற உண்கண் வார்கொத்துக்கட்டிய பைம்பொன்னுற்செய்த வீரக் கழல் புனைந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டிலுள்ள வாவியிடத்துச் செங் கழுநீர் மலரில் நீர் நிறைய முகந்துகொண்ட மலர்போன்றது. எ - று.

ஏர் - அழகு. ஏய்தல் - ஒத்தல். வண்ணம் - அழகு. கார் - கருமை. பீர் - பீர்க்கு அலர் - பூங்காவி, கருங்குவளை. வார் - கயிறு. கழல் -வீரத்தால் விருதாகக் காலிற் கட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம். கருங்குவளை போன்ற கண் அழுதழுது சிவந்து நீர்கோத்த வதனுல் நீர் முகந்த செங்கழுநீர்போன்ற தென்று கூறினுர். (உசஎ)

வினவிய செவிலிக்கு 'மறைத்தமை விளம்பல்' முதலாகப் 'பிறர்வரை வுணர்த்தல்' ஈறுகக்கூறியஐந்தும்மறுத்தற்குரியன. 'உயர்வோன நாடுமூருங் குலனு மரபும்புகழும் வாய்மையுங்கூறல்' ஒன்றுங் கழறற்குரித்து. 'வரை வெதிர்வுணர்த்தலும், வரைவுடன் படுத்தலும், அறிவறி வுறுத்தலும், ஆறு

பார்த்துற்ற வச்சங்கூறலும், ஆற்றாத்தன்மை யாற்றக்கூறலும், காவன் மிக வுரைத்தலும், காமமிக வுரைத்தலும், கனவினலிவுரைத்தலும், கவினழி புரைத்தலும்' ஆகியவொன்பதும் எய்துதற்குரியன. இவை யெல்லாங் குறிப்பினானும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவா றுணர்க.

வரைவுகடாதல்
முற்றும்.

ஒருவழித் தணத்தல்.

அஃதாவது, கூறிய பாங்கியொடு வரைதற் குடன்பட்ட தலைவன் தன்னூர்க்கொரு வழிபோய் வருகிறேனென்று போதல்.

‡ "செலவறி வுறுத்தல் செலவுடன் படாமை
செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன் படுதல்
சென்றுழிக் கலங்கல் தேற்றியாற் றுவித்தல்
வந்துழி நொந்துரை யென்றெழு வகைத்தே
ஒன்றக் கூறிய வொருவழித் தணத்தல்' — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஒருவழித் தணத்தல் எழுவகைப்படும்.

தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றல்.
(இது வெளிப்படை.) அகற்சி - பிரிவு.

திரைக்கே தகைத்தண்ணங் கூடுமெம் பாடியிற் சென்றுவந்தியான்
வரைகேன் வருந்துணை வல்லியை நீதஞ்சை வாணன்செவ்வேல்
புரைகேழ் மதர்விழிக் கோங்கரும் போர்முலைப் பூசல்வண்டு
நிரைகேச வஞ்சியஞ் சேலென்று தேற்றுத னின்கடனே

இ - ள். தஞ்சைவாணனது செவ்வேலையொக்கும் நிறம் பொருந்திய மதர்த்த விழியையும் கோங்கரும்புபோன்ற முலையையும் ஆரவாரிக்கும் வண்டு நிரையாயிருக்குங் கேசத்தையுமுடைய வஞ்சிபோன்றவளே! திரையானது தாழம்பூ மணத்தைக் கூட்டும் எம்மூரில் யான் சென்று வந்து வரைவென வருமளவும் நீ வல்லியை யஞ்சலென்று தேற்றுதல் நின் கடன். எ - று.

திரை - அலை. கேதகை - தாழை. பாடி - ஊர். கேழ் - நிறம். மதர்விழி - மதர்த்த விழி. பூசல் - ஆரவாரம். கேசம் - அளகம். கடன் - முறைமை. (௨௪௮)

---

‡ அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், சூ. ௫௧.

பாங்கி விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

பறந்தார் இவர்பரித் தேர்கடல் வேலன் பதியடைந்தால்
மறந்தாங் கமையவும் வல்லையன் றோதஞ்சை வாணன்றென்னாட்
டிறந்தாங் கிவர்கணை போலுண்கண் மாமுகி லீர்மைகொண்டு
புறந்தாழ் கருங்குழல் வெண்முத்த வாணகைப் பொன்னினையே.

இ - ள், அன்பனே! நின்னூர்க்குப்போய்ச் சேர்ந்தை யானால் தஞ்சைவாணன் ஒன்னார் மார்புதாங்க வெறுங்கணையையொக்கும் உன் கண்ணையும், முகிலினது தன்மையைக் கொண்டு புறத்திலே தாழ்ப்பட்ட கருங் குழலையும், வெண்முத்தம்போன்ற ஒளிபொருந்திய நகையையு முடைய பொன்னை யொப்பாளை மறந்து அவ்விடத்தி லிருக்கவும் வல்லையா தலால், பறந்தாற்போற் செல்லும் பரிபூண்ட தேரைச் செலுத்தா தொழி வாயாக. எ - று.

ஆங்கு - உவம வுருபு இவர்தல் - செலுத்தல் கடவுதல் - செலுத்து தல். ஆங்கு - அவ்விடம் அமைதல் - அமைந்திருத்தல். திறம்-மார்பு. இவர்தல் - ஏறுதல். வாள் - ஒளி பொன்-ஆகுபெயர். (உ௪௯)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்.

தலைவ னீங்கல் வேண்டல் எ - து தலைவன் பாங்கியுடன்படுத்தி நீங்கற் பொருட்டு வேண்டிக்கூறல்.

அறையும் பொறையு மணந்தவெங் கானத் தணங்கையில்வைத்
திறையும் பிரிவதற் கெண்ணுகி லேனெண்ணலார்வரைமேல்
மறையும் படிவென்ற சந்திர வாணன்றென் மாறையில்வண்
டுறையுங் குழலிசென் றேவரல் வேண்டுமெம் மூர்க்கதே.

இ - ள் பகைவர் மலைமேல் மறைந்தொழியும்படி வென்ற தஞ்சை வாணன் தென்மாறை நாட்டி லிருக்கின்ற வண்டுறையுங் குழலி! அணங் கை இவ்விடத்து வைத்து, அறையும் பொறையுங் கூடிய வெவ்விய காட்டகத்து இறைப்பொழுதும் பிரிவதற் கெண்ணுகிலேன், எண்ணிய தென்னெனில் ஓர் காரியத்தால் எமதூர்க்குப் போய்வரல்வேண்டும் எ - று.

அறை - கற்குகை பொறை - துறுகல் மணத்தல் - கூடுதல். இறை- ஆகுபெயர் எண்ணலார் - பகைவர். வரை - மலை. மலர் மணங்கொள்ளுங் காரணத்தால் வண்டுறைவதெனக் கொள்க (உ௫௦)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை ஊர்க்குப் போய்வருகவென விடுத்தல.

இலலத் துறையு மிவள்பொருட் டானுமக் கியானுமொன்று
சொலலத தவிர்கிலன சூழ்கழ லீர்சுடர் தோய்புரிசை
வலலத் தமாவென்ற வாணனறென மாறையில் வநதுவந்து
செலலத் திருவுளம வைததகல் வீர நுங திருநகாககே.

(இ - ள். அணிநத கழலையுடையீர்! இல்லிருக்கு மிவள்பொருட்டால் நுமக்கு யானும ஒரு சொறசொலலத தவிராது, சொலலவேணடிய தாத லாற் சொலகினறேன ; கதிரோனைத தீணடும மதில சூழநத வலலமென னும நகரில அமரை வெனற வாணன தெனமாறையில வநது வநது போகத் திருவுள்ளம வைதது உமமுடைய திருநகாக்குச செல்லுவீர்.எ-று.

முல்லையுரிப் பொரு ளிருததல், 'இல்லத துறையும்' என்று கூறியது சூழ்தல் - அணிதல. சுடர் - கதிரோன். புரிசை - மதில. வலலம - ஓரூர். **வந்துவந்து** என்பது [*] வினையின்கண வந்த அடுக்கு. (உருக)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கிலவேய் தரள நிரைத்தன்ன வாணகை நீலநிறக்
குலவேய் நிகர்பொற் றொடிநெடுந தோளி குறுகிவரச்
செலவே கருதினர் செநதமிழ் வாணன செழுங்கமலத்
தலவே தியனபெறு நாள்பெற்று வாழ்பவன றஞ்சையிலே.

இ - ள். நிலவுபொருந்திய முததஙகளை நிரைததாலொதத ஒளிபொ ருந்திய நகையினையும், நீலநிறத்தையுடைய விசேடமாகிய வேய்க்கு நிகரா கிய பொற்றொடி யணிநத நெடிய தோயுமுடையாய்! நம் அன்பராயினா செழுங்கமலத்தை இடமாகவுடைய பிரமன் பெறும வாழ்நாளைப் பெற்று வாழ்பவனாகிய செந்தமிழ வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவரச் செலவே கருதினர். எ - று.

நிலவு - ஒளி. எய்தல் - பொருந்துதல். தாளம் - முத்தம். வேதி யன் - பிரமன். பிரமன் பெறுநாள் சதுர்யுக மிரண்டாயிரம் வட்டந் திருப்பின் ஒருநாள், அந்தநாட்கணக்கில் ஆண்டு நூறென்றுணர்க. (உருஉ)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) புலத்தல் - நொந்து கூறல்.

குளித்தா ரிளங்கொங்கை யாவியி லாவி குளிர்ப்பம்மை
யளித்தா ரளித்த கலத்தணைத் தாரன் றணங்கின்முன்னே
தெளித்தார் செழுந்தஞ்சை வாணன்றென் னாரினஞ் சிந்தையைய
ஒளித்தா ரவரிங்ங னேநன்று நன்றிவ் வுலகியலே.

இ - ள். அன்பராயினார் இளங்கொங்கையாகிய வாவியிற் குளித்தார், விரகக்கனலால் வெதும்பிய நம்மாவி குளிர்ச்சியையடைய நம்மை யளித்தார், அளித்து மார்பிடத் தணைத்தகன்றார், இயற்கைப் புணர்ச்சி கூடிய அன்று அணங்கின் முன்னே பிரியேனென்று தெளியச்செய்தார், செழுமையையுடைய தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்னாரைப்போல நம்முடைய சிந்தையை வொளித்தார், அவரிவ்விடத் திவ்வுலகியல் நன்று நன்று. எ - று.

தலைவன்மேற்குறையை நெஞ்சின்மேல் வைத்துக் கூறினாள். 'நன்று நன்று' என்பது குறிப்புமொழி. ஆவி - வாவி. ஆவி - உயிர். தெளித்தல் - தெளியச்சொல்லுதல். ஒன்னார் - பகைவர். ஒன் - உவமப்பொருட்கண் வந்தது. (உருரு)

சென்றோர் விடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி

சென்றோர் * * * கழிபடர்கிளவி எ - து தலைவன் மாலைக்காலமளவும் வாராது வரவு நீட்டித்தலால் காமமிகுந்த ஆற்றாமை மிகுந்த நினைவொடு கூடிய செயல்.

மயிலாடு தண்டலை மாறைவ ரோதயன் வாணன்றென் னாக
கெயிலா ரியக்கட்ற கானலஞ் சேப்பற் கிடையிருள்யான்
றுயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய் துணையுடன் சூழிரைத்தேன்
பயிலா மலரணை மேற்றுயி லாநிற்றி பாலன்னமே

இ - ள். வெண்மை நிறம்பொருந்திய அன்னமே! மயிலாடப்பட்ட சோலை சூழ்ந்த மாறைநாட்டின் வரோதயனாகிய வாணன் பகைவர்க் கரணாயிருக்கப்பட்ட கடற்கிடங்கையுடைய சேப்பற் கிடையிருளில் யான் துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய், நீயோ துணைபிரியாமல் இரை சூழ்ந்தாக்காத தேன் செறிந்த அம்மலரணைமேல் துயிலா நின்றாய், இது நினக்குத் தகாது. எ - று.

'துணையுடன் இரைசூழ் மலரணைமேல் துயிலா நிற்றி' எனவே, தான் அவையின்றி யிருக்கின்றேனென்று கூறியவா றுணர்க.

தண்டலை - சோலை. ஒன்னார் - பகைவர். எயில் - அரண். வாணன் ஒன்னாரை நாட்டிலிருக்க வொட்டானாதலால் அவர் கடலேறிச் செல்வர், அதனால் கடல் அவர்க்கு அரணாயிற்று. கானல்-கழிக்கரை. இடையிருள்-இடையாமம். பயிலுதல் - செறிதல். பாலன்னம் - வெள்ளையன்னம். 'சேர்ப்பன்' என்று தலைவனைக் கூறியவதனால் ஐந்திணையிற் களவிற்பொருளெத்திணை கூறவேண்டுமோ அத்திணைக்குரிய தலைவனும் தலைவியுமாகக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் இத்தலைவனுந் தலைவியுமே கூறப்பட்டு வருவர், வேறு தலைவனுந் தலைவியு மல்லரெனக் கொள்க.

இவ்வாறு உளமுதலியவற்றொடு கூறியும் புலம்பியும் அழுதும் பெறும் பயன் யாதோவெனின், மூடிவைத்து வேவுகலத்தை வாய்திறக்கில் ஆவிபோதலால் உட்புழுக்கஞ் சிறிது குறைபடுதல்போலத் தலைவிக்கு இவ்வாறு செய்யவே விரகக்கனலாற் புழுங்கும் புழுக்கம் சிறிது தணியுமென றுணர்க. (உருச)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

தலைவியை * * * யாற்றுவித்தல் எ - து பாங்கி தலைவிக்குத் துயராறும்படி கூறல்.

ஆடுகம் வாரும் மகன்றவ ரூரக லாப்புதுநீர்
பாடுகம் வாபொற் பசலைதந் தார்திறம் பாங்கினெல்லாம்
தேடுகம் வாதஞ்சை வாணன்னன் னாட்டன்பர் தேர்வழிநாம்
சூடுகம் வாகவ லாதவர் கானற் றுறைமலரே

இ - ள். நம்மை யகன்று அவருறை யகலா வெள்ளநீரி லாடுகம் வா, பொற்பசலையை நமக்குத் தந்தவரது வெற்றியைப் பாடுகம் வா, தஞ்சை வாணன் நன்னாட்டிலுள்ள அன்பர் தேர் சென்ற வழிப்பக்கமெல்லாங் கவற்சியில்லாது தேடுகம் வா, அவர் கானற்றுறைமலரைச் சூடுகம் வா, அஞ்சலை. எ - று.

தலைவி - முன்னிலை யெச்சம். 'அஞ்சலை' யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கானற் றுறைமலர் - கழிக்கரைத் துறைமலர். திறம் - வெற்றி. (உருரு)

பதிற்றுநாள்.

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்த்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

பண்ணுங் குழலும் பழித்தசொற் பாவை பரியலெல்லாம்
மண்ணும் புகழ்தஞ்சை வாணனென் றோன்மைக் குவளைக்
கண்ணுங் கரியிருட் கங்குலு மாரன் கணைகள்பட்ட
புண்ணும் புலரவந் தார்தந் தூர்வயிற் போனவரே.

இ - ள். பண்ணினிசையும் யாழிசையும் பழித்த சொல்லை யுடைய பாவைபோல்வாய்! எல்லா வுலகும் புகழுகின்ற வாணன் ஒன்னாரென மைக்குவளைபோன்ற கண்ணினீரும், செறிந்த இருளோடு கூடிய இராக் காலமும், மாரன் கணைகள்பட்ட புண்ணும் புலராத தம்மூரிடத்துப்போன வர் வந்தார் ஆதலால் நீ வருந்தலை எ - று.

குழல் - யாழ். **பாவை** - ஆகுபெயர். கண்ணிடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலிடத்தமேனின்றது **புலர**-என்பது இறுதிவிளக்கு. **உம்மைகள்** எண்ணின்கண் வந்தன. 'போனவர் வந்தார்' என இயையும். (௨௫௬)

வந்தோன் தன்னொடு நேர்ந்து வினாதல்.

வந்தோன் * * * வினாதல் என்புழி நேர்ந்து-துணைப்பட்டு, வினாதல் நினைந்து வினாதல்.

ஒருதலைக் கெய்திய கல்லதாக் குச்செல்ல வோருயிர்த்தாய்
இருதலைப் புள்ளி னியைந்தநுங் கேண்மையை யெண்ணியெம்மூர்
வருதலைக் கொண்க நினைந்திலை வாணன்றென் மாறைவண்டு
பொருதலைக் குங்குழ லாளழ நீகண்டு போயபின்னே.

இ - ள். கொண்கனே! நீ கல்பொருந்திய வழியிற்செல்ல வாணன் தென்மாறையில் வண்டு ஒன்றோடொன்று பொருது மாலையை யலைக்குங் குழலாளைக்கண்டு போயினபின் ஒரு தலையாயப் பொருந்திய ஓருயிரை யுடைத்தாய இருதலைப்புட்போ லியைந்த உம்முடைய வுறவை யெண்ணி எம்மூரிடத்து வருதலை நினைந்திலை. எ - று.

'ஒருதலைக் கெய்திய ஓருயிர்த்தாய்' எனவும், 'கல்லதாக்குச் செல்ல வண்டு பொருதலைக்குங் குழலாள்' எனவுங் கூட்டுக. ஒருதலை - நிச்சயம். கல்லதா-கல்வழி. எய்தல் - பொருந்தல். கேண்மை - உறவு. (௨௫௭)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்து வினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) நேர்ந்து வினாதல் - எவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தீரென்று வினாதல்.

ஐவா யரவுற்ற தன்னவி னாவிட ராற்றியென்போல
எவ்வா றிருந்திரீ ரொல்வளை யீரெதிர்ந் தாரைவென்று
மைவா ரணங்கொண்ட வாணன்றென் மாறை மருவலர்போல்
ஒவ்வா வலரையுங் கேட்டிரு வீரு மொருதனியே.

இ - ள். ஒளிவளையீர்! எதிரேற்ற பகைவரை வென்று அவரேறி வந்த கரிய யானையை வாங்கிவந்த வாணனது தென்மாறை நாட்டைவந்து சேராதவர் போலப் பொருந்தாத பழிச்சொல்லையுங் கேட்டு இருவீரும் ஒரு

தனியே ஐந்தலை யரவு தீண்டியதே யொத்த பொல்லாத துன்பத்தை யொறுத்து என்னைப்போல நீர் எவ்வாறிருந்தீர், இருந்தவகையைச்சொல்ல வேண்டும். எ - று.

ஐவாயரவு - ஐந்தலைநாகம் இன்னு இடர் - ஐம்புலனால் வரும் பொல்லாத துன்பம். யான் இத்துன்ப மனுபவித்திருந்தே னென்பது தோன்ற 'என்போல' என்றார். எல்வளை - ஒளிவளை. மருவலா - அடையாதவா. அலர் - பழி. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனி. (௨௫௯)

தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல்

(இது வெளிப்படை.)

இவளா ருயிர்புரந் திபானிருந் தேன்செக்க ரிந்துவன்னப்
பவளா டவியிற் பயின்றிந் நிலமபங்க யங்குவியத்
தவளா தவஞ்சொரி தண்டுறை வாதஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
துவளாம லாற்றுவி யென்றன்று நீசொன்ன சொன்னினைந்தே.

இ - ள் செக்காவானத்துத் தோன்றிய பிறையைப்போலப் பவளக் காட்டில் நெருங்கிய நித்திலம் தாமரை குவிய வெள்ளைக்கிரணஞ் சொரியப் பட்ட தண்டுறைவனே! தஞ்சைவாணன் பகையைப்போலத் தலைவி மனந்துவளாமல் ஆற்றுவியென்று நீபிரிந்து போங்காற் சொன்ன சொல்லை நினைந்து இவள் அரிய வுயிரை நீங்காமல் யான் காத்திருந்தேன். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். செக்கர் - செம்மாலை. இந்து - பிறை. நித்திலம் - முத்து தவளாதவம் - வெண்கிரணம் (௨௬௰)

இவற்றுள், 'தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றலும், பாங்கிதலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் செலவறிவுறுத்தற் குரியன 'தலைமகளைப் பாங்கி விலக்கல்' ஒன்றும் செலவுடன்படாமைக்குரித்து 'நீங்கல் வேண்டல்' செலவுடன் படுத்தற் குரித்து. 'பாங்கியடுத்தல்' செலவுடன்படுதற்குரித்து. 'தலைமகன் நெஞ்சொடு புலத்தலும், காமமிக்க கழிபடர் கிளவியும்' ஆகிய இரண்டுஞ் சென்றுழிக் கலங்கற்குரியன-'தலைமகளை யாற்றுவித்தலும், தலைமகன் வந்தமை தலைமகட்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டுந் தேற்றியாற்றுவித்தற் குரியன.'பாங்கிவந்தோன் றன்னொடு நொந்து வினாதல்' முதல மூன்றும் வந்துழி நொந்துரைத்தற்குரியனவெனக் கொள்க.

ஒருவழித் தணத்தல்

முற்றும்.

அஃதாவது,— வரைவை இடையிலே வைத்து வரைதற்கு வேண்டும்பொருள் காரணமாகப் பிரிதல்.

தலைவன் வரைதற்குப் பொருட்காரணமாகப்பிரிந்தானெனின் பொருளிலனாயிற்று. ஆகவே, பொருளிறந்தா னென்பதனோடு மாறுகொள்ளு மெனின் மாறுகொள்ளாது. பழங்குடியாயக் கிடைக்குஞ் செம்பொருள் பலவுளவேனும் அதனையெடுத்து நுகர்வோன் சிறியனாதலானும், ஆள்வினையுடைய னல்லனென்ப படுதலானும், இவன் தன் னூக்கத்தா லீட்டிய பொருளைப் பலவாற்றானும் நுகர்தல் உத்தம விலக்கணமென்று கருதிப் பொருள்வயிற் பிரிந்தானென் றுணர்க.

*"பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே"— என்னுஞ்

சூத்திர விதியால் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலொன்பது வகைப்படும்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேத்திழைக் கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கழைபோல் வளர்நெற் கவின்பெற வாரி கவர்ந்துவரும்
மழைபோல் வருகுவன் வன்சுரம் போய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
இழைபோ லிடையாண் முலைவிலைக் காவன யாவையுங்கொண் [ல
டுழைபோ லரிநெடுங் கண்மயி லேசென் றுணர்த்திடுமே

இ - ள். மான்போன்ற செவ்வரிபரந்து நீண்ட கண்ணையுடைய மயில் போன்றவளே! வலிய சுரத்திடைப்போய்த் தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்கும் நூல்போன்ற இடையாள் முலைவிலைக் காகவேண்டிய பொருள்களெல்லாங்கொண்டு கரும்புபோல் வளரப்பட்ட நெல் அழகுபெற நீர் கவர்ந்துகொண்டுவரும் முகில்போல் யான் வருவல், நீ தலைவி பக்கற் போய்ப்பிரிவைச் சொல்வாயாக. எ - று.

எனவே,— தலைவி நெற்பயிராகத் தான் முகிலாகவும், பொருள் நீராகவும், அப்பொருள்களைக் கண்டு தலைவி மகிழ்ச்சியாற் கரும்புபோல் வளர்வதாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

யான் என்றது தோன்றா வெழுவாய். கழை - கரும்பு. கவின் - அழகு. வாரி - நீர். கவர்தல் - வாங்கல். மழை - முகில். சுரம் - வழி. இழை - நூல். உழை - மான். அரி - செவ்வரி. **மயில்** - சிறப்புருவகம்.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௫௩.

நின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

வசையும் புகழுநின் மேலன வாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
மிசையுங் கரும்பினில வேம்புவைத் தாலன்ன வேட்கையெல்லாத்
திசையும் பரவுந் திருவனை யாடன் றிருவுளத்துக்
கிசையும் படிவல்லை யேற்சொல்லி நீபின்னெழுந் தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வசைவரினும் புகழ்வரினும் நின் பக்கலாம், நின்பொருள்வேட்கை நுகரும் கரும்பிற்கைக்கும் வேம்பை வைத்தாலொக்கும், எல்லாத் திசையி லுள்ளோருந் துதிக்குந் திருவையொப்பாள் தன் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்தும்படி சொல்லவல்லையேல், சொல்லி நீ பின்னெழுந் தருள்வாயாக. எ - று.

வசை - இகழ்ந்து கூறப்படுஞ்சொல். புகழ் - புகழ்ந்து கூறப்படுஞ் சொல். மிசைதல் - நுகர்தல். இசைதல் - பொருந்துதல். (உகூக)

நீடேனென் றவனீங்கல்.

நீடேனென் றவனீங்கல் எ - து. தலைவ னீட்டித்திராது விரைந்து வருவலென்று பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல்.

காலைப் பொழுது கடும்பரித் தேர்பண்ணிக் கானகம்போய்
மாலைப் பொழுது வருகுவல் யானறஞ்சை வாணனன்னாட்
டாலைப் பழன மணிந்தெழு மூரநும் மகங்குளிரச்
சோலைப் பயில்குயில் போன்மொழி யாயென் றுணிவிதுவே.

இ - ள். சோலையிடத்துப்பழகுங்குயில்போல்மொழியாய்! கதிரோன் உதிக்குங்காலத்திற்கடுகிச்செல்லும்பரியையுடையதேரைப்பண்ணமைத்துத் தஞ்சைவாணன் நாட்டிடத்துக் கரும்பு வளர்ந்தெழுந்த வயல் சூழ்ந்த எமதூர்க்குக் கானகங் கடந்துபோய், நும் அகங்குளிரக் கதிரோன் மறையு மாலைக்காலத்தில் யான் வருகுவல், எனமனத்தின்கண் துணிவிது. எ - று.

தேர் பண்ணல்-தேர்செலுத்தற்குரியன வெல்லாம்அமையச்செய்தல். ஆலைப்பழனம் - கருப்பம்வயல். கடும்பரி - கடுகிச்செல்லும்பரி. "காலைப் பொழுது கடும்பரித் தேர்பண்ணிக் கானகம்போய் - மாலைப் பொழுதில் வருகுவல் யான்" எனில் "வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்பிரி வோரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்." என்னுஞ் சூத்திரத் தொடு மாறுகொள்ளுமே யெனின் அற்றன்று; காலைப் பொழுதிற்போய் மாலைப் பொழுதில் வருகுவனெனப் பாங்கி கருதத் தன்கருத்தில் வரு ஞான்று மாலைப்பொழுதில்வருவதாயெண்ணித் தலைவன் கூறியவாறென்க.

இக்கருத்தானே யன்றே, தலைவன் மீண்டு வருங்கால் 'பாகனொடு சொல்லல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் "சென்மாலையந்திகண்டால் தரியா ளென்றிருந்தனையே" எனக் கூறியதூஉமெனக் கொள்க.

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வில்லேய் குறும்பு மிறும்பும்வெவ் வாயும் விராயவெவ்வாய்க்
கல்லேய கவலைக் கடங்கடந் தார்நமர் காய்ந்தெதிர்ந்தார்
செல்லேய முரசச் செருவென்ற வாணன்றென் மாறையினின்
வல்லேய் முலைவிலை தான்றந்து நாளை மணம்பெறவே.

இ - ள். சினந்தெதிர்ந்தார் இடிக்கொப்பான பல்லிய முழக்கும் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டில் நின்று வல்லுக் கொப்பான முலை விலைதந்து நாளை மணம்பெற வேண்டுமென்பது கருதி, நம்மன்பர் விற்களைச் சாத்தி யிருக்கின்ற குறும்புஞ் சிறுமலைகளும் எவ்விடமுங் கலந்து நடப்போர் கால்களை யறுக்கும் வெவ்விய வாய்களையுடைய கற்களும் பொருந்திய கவர்வழியையுடைய காட்டைக் கடந்தார். எ - று.

குறும்பு - பாலைநிலத்து வேடரிருக்கு மூர். இறும்பு - சிறுமலை. கவலை - கவர்வழி. கடம் - காடு. செல் - இடி. வல்லு - சூது. (௨௬௩)

பூந்துறை யிரங்கல்.

பூந்துறையிரங்கல் எ - து. தலைமகளிரங்கல்.

இப்பே ருவகை யினிப்பிரி யேனென்று மென்முன்சொன்ன
அப்பே ருரைபழு தாமென்ன வேயர வஞ்சுமந்த
மைப்பே ரலைகடல் வையகந் தாங்கிய வாணன்றஞ்சைச்
செப்பே ரிளங்கொங்கை மங்கைசெப் பாதன்பர் சென்றதுவே.

இ - ள். பாம்பாயிரந் தலையாற் சுமக்கப்பட்ட நீலநிறப் பெரிய அலைகடல் சூழ்ந்த புவிப்பாரத்தைத் தாங்கிய வாணனது தஞ்சையி லிருக்குங் கடைந்த செப்புப்போன்ற இளங்கொங்கையையுடைய நங்காய்! அன்பர் என்னுடன் சொல்லாது சென்றது இயற்கைப்புணர்ச்சியிற் கூடிய ஞான்று இப் பெரிய மகிழ்ச்சியை இனிப் பிரியேனென்று என்முன் சொன்ன அப் பெரிய சொல் பிரிவலென்று சொல்லிற் பழுதாமென்றோ.

இவ்வாறு தலைவனை அசதியாடுதல்போலக் கூறிய வுரையை மறந்தா ரென்று குறிப்புத்தோன்ற இரங்கிக் கூறினாளெனக் கொள்க. உவகை - மகிழ்ச்சி. உம்மை - அசைநிலை. மங்கை - அண்மைவிளி. (௨௬௪)

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

பாங்கி கொடுஞ் சொற்சொல்லல் எ-து. இவ்வாறு நீயிரங்குவ தெனையென்று கழறிக்கூறல்.

ஆரணத் தானருள் பாரளித் தானடங் காதவரை
வாரணத் தால்வென்ற வாணன்றென் மாறை வயங்கொளிசோ
பூரணத் தாமதி போன்முகத் தாயெனப் புலம்புதி நின்
காரணத் தாலல்ல வோபிரிந் தாரின்று காதலரே.

இ-ள். பிரமனுலுண்டாகிய நிலவுலகத்தைக் காத்துப் பகைவரை யானைப்படையால் வென்ற சந்திரவாணன் தென்மாறை நாட்டில்விளங்கிய ஒளிசேர்ந்த பூரணைத்திதியினுலே நிறைந்தமதி போன்ற முகத்தாய்! என புலம்புகின்றாய், நின்னை மணம்புணர் காரணத்தாலல்லவோ காதலரின்று பிரிந்தார் எ-று.

ஆரணத்தான் - பிரமன். பூரணை - பூரணைத்திதி (௨௬௫)

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

தலைவிகொடுஞ்சொற் சொல்லல் எ-து கழறிய பாங்கியை மனத்தினொந்து கூறல்.

மண்டுந் திரைவையைச் சூழ்தஞ்சை வாணற்கு வன்புலியும்
செண்டுங் கொடுத்தகல் செம்பியர் போலன்பர் சென்றுழிமுள்
இண்டுங் கழையும் பயிலும்வெங் கானிபல் கேட்டிந்நோய்
கண்டுங் கலங்கல்செல் லாதிந்த வூரெற் கழறன்னன்றே

இ-ள். திரைநெருங்கும் வையைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு வலிய புலிக்கொடியையுஞ் செண்டாயுதத்தையுங் கொடுத்தகலப்பட்ட சோழனைப்போல அன்பர் சென்றவிடத்தில் முள்பொருந்திய ஈங்கைச்செடியும் மூங்கிலும் நெருங்கும் வெவ்வியகாட்டினிலக்கணத்தைக்கேட்டு யானதுயருழக்கும் வேட்கை நோயைக்கண்டு மனத்திடத்துக் கலக்கஞ் செல்லாது இந்த வூரென்னைக்கழறுதல் நன்றே. எ-று.

பாங்கிகழறியவதனை யூரின்மேல்வைத்துக்கூறியது.

வாணனுக்கு வன்புலியுஞ் செண்டுங் கொடுத்தகல்செம்பியர்போலத் தலைவன்சென்றானென்று தலைவனுக்கு இகழ்ச்சிதோன்றியதெனின், தலைவனூர் வீட்டுக்கானிடைச் சென்றதற்கு உவமை கூறியதல்லது பதிகொடுத்ததற்கு உவமை கூறியதன்றாதலான் இகழ்ச்சிதோன்றாதென்றுணர்க.

மண்டுதல் - நெருங்குதல். புலியும் - செண்டும் - ஆகுபெயர், செம்பியர்-சோழர். இண்டு - ஈங்கை. கழை - மூங்கில். (௨௬௬)

வருதுவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல்.

வருகுவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல் எ - து. பாங்கி தலைவர்மீண்டு வருவரெனக்கூறுதல் வலித்தல் - கூறுதல்.

தேர்த்தானை வாணன்றென் மாறைமின் னேயஞ்சல் செம்புருக்கி
வார்த்தா லனைய வழிநெடும் பாலை மடப்பெடைநோய்
பார்த்தா தவந்தணி பாதவ மின்மையிற் பைஞ்சிறகால்
போர்த்தாலு மஞ்ஞைகண் டேபோவ ரோநம புரவலரே.

இ - ள். தேர்ப்படையையுடையவாணன்தென்மாறைநாட்டிலிருக்கு மின்னே! அஞ்சலை; செம்பையுருக்கி வார்த்தாலொத்த வெப்பத்தைத் தருகின்ற வழி நெடிதாகிய பாலைநிலத்து மடப்பத்தொடு கூடிய பெடைமயிலினது வெயிலானாகிய துன்பத்தைப் பார்த்து,அவ் வெயிற்றணிக்கின்ற மரங்களில்லாமையால், தனது பசியசிறகினாலே போர்த்து அகவும் மயில் கண்டு நம்புரவலர் போவரோ! மீண்டுவருவரோ! எ - று.

எனவே,-தலைவன் ஏகுங்கால சுரத்து நிகழ்ந்தன்மை பாங்கியறிந்தவா றென்னையெனின், தலைவன்செல்லுங்கால சுரம் இத்தன்மையவென்று சொல்லியவாற்றால் அறிந்திருந்தாளாகலின், இவ்வாறு கூறினாளெனக.

இவ்வாறு சொல்லியதை ‡ "அரிதாயவறனெய்தி" எனனும் கலித் தொகையானுமுணர்க.

தானை - படை, ஆதவம் - வெயில். பாதவம் - மரம். ஓகாரம் - எதிர் மறை. (௨௯௭)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்.

பருவங்கண்டு பெருமகள்புலம்பல் எ-து தலைவன்பிரியுங்கால கார்க்கு முன்னேவருவலென்று குறிப்பாற்கூறிய போயினனாகையால காரப்பருவங் கண்டு தலைமகள்புலம்பிக் கூறுதல்.

குறிப்பாற் கூறியதெங்ஙனமெனின் "நீடேனென்றவனீங்கல்" செய்யுளில் 'மாலைப்பொழுதுவருகுவலயான' என்றது மாலைகுரித்தாகியபொழுது கார்காலமென்று குறிப்பானறிவித்தவாறுணாக அக்குறிப்பறிந்து பாங்கி தலைவிககுக் கூறியவதனால் தலைவி காரகண்டு புலம்பினாளென்பது. அன்றியும், மேற்கிளவி இருவைவமபாகததோன்றியது தலைவன் கூறிய கார்ப்பருவமன்றெனப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்தன யாவுங் குறிப்பாற் கூறியதென்றுணாக.

---

‡. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௧௦.

மிகவும் பரந்த கரியகண் ணீர்செங்கை வெள்வளைபோல்
உகவுந் துறந்தவ ருன்னலரா லுறைகார்பொழிய
மகவுந் துணையுங் கலைதழு வுந்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
அகவும் பெடைமயி லுந்தமி யேனெங்ங னாற்றுவனே.

இ - ள். சிவந்த கையினிடத்துச் சங்கவளையுகுந்ததுபோலமிகவும்விரிவாகிய கரியகண்ணினீர் துளிததுளியாயுதிரவுந் துறந்ததலைவர் நினைந்திலர், ஆதலால், காரானது துளிகளைப்பெய்ய மழைத் துன்பத்தாலஞ்சி மகவும் துணையும் முசுக்கலையைத்தழுவும் தஞ்சைவாணன் வெற்பிற் பெடைமயிலும் மகவுந்தனியாயிருக்கப்பட்ட யான் எங்ஙன மாற்றியிருப்பேன! எ-று.

'செங்கைவெள்வளைபோல மிகவும்பரந்த' எனக்கூட்டுக. உகுத்தல - உதிர்தல். உன்னலா - நினைந்திலா. உறை - துளி. கார - முகில. துணை - பெண்குரங்கு. கலை-முசுக்கலை.

* "கலையென்காட்சி யுழைக்கு முரித்தே." "நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்." என்னுஞ் சூத்திரங்களால் கலை முசுவின் ஆணைபெய ரொன்றுகொள்க. பெடைமயில் எனபுழி உம்மைத்தொகை. (௨௯௮)

இருளை வம்பென்றல்.

இருளைவம்பென்றல. எ-து. அவ்வாறு புலம்பியதலைவி தேறும் வண்ணம பாங்கி இது காலத்தின்வந்த மேகமன்று, இடையே வம்பாகத்தோன்றியதென்றுகூறியது. வம்பு-காலமல்லாதகாலத்திற் றோன்றும பொருள்.

தனஞ்சேர்ந்த வஞ்சிநின் சாயலகண் டஞ்சித் தனிததனிபோய்
வனஞ்சேர்ந்த யாந்த மயில்களெல்லாந்தஞ்சை வாணனவெற்பில்
கனஞ்சோந்தலாதுளி காலுமுன னேவம்பு காலுமென்று
இனஞ்சேர்ந் தகவின நாந்தனி வாழ்வி யிருத்தலகண்டே.

இ - ள். திரண்டதனத்தையுடைய வஞ்சி! நினது சாயலைக்கண்டஞ்சி ஒன்றொடொன்று கூடாமல்தனித்தனியாயப் போயககாட்டிற சோந்தயர்ந்த மயில்களெல்லாம தஞ்சைவாணன் வெற்பினிடத்துக் காாகாலம் வந்து மேகங்கள் கூடிப் பருத்த துளிகளையும முன்னே வம்பாகமழையைப் பெய்யுமென்றெண்ணி, நாம அனபரைப் பிரிந்து, தனியாய் வாழ்வி யிருத்தலைககண்டு, கூட்டங் கூடி அகவாநின்றன; ஆதலால், இதுதலைவன கூறிய காலத்தில் வருங்காரன்று. எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. தனம்-முலை. சேர்தல்-திரட்சி; § "சேரே திரட்சி" என்னும உரிச்சொலவியற் சூத்திரத்தானு முணர்க.

---

* தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ௬௫-௬௯.

§ தொல். சொல். உரியியல், சூ. ௬௭.

அயர்தல் - இளைத்தல். அலர்தல் - பருத்தல். † "தண்கமழ்மலரிறால் சினைய" என்னுந்திருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதனானுணர்க. அன்றியும், ¶ "மலர் முலைப்பாங்கியருளியல்கிளத்தல்" என்னும் அகப்பொருட் சூத்திரத்தானுமுணர்க. (உசுக)

இறைமகள் மறுத்தல்

இறைமகள் மறுத்தல் எ - து. தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறல்

வாவித் தகையன்ன மேதஞ்சை வாணன் வரையகத்தேன்
பாவித் தனிநெஞ்சு மாரதஞ்சு மேகண பயின்றகண்ணூர்
தூவித் தனிமயில கோபங்கொள் ளாவரத் தோன்றியைச்சோர
தாவித் தகந்தள ரும்மணி காலு மராவென்னவே.

இ - ள். வாவியிலிருக்கும் அழகுபொருந்திய அன்னம்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து என்கண்பார்த்துப் பாவித்தனி நெஞ்சு அஞ்சாநிற்கும், நெருங்கிய கணைகளார்ந்த சிறகாகிய தனையையுடைய மயில் காந்தளை அரிய மணியையுமிழும் நாகமெனச் சினங்கொண்டு வரலல்லா மையினால் காந்தளைச்சோர்ந்து பெருமூச்செறிந்தன ஆதலால் வம்பன்று, காலத்தில் வந்தகாரிது. எ-று.

எனவே,-காந்தள்மலருங் காலங் கார்காலமென்பது தோன்றக்கூறினௌன்க. தகை-அழகு. அன்னம்-ஆகுபெயர். 'வரையகத்தென்கண்பார்த்து' எனவியையும். 'கண்பார்த்து' எனனும் வினையெச்சம் தன்வினையைக் கொண்டு முடியாது 'நெஞ்சஞ்சும' எனப்பிறவாற்றான்முடிந்தது என்னையெனின், "உரற்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சி யாமரம் நிழற்றுஞ் செக்கரியேத்தை" என்றாற் பொதுங் கொள்க.

தூவி - சிறகு. கோபம் - சினம். தோன்றி - காந்தள். ஆவித்தல் பெருமூச்செறிதல். காந்தள் என்புழி இரண்டனுருபுதொகுத்தல். காலுதல்- உமிழ்தல். (உ௭0)

அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்.

அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல் எ - து. தலைவிகார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்தற்கு விடுப்ப இப்பொழுது இக்கார் தூதாய் வந்தடைந்ததென்று கூறல்.

---

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை.

¶ இறையனார் அகப்பொருள், சூ ௩.

இன்னே வருவர்நின் காதல ரேதில ரேங்கலினிக்
கொன்னே யிரங்கி வருந்தலகண் டாய்கொற்ற நேமிவிந்தை
மன்னே யெனவந்த் வாணனறென் மாறை வரவுணர்ந்த
முன்னே நடந்தன காணகடுங் கால முகிலினமே.

இ-ள். அலாதுறறும் அயலாரேங்க நின்காதலா இப்போதே வருவர்; இன்று வீணேயிரங்கி வருந்தலை; வெற்றியாழியைப் புனைந்த சயமாதுக கிறைவனெனவந்த வாணன்தெனமாறை நாட்டில தலைவா வரவுணர்த்த வினையொடு கூடிய முகிலின முனனே நடந்து வந்தன காணபாயாக. எ-று.

இன்னே - இபபோதே. ஏதிலா-அயலாா. கொனனே - வீணே. கண்டாய் - முன்னிலையசை. கொறறநேமிவிந்தை - சயமாது. மன்-இறைவன். முகிலினம - முகிற் கூட்டம். (உஎக)

தலைமகளாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்புற்ற காலத் திருவாக்கு மொன்றுயி ரென்றுசொன்னார்
அன்புற்ற காதல ராதலி னு லகன ரூரெனநாம
துன்புற்ற காலத் தவருமுறு ரலலர் தோழிசொல்லும
வன்புற்ற காரளிக் குந்தஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். கார்போற் கொடுக்குந தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட்டில் தோழி சொல்லுஞ் சொலலும் வற்புறுததலைப்பொருந்திய; அன்றியும், அன்புற்றகாதலர் தாம் இனபுற்றகாலத் திருவர்க்கும உயிரொன றென்று சொன்னா; ஆதலால், மனம பிரிந்தாரொனறு நான் துன்பமுறற காலத்து அவரும் வாராரல்லர். எ - று.

எனவே,-வருவரென்பதாயிற்று. 'அன்புற்ற காதல ரின்புற்றகாலத்து' எனவும் 'உயிரொன்று' எனவும் மாறுக.உறுரலலா-வாராரல்லா. வற்புறுத தல்-ஆற்றுவித்தலைப்பொருந்தல். காரளிக்கும் என்பது உவமத்தொகை. ()

அவனவட்புலம்பல்.

அவன்வட் புலம்பல். எ - து. பொருளீட்டச் சென்ற தலைவன் தன் கருமமுற்றியபின்னறையே அவ்விடததுத் தலைவியை நினைத்துப்புலமபல்.

விழுகுழ லுமபடி தேர்வழி பாரத்தவிள வீழ்ந்துவண்டு
கொழுதிமி ருங்குழல சோரக் கிடந்து குடங்கையின்மேல்
ஒழுகிய வஞ்சன வெள்ளத் துணங்கு மணங்கைமுன்சென்
றெழுகெனு நெஞ்சமென் னேயவ ரோவெனி லெனசொல்லுமே.
* [இது பிறசெய்யுட்கவி] (உஎ௩)

---

* அம்பிகாபதிக்கோவை, செ. உஅஉ.

மீண்டுவருங்காலைப்பாகனொடுசொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

வன்மா முடுக்கு வலவதிண் டேரினி வாணன்றஞ்சைக்
கென்மா லுருநெஞ்சின் முன்செல நாகிள வேறுடுக்கலிப
பொன்மா மணியும் பிரிந்திருந் தாரும் புலம்புமன்றிற்
சென்மா லையந்தி கண்டாற் றரியாளென் றிருந்திழையே.

இ - ள். கழுத்திற்கட்டிய இரும்பிற் செய்தபெரிய மணியும், கன்றைப்பிரிந்த மாதரும் புலம்புறப் பசுவாயினது மழவிடையைச் சேர்ந்து மன்றத்திற் செல்லுமாலையாகிய அந்திக்காலத்தைக் கண்டால் என் திருந்திழையாற்றாள்; ஆதலால், பாகனே! வாணன் தஞ்சையூர்க்கு என்னாசைகொண்ட நெஞ்சு செல்வதற்கு முன்னே, இன்று திண்ணியதேர்செல்லத் தேரிற்பூட்டிய வலியகுதிரைகளை முடுக்கச்செய். எ - று.

வல் - வலிமை, விரைவுமாம். குதிரைமுடுக்கச்செய்யென்பது செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது. வலவன் - தேர்ப்பாகன், அண்மைவிளி. * ஏறு- "எருமையுமரையும் பெற்றமுநாகே" என்னுமமரபியற் சூத்திரவிதியானு முணர்க.

ஏறு - விடை. பொன்-இரும்பு.

‡ "வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்,
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று."—என்றாரபிறரும்.

"கங்கையாற்றாங்குங்கானப்பெருங்கவலை
யெங்குமறவோரிரைதெழுந்தார் - திங்களைக்கண்
டென்றுகாணவேட்கைமடிசுரப்பத்தோன்றுவ
கன்றுகாண்மெய்குளிர்ப்பினகண்டு."—என்றாரபிறரும்.

மாலையந்திமிசை என்பதுபோல் நின்றது. திருந்திழை - அன்மொழித்தொகை. (௨௧௪

மேகத்தோடுசொல்லல்.

மேகத்தொடுசொல்லல். எ - து. தலைவன் வருங்காலத்து மேகத்தை நோக்கிச் சொல்லல்.

வேண்டும் பொருளைத் தரும்பொருட் போய்முற்றி மீண்டவென்
றூண்டும் பரிமுன் றுனைமுகில் காள்சென்று சொல்லுமிந்து [றோர்
தீண்டுங் கொடிமதில் சூழ்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல்
ஈண்டும் பசலைமெய் போர்த்திருப் பார்தமக் கென்வரவே.

---

* தொல், பொருள். மரபியல், சூ ௬௰.

‡ திருக்குறள், செ. ௯௩௧.

இ - ள். விரும்பப்பட்ட எப்பொருளையுங் கொடுக்கும்பொருட்டுப் போய்முடிவாகி மீண்ட எனது தேரிலே பாகன் செலுத்தும் பரிமுன்னாக விரைந்தோடும் முகில்காள்! அத்திங்களைத் தீண்டுங் கொடிகட்டிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போல் நெருக்கும் பசலைநிறம் மெய்யெங்கும் போர்த்திருப்பவர் தமக்கு எனதுவரவினைச் சென்று சொல்வீர். எ-று.

வேண்டல்-விரும்பல். 'பொருட்போய்' என்புழி நான்கனுருபு தொகுத்து. முற்றல் - முடிதல். தூண்டல் செலுத்தல். பரி - குதிரை. துனை - விரைவு, †"கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின்பொருள." எனனும் சூத்திரவிதியானுணர்க. இந்து - திங்கள். சேரலர் - பகைவர். தீண்டல - நெருங்குதல். சொல்லருந்துன்பத்தால் மெய்ந்நிறம் வேறுபட்டிருப்பராதலால், உவமை கூறியவாறுணர்க. (உஎ௫)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல். எ - து. பாங்கி வலம்புரியோசையைக்கேட்டுத் தாய்அவனவரவை யறிவுறுத்தல்.

பொருகின்ற செங்கயல் போலவிழி யாய்பண்டு போயநின்கைக்
குருகின் றணிந்திறை கொள்வது காண்கநங் கொண்கர்பொற்றேர்
தருகின்ற சங்கந் தருவன்ன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாய்
வருகின்ற தென்றுமுன் னேயோகை கூறும் வலம்புரியே

இ-ள். ஒன்றோடொன் றெதிர்க்கின்ற செங்கயல்போலும்விழியாய்! முன்னாள் கழன்று போய நின்கைவளை இன்று புனைந்து தங்குவதழகு; நங் கொண்கர் ஏறிவரும் பொற்றேரானது தருகின்ற சங்கநிதியையுங் கற்பகத் தருவையுமொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை வீதிவாய் வருகின்றதென்று முன்னேவலம்புரிச்சங்கமானது மகிழ்ச்சிகூற நின்றது, நீ கேட்பாயாக.

குருகு - வளை. இறை கொள்வது - தங்குவது. காண்க - அழகுதக. *'நித்திலமுலையினார்தன்னெடுங்கணோக்கப்பெற்றும்-கைத்தலந்தீண்டப் பெற்றும் கனிந்தனமலர்ந்த' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில்'காண்க'என்னுஞ்சொற்கு அழகுதக என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையானுமறிக. கொண்கர் - தலைவர். ஓகை - உவகை. (உஎசு)

† தொல். சொல். உரியியல், சூ கக.

* சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௱உ.

வலம்புரிக்கிழத்திவாழ்த்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

மால்வண் டெனமன்னி வாணன் றென்மாறை மன்னன்புகழ்
போலவண் டமிழ்மன்னர் போற்ற விளங்குக பொன்கொழிக்குங்
காலவண் டலவையைக் கரைமல்கு மல்லிகைக் கான்முகையின்
மேலவண் டிருந்தது போற்கரு மாமுக வெண்சங்கமே.

இ - ள். பொன்கொழிக்கும் வண்டல்பரந்த வாய்க்கால்பொருந்திய வையையாற்றங்கரையில் நிறையும் மல்லிகையினது காம்பொடுகூடிய முகையின்மேல் வண்டிருந்ததுபோலக் கரியமுகத்தொடுகூடிய பெரிய வெண்சங்கமானது திருமாலங்கைச் சங்கேபோல என்றும் அழியாமையாய் நிலைபெற்ற வண்மைபொருந்திய தமிழ்வேந்தராலே போற்றநின்ற வாணனாகிய தென்மாறைநாட்டுமன்னன் புகழ்போல்விளங்க. எ - று.

கால் - வாய்க்கால். வண்டல் - திரைபுறண்டிருக்கையும் பரப்பிய மண். மலகுதல் - நிறைதல். காம்பு முகத்து மெழுகமைத்தலால் கருமுகமென்றது. மா - பெருமை. 'கருமுகமா வெண்சங்கம்' எனக் கூட்டுக. (௨௭௭)

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினவல்.

தலைவன் * * * வினவல் எ - து. வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்தோன் பிரிந்த முப்பத்தைந்தாநாள் வந்தானென்று நாள் வரையறைகூறியதென்னையெனின், "களவொழுக்கமையிருதிங்கள்." என்று வரையறை கூறினமையானும், * "களவினுட்டவிர்ச்சி வரைவினீட்டம் திங்களிரண்டினகமென மொழிப." என்ற இறையனாரகப்பொருளுரையில் 'திங்களிரண்டினகம்' என்பதற்குத் திங்களிரண்டின்கண்ணென்றும், ஐந்துநாள் ஆறுநாள் அவர்வரைவு முடியுமென்றும் கூறினாராகலானும், 'ஒருவழித் தணத்தல்' என்பது வரைகும் இவ்வுரையில் பதினைந்து நாளென்று கூறுவதனாலும், வரைவியல் ஆறுநாள் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதலானும், ஆக ஐம்பத்தாறுநாளென்று வரையறையாய் நிற்றலின், ஈண்டுமுப்பத்தைந்தாநாள் வரையறை கூறியதெனக்கொள்க.

"வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிவோர் இருதுவின்கண்ணுடைத்தென்மனார்புலவர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் இருதிங்கள் சென்றதென்று கூறாது முப்பத்தைந்துநாள் சென்றதென்று கூறியதென்னையெனின், இருதிங்கள் சென்றதென்று வருவதல்லது இதற்குள்ளாகவருவதன்றென இலக்கணங் கூறிற்றிலா; இருதுவின்கண்ணுடைத்தெனக் கூறுதலான், இவ்விருதுவிடை எவ்வளவு வரையறைப்பட்டதோ அவ்வளவே இலக்கணமெனக்கொள்க.

---

* இறையனார் அகப்பொருள், சூ ௩௨.

அன்றி இருதிங்கள் சென்று வந்தானெனின் களவொழுக்க மூன்று திங்களாம்; ஆகவே, இலக்கணவழுவாய் அகப்பொருள் சிதைவாமெனக் கொள்க.

நினையீர் பொருட்குப் பிரிந்தய னாட்டுழி நின்றுழிவேள்
அனையீர் நினைந்து மறிதிர்கொல லோவஞ் சொலாலறிவோர்
வனையீ ரிதழ்க்கண்ணி வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போ
னனையீ ரிதழ்க்கண்வை காவெவ்வ நோயுற்ற நவ்வியையே. [ல்

இ - ள். வெள்வளையீர்! அழகியசொல்லாலே புலவர் புனையப்பட்ட சொல் ஓரிதழும், பொருள் ஓரிதழுமாகிய தமிழ்மாலையையுடைய வாணன் தென்மாறையை வாழ்த்தாதவர்போல், நீரால நனைந்த இரண்டிதழையுடைய கண்ணுறங்காததுன்பந் தரப்பட்ட வேட்கை நோயையுற்ற மான் போன்றவளை நினையீர்; அப்பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த நாட்டிடத்துத் தங்குமிடத்தில நீர்நினைந்தும் அறிதிரோ? எ - று.

அறிவோர் - புலவர். வைகுதல் - தங்குதல். எவ்வம் - துன்பம். நோய் - வேட்கை. நவ்வி - மான், இவ்விரண்டும் ஆகுபெயர். (௨௭௮)

தலைவனினைத்தமைசெப்பல்.

(இது வெளிப்படை)

கானெடுங் குன்றங் கடந்துசென் றேனொரு காலுமைதோய்
மானெடுங் கண்ணி மறந்தறி யேன்வண்கை வாணன்றஞ்சை
நீனெடும் பெண்ணைக் குரும்பை யுஞ்சூது நெருங்குகொங்கைத்
தேனெடுங் கண்ணி மென்பூங் குழன்மாதர் திருமுகமே.

இ - ள். மைதோய்ந்து மான்போன்ற நெடியகண்ணையுடையாய் வாணன்தஞ்சைநகரின்கண நீலநிறமாகிய நெடியபனையினது குரும்பையும், சூதுமொப்பு நெருங்குங் கொங்கையையும,வண்டுறையும் நெடிய மாலையணிந்த மெல்லிய பொலிவினையுடைய மாதர் அழகிய முகத்தையும் காடும் நெடிய குன்றுங் கடந்து சென்றேனாகிய யான் ஒருகாலும் மறந்தறியேன்.

† "உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்".— என்பதனானறிக.

எனவே, - மறந்திலனாதலால் நினைந்திலன் என்று கூறியவாறாயிற்று.

'கானெடுங்குன்றம்' என்புழி உம்மைத்தொகை. நீலம் - நீல் எனக் கடைக்குறைந்தது; நீனிறவண்ணன் என்புழிப்போல. பெண்ணை - பனை. சூது - வல். தேன் - வண்டு. (௨௭௯)

---

† திருக்குறள் - செ. ௧௧௨௫.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல்.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியையாற்றுவித்திருந்த அருமையைத் தலைவற்குக் கூறல்.

உயரா மலகத் தருங்கனி நீர்நசைக் குண்சுரம்போய்
வியரா மலில்லின் விடுத்தகன் றுளைமென் பூஞ்சிலம்பா
அயரா மலஞ்சலென் றாற்றுவித் தேனிவ் வவனியெல்லாம்
மயரா மல்வந்த பிரான்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலே.

இ - ள். இப்புவியெல்லாம் மயங்காமல் வந்தபிரானாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின் மெல்லிய பூமலிந்த சிலம்பனே! உயர்ந்த நெல்லியின் கரிய கனியை நீர்வேட்கைக்குண்ணப்பட்ட சுரத்திடை உடன்போய் வெயர்வடையாமல் இல்லின்கண் விடுத்து நீர் பிரிந்த அவளை இளையாமல் அஞ்சலென்று ஆற்றுவித்தேன். எ - று.

ஆமலகம் - நெல்லிக்கனி. நீர் நசை - நீர்வேட்கை. வியராமல் - வியர்வடையாமல். அயராமல் - இளையாமல். மயராமல் - மயங்காமல்.

'என்பொருட் பிரிவுணர்த்த தோழிக்குரைத்தல்' பிரிவறிவுறுத்தற்குரியது. 'பாங்கிதன்பொருட் பிரிவுணர் நீயவட்குணர்த்தல்' பிரிவுடன்படாமைக்குரியது. 'தலைமகன் நீடேனென்றல்' பிரிவுடன் படுத்தற்குரியது. 'பாங்கிதலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்' பிரிவுடன் படுதற்குரியது. 'தலைமகளிரங்கலும்,' 'கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,' 'பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும்,' 'மறுத்தலும்,' ஆகிய நான்கும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய 'பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,' 'வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தலும்,' 'பருவமன்று வம்பென்றலும்', 'அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதென்றலும்,' ஆகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய. 'தலைமகளாற்றல்' வன்பொறைக்குரித்து. தலைமகள் மீண்டுவருங்காலை 'அவனவட்புலம்பலும்,' 'பாகனொடு சொல்லலும்' 'மேகத்தொடுசொல்லலும்', ஆகிய மூன்றும் வருவழிக்கலங்கற்குரிய. 'பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன் வரவறிவுறுத்தல்' முதலைந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய. (உஅ௦)

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றும்.

முதலாவது களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வரைவியல்.

வரைவு எ - து. தலைமகன் தலைமகளைக் குரவர்முதலாயினோர் கொடுப்பவும் கொடாதொழியவும் வதுவைச் சடங்கொடுபொருந்தி மணஞ்செய்து கோடல். ஆதியிலெடுத்துக்கோடற்கண்ணே களவென்றும், கற்பென்றும் கைகோளின் இரண்டெனவைத்து அவ்விரண்டிற்கு நடுவேவரைவியலென்று கூறியதனால் முன்னதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள்ளாது. என்னை,— கற்பிற்கு நிமித்தமாய வரைவு கூறுதலான் இதுவும் கற்பின் பாற்படும். ஆயின், இதனைக் கற்பின்பாற்படுத்துக் கூறாது வரைவியலெனவேறாகக் கூறிய தென்னையெனின், வரைவுமுதலாக உடன்போக்கிடையிறுகப் பலவகைப்பட்டு ஒவ்வோர்வகைக்குக் கிளவிகளும் பலவாக அதிகாரப்பட்டு நடத்தலின் விளங்குதற்கு வரைவியலென வேறு கூறப்படும். என்னை,—புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சியாயினவாறுபோல, இல்வாழ்க்கையும் இல்வாழ்க்கை நிமித்தமுமாயவரைவும் கற்பெனப்படுமென்றுணர்க. * "வரைவு மலிவேயறத் தொடுநிலையென-றுரையமையிரண்டும் வரைவிற் குரிய-கிளவித்தொகை யெனக் கிளத்தினார்புலவர்" —என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவு மலிவு மறத்தொடு நிலையுமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், வரைவுமலிவென்பது - வரைவுதொடங்கி நடக்கு முயற்சி மிகுதல். * "வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதி ருணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல் கண்டுவத்தலென் றொருநால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்".— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுமலிதல் நாலவகைப்படும்.

வரைவுமலிவு

காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கிகாதலிக் குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

தொலைவிலை யாகிய பலபொருள் காதலர் சூதமர்கின்
முலைவிலை யாக முகந்தளித் தார்முனை வேந்தர்தமமைத்
தலைவிலை யாகத் திறைகொண்ட வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ
உலைவிலை யாகுக பொன்வண்ண மாறுக வொண்ணுதலே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௨, ௩.

இ - ள். ஒள்ளிய நுதலை யுடையாய்! காதலர் எடுக்க வெடுக்கத் தொலையாத பலவாகிய பொருள்களைச் சூதுபோற் பொருந்தும் நின் முலைவிலையாக வம்பன்ன அளவையான் முகந்தளித்தார், பகைவேந்தர்தம்மை அவர்கள் தலையைக்கொள்ளாது விடுதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னை விலையாகத் திறைகொண்ட வாணன தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கின்ற நீ வருத்தமிலலையாகுக, பசலைநிறத்தையொழிப்பாயாகுக. எ - று.

சூதுமுலை-உவமத்தொகை. அமாதல்-பொருந்துதல். முலைவிலை-கோடற்குரியார் கொடுத்தற்குரியார்க்குக் கொடுக்கும்பொருள். முனை - பகை. திறை - கப்பம் உலைவு - வருத்தம். பொன்வண்ணம் - பசலை. (உ௮௧)

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல் எ-து தலைவன்விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நமக்கு மணக்கால மென்று நற்றாய மகிழுமுள்ளத்து மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்.

கயமா மலரொன்றுங் கண்ணியை வண்டெனுங் காளைபல்புள்
இயமா மணம்புண ரீரந்துறை நாட ரெதிர்ந்தவர்மேல்
வயமா நடத்திய வாணன் றென்மாறை வருகுவரேல்
நயமா மணவணி கண்டியா யுமின்புறு நம்மினுமே.

இ - ள். குளத்திற்றாமரை மலரொன்றுங்கண்ணியை வண்டெனுங் காளை பலபுள்ளிரைச்சையே முரசமாக மணம்புணரப்பட்ட குளிர்ந்ததுறையையுடைய நாடர் எதிர்ந்த பகைவர்மேல யானையைச்செலுத்திய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வருகுவாராகில், அவரது நன்மணக்கோலத்தைக் கண்டு நம்மினும் யாயுமின்புறும். எ - று.

மாமலர்-திருவிருக்குமலர் 'கயமாமலரென்றுங் கண்ணியை வண்டெனுங்காளை பல்புள்ளியமாமணம்புண ரீரந்துறைநாடர்' என்றதனால் குலமே குளமாகவும், குளத்திற்பூத்த தாமரைப்பூ தலைவியாகவும், தாமரை மலர்மணம் உண்ணவருகும் வண்டு தலைவனாகவும், பலபுள்ளியமே வாத்தியமாகவும் உள்ளுறையுவமந் தோன்றியதெனின், இவ்வாறு தலைவன் மணமுடியாமல் உடன்போக்கு நிகழ்தலான இறைச்சிப்பொருளென்று கொள்க. இயம் ஓசை. ஈர்ந்துறை. குளிர்ந்ததுறை 'ஈரங்கைவிதிரார்' என்றாற்போலக்கொள்க. வயமா-யானை. மணவணி - மணக்கலம், உம்மைசிறப்பு.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல் எ-து. பாங்கி தலைவன்தயாமணம் கூறிவந்துழித் தலைவி தமாமண மெதிர்ந்தமை தலைமகட்குக் கூறல்.

மணிப்பா லிகைமுத்தம் வைத்தாங் கடம்பலர் வார்திரைதூய்
அணிப்பாய் துவலை யரும்புந் துறைவர்க் கணியெதிர்ந்து
பணிப்பா சிழையல்குல் வெண்ணகை யாய்நயர் பாரகின்னோய்
தணிப்பான் முரசறைந் தார்தஞ்சை வாணன் றமிழ்நிலத்தே.

இ-ள். பசிய பொன்னாற்செய்த மேகலையணிந்த அல்குலையும் வெள்ளியநகையுமுடையாய! தஞ்சைவாணன தமிழ்நிலத்தின் மணிப்பாலிகையின் முத்தம்வைத்தாற்போல அடம்பமலரில்நெடியதிரைதூவப்பட்ட நீரையாய பரந்ததிவலை தோன்றுந் துறைவர் தமக்கு நமரணியால் மணமெதிர்ந்தபார், நினவேட்கை நோயதணிக்கும்பொருட்டு முரசறைந்தார், அம்முரசொலிகேட்பாயாக. எ-று.

ஆங்கு-உவம உருபு. ‡'பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு' என்புழிப்போல. வார்திரை-நெடியதிரை. தூய-தூவி; ‡ 'உருவப்பலபூத்தூய வெருவர' என்புழிப்போல. துவலை-திவலை. அணியெதிர்ந்து என்புழி அம்நமரெனவுருவிக்க. பணி-பாயபு நோய-வேட்கை. என்ஞான்றும்மணச்சடங்குபோற்றோன்றும துறைவராதலால இங்குவரவே மணச்சடங்குண்டாமென்பது தோன்றி நின்றது. (உஅரு)

தலைமகளுவகையாற்று துளத்தொடுகிளத்தல்.

தலைமகளுவகையாற்று துளத்தொடுகிளத்தல் எ-து. தலைவிமகிழ்ச்சியடங்காது நெஞ்சொடு கூறல்.

சோகா குலமெய்தல் காணடுநெஞ் சேநந் துறைவனொனும
நீகா னுடன்பள்ளி நீளவங்க மேறி நிலம்புரக்கும
மாகா விரியன்ன வாணன்றென மாறைமன் னன்பகையும
ஏகா விருட்கங்கு லாங்கடற் கானலு மெனுங்கரையே.

இ-ள். நெஞ்சே! நம்முடைய துறைவனொன்னும் மீகாமனும படுக்கையாகிய மரக்கலமேறி நிலத்தைககாக்கும பெரிய காவிரிக்கொப்பாகிய வாணனுகிய தென்மாறை மன்னனுக்குப்பகையாகினும் ஏகுதற்கரிய

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இருண்ட கங்குலாங் கடலைக்கடந்து காலையென்னுங் கரையைக் காண்குதும்; ஆதலால், நீசோகத்தால் ஆகுலமெய்தலை. எ - று.

சம்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்னும் மாரன் அம்பால்வரும் அவத்தை ஐந்தனுள் சோகம் மரணத்தால்வரும் அவத்தையென்றுணர்க. ஆகுலம் - துன்பம். காண்டும் - எதிர்காலமுற்று வினைச்சொல். நீகான்-மீகாமன். பள்ளி - படுக்கை. வங்கம் - மரக்கலம் புரத்தல் - காத்தல். காலை - விடியற்காலம். பகையும் என்புழி உம்மை இழிவுசிறப்பு. இதனுள் இயைபுருவகம் வந்தவாறுகாண்க. (உஅச)

தலைவனைப்பராங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாரியஞ் சுங்கொடை வாணனறென் மாறையில் வாழிவண்டார்
வேரியந் தொங்கல விரைகமழ் மார்ப விடாதவம்பல்
சேரியம் பொய்கைத் துறையலா வாடநுஞ் செவ்விமணம்
தூரியஞ் சங்கதி ரக்காட்டு நீயன்று சூட்டலரோ.

இ - ள். வண்டுணைனும் கள்பொருந்திய மாலை மணங்கமழு மார்பனே! மறந்துவிடாத வம்பலையுடைய சேரியாகிய பொய்கைத்துறையிலே தோன்றிய அலராவாடல் நினனழகாகிய மணக்கோலத்தாலன்றுசூட்டின அலரையின்று பலருமறியத் தூரியமுஞ் சங்குமதிர நீ சூட்டிக்காட்டு முகிலஞ்சுங் கொடையையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டில நெடுங் காலம் வாழ்வாயாக எ - று.

மாரி - முகில். அஞ்சும் என்னும் பெயரெச்சம் தன்வினைமுதலைக்கொண்டு முடியாது பிறவாறமுன முடிந்தது. வாழி முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல. *"வாழிய என்னும் சேயெனகிளவி இறுதியகரங்கெடுதலு முரித்தே." எனபதனுள வாழியெனபது நெடுங்காலமெனபதும் அவ்வுரையானுணர்க. ஆதல - உண்டல. வேரி-கமழ். தொங்கல் - மாலை. விரை-மணம் மார்ப-அண்மைவிளி. அம்பல்-முகிழ் முகிழ்த்தல. அலா-வாயதிறந்து ஒருவர் ஒருவரை நோக்கித் தூற்றுஞ் சொல. செவ்வி - அழகு. மணம - மணச் சடங்கு. தூரியம - முரசம். அலா - மாலை, ஆகுபெயர். (உஅரு)

தலைவி மணப்பொருட்டாக வணங்கைப் பராநிலைகாட்டல்.

தலைவி மணமபொருட்டாக வணங்கைப் பராநிலைகாட்டல் எ - து. தலைவிமணம பொருட்டாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்த்திக் கொண்டு நிற்குநிலையைப் பாங்கி தலைவற்குக்காட்டல

* தொல. எழுத். உயிர். சூ. ௪௦.

உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முதனூழியின்பம்
வரவிப படிதன்னை வாழ்வித்த வாணனறென் மாறையன்னாள்
புரவிப் புனைநெடுந் தேரண்ண லேநின் பொருட்டணங்கைப
பரவிப் பரவினை றேவரம வேண்டுதல பாரதருளே.

இ - ள். புரவிபூட்டி யலங்கரிதத நெடியதேரையுடைய மன்னவனே! வலிய இப்பெருங கலியுகதது்னபஙகள போயக் கிரேதாயுகததினபம் வர இப்புவியை வாழசசெயத வாணன தெனமாறைநாடுபோலவாள் நினபொருட்டாகத தெய்வததைவாழ்ததி வாழ்ததி வரமவேணடுதலைப் பாரததருளவாயாக. எ - று.

உரம் - வலி. கலி - கலியுகம. முதனூழி - கிரேதாயுகம். படி - புவி. புரவி - குதிரை. (உ௮௬)

பாரதிலைகண்ட தலைவன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

இவ்வித் தகமிவட் கெயதிய தெவ்வண மெவ்வுலகும
வவ்வித் திகழ்புகழ் வாணனறென மாறை மணமபொருட்டால்
நவ்வித் தொகையின நாணுமென னோககி நறைபுகையாச்
செவ்வித தகைமலர் தூய்தெயவம வாழ்ததுந திருததகவே.

இ - ள். எவ்வுலகததையுங கவாநது திகழப்பட்ட புகழையுடைய வாணன் தென்மாறைநாடடில மான தொகுதியின நாணப்பட்ட மெல விய நோக்கையுடையாள மணஙகாரணமாக நறுமபுகையைப் புகைதது நாட்கொணட அழகையுடைய மலரைததூவித தெயவததை வாழததுஞ சிறநதமுறைமையாகிய இவவலலபம இவட் குபபொருநதியதெப்படியோ-று.

வித்தகம் - வல்லபம பொருட்டு - காரணம. 'மென்னோக்கி மணம பொருட்டு' என இயையும் நவவி - மான. தொகை - இனம. நறை-நறும புகை. செவ்வி - காலம. தகை - அழகு. திருததகவு - சிறந்த முறைமை.

'காதலனமுலைவிலை அடுததமை பாஙகி காதலிக்குணாததலும்' 'தலைவி 'மணம்பொருட்டாகஅணஙகைப்பராநிலைகாட்டலும்'வரைவு முயல்வுணாத தல்· 'பாங்கி தமாவரை வெதிாநதமை தலைமகடகுணாததல'ஒனறுமவரை வெதிாவுணாததல. 'நறுயுள்ள மகிழ்சசி யுளளலும', 'உவகையாறறு துளத்தொடு கிளத்தலும்', 'தலைவனைப் பாங்கிவாழ்ததலும்' 'வரை வெதிர்ந்து மகிழ்தல். 'தலைமகளணஙகை பராநிலைகண்டோன் மகிழ்தல்' ஒன்றும் பராவல்கண்டுவத்தலெனக்கொள்க. (உ௮௭)

இத்துணையும் ஐம்பத்தோன்றுநாட் செய்தியென்றுணர்க.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றல் எ - து. களவைமுறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்கும், செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கும், நற்றாய் தந்தை தன்னையாக கறத்தொடுநிற்குமென்று கொள்க. அறத்தொடுநிற்றற்குப் பொருள் முறையேவெளிப்படுத்தி நிற்றலென்பது, இப்பொருள் எவ்விடத்திற்குமாகாது. இவ்விடத்திற்குமாத்திரமென்றுகொள்க. ஆதலால், இக்களவி வெளிப்படுத்தற்கு மாத்திரம் மெய் அறத்தொடுநிற்றலென அவரால் நாட்டப்பட்ட பெயராயிற்றெனக்கொள்க.

* "முன்னிலை முன்னிலைப்புறமொழி யென்றாங்-கன்னவிருவகைத்தறத்த்தொடுநிலையே."— என்னுஞ் சூத்திரவிதியான அறத்தொடுநிற்றல் இருவகைப்படும்.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல் எ-து. ஆற்றிக் கையற்ற தோழி யருகிருந்து கண்ணீர்துடைத்தல். கையறல் - செயலறல்.

வரைவுமலிவான் மனமகிழ்ச்சியடைந்திருக்கும் தலைவி யழுதுகொண்டிருத்தல் மாறுபாடெனின் மாறுபடாது. என்னை, - களவுப்புணர்ச்சியால் அலர் மிகவுமெழுதல்கண்டு தந்தையாமுதலாயினோர்வெறுப்படைந்ததறிந்த தலைவன் பிரிந்தேக பிரிவாற்றாமல் தலைவியழுதனளெனக. வெறுப்படைந்ததனால் மணத்தை மறுக்க, அதனால் தலைவன் பிரிந்தேக ஆற்றாமையினால் தலைவியழுதனளென்று செய்யுளிற்கூறியது. இன்றெனின்,மேலே கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையின்மகளேங்கே போயினளென்று செவிலியாங்கியை வினவுழி, ¶ 'வெறுத்தாரொறுத்துரை மேலுநங்கேளிர் விழைதலின்றி, மறுத்தாரவற்குமணமதனால்' எனபதனாற்கண்டுகொள்க.

அயிரா திரைவந்துன வண்டலம் பாவை யழித்தனவோ
செயிராத வன்னை செயிர்த்தன ளோசெறி நாரைதிணைபோர்
வயிரா நரலும வயற்றஞ்சை வாணனறென் மாறையிலென்
உயிரா கியதைய னீகலுழ வானென னுளங்குழைந்தே.

இ - ள். நெருங்கிய நாரைகள் போர்க்களத்தி லொலிக்குங் கொம்பு போலொலிக்கும் வயலையுடைய தஞ்சைவாணன் தென்மாறைநாட்டில் என்னுயிர்போன்ற தையலே! நீ யுளங்குழைந்து கலுழக் காரணமென்னை? நுண்மணலார்ந்த திரைவந்து உன் வண்டலம் பாவையழித்தனவோ? ஒரு காலுஞ் சினவாத அன்னை சினந்தனளோ? யானறியக்கூறுவாயாக. எ-று.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல் சூ. ௫.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௩௧௪.

அயிர - நுண்மணல். வண்டலம்பாவை - மண்ணாற்செய்த பாவை. செயிர்த்தல - சினத்தல். உயிர்-போர்க்களத்திலொலிக்கும் கொம்பு ஈரலு தல - ஒலித்தல். கலுழ்தல - அழுதல். என்-யாதுகாரணம்? இதனுட் கூறு வாயாக என்பது சொல்லெச்சமாக நின்றது. (௨அ௪)

தலைமகள் கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

தாரணி கொண்ட விருதோ ளொருவர் தனித்துழிப்பின்
வாரணி கொங்கை மணந்துசென் றார்தஞ்சை வாணனொன்னார்
தேரணி வென்ற செழுமபுகர் வேலவிழித் தேனினஞ்சூழ்
காரணி மென்குழ லாயது வேகலுழ் காரணமே.

இ - ள். தாரை யழகாகக்கொண்ட இருதோளையுடைய ஒருவர் தனித்தவிடத்து என்வாரணிந்த கொங்கையைக்கூடிச சென்றார் தஞ்சை வாணன் ஒன்னாரது தேர்நிரையைவென்ற செழுமையாகிய இரத்தக்கறை நிறத்தையுடைய வேலபோன்ற விழியையும், வண்டினஞ்சூழ்ந்த மேகத்தி னழகைக்கொண்ட மெல்லிய குழலையுமுடையாய! யான் அழுங் காரணமது.

தார - மாலை வார்-கச்சு. தேரணி - தேர்நிரை. புகர - உதிரக்கறை. கார் - மேகம். அணி - அழகு. (௨அ௫)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

தலைவன் * * * யெய்தக்கூறல் எ - து. தலைவன் தெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று சூளுறவு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்து அதனைப் பாங்கிக்குப் பொருந்தக்கூறல.

துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற் றேனென்ற சொலலைமெய்யா
மதித்தே னியாந்து மதியிலி யேன்றஞ்சை வாணன்வையை
நதித்தே னினம்புணர் மாதாகண போல நகைககுநெய்தல
பொதித்தே னுகாந்தக லுங்கழிக் கானற புலம்பாவந்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வையைநதியிலே குலாவப்பட்ட வண் டினம்மடவார்கண்போல் ஒளிவிடும நெய்தற் பூவினிடத்துப் பொதிந்த தேனை நுகர்ந்து பிரிந்துபோங் கழிக்கரைச்சோலையுடைய புலம்பாவந்து துதித்துத தெய்வத்துடனே சூளையுமுற்றேனென்று அவர் சொன்ன மெய்யாய் மதியிலியாகிய யான்மறந்து மதித்தேன். எ - று.

சூள் - ஆணைகூறல். அயர்ந்து - மறந்து. தேனினம் - வண்டினம். நகை - ஒளி. பொதிதல் - நிறைதல். வண்டினம் தலைவனாகவும், நெய்தற் பூ தானாகவும், தேன் தன்னிடத்த இன்பமாகவும், அவ்வண்டு தேனுகர்ந்து நீங்கியதுபோலத் தலைவன் தன்னிடத்து இன்பநுகர்ந்து பிரிந்து போயினா னென்னும் உள்ளுறையுவமங்கொள்ளக்கிடந்தது. இவ்வாறு தெய்வத்தொடு சூள் முற்றினேனென்று சொல்லியது எக்கிளவிப் பொருளெனின், வன்புறையில் 'பிரியேன்' என்னும் கிளவியிலென்றுணர்க. ஆணைகூறல் அக்கிளவிச் செய்யுளிலலையாலெனின் 'பிரியேன்' என்றது வேறோர் கிளவியினு மில்லையால் அதுவே பொருளென்றுணர்க. (உ௧௦)

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல்.

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல் எ-து இறைவிதலைவன் நீங்கினமைகூறல்.

வரியோல வண்டலை தண்டலைசூழ் தஞ்சை வாணன்வண்மைக்
குரியோ னுயர்வையை யொண்டுறை வாயுர வோர்தெளித்தும்
கரியோர் பிறரிலை யென்றகன் றாரினிக் காரிகையாய்
பெரியோர் மொழிபிற ழாதொன்று தேறுதல் பேதைமையே.

இ - ள். காரிகையாய்! பண்ணையொலிக்கப்பட்ட வண்டுகள் செலவும்வரவுமாய் அலைப்பட்ட சோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனாகிய கொடைக்குரியோனுடைய உயர்ந்த வையையாற்றின் ஒள்ளிய துறையிடத்தில் உரவோர் தெய்வமுன்னாகத் தெளியச்செய்தும் கரியோர் பிறிதொருவருமில்லை யென்று நம்மைப்பிரிந்து போயினார், ஆதலால், இனிப் பெரியோர்சொல்லிய சொல் தப்பாதொன்று தெளிவது பேதைமை எ - று.

வரி - பண். ஓலம் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை-சோலை. உரவோர்-அறிவோர். தெளித்தல்-தெய்வத்தின்முன்னாகத் தெளியச்செய்தல். உம்மை - சிறப்பு. கரியோர் - சான்று கூறுவோர். பிறழ்தல் - மாறுபடுதல். பெரியோர்மொழி பிறழாதொன்று தேறுதல் பேதைமையென்பது †"இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்தில் தெளிந்துணர்தல் ஆங்கு 'நெஞ்சழிதல்' என்பதனால் 'அன்றளித் துணர்தல்' என்னும் மெய்ப்பாடு கூறியவாறுணர் (உ௧௧)

பாங்கியிற்பழித்தல்.

பாங்கியிற்பழித்தல் எ - து. தலைமகன் இயல்பைப் பாங்கி பழித்துக்கூறல்.

மழுவே துறந்து மறந்தவர் போற்றஞ்சை வாணன் வென்றி
முழவேய் முந்நீர் முழங்கிருங் கானன முழுதுலகும்
தொழுவே தகுந்தெய்வ நோக்கிச்செலலேனென்று சொல்லியுநீ
அழுவே துறந்தன ரானல்லர் நல்லரவ் வாடவரே.

† தொல். பொருள். மெய்ப். சூ. உ௨.

இ - ள். தஞ்சைவாணனது வெற்றி முரசொலிக்கொப்பாகக் கடல் முழங்கப்பட்ட பெரிய கழிக்கரைச் சோலையிடத்து உலகமுழுதுந் தொழத் தக்க தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரியேனென்று சொல்லியும் இளமைப்பருவத்தே துறந்து மறந்தவர்போல நீ அழத்தக்கதாகத் துறந்து போயினாரா தலால் அவ்வாடவர் நல்லா நல்லர். எ - று.

மழவு - இளமை. முழவு - முரசு. எய - ஒப்பாக. முந்நீர - கடல். இருமை-பெருமை. கானல - சோலை 'உலகமுழுதும்'என இன்யடம், நல்லார் - நல்லர். தீயார - தீயா என இகழ்ச்சிக் குறிப்பினகண வந்த அடுக்கு மொழி. 'அவ்வாடவா நலலாா நலலா' என இயையும். (உகஉ)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

தலைமகளியற்படமொழிதல் எ-து. அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட தலைமகட் சொறபொருள ஓரியலபுபட மொழிதல.

மாகப புயன்மண்ணில வந்தன வாணன்றென் மாறைமுந்நீர்
நாகப புகர்சசெய்ய புள்ளிப்பைங்கான் ஞெண்டு நாகிளந்தண
பூகக குளிர்நிழற பேடையொ டாடும புலமபரினார்
ஆகக கருதினல லாயினி யாரினி யாருளரோ.

இ - ள். நலலாய! வானததிடததிலிருககும மேகம மண்ணிடத்தில் வந்தது போன்ற வாணன் தென்மாறை நாடடிக கடலிடததுப்புன்னைமரத் தடியிலிருககும புகராகிய சிவநதநிறப புள்ளியையும பசியகாலையுமுடைய ஆண ஞெண்டு நாகுபபருவததையுடைய வள்மையையும தட்பததையுமுடையகுளிாநத கமுகினிழலில பெடைஞெணடைய பிரியாமறகூடிமபுலமபாப பொலலாராகக் கருதின்நமக்கு இனியராயுளளாா இனியாா? எ-று.

அவரோ நமக்கு இனியராயவநதுகூடுவாராதலால் அவரை இயறபழித துக் கூறததகாதெனறவா ளுயிறறு.

மாகம்-'ஆகாயம.-புயல-மேகம. நாகம புன்னை. நாகு-இளங்கன்றுப் பருவமகிஙகிக் கருக்கொளளுங்காலம. என்னை, பசு எருமைமுதலியவற்றில கருக்கொள்ளும் பருவததிறகு நாகு எனனும பெயருலக வழக்கினுங் கண்டுகொள்க. புலமபன்-நெய்தற்றலைவன். பூகம்-கமுகு. பெடை-பெடை ஞெண்டு. இன்னார்-பொல்லார். இனியாா - நலலார்.

புன்னைமர நிழலிலிருக்கும ஆண்ஞெண்டு பூகமர நிழலிலிருக்கும பெடையொடு கூடும் புலமபா என்பதனால் தலைவன் தலைவியை வந்து கூடுமென உள்ளுறையுவமங்கொள்ளக் கிடந்த தெனின், அங்ஙனங் கூட்டம பெருவாய்ப் பிரிந்துவருந்துகின்று ளாதலால உள்ளுறையுவம

மாகாது இறைச்சி பிறக்கும் பொருளாயிற்றெனக் கொள்க. இறைச்சியிற் பொருளாவது *"இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே." "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாருளவே-திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியுமோர்க்கே." என்னுராகலின் இறைச்சியென்றும்-இறைச்சியிற் பொருளென்றுங் கூறிய சூத்திரங்கட்கு நச்சினார்க்கினியார் செய்த வுரையிற் கண்டுகொள்க. (௨௧௩)

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றல்.

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றல் எ - து. தெய்வத்தின் பிரியேனென்றுணைகூறிப் பிரிந்துபோனாரால் தெய்வங் கொடுந்தெய்வமாதலால் சீறுதபடி அவர் எங்கட்குக் குற்றஞ்செய்தாரல்லர், நீ பொறுத்துக் கொள்ளென்று வேண்டிக் கோடற்கு இருவேமும் போதுவோமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறியது.

மாதங்க நல்குங்கை வாணன்றென் மாறைவை யைத்துறைவர்
ஏதம் பயந்தில ரெங்கட்கு நீயெம் மிகந்ததனால்
கோதம் படாதி கொடுந்தெய்வ மேயென்று கூர்பலிதூய்ப்
பாதம் பரவல் லாயிரு வேமும் படர்குவமே.

இ - ள். புலவோர்க்குப் பெருமையையுடைய தங்கங்களைக் கொடுக்குங் கையையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வையைத்துறைவர் எங்கட்குக் குற்றத்தைத் தந்தாரல்லர், எம்மைப் பிரிந்ததனாலே கொடுந்தெய்வமே! நீ குற்றப்படாதையென்று மிகுந்த பலிகளைத் தூவிப் பாதத்தைத் துதிக்க இருவேமுஞ்செல்வோம். எ - று.

நல்கும் - கொடுக்கும். ஏதம் - குற்றம். பயந்திலர் - கொடுத்திலர். குத்துதல் - இரிதல். கோது - குற்றம். அம் - அசைநிலை. படர்தல் - செல்லுதல். (௨௧௪)

இல்வயிற்செறித்தமைசெப்பல்.

இல்வயிற் செறித்தமை செப்பல் எ - து. தலைவிதன் மெய்வேறுபட்டாலும் ஊரிலுள்ளார் அலர் தூற்றலாலும் நற்றாய் உளத்தில் [illegible] மனையிடத்தில் என்னைக் காவல் செய்தாளென்று பாங்கிக்குக் கூறல்.

தன்போ லுலகம் புரக்கின்ற வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையார்
மன்போ லெவர்க்கும் வழங்கி யுணர்ந்தவர் வைத்திழக்கும்
பொன்போ லிருக்கப் பொதிந்து கொண்டாளன்னை பூவையின்மேல்
வன்போ தியமட வாரலர் தூற்றிய வாறுகண்டே.

* தொல். பொருள். பொருளியல், சூ. ௩௫, ௩௯.

இ - ள். பூவைபோல்வாய்! தனதுயிர்போல உலகத்திலுள்ள உயிரையெல்லாங் காக்கின்ற வாணனாகிய தமிழ்த்தஞ்சையார்வேந்தைப்போல யாவர்க்கும் வழங்கியுண்ணுதவர் வைத்திழக்கப்பட்ட பொன்னைப்போல எனனை அன்னை எனமேற் பொலலாங்கு கூறப்பட்ட நமக்கு அயலாராகிய மடவார் அலா் தூற்றிய முறைமையைக் கண்டு இறுக முடிந்துகொள்ளுதல போலுஞ் செறிப்புச் செய்தாள். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். பொதிதல - முடிதல். வனபு - பொல்லாங்கு. 'உண்ணுதவர் வைத்திழக்கும பொனபோல' எனவே, அன்னையுந்தன்னை யிழுப்பவளாதலால் 'அலாபோல பொதிந்துகொணடாள' என உள்ளுறை யுவமங்கொள்க. (உகூ)

செவிலி கனையிருள்அவன்வரக் கண்டமைகூறல்.

செவிலிகனையிருள் அவன்வரக் கணடமைகூறல எ-து. செவிலி செறிந்த இருட்குறி யிடத்துத தலைவன வரககணடாளெனத் தலைவி பாங்கிக குணாத்தல.

வெங்கார் முகவெமபுருவ மினனேயன்னை மேலொருநாள்
எங்கா தலாிருளெயதலகண டாளிந்த வேழுலகும
மங்காமல வநதருள வாணனறென மாறைவண டானமஞ்சச்
சங்காழி கொணடெறி யுஙகணடல வேலியந தண்டுறைக்கே.

இ - ள். வெவ்விய விறபோன்ற வெய்ய புருவத்தையுடைய மின்னே! இந்த ஏழுலகுங் கெடாமல்வந்து காக்கப்பட்ட வாணன தென்மாறைநாட்டில் 'வணடான மஞ்சக் கடலானது சங்கைககொணடெறியும் தாழைவேலி செய்தாற்போன்றிருக்கினற தணணியதுறையினகண எம முடையகாதலா் இருட்குறி வருதலை முன்னம ஒருநாள் அன்னைகணடாள். எ - று.

காா்முகம் - வில். மஙகாமல் - கெடாமல். வண்டானம்-நாரை. 'ஆழி சங்கு' எனஇயையும. கணடல் - தாழை. சஙகுகொணடெறிதல - திரைவிசையால் சஙகினை யுந்துதல். (உகூ௬)

இவற்றுள் களுழ்தற் காரணங் கூற லொன்றுமொழித்து ஏனையவெல்லாம் பாங்கி வினவாதொழியவும் தலைவி அறத்தொடுநிற்கு நிலைதனக்குரியவாமாறு அறிந்துகொள்க.

செவிலி தலைமகள் வேற்றுமை கண்டு பாங்கியை வினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பொன்னுற்ற கொங்கையு முத்துற்ற கண்ணுமிப் போதுகண்டேன்
பன்னுற்ற சொல்லுமின் பாலுங்கொள் ளாள்பதி னாலுலகும்
மன்னுற்ற வண்புகழ் வாணனறென மாறைநென் மானனையாட்
கென்னுற்ற தெனறறி யேன்புனங் காவ லிருந்தபின்னே.

இ - ள். பொன்போன்ற பசலைநிறம்பொருந்திய கொங்கையும் முத்துப்போலநீருற்றகண்ணும் இப்போது கண்டேன், அதுவன்றியும் யான்சொல்லுஞ்சொலலும் இனிய பாலையுமுட்கொள்ளாள், ஆதலின், பதினாலுலகும் மன்னுற்றவளவிய புகழையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் புனங்காவலிருந்தபின் என்மான்போன்றவட்கு யாதுற்ற தென்று யானறியேன்.

'பதினாலுலகும்' என்புழி உம்மை முற்றும்மை. 'புனங்காவலிகந்த பின்னே' என்று பாடமோதுவாருமுளா. (உகஎ)

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

பாங்கி வெறிவிலக்கல் எ - து. செவிலி வெறியாட்டாளனை யழைத்து மகட்கு நோயுற்றவாறும், அது தீருமாறும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்புழி; தெய்வமவந்தாடும்போது பாங்கி அததெய்வத்தை ஆடவேண்டாமென்று விலக்குதல். வெறியாட்டாளன் ஆடு பலிகொடுத்தால்தீருமென்புழி அவ்வாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கலெனினும் அமையும்.

அறியா மையினென்று கேட்கலுற் றேனுமமை யாவதொன்றும்
குறியா மறியுயிர் கொள்ளவென் றோகுரு திபபலிகூா
வெறியா லிவளுயிா மீட்கவென் றோவென்றி வேல்வலத்தீர்
சிறியாா மனையிலவந் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினின்றே.

இ - ள். வெற்றிவேலை வலத்திலுடையவரே! நும்மையாம் அறியாமையினால் ஒன்று கேட்கலுற்றேம் ஆவதொன்றுங் குறியாது மறியுயிரைக் கொள்ள வென்றோ அந்த விரதப்பலி தரும் மிகுந்த வெறியினாலே இவள் உயிரைமீட்கவென்றோ தஞ்சைவாணன்சிலம்பினின்றுஞ் சிறியார்மனையில் வந்தீர்! திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீா. எ - று.

மறி - ஆடு. 'திருககோயிற்கெழுந்தருள்வீர்' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. (உகஅ)

வெறிவிலக்கியவதனுஞ் செவிலி பாங்கியைவினாதல்.

(இதுவெளிப்படை.)

மணகுன்ற வந்த கலியினை மாற்றிய வாணன்றஞ்சை
ஒண்குன்ற மங்கையர் முன்னாமின் னேயுமை யாணமகனைப்
பண்குன்ற வென்றசொல வள்ளிதன கோனைபபைந் தாரயிலால்
வெணகுன் றெறிந்தசெவ் வேளையிவ் வாறென் விளம்பியதே.

இ - ள். உலகங் குன்றவந்த கலியுகத்தைமாற்றிய வாணன் தஞ்சைய தொள்ளிய குன்றிடத்து மின்னே! உமையாள் மகனைப் பண்குறை வென்ற சொல்லையுடைய வள்ளிக்கு நாயகனைப் பசியமாலைசூடிய வேலினாலே வெண்குன்றமாகிய குருகுபெயர்க்குன்றத்தையெறிந்த செவ்வேளை மங்கையர்முன்னர் இவ்வாறு நீவிளம்பியதென்? எ - று.

அயில் - வேல். வெண்குன்று - கிரவுஞ்சகிரி. 'குன்ற மின்னே' எனவும், 'செவ்வேளை மங்கையர்முன்னே' எனவும் 'விளம்பியதென்னே' எனவு மியையும். (௨௯௯)

தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்.

தோழிபூத்தரு புணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல் எ - து. பூவைக்கொடுத்ததனாற் புணர்ந்த களவை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

போருறை தீக்கணை போலுநின் கணகண்டு போதவஞ்சி
நீருறை நீலமு நீயுநண் பாகென்று நின்மகட்கோர்
தாருறை தோளவர் தந்தனர் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
காருறை சோலையில யாமவிளை யாடிய காலையிலே

இ - ள். அன்னாய்! போருறைந்த தீயகணையை யொக்கும் நினது கண்ணைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி நீரிலேயொழிந்துறைந்த நீலமும் நீயும் உறவாகவென்று நின்து மகட்கு ஒரு தாருறைந்ததோளையுடையவர் வாணன்தமிழ்த் தஞ்சையைச் சூழ்ந்து புயலுறைந்த சோலையிடத்து யாம விளையாடிய காலத்தில் நீலப்பூவைத்தந்தனர். எ - று.

நண்பு - உறவு. தார் - மாலை. கார் - புயல். (௩௦௦)

புனறருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்.

புனறருபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல் எ - து. புனலாற் கூடும் புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

ஒழிதோற் றியசொல்ல லுன்மக ளோதிக் குடைந்தகொண்டல்
பொழிதோற நிராணுந்தி வந்தசெந் நீருந்திப் பொற்பினுக்கோர்
சுழிதோற நிடும்பகை தீர்க்கின்ற போதொரு தோன்றலுமவ்
வழிதோற்றி வந்தெடுத் தானறஞ்சை வாணனறென் வையையிலே.

இ - ள். அன்னையே! நின்மகள் ஓதிக்கொப்பகிலலா துடைந்த மேகம் தோற்ற பகைதீர்த்தற்காய்ப் பொழியப்பட்ட யானைத்திரளைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்த சிவந்த நீர்வெள்ளம் தஞ்சைவாணன் தென்வையையிடத்துப் பெருக நின்மகளும் நதிக்குத்தோற்றுப்போன பகையைத் தீர்த்தற்கு யாம் நீராடியகாலத்தில் சுழிவந்து நின்மகளை வாங்கிக்கொண்டு போம் போதில் அவ்வழியிலே வருவான ஒருவேந்தன் வந்தெடுத்தான், ஆதலால் நின்கருத்தில் தோன்றியதனைச் சொல்லுதலொழிவாயாக எ - று.

எனவே,-புணர்ச்சியுண்மை குறிப்பினுற் றோன்றியவாறாயிற்று. ஓதி-கூந்தல். கொண்டல் - மேகம். தோல - யானை. உந்தி-தள்ளி. உந்தி-கொப்பூழ். தோன்றல்-வேந்தன்.   (கூ௰க)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல் எ - து களிறுதரு புணர்ச்சியாற் களவை வெளிப்படுத்தல்.

மண்ணலை யாமல வளர்க்கின்ற வாணனறென் மாறைவெற்பில
அண்ணலை யாயிழை பாகனென் றஞ்சின மஞ்சனந்தோய்
கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேலவந்த கைக்களிறறின
புண்ணலை நீர்வலப் பாகமுந் தோயப் பொருதனனே.

இ - ள். அன்னையே! இப்புவியை அலையாமல் வளர்க்கின்றவாணன் தென்மாறை வெற்பில யாம சோலையில் விளையாடுகையிலோர் யானைபாய வரும்போது நின்மகள் அலறிக்கூவ, அப்போது அவ்வழியில வருகின்றானொருவேந்தன் விரைந்துவந்து அஞ்சலே யென்று நின்மகளை இடப்பக்கத்திலணைத்துக்கொண்டு வலதுகையில வேலைவாங்கி மேல்வந்தகையொடுங் கூடிய யானைமுகத்தி லழுத்திப்பொருதவன்று ஆனைப்புண்ணில் அலைபோல் வருங்குருதிநீர் வலப்பாகமெல்லாம் நனைத்தலால் வலப்பால்சிவந்தும், அவள் அழுதபோது கரைந்து கண்ணுகிய கடலில் வருநீர் இடப்பாகங் கறுத்தும், ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மொன்றாய்த் தோன்றியதனால் அவ்வேந்தனை ஆயிழைபாகனென்ன யாம் அஞ்சினம். எ - று.

எனவே,-குறிப்பால் புணர்ச்சி யுண்மை யறிவித்தவாறு காண்க. அண்ணல் - வேந்தன். ஆயிழைபாகன் - சிவன். அஞ்சனம் - மை. அலை-கடல்

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய் செவிலியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தண்டார் தழுவிய வேலண்ணல வாணன்றென் றஞ்சைவெற்பில்
வண்டார் குழலிதன் வண்ணமுங் கண்ணும வடிவுமுன்னாள்
கண்டா ரறியும் படியன வேயல்ல காரணமொன்
றுண்டா லுயிரனை யாயயி ராமலுரை யெனக்கே.

இ - ள். உயிரனையாய்! தண்ணியமாலையணிந்தவேலுடைய வாணனது அழகிய தஞ்சை வெற்பிடத்து வண்டார்ந்த குழலையுடையாளது நிறமும் கண்ணும வடிவும்முன்னாள் கண்டார்க்குஇப்போதுவேறுபட்டிருத்தலாற் அறியுந்தன்மையெனவேயல்ல, இவ்வடிவு வேறுபடுதற்குக காரணம் ஒன்றுண்டாதலால் இக்காரணத்தை ஐயுறாமல் எனக்குரைப்பாய எ-று.

ஐயுறுதல் - சொலலததகாதென்று மறைததல, தணடார் - மாலை. தழுவிய-அணிநத. தென -அழகு. வணணம - நிறம. அயிரத்தல - அயாப்புறுதல் (௩௦௩)

செவிலிநற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிநற்றாயக்கு * * * அறதொடுநிறறல் எ - து முன்னிலைப் புறமொழியாலுணாத்தாது முனனிலை மொழியினாலே களவை வெளிப்படுததிககூறல.

மலைவந்த தோவெனும வாரண வாணன்றென் மாறைமதி
சிலைவநத தோவெனு நனனுத லாயொரு செலவரிஙகோர்
கலைவந்த தோவென வநதுவி னாவிநங காரிகைக்கு
முலைவநத தோவிலலை யோவெனனு நாளின் முயங்கினரோ.

இ - ள் மலைவநததோவென்று ஒப்புககூறும் வாரணததையுடைய வாணனதென்மாறைநாட்டில மதிவநததோ! சிலைவநததோ! என்று ஐயுறுதற்கு நல்ல நுதலையுடையாய!புனஙகாசகுநாளில் ஒருதலைவாவநது இஙகோர் கலைவநததோவென்று வினவி, நமமுடைய பெணணுக்கு முலைவந்ததோ இல்லையோவென்னும பெதுமபைப பருவத்து முயஙகினா. எ - று.

வாரணம்-யானை, 'வநததோ' எனபதனைமதிக்குங கூட்டுக. மதிசணடு பிறை. முயஙகல் - புணாதல. 'செலவாவந்து' என இயையும். ஓகாரம் அனைத்தும் ஐயம்.

'தலைவி பாஙகிக்குமுன்னிலைமொழியால் அறதொடுநிறறலும்' செவிலிநற்றாயகதுமுனனிலைமொழியா லறததொடுநிற்றலும்' ஆகியஇரண்டும்'பூத்தருபுணர்ச்சி'முதல் மூனறும முனனிலைமொழி' வெறிவிலக்கல் ஒன்றும் முனனிலைப் புறமொழி. (௩௦௪)

அறததொடுநிற்றல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தன்னூர்க்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு போதல்.

† "போக்கேகற்றொடு புணர்ந்தகௌவை
மீட்சியென் றாங்கு விளம்பிய மூன்றும்
வெளிப்படைக்கிளவியின் வழிப்படுதொகையே"— என்னுஞ்
சூத்திரத்தால் உடன்போக்கு மூவகைப்படும்.

† "போக்கறிவுறுத்தல் போக்குடன்படாமை
போக்குடன்படுத்தல் போக்குடன்படுதல்
போக்கல்விலக்கல் புகழ்தறேற்றலென்
றியாப்பவையுடன்போக் கிருநான்குவகைத்தே."— என்னுஞ்
சூத்திரவிதியால் உடன்போக்கு எட்டுவகைப்படும்.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல் எ - து காப்புமிகலால் உன்னூர்க்குடன்கொண்டுபோதியென்று பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

மைந்நீ ணெடுங்கண் மடந்தை யுடன்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
செந்நீர் விழவணி நின்னகர்க் கேகொண்டு சேர்ந்தருண்மற்
றந்நீர்மை யல்லதோ ராறுமின் றாலிங்கெம் மையரென்றால்
முந்நீ ருலகுங்கொள் ளாரவி லையாக முலையினுக்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனை வெற்பா! இவ்விடத்தெம்மையர் கருத்துச் சொல்லின் முலையினுக்கு விலையாக முந்நீர்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையுங்கொள்ளார்கள். ஆதலால், குங்குமநீராடும் வசந்தத்திருவிழா வலங்காரத்தை யுடைய நின்னகர்க்கு மையெழுதிய நீர்மையையுடைய நெடியகண்ணை யுடைய மடந்தையையுடன்கொண்டு சேர்ந்தருள்வாய். இம்முறையல்லாது நீ வரைவதற்கு வேறோர் வழியில்லை. எ - று.

'வெற்பா இங்கெம்மையர்' எனவும், 'முலையினுக்கு விலையாக முந்நீருலகங்கொள்ளார்' எனவும், 'நின்னகர்க்குமைந்நீர்நெடுங்கண்' எனவும், 'உடன்கொண்டு' எனவும் இயையும். மற்று - வினைமாற்று. செந்நீர் - குங்குமநீர். ஆறு - வழி. (௬௦)

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௧௦, ௧௧.

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாரோ முலைவிலை யென்பர் நின்கேளிரோ நின் பல்கிளைவாழ்
ஊரோ வணியதன் றுணைதொடியா யவிர்மைதையுண்கண்களோ
தாரோ வளரும் புயன்றஞ்சை வாணன் றரியலார்போல்
யாரோ தனிநடப் பாரருங் கானமிவ ளுடனே.

இ - ள். ஒள்ளியவளையினையுடையாய்! நின் சுற்றத்தார் பாரை முலை விலையென்று சொல்வாரோ? உடன்கொண்டுபோதற்கு உன் சுற்றத்தார் வாழுகின்ற ஊரணிந்ததன்று. அரிதியும், போவாமெனினில் கரியமாதினை மையுண்டகண்களோ தாரோவளரும புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணனுக் குத் தரியலார்போல அரியகாட்டில் இவளுடன் தனியாய் நடப்பவர்யார்?

எனவே, - தரியலார்செலலுங் கானத்தில் ஏனோர்சேறல் அரிதென்று கூறியவாறாயிற்று பாரோஎன்புழி ஓகாரம் என்பர் என்பதனோடு கூட்டுக. அவ்வோகாரம்-வினா. ஊரோ-யாரோ என்புழி, ஓகாரம் இரண்டும் அசைநிலை. கண்களோ, தாரோ என்புழி ஓகாரமிரண்டும் எண்ணின்கண்வந்தன. ()

அவளுடன்படுத்தல்.

அவளுடன்படுத்தல் என்பது. பாங்கிதலைவனை யுடன்படுத்தல்.

சுருளேய் குழலுஞ் சுணங்கேய் முலையுஞ் சுமந்துசற்றுப்
பொருளே யெனச்சுரம் போதுமப் போது புகழ்வெயிலான்
மருளேய் கலியிருண் மாற்றிய வாணன்றென் மாறைநின்ன
அருளே யொழிபவுண் டோநிழ லாவ தணங்கினுக்கே.

இ - ள். சுருள்பொருந்திய குழற்பாரமுஞ் சுணங்கினையுந்தமுலைப்பா ரமுஞ் சுமந்து பொருளாவது கற்பேயெனத்தெளிந்து சுரத்திற்செல்லும் போது தன்புகழருளாகிய வெயிலினாலே மயக்கம்பொருந்திய கலியாகிய இருளைமாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற அணங்கினுக்கு நிழலாவது நின்னருளையே நிழலென்றுகொள்ளுவதல்லாது வேறொன்றை நிழலென்று கொள்ளப்படாது. எ - று.

சுருள் - கடைகுழற்சி, சுணங்கு - மாமைநிறம். உம்மை - எண். பொருளே என்புழி ஏகாரத்தைக் கற்பொடுகூட்டித் தேற்றப்பொருண்மை யுரைக்க மருள் - மயக்கம். மருளே என்புழி ஏகாரம் ஈற்றசை. (௬௨௪)

தலைவன் போக்குடன்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

நஞ்சோ வழலோ வெனுஞ்சுர மோசெல்ல நாடியவென்
னெஞ்சோ கொடியது நேரிழை யாய்கிழல் பாமதியோ
மஞ்சோ தவழ்மதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வரையிலவம் உய
பஞ்சோ வனிச்சங் கொலோவெனு மேறடிப் பைந்தொடிக்கே.

இ - ள். நேரிழையாய்! ஒளியையுடைய மதியமுகிலுந் தவழப்பட்ட மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வரையிலுள்ள இலவம்பஞ்சோ அல்லது அனிச்சமலரோ வென்று சொல்லப்பட்ட சிறிய அடியையும் பசியகொடியையுமுடையாட்கு நஞ்சோ அழலோவென்று சொல்லப்பட்ட காட்டிற் செல்லக்கருதிய என்னெஞ்சோ மிகக்கொடியது. எ - று.

பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. அழல் - நெருப்பு. கிழல் - ஒளி. அனிச்சம் - ஆகுபெயர்.

நஞ்சோ, அழலோ என்புழி ஓகாரமும், பஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும் அனிச்சங்கொலோ என்புழி ஓகாரமும், ஐயம். சுரமோ என்புழி ஓகாரமும், கொலோ என்புழி ஓகாரமும் அசைநிலை. நெஞ்சோ என்புழி ஓகாரம் சிறப்பு. மதியோ, மஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும் எண்ணின்கண் வந்தன. ( )

தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்

தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல் எ - து தலைவனுடன் போதலைப்பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாலன்ன பாயற் பனைகவென் னாதுநின் சீறடி பட்டுருவும்
வேலன்ன கூர்ங்கல் பதிகுவ கொலென்னு மன்னோ திகைக்கு
மாலன்ன வண்ணன் மறைநாட னுழையலருஞ்
சேலன்ன நீள்விழி யாயறி யேனவர் சிந்தனையே.

இ - ள். மேதினி தமாலமேபோன்றவண்ணனது தென்மாறை நாடு சூழ்ந்தவயலிற் பிறழப்பட்ட சேலையொத்த நீண்ட விழியினையுடையாய்! மல்லிகைப்பூவால் நிறைத்தலால் அப்பாலையொத்த படுக்கையைப் பனையென்று சொல்லப்பட்ட சீறடியாயின அது பட்டுருவப்பட்ட வேல்போன்ற கூரிய கல்லை மிதிக்குமோவென்றதனால் அவர் நினைந்த சிந்தனையாதோ தெரியாது. எ - று.

'மல்லிகைப்பூ வானிறைத்தல்' என்பது அடியவர் நிலையான்வந்தது. பாலன்ன பாயல் - வண்ணவுவமம். பாயல் - படுக்கை. உகளுதல் - புரளுதல். போல் - ஐயம்.

(௩௦௧)

தலைவி நாணழிவிரங்கல்.

தலைவிநாணழிவிரங்கல் என்பது: உடன்போகில்நாணழியுமேயென்றதற்குத் தலைவி யிரங்கிக்கூறல்.

மறவாகை வேலங்கை வாணனை மாறைநாட் மன்னனையேத்தும்
உறவாக வெண்ணி யுறாதவர் போலுயி ரோம்பியென்றும்
துறவாத நாணந் துறப்பது வேண்டலிற் றொல்லுலகில்
பிறவா தொழிகநன் பேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே

இ - ள். வீரத்தால் வெற்றிகொண்ட வேலை யகங்கையிற் பிடித்த வாணனை மாறைநாட்டார்க்கு மன்னவனைத் துதிக்கும் உறவாக வெண்ணியுறாத பகைவர்போல் உயிர்காத்தற்பொருட்டு என்றுந் துறத்தற்குத் தகுதியில்லாத நாணத்தைத் துறப்பது வேண்டிற்றாகலான், பழைமைபொருந்திய உலகில் ஒருகாலமும் பெண்பிறப்புப் பிறவாதொழிந்துவிடலான்று. எ - று.

மறம்-வீரம். வாகை-வெற்றி. அங்கை-அகங்கை * "அகமெனகிளவிக் குக்கைமுன் வரினே - முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும் - வரைநிலையின்றே யாசிரியர்க்க," என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. ஓம்பல்-காத்தல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல் என்பது. கற்பின்மேம்பாட்டைப் பாங்கி தலைவிக்குக்கூறுகின்றல்.

செங்கான் மலரிற் றிருவன்ன கோலத் தெரிவைபாக்கு
மெய்ந்நா ணுயிரினு மிக்கதென் றாலுற வாவரையா
தர்நாண் முறைமை தவிர்த்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநாட்
டிந்நா ணமும்மட வாய்கற்பு நோக்க வழகிதன்றே

இ - ள். மடப்பத்தையுடையாய்! செந்த முறுக்கவிழ் பருவத்துத் தாமரைமலரிருக்கின்ற திருவையொத்த அழகையுடைய தெரிவையர்க்கு மெய்யின்கணிருக்கின்ற நாண்உயிரினுஞ்சிறந்ததென்றுசொல்லின், உறவு கலவாத வேந்தர் தம்முடைய வாழ்நாள் முறைமை தவிர்த்தவர் இளையாயுள்ளவரிடத்து அருளைத்தரும் வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைநாட்டில் நீ சொல்லப்பட்ட இந்நாணமுங் கற்பைக்கருதுமிடத்தில் அழகிதன்று. எ - று.

---

* தொல். எழுத். புள்ளிமயங்கியல், சூ. உ௦

நீருவென்று கூறினமையால் செங்காண்மலர்-தாமரைமலர். கோலம்-அழகு. விரவுதல்-கலத்தல். * "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ்-செயிர்தீர் காட்சி கற்புச்சிறந்தன்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௩௧௪)

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பலரே சுமந்த வுரைகளுந் தாயர்தம் பார்வைகளுஞ்
சிலரே சுமந்து திரியல்ல லார்செய்ய செண்பகநாண்
மலரே சுமந்த வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
அலரே சுமந்து சுமந்திந்த வூரினி யழுங்குகவே.

இ - ள். பலரேசிச்சொல்லும் அந்தவார்த்தைகளும் தாயர் சினந்து பார்க்கின்ற கொடியபார்வைகளும் சுமந்து திரிய வல்லமையுடையார் சிலருளர், என்றும் முடியாது, செய்ந்த சண்பக நாண்மலரைச் சுமந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாப் பகைவர்போல வசைகூறுஞ் சொல்லையே சுமந்து சுமந்து இந்தவூரிலுள்ளார் இனி அழுங்குக. எ - று.

'சுமந்து திரியவல்லார் சிலரோ' எனக்கூட்டுக. 'என்றும் முடியாது' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது 'இந்தவூரினி யழுங்குகவே' என்பது இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் நின்றது. அழுங்குதல்-இரங்குதல், கெடுதலென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இவள் கற்புடையளாதலால் கூறிய சொற்பிழைபாளாதலால், அவ்வாறன்றிக் கெடுவந்து முடிந்ததல்லது பொருளன்மையுணர்க. இரங்கல் பொய்க்குமோவெனில் இருவருடன் போயின்பின்னர் அவ்வூரிலுள்ளாரிரங்குதலின் பொய்யாதாயிற்று.

பாங்கி சுரத்தியல்புரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

செல்லிற் கொடியகளிற் றண்ணல் வாணன்றென் மாறைமன்னன்
வில்லிற் கொடியபுருவமின் னேயென் விளம்புதிநீ
சொல்லிற் கொடியநம் மன்னையைப் போல்பவர் சூழ்ந்திருக்கும்
இல்லிற் கொடியகொல் லோசெல்லு நாட்டவ் விருஞ்சுரமே.

இ - ள். இடியினுங் கொடியதாகிய களிற்றுப் பெருமையையுடைய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது கையிற்பிடித்த வில்லினுங் கொடிய புருவத்தையுடைய மின்போன்றவளே! யான் செல்லுநாட்டில் அப்பெரியசுரமானது சொல்லிலே கொடியளாகிய நம்மன்னையைப்போல்வார் சூழ்ந்திருக்கும் இல்லினுஞ் சாலக் கொடியதோ? எ - று.

---

* தொல், பொருள், களவியல், சூ. ௧௧௩.

'சுரங்கொடியதென நீ விளம்புதி' என்றியையும். சொல்லின் எண்புழு நிறப்புமைமை தொகுத்தல். செல்-இடி. அண்ணல்-பெருமை கொல்-அசை. ஆரம்-எதிர்மறை. சுரம்-காடு. (௩௧௩)

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்.

பாங்கி கையடைகொடுத்தல்- எ - து பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல். கையடை-அடைக்கலம்.

---

* "பறந்திருந் தும்பர் பதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் றில்லையன் னாடிறந் தஞ்சிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு ளும்பிறி தாயி னருமறையின்
திறந்திரிந் தார்கவி யும்முற்றும் வற்றுமிச் சேணிலத்தே."

[இது பிறசெய்யுட்கவி.]

† "வடமால் வரைநிலை சாயினும் வண்புயல் வாரிபுகும்
கடனு கியநெறி கைவிட நீங்கினும் கருங்கரும்
அடன்மா களிற்றனைய நின்னையன் னாரினை யென்னையொன்றோர்
உடனுய கேண்மை யொழிந்தறி யாரிவ் வுலகத்திலே."—இது உரைகாரர் எடுத்துக்கூறிய பிறசெய்யுட்கவி. (௩௧௪)

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல் எ - து பாங்கியிருளார்ந்த இடையாமத்தில் விடுத்தல். வைகுதல் - தங்குதல்.

பொழிநான மன்றலம் பூங்குழ லீர்ங்கள் புணர்ந்துசெல்லும்
வழிநாடி நும்பின் வருகுவ லியான்றஞ்சை வாணன்வையைச்
சுழிநாணு முந்தியின் றுலகிளைக் கேற்பன சொல்லியின்னு
மொழிநா வடங்க மொழிந்தயலாரை முகங்கவிழ்த்தே.

இ - ள்: மான்மதம பொழியப்பட்ட மணந்தோடுகூடியபூவையணிந்த குழலையும் தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாணப்பட்ட வுந்தியையுமுடையாய்! நின்பழமையால்வருகின்ற சுற்றத்தாக் கேற்பனசொல்லி அயலாரை அலர்கூறியநாவடங்க மொழிந்து தலைவனையச்செய்துநீங்கள்கூடிச்செல்லும் வழிதேடி யானும் பின்னேவருவேன். எ - று.

---

* திருக்கோவையார், செ. ௨௧௩.
† அம்பிகாபதிகோவை, செ. ௩௨௫.

கானம் - மாலமதம். மன்றல் - மணம். புணர்தல் - கூடல். கிளை - சுற்றம். இன்றுமொழி-அலர்மொழி. 'மன்றலம் பூங்குழல்தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாளுமுந்தி' எனக்கூட்டி ஆகுபெயராகக்கூறுக. (௩௫௮)

தலைமகளைத்தலைமகன்சுரத்துய்த்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரத்துய்த்தல் எ - து. ஐம்பத்து மூன்றநாள் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்திறசெலுத்தல்.

தளிபோற் கொடைபயில் சந்திர வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையான்
அளிபோற் குளிர்ந்த விளமரக் காவும வன்புகழின்
ஒளிபோல் விளங்கிய வெண்மணல் யாறுமு வந்துகண்டு
நளிபோ தவிழ்குழ லாய்மெல்ல மெல்ல நடந்தருளே

இ - ள். குளிர்ச்சியையுடைய மலர் முறுக்கவிழப்பட்ட கூழலையுடையாய்! மேகம்போற்கொடுக்குந் தொழிலபழகிய சந்திரவாணனுடைய தமிழ் விளங்கப்பட்ட தஞ்சையான அன்புபோலகுளிர்ந்த இளமரச்சோலையும் அவனது புகழினொளியைபபோல வெண்மணல செறிந்தகான்யாறும் கண்டுமகிழ்ந்து மெல்ல மெல்ல நடந்தருள்வாயாக. எ - று.

தளி-மேகம் பயிலுதல்-பழகுதல. அளி-அன்பு. கா-சோலை. யாறு-கான்யாறு. உவத்தல்-மகிழ்தல். நளி-குளிர்ச்சி. 'கண்டுவந்து' என இயையும்.

தலைமகன் றலைமகளசைவறிந்திருத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

அசைவு-வருத்தம். அன்புகொண்டமடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை என்றார் பிறரும். அசைஇய-வருந்திய.

வரமாமை வேற்படை வாணன் றென்மாறை வணங்கலர்கள்
புரமான வல்லழல் பொங்குவெங் கானிற் பொருந்தியகூர்
அரமான கலலுன் னடிமல ராற்றல வாதலினும்
சுரமாறு மளவுநல் லாயிருப் பாமிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். நல்லாய்! வரத்தையுடைய மாமைநிறம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வாணன்தென்மாறையை வணங்காதார் நகரைப்போலவலிய அழல்பொங்கியெழும் வெய்யக்காட்டிலகூர்பொருந்திய அரத்துக்கொப்பானகற்கள் உன் அடிமலர் பொறுக்குந்தன்மையவல்ல; ஆதலால், சுரமாறுமளவும் நாம் இந்தச்சோலையிலே யிருப்பாம். எ - று.

மாமை குறித்துப் புள்ளிகீறும். ‘வரமாமைவேற்படை வாணன்’ என்று பாடமோதிப் பெருமையுங் கூர்மையுமுடைய வேற்படையெனப்பொருள் கூறுக. ‘கூர்பொருந்திய’ என்பதுமாம். அரமானன்ன புழுதி வன்மைத்தேர்கை, புரமான - புரம்போல. ஆறல் - பொறுத்தல். † ‘ஆற்றுவாராற்றல் பசியாற்றல்’ என்றாரிறரும்.

சுரம்-வழி. ஆறுதல - வெப்பந்தணிதல் எல்லை அளவு. (௱கஎ)

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தல் எ - து. தலைமகளை மகிழ்ந்து அவள்கூந்தற்கு அலரைச்சூட்டி அதனால் பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூறுதல். உவகை அறிவொடுகூடியது, மகிழ்ச்சி யறிவழிந்தது. என்னை, - ‡ “உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங், கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு.” என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரையானுமுணர்க,

---

அழிமலர் போற்றவும் போற்றியன் பாலிவ ளாய்முடிக்கியான்
கடிமலர் சூட்டவுங் காட்டிய தாற்கள்வர் காய்ந்தெறியும்
துடிமலர் சீர்க்கெதிர் கூகை யிரட்டுறு சுரத்திடையோர்
வடிமலர் வேற்படை யானவாணன் மாறையென மாதவமே.

இ - ள். கள்வர் சினந்தடிக்குந் தடியின்கண் விரிவாகிய தாளவோசைக்கு எதிராகக் கூகையொலிக்குங் காட்டிடை ஒப்பற்ற கூர்மை விரிந்த வேற்படையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற என்னுடைய மாத[illegible]இவளடிமலரைப்போற்றவும் போற்றி அன்பால் இவளாய்ந்துமுடித்த கொண்டைக்கு யான் மணமலரைச்சூட்டவும் காட்டியது. எ - று.

கடிமலர்-மணமலர். காய்தல்-சினத்தல். எறிதல்-அடித்தல், துடி-பாலைநிலத்துப்பறை. மலர்தல்-விரிதல் சீர்-தாளவோசை. இரட்டுதல்-ஒலித்தல். சுரம்-காடு வடி-வடித்தற்றொழில. (௱கஅ)

கண்டோரயிர்த்தல்.

கண்டோரயிர்த்தல் எ - து. வடிவின்மேம்பாட்டாற் கண்டோரைய முறக்கூறுதல்.

சையத் திரள்புயன் சந்திர வாணன் றனிபுரக்கும்
வையத் துறைகின்ற மானிட ரோவன்றி வானவரோ
ஐயப் படுமழல வெஞ்சுரத் தூடு நடந்தவரோன்
றையப் படுவதல் லானுண மைசால வறிவரிதே.

---

† திருக்குறள், செ. உஉரு.
‡ ஷை, செ. கஉஅந.

இ - ள் வருகின்றோர் உளமனையப் பாலைஅழல்படும்வெய்ய சுரத்தில் நடந்த இவர் மலைபோலதிரண்டபுயத்தையுடையவனாகிய சந்திர வாணனை ஒப்பிலாது காதலிக்கும் புவியினக்கண் உறைகின்றமானிடரோ! அல்லது வானுலகினதணுள்ளவரோ! என்று ஐயப்படுவதல்லாமல உண்மையை மிகவும் அறியவரிது. எ - று

சையம் - மலை திரள்புயம் - வினைத்தொகை புரத்தல்-காத்தல். வையம் - புவி 'அழலபடும்' என இயையும் சால-மிகவும். (கூகக)

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்.

கண்டோர்காதலின் விலக்கல் எ - து கண்டோர் காதலினாலபோக்கை விலக்கி எமபாடியிற் றங்கிப்போமென்று கூறுதல

கண்டோராவார் - பாலைநிலத்தெயிற்றியர். ஆடவர் கண்டோரெனில் வருங்குற்றமெனின், 'செவிலிகலந்துடனவருவோரைக்கண்டு கேட்டல்' என்னும் கிளவிச்செய்யுளில் யானதலைவனைக் கண்டேனெனின காதலி தலைவியைக் கண்டாள் எனபதற்கேறும் மாறுபடுமெனறுணர்க.

மானுந் திருவு மெனவரு வீர்தஞ்சை வாணன்றெவ்வூர்
போலுஞ் சுரமினிப் போகவொண் ணாது பொருப்படைந்தான்
ஆலும் புரவி யருக்கனிக் கங்கு லடற்கடமான்
பாலுந் தசையுமுண் டேதங்கு வீரெங்கள் பாடியிலே

இ - ள். மானுந்திருவுமென்று சொல்ல வருவீர்! தஞ்சைவாணனை பகைவரிருக்கும் ஊர்போலும் கொடிதாகிய சுரம் இன்று இவ்விடம் விட்டு அப்பாற்போகத்தகாது; ஆரவாரஞ்செய்யும் புரவி பூட்டிய தேரில்வரும் அருக்கன் அத்தவெற்படைந்தான். இருணிறைந்தகாலமாகிய இக்கங்குலில் போர்செய்யும் கடமானபாலும் தசையும் யாங்கள் தருதும், அதனையுண்டு எங்களபாடியில் தங்குவீர். எ - று.

தெவ்வூர் பாழாய மக்களியக்கமின்றியிருத்தலின் சுரம் உவமையாயிற்று. 'அருக்கன பொருப்படைந்தான்' எனக் கூட்டுக. ஆலுதல்-ஆரவாரித்தல். அடல் - போர். (கூஉ0)

தன்பதியணிமைசாற்றல்

தன்பதியணிமைசாற்றல் எ - து இவ்விடத்தில் நயமூரில் கைகிப் போதல்வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவன்தன்பதி அணித்தென்று கண்டோர்க்கூறுதல்.

தொடங்கும் பிறைநுதற் றோகையு நீயுமுன் றோன்றுகின்ற
கடங்குன் றிரண்டுங் கடந்துசென் றாற்கமலத் தடமும்
கிடங்கும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்தெதிர் தோன்றுங் கிளைத்தபைந்தார்த்
தடங்குங் குமநெடுந் தோள்வாணன் மாறையுந் தஞ்சையுமே.

இ - ள். வளர ஆரம்பிக்கும் பிறைபோலும் நுதலையுடைய தோகை போன்றவளும் நீயும் முன்னே தோன்றுகின்ற காடுஞ் சிறுமலையுமாகிய இரண்டும் கடந்து சென்றால் கமலப்பொய்கையும் கமுகும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்து வாவியிற் கிளைத்த நீலத்தாரணிந்த பெருமையுடைய குங்குமம் பூசிய நெடியதோளையுடைய வாணன்மாறையும் தஞ்சையும் எதிராகத் தோன்றும். எ - று.

தொடங்குதல் - ஆரம்பித்தல். தோகை - ஆகுபெயர். கடம் - காடு. குன்று - சிறுமலை. கிடங்கு - அகழ். புரிசை - மதில். கிளைத்தல்-தோன்றுதல். 'கிளைத்த பைந்தார்' என்பது * "குண்டு சுனைபூத்தவண்டுபடுகண்ணி" என்றாற்போல ஒற்றுமை நயத்தாற் செய்யப்படு பொருண்மேல் நின்றது.()

தலைவன்தன்பதியடைந்தமைசாற்றல்.

தலைவன் தன்பதி யடைந்தமை சாற்றல் எ - து. தலைவன் தலைமகட்குத் தன்பதி யடைந்தமை யுணர்த்தல்

சந்தனந் தோய்ந்து தயங்குமுத் தாரந் தரித்துவிம்மும்
நந்தனந் தாங்கி நுடங்கிடை போல நடந்திங்ஙனே
நொந்தனங் காலென்று நோவற்பொன் னேயொரு நோயுமின்றி
வந்தனங் காணிது காவலன் வாணன் மாறை வளநகரே.

இ - ள். பொன்போன்றவளே! சந்தனந்தோய்ந்து விளங்கப்பட்ட முத்துமாலையணிந்து பூரிக்கும் நமது தனந்தாங்கி நுடங்குமிடைபோல நடந்து இவ்விடத்தில் கால்நொந்தனமென்று நோவற்க; ஒருதுன்பமுமின்றி வந்தனம், வாணன் மாறை வளநகரிது காண்பாய். எ - று.

தான்அவன்என்னும் வேற்றுமையின்மையான் நந்தனம் என்றுகூறினா னென்க. பொன் - ஆகுபெயர். நோய்-துன்பம். 'வந்தனங்காண்' என்புழி காண் உரையசை.

இவற்றுள் பாங்கி 'தலைவற்குடன் போக்குணர்த்தலும்,' 'தலைவிக்குடன் போக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்கறிவுறுத்தல்; 'தலைமகன் மறுத்தலும்,' 'தலைவி நாணழிந்திரங்கலும்' ஆகியஇரண்டும் போக்குடன் படாமை.

---

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

'பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தலும்,' 'தலைவி கற்பினமேம்பாடு பூண்மு லைப்பாங்கி புகறலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன்படுத்தல். 'தலைவனபோக் குடன்படுத்தலும்,' 'தலைவியொருப்பட்டெழுதலும்,' 'பாங்கிசுரத்தியல்புரை த்தழிச்சொல்லலும்' ஆகியமூன்றுமுடன்போக்குடன்படுதல். 'பாங்கிகைய டைகொடுத்தலும்,' 'வைகிருள்விடுத்தலும்,' 'தலைமகன தலைமகளைச் சுரத்து யத்தலும்' ஆகிய மூன்றும் போக்கல் 'தலைவன தலைவி அசைவறிந்திருத்த லும்,' 'கண்டோர்காதலின்விலக்கலும்' ஆகிய இரண்டும்விலக்கல். 'தலைவன் தலைவியையுவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தலும்,' 'கண்டோரயர்தலும்' ஆகிய இரண்டும் புகழ்தல். 'கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றலும்,' 'தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் தேற்றலெனக் கொள்க. (௯௨௨)

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை.

கற்பொடு புணர்ந்தகவ்வை எ - து தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடுகூடிய வதனை அயலார் விராய் சேரியார்பலருமறிதல்

† "செவிலிபுலம்பல் நற்றாயபுலம்பல்
கவர்மனைமருட்சி கண்டோர்க்கசீ
செவிலிபின்றேடிச் சேறலென்றாங்குக்
கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையவகைத்தே." — எனனுஞ்

சூத்திரவிதியால் கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை ஐவகைப்படும்.

செவிலிபாங்கியைவினுதல்

(இது வெளிப்படை)

நலம்புனை யாயமு நீபுநற் றாயொடு நானுநன்பொன
சிலம்புயர் சோலைபுகு சிற்றிலும் பேரிலுந் தெண்டிரைமேல
வலம்புரி யூர்வயல் சூழ்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல
புலம்புற மாதரொங் கேமக ளேதனிப் போயினளே.

இ - ள். நலம்புனைந்த ஆயமும் நீயும் நற்றாயொடு நானும் நல்லஅழகிய மலைபிடத்து உயர்ந்தசோலையும் அவள் விளையாடுஞ் சிற்றிலும் அவளியங்கித் திரியும்பெரியமனையும் தெளிந்ததிரையின்மேலவலம்புரிசசங்குஊர்ந்துவரும் வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தாதபகைவர்போலப் புலம்புதலடைய மாதர். எங்கே தனியாய்ப்போயினாள்? யான் அறியச்சொல்வாயாக. எ - று.

நலம்புனையாயம்—தலைவிக்கழகாயலங்கரிக்கும் ஆயம். ஒடு-எண்ணொடு.

+ அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், ௬ ௧௱.

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெறுத்தா ரொறுத்துரை மேலுநங் கேளிர் விழைதலின்றி
மறுத்தா ரவற்கு மணமத னாற்றஞ்சை வாணன்பிரானை
கறுத்தார் புரத்து நடந்தனள் காளைபின் காமர்கற்பால்
பொறுத்தா ளழற்சுரந் தன்னையன் னாய்நின் பொலங்கொடியே.

இ-ள். அன்னாய்! நின்பொலங்கொடி நஞ்சுற்றத்தார் வெறுத்தார்; அதன்றியும், ஒறுத்த சொல்லைச் சொல்லுதல் மேலும் விழைதலின்றி அத்தலைவற்குமணத்தைமறுத்தார்; அதனால் தஞ்சைவாணன் குலத்துக்குப்பிரானைக் கோபித்த பகைவருராகியகாட்டில் காளைபின் நடந்தனள், அழகியகற்பினால் சுரத்தழல் அன்னை பொறுத்தாள். எ-று.

ஒறுத்துரை-சினத்துப் பலகாற் கூறுதல். விழைதல் - விருப்பம். கறுத்தல்-கோபித்தல். காளை-பாலைநிலத்துத் தலைவன். காமர்-அழகு. 'மணத்தை மறுத்தார்' எனவும், 'சுரத்தழற்றன்னை' எனவும் இயையும். (௩௨௪)

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலி தேற்றுவோர்க்கெதிரழிந்து கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

அழிந்து கூறல் - நொந்து கூறல்.

மாறா வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையென்கண்
ஆறா வருந்துய ராற்றுகின் றீரறி வேகொளுந்தி
ஊறா வனகடிந் தென்முலை யூறமிர் தூட்டியின்சொல்
கூறா வளர்த்தநற் கோலனை நீத்ததென் கோலவளையே.

இ-ள். வளமாறாத வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் என்னிடத்தில் ஆறாதஅருந்துயரையாற்றுகின்றவரே! அறிவைப்பொருந்தித் துன்பமானவை கடிந்து என்முலையிலூறும் அமிழ்தத்தை யூட்டி இனியசொல்லைக்கூறி அரிதாய் வளர்த்தநற்கோலென்னுமழகிய வளையையுடையாள் என்னை விட்டுநீங்கியது! எ-று.

'வளமாறு' எனஇயையும். ஏகாரம்-ஈற்றசை. கொளுத்தல்-பொருந்தல். ஊறு-துன்பம். கூறா-கூறி. நீத்தல் - துறத்தல். கோல்வளை -ஆகுபெயர். கோலம்-அழகு. கோல் எனக்கடைக்குறை. கோல்வளையிற் புள்ளியென் பாருமுளர். (௩௨௫)

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தல்.

செவிலி தன்னறிவின்மை தன்னை நொந்துரைத்தல் எ - து. தலைவி போதற்குத் தன்குறிப்பினால் அறிவித்ததன்மையை யறிந்திலேனென்று தன்னறிவின்மை தன்னைத்தெளிந்துகூறல்.

வழியா வரும்பெரு நீர்த்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
கழியாத வன்புடைக் காளைபின் னாளைக் கலந்துகொண்டல்
பொழியாத வெஞ்சுரம் போகுவ லியானென்று போங்குறிப்பால்
ஒழியாதென் முன்புசொன் னாள்பேதை யேனொன்றை யோர்ந்திலனே.

இ - ள். வாய்க்கால் நிறைந்து வழிந்துவரும் பெரிய நீர் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத பகைவர் போல நீங்காத அன்புடைய காளைபின்னே நாளைக் கலந்து ஒருக்காலும் கார் வந்து பெய்யாத வெவ்வியகாட்டில் யான்போகுவலென்று போங்குறிப்பையெல்லாம் விடாது என்முன்பு சொன்னாள், யானறிவிலேன் ஆதலால், ஒன்றையும் ஆராய்ந்தறிந்திலேன். எ - று.

வழியா - வழிந்து. கழியாத - நீங்காத. ஒழியாது - விடாது. ஆல் - அசை. ஒன்றையும் என்புழி சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (௩௨௬)

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

இணங்கிப் புவனத் தெவருமில் லாவென் னிளங்கொடியா
ளுணங்கிக் கழித லொழியவென் பாலவ ருன்னையன்பால்
வணங்கிப் பலமுறை வாழ்த்துகின் றேன்றஞ்சை வாணன்றெவ்வை
அணங்கிய திரள்புயத் தான்மல யாசலத் தாரணங்கே.

இ - ள். பகைவரை வருத்திய வதனாற் பூரித்த திரண்டபுயத்தை யுடையவனாகிய தஞ்சைவாணனது பொதியமலையிலிருக்கின்ற அரியதெய்வமே! இப்புவனத்து நடப்புக்கூடுதற்கு எவரும் இல்லாத என்னிளங்கொடி போல்வாள் வாடிப் பாலைவனத்துப் போதலையொழிய என்னிடத்துவர உன்னை அன்பாற் பலமுறை வணங்கித் துதிக்கின்றேன், வரின் நினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன்.

இணங்கல் - இணங்கெனத்திரிந்துநின்றது, *"காப்பின் ஒப்பின் ஊர்தியின் இழையின்" என்னும் வேற்றுமையியற் சூத்திரத்தின் இழைத்தல் என்னும் சொல் இழை என நின்றாற்போலக் கொள்க. உணங்கி - வாடி. கழிதல் - போதல். அணங்கி - வருத்தி. மலயாசலம் - பொதியமலை. ஆரணங்கு - அரிய தெய்வம். 'வரின் நினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன்' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இவை மூன்றுகிளவியும் செவிலிபுலம்பற்குரியவாமென்க. (௩௨௭)

---

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், சூ. ௭௨.

செவிலிநற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடுநிற்றல் எ - து. செவிலி நற்றாய்க்கு உடன் போக்கை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

சகநல்க வந்தருள் சந்திர வாணனறென் றஞ்சைநல்லாய்
முகநல்கி நல்க முலைகொடுத் தாரின்முத்தங் கொடுத்தார்
மிகநல்ல ரென்பது மன்பதை தேர விடலைபின்னே
மகநல்கு மந்தியங் கானடந் தாளுன் மடந்தையின்றே.

இ - ள். *உலகத்தில் மகிழ்ச்சி கொடுக்கவந்தருளப்பட்ட சந்திரவாணனது அழகியதஞ்சையிலிருக்கின்ற நல்லாய்! முகங்கொடுத்து மேலைக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கவெண்ணி முலைகொடுத்தாரின் இன முத்தங் கொடுத்த கணவரோ மிகநல்லரென்பது உலகத்து மக்களெல்லாந் தெளிய உன்மடந்தை இன்று மகப்பெறுமந்திகள் இயங்கும் காட்டில் விடலைபின்னே நடந்தாள். எ - று.*

சகம் என்புழி *ஏழனுருபுதொக்கது. நல்லாய் - நற்றாய். மன்பதை-மக்கட்கூட்டம். தேற-தெளிய. மக - குரங்குக்குட்டி ‡ "கோடுவாழ்குரங்குங் குட்டி கூறுப." ‡ "மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும் அவையு மன்னவப் பாலன." என்பதனானுணர்க. மந்தி-பெண்குரங்கு ‡ "குரங்கு முசுவு மூகமு மூன்றும்." என்பதனானுணர்க. கான-காடு.* (௩௨௮)

நற்றாய்பாங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

முன்னே யிதனை மொழிந்தனை யேனுந்தை முந்தென்மணம்
பின்னேய் குழலி பெறுவளல்ல ளேபிறழா தெவர்க்குந்
தன்னேயம் வைத்தரு ளுந்தஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில்
பொன்னே யனையநல் லாயவ மேசுரம் போக்கினையே.

இ - ள். எவர்க்கும் நிலைவிட்டுப் பெயராது தன்னுடைய அன்பை வைத்துக்காக்கும் தஞ்சைவாணன் பொதியமலையிடத்துப் பாற்கடற்பிறந்த மடவார் பலருள்ளும் திருமகளே ஒப்பாகிய நல்லாய்! சுரம்போவதற்கு முன்னமே இதனைமொழிந்தனையாகின் நுந்தந்தை முற்காலத்தில் என்னை மணஞ்செய்தது போலப் பின்னுதல் பொருந்திய குழலையுடையாள் மணம் பெறுவாளே! இச்செய்தியை என்னுடன் சொல்லாமல் மகளை வீணே சுரத்திற்போக்கினையே! எ - று.

---

‡. தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ௧௩, ௧௪, ௨௨.

நுந்தை - நுந்தந்தை. முந்தை-முன்பு. மணம் என்புழி உவமத்தொகை. பிறழ்தல்-பெயர்தல். நேயம்-அன்பு பொன்னே என்புழி ஏகாரம் பிரிநிலை, அவளுடன் பிறந்தார் பலருள்ளும் அவளையே பிரிந்து வாடுதலின். அவம்-வீண் சுரம்-கான. (கஉக)

அது கேட்டபாங்கியழுங்கல்கண்டு நற்றாய்புலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

இல்லுங் கழங்கா டிடங்களு நோக்கி யிரங்கல்வம்பும்
வல்லும்பொருங்கொங்கை மங்கைநல் லாய்தன்னைவாணனன்னார்
புல்லுந் துணைவியர் போல்வினை யேன்பெற்ற பூவையன்னாள்
செல்லுஞ் சுரத்தழ லன்றுன்கண் ணீரொற் றெறுகின்றதே

இ - ள். கச்சும் சூதும் தம்முடன்பொருங் கொங்கையையுடைய மங்கை நல்லாய்! தன்னைவாணனுக்குப் பகையாயினோர்கூடும் மனைவியர்போலத் தீவினைசெய்தயான் பெற்றபூவைபோன்ற மகள் வருந்திச்செல்லும்பாலைச் சுரத்தில் விழாநிற்கும் அழலன்று, அழுகின்ற கண்ணீரோ யென்னைச்சுடுகின்றது; மகள் ஒடுங்கித்திரிகின்ற மனையையும் அவள் கழங்காடுகின்ற இடங்களையும் நோக்கி நீ கலுழற்க. எ - று

கழங்காடுதல்-கழங்காயேழு கைப்பிடித்தாடுதல் இரங்கல்-அழுதல். வம்பு-கச்சு வல்லு-சூது. வம்பும் வல்லும் பொருதல்-வலலொப்பு பார்க்க வருங்கால் வம்பே மறையற்க என்புழி நீ யொப்பாகாயென்று வம்பு விலக்குழி ஒன்றோடொன்று பொருதலாயிற்று தெறுதல்-சுடுதல். (கஙo)

நற்றாய்பாங்கியரோடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

நேயம் புணைதுணை யாகவெங் கானக நீந்தவெள்ளம்
ஆயம் புலம்ப வகன்றனளோர்கல லகங்குழைய
மாயம் புகலொரு காளைபின் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
சேயம் புயமலர் போலடி நோவவென் சில்வளையே.

இ - ள். வாணன் தென்மாறை நாடுபோன்ற பெண்காள்! கல்லும் நெஞ்சங்குழையப் பொய்சொல்லப்பட்ட வொருகாளைபின் என்து சில்வளையையுடையாள் சிவந்த தாமரைமலரையொக்கும் அடிகள்நோவ வெவ்விய காடாகிய வெள்ளத்தை நீந்த அன்பினைத் தெப்பமுந்துணையுமாக ஆயக்கூட்டம் புலம்பப்பிரிந்து போயினள். எ - று.

நேயம்-அன்பு புணை துணை என்புழி உம்மைத்தொகை. நீந்தல் என்பதனால் வெள்ளம் வருவிக்கப்பட்டது. ஏகாரம் ஈற்றசை. கல் என்புழி சிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. "குன்றிநெஞ்சப்பகவெறிந்த வெஞ்சுடர் நெடுவேல்" என்பதுபோலக்கற்கு நெஞ்சுகூறினுமொன்றுணர்க. மாயம்-பொய். அம்புயம்-தாமரை. சில்வளை - ஆகுபெயர். (கஙக)

நற்றாய் அயலார் தம்மொடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

மேனாள் வரங்கிடந் தென்போல வருந்தி மிகவுமெய்ந்நொந்
தீன்றவர் துன்ப மெய்துவ ரோவிமை யோருலகந்
தானாண நீடு மதிற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பின்
மானார் விழியனை யாள்விளை யாடிய வண்டலங்கண்டே.

இ - ள். தேவருலகத்தார் நாண நீண்ட மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தமிழ்ச்சிலம்பில் விழிமான்போன்றவள் விளையாடிய வண்டலம்பாவையைக்கண்டு பண்டைநாளில் வரங்கிடந்து என்னைப்போற் பத்துமாதஞ் சுமந்து வருந்தி மிகவும் மெய் நொந்து பெற்றார் துன்பம் எய்துவரோ? யானும் பெறுதிராதுபெற்ற துன்பத்தை யெய்தினேன். எ - று.

மேனாள் - பண்டைநாள். ஈன்றவர் - பெற்றவர். வண்டல் - ஆகுபெயர். (௩௩௨)

நற்றாய்த்தலைமகள்பயிலிடம்தம்மொடுபுலம்பல்.

நற்றாய்த் தலைமகள் பயிலிடம் தம்மொடு புலம்பல் எ - து. நற்றாய் தலைவிபழகி விளையாடுமிடங்களோடு நொந்துகூறல்.

செயலைத் தருவின் வருநிழ லேபெருஞ் சிற்றிலமே
வயலைக கொடிநொச்சி மண்டப மேதஞ்சை வாணனொன்னார்
இயலுந் தனித்தனி தந்தன ளேநமக் கின்றிதன்றோ
கயலைப் பொருதகண் ணாண்மேலும் வாழ்விக்குங் கட்டளையே.

இ - ள். அசோகத்தருவின் அழகிய நிழலே! பெரிதாய்வளர்த்த சிற்றிலமே! வெளியிலே செய்த கொடிகட்டிய மதில் சேர்ந்த மண்டபமே! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவரிலக்கணத்தை நமக்கின்று தனித்தனி தந்தாள் கயலுடனே போர்புரிந்தகண்ணாள், இனிமேலும் நம்மை வாழ்விக்கும் கட்டளையிதுவன்றோ! எ - று.

செயலை-அசோகு. திரு-அழகு. பெருஞ்சிற்றில்-அவரவர் விளையாடுஞ் சிற்றில் அறம் பெரிதாய் வளர்ந்தசிற்றில். வயலை-வெளி. நொச்சி - மதில். 'தனித்தனிதருதல்' பகைவர் பலராதலால் அவரவர்படுந்துன்பங்களை வேறு வேறு கொடுத்தல். மேலும்-இனிமேலும். கட்டளை - முறைமை., இவை ஐந்தும் நற்றாய் புலம்பற்குரியவாமென்க. (௩௩௩)

நிமித்தம்போற்றல்.

வடியேய் புகர்முக வாள்வல வாணன்றென் மாறையுள்ளான
அடியே தொழுந்தெய்வ மாகநிற் பேணி யரும்பலியிப்
படியே தருகுவ லென்றுமின் னேயிப் பதியுவகைக்
கொடியே வரக்கரை நீகொடி யேன்பெற்ற கொம்பினையே.

இ - ள். இப்பதியிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கின்ற காகமே! பாவியாகிய யான்பெற்ற கொம்புபோல்வாளை இன்னேவர நீயழையாய், அழைத்தவுடனே வருவள், அவள்வந்தால் வடித்ததொழில்பொருந்திய புகர்நிறத்தை முகத்திலுடைய வாட்டொழிலில்வல்ல வாணனது தென்மாறையுள்ளானை வழிபடுகடவுளாக நினைப்போற்றி, சோறுதசைமுதலிய அரியபலியை இன்று கொடுத்தாற்போல என்றுந் தருவேன் எ - று.

வடி - வடித்ததொழில். புகர் - இரத்தக்கறைப்புள்ளி. அடிதொழுந் தெய்வம் - வழிபடுகடவுள். பேணி - போற்றி. அரியபலி - கிடையாதபலி. இன்னே-இப்போதே. கொடி-காகம். கரைதல்-அழைத்தல். காகமழைத்தல் ஊர்க்குப் போயினோர் வருவரென்னும் உலகியல்பற்றிக் கூறினளென்றுணர்க. இன்னேவரவென இயையும். (௧௩௪)

சுரந்தணிவித்தல்.

சுரந்தணிவித்தல் எ - து. சுரத்தின்வெம்மை குளிருமாறு கூறுதல்.

வெஞ்சுர நாடு வியன்சுர லோகமும் வெங்கடுங்கான்
ஐஞ்சுர தாரு வனங்களு மாக வகிற்புகைபோல்
மஞ்சுர வாடக மாமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பஞ்சுர மாகு மொழிச்சுரு ளோதியெம் பைந்தொடிக்கே.

இ - ள் அந்நகரிலுள்ளார் குழற்கூட்டும் அகிற்புகைபோன்ற முகில் தவழப்பட்ட வலியபொன்மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் பஞ்சுரமென்னும் பண்ணைக் கொப்பாகிய மொழியையும், சுருண்ட குழலையுமுடைய எம்பசிய தொடியையணிந்தாட்கு வெய்யபாலையுலகும், விரிவாகிய தேவருலகும், வெய்யகடியகாடும், அத்தேவருலகிலுண்டாகிய பஞ்சதருச்சோலையுமாக. எ - று.

சுரநாடு பாலையுலகம். வியன்-விரிவு. ஐந்துசுரதருவனம் - சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். பஞ்சுரம் - பாலைநிலத்துப் பண். ஓதி-குழல். மொழிச்சுருளோதி - உம்மைத்தொகை. பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. (௧௩௫)

தன்மகள்மென்மைத் தன்மைக்கிரங்கல்

தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல் எ - து நற்றாய் தன்மகள் மெல்லிய இயல்பாகிய தன்மைக்கு இரங்கல்.

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில் லவாதில் லைத் தணணணிச்சப
பூமேன் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பெயருங் காரெரியுந்
தீமே லயில்போற் செறிபரற் கானிற் சிலம்படிப்பாய்
யாமே நடக்க வருவினை யேன்பெற்ற வம்மனைக்கே. (௩௩௬)

¶ [இதுபிறசெய்யுட்கவி.]

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல்.

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல் எ - து. நற்றாய் தலைவியிள மைத்தன்மைக்கு மனமெலிந்திரங்கிக்கூறல்.

இரும்பா மனங்கொண்ட வாறெனனை நீதனனை யேதிதியென்றும
வரும்பா வலாககருள் வாணனறென மாறை வளவயலில
கரும்பார் மொழியா யழலெனறு கணணீா துடைததணைததுன
அரும்பா முலைசெய்ய வாயபபசும் பாவைக களிக்குமினனே.

இ - ள் விளையாட்டுமை பாவையை நோககித் தன்னைத்துதித்துவரும புலவர்க்கு என்றும அருளப்பட்ட தென்மாறை நாட்டுவெளவயலில் வளருங கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாய் அழாதையெனறுகணணீா துடைத் தணைத்து உன்மாாபில அருமபாதமுலையைச செய்யவாயையுடைய பசும பொனனாற்செய்த பாவைககளிக்கும இளமைத் தன்மையையுடைய மின போன்றவளே! என்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோக நீ இரும்பையொக்கும் மனங் கொண்ட முறைமை எப்படி? எ - று.

பாவலா-புலவா பசும்பாவை என்றதனால பொனவருவிககபபட்டது மின் - ஆகுபெயா (௩௩௭)

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல் எ - து. நற்றாய்தலைவியது வெருவுந் தன்மையை நினைந்து தானச்சமுற்றிரங்குதல்

காணமா தவிமலா நாறிருங கூந்த லைடந்தவழிக
கோணமா குஞ்சரங் கொடுங்குரல கேட்டொறுங கூாங்கணையால
வாணமா முனைவென்ற வாணனறென மாறை மணிவரைவேயத
தோணமா வெருவுங் கொலலோ வெனறெ னருயிா சோாகினறதே.

¶ திருககோவையாா, சே. ௨௨௯.

இ - ள். குருக்கத்தியினது முருக்கவிழ் மலர்மணக்கும் கரியகூந்தலை யுடையாள் நடந்த பாலைவழியில் கொலைசெய்யும் விலங்குகள் குமிறப்பட்ட கொடிய குரலைக்கேட்குந்தோறும் கூரிய கணையினால் வாளைபிடித்துவரும் பெரியபகையைவென்றவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற மணிவிளையும் வரையிடத்துண்டாகிய வேயைப்போலுந்தோளையுடைய திருப்போலவாள் அஞ்சுமோ வென்று என்னுயிர்வாடுகின்றது எ - று.

'மாதவிநாண்மலர்' என இயையும். மாதவி-குருக்கத்தி. கோள்-கொலை. மா-விலங்கு. குமிறுதல்-சினத்து முழங்குதல், கேட்குந்தோறும் என்னுஞ் சொல் கேட்டோறும்என விகாரப்பட்டுநின்றது. முனை-பகை. வெருவுதல்-அஞ்சுதல். சோர்தல்-வாடல்.

இவை ஐந்தும் மனமருட்சிக்குரியவாமாறு காண்க (௩௩அ)

கண்டோரிரக்கம்.

இரங்கல்-அழுங்கல்.

நொந்துங் கலுழ்ந்துந் துணைவிய ராற்றலர் நோக்கொடின்சொல்
தந்துங் கவையுந் தணந்துசென் றாளெனத் தாள்பணியார்
மைந்துங் கதமுங் கடிந்தருள் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
பந்துங் கழங்குமெல் லாங்கண்டு வாடும் பயந்தவளே.

இ - ள் தம்மிடத்துப்பாக்குங் குளிர்ந்தபார்வையோடு இனியசொல் தந்ததனையும் அயலார் தூற்றும் அலரையும்விட்டு நீக்கிச்சென்றாளென நொந்தும் கலுழ்ந்தும் துணைவியராற்றலர், தாள்பணியாதார் வலியையும் சினத்தையும்போக்கிய வாணன் தென்மாறையன்னாள் விளையாடிய பந்தும் கழங்கும் மற்றுமுள்ளனயாவையும் கண்டு பயந்த அவள்வாடும். எ - று.

கலுழ்தல்-அழுதல். 'நோக்கொடின்சொற்றந்ததற்குநொந்தும்கவையை தணந்ததற்குக் கலுழ்ந்து மாற்றலராயினார்' என நிரனிறையாய்ப் பொருள் கொள்க. தந்ததும் என்பது தந்தும் என விகாரப்பட்டு நின்றது. †பாலொடுதேன்கலந்தற்றே' என்புழி 'கலந்தற்றே' என்பது கலந்தற்றே என நின்றாற்போறகொள்க. கவ்வை கவையென இடைக்குறைந்து தணந்து-விட்டுநீங்கி. மைந்து-வலி கதம்-சினம். பயந்தவள்-ஈன்றாள். •• (௩௩௯)

இஃதொன்றும் கண்டோரிரங்கற்குரித்து, கண்டோர்-மாதரார் எனவுணர்க.

செவிலிஆற்றத்தாயைத்தேற்றல்

செவிலிஆற்றாத்தாயைத்தேற்றல் எ - து. செவிலிஆற்றாத நற்றாயைத் தேறுமாறு கூறுதல்.

---

† திருக்குறள், சே. ௧௧௨௧
கவை யும் - தழுவியும்.

கன்றே யிதென்று முகமுக நோக்கி நகைநகையாய்
அன்றே யலர்சொல்லு மாதாமுனை னேதஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
சென்றே பரந்த திசைகளெல்ல லாஞ்சென்று தேர்ந்தணங்கை
இன்றே தருவனன் னேவருந் தாதிங் கிருந்தருளே.

இ - ள். அன்னே! இவள் ஒருவன் பின்னே சுரம்போயின இது நன்றாயிருந்ததென்று ஒருவர்முகம் ஒருவர்நோக்கி நகையைநகைத்து வெளியிலே அலர்தூற்றும் மாதர்முன்னே, தஞ்சைவாணனது பழகிய கீர்த்தி போய்ப்பரந்த திசைகளெல்லாம்போய்த்தேடி அணங்குபோல்வாளை இறைப்பொழுதே தருவேன், யான் போய்வருமளவும் வருந்தாது இங்கிருந்தருள். எ - று.

முன் ஏகாரமூன்றும் ஈற்றசை, பின் ஏகாரம் ஒன்றும் தேற்றம் 'நன்றேயிது' என்னுங் குறிப்புமொழி அசதிக்கண் இகழ்ச்சியுணர்த்தி நின்றது. நகையா-நகைத்து. மன்று-வெளி. தேர்தல்-தேடல். அணங்கு-ஆகுபெயர் (௩௪௦)

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதல்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதல் எ - து. செவிலி தேடிப்போங் கால வழியிடை எதிர்வரு முக்கோலுடைய அந்தணரை வினாவுதல்.

ஒருவெண் குடையிரு நீழன்முக் கோல்கொண் டொழுக்கத்தினால்
அருவெங் களரியைந் தாறுசெல் வீரரு ளீரெழுபார்
மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்றென் மாறையென் வஞ்சியன்னாள்
பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொரு காளைபின் போயினளே.

இ - ள் ஒருவெண்குடையினது பெரியநீழலிலே மூன்று தண்டு கொண்டு ஆசாரத்தினால் அரிய வெவ்விய களர்நிலத்திலியைந்து வழிச்செல்வீர்! எழுபாரிலுமமருவியஎண்டிசையிலுள்ளோரால்புகழப்பட்ட வாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் என்னுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போன்றவள் போர்செய்யுஞ் சுடர்பொருந்திய இலைபோலும் வேலையுடைய ஒருகாளை பின் போயினள், மீண்டு வரக்கூறி அருள்புரிவீராக. எ - று.

இருமை - பெருமை. முக்கோல் - திரிதண்டு. ஒழுக்கம் - ஆசாரம். இயைந்து-பொருந்தி. ஆறு-வழி. 'மீண்டுவரக்கூறல்' அவாய் நிலையான்வந்தது. ஒன்றுமுதலெட்டளவும் ஒழுங்காயத்தொகை காட்டிவருதலாற் செய்யுட்கு இஃதோரலங்காரந் தோன்றியவாறு காண்க. (௩௪௧)

மிக்கோரேதுக்காட்டல்.

மிக்கோரேதுக்காட்டல் எ - து. செவிலி வினயதற்கு மிக்கோர் அது உலகவியல்பென்று காரணமெடுத்துக்காட்டல்.

இயங்கா வனமென மகளொரு காளைபின் னேகினளென்
றுயங்கா தொழியஃ துலகியல் பாலுல வும்புயலேறுய
வயங்கா டகமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் மணங்கமழ்தார்
புயங்காதல் கொண்டணைந் தாளயன் றாதந்த பூமகளே.

இ - ள். ஒருவருஞ் சஞ்சரியாதவனத்தில் என்மகளொரு காளைபின் ஏகினளென்று வருந்தாதொழி, அவ்வாறேகுதல் உலகவியல்பு; யாங்ஙன மெனின், வானத்துலவும் புயலைத்தீண்டி விளங்கப்பட்ட பொன்மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது மணங்கமழ் மாலையணிந்தபுயத்தைக் காதல்கொண்டு அயனார் படைத்த பூமிதேவியணைந்தாள். எ - று.

இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகினள் - போயினள். உயங்கல்-வருந்தல். வயங்கல் - விளங்கல். ஆடகமதில் - பொன்மதில். அயனார் - பிரமனார். பூமகள் - பூமிதேவி. (௩௪௨)

செவிலியெயிற்றியொடுபுலம்பல்.

செவிலியெயிற்றியொடு புலம்பல் எ - து. செவிலிபாலைநிலத்துப் பெண்ணொடு புலம்பிக்கூறல்.

செருமக ளேயும் புயத்தய லான்பின் செலவிடுத்தேன்
ஒருமக ளேயென் றுனையயிர்த் தேன்புனை யோவியம்போல்
வருமக ளேதஞ்சை வாணனொன் னார்துன்னும் வனசுரத்தே
அருமக ளேயுரை யாயவள் போன வதரெனக்கே.

இ - ள். போர்மகள் பொருந்திய புயத்தையுடைய அயலான்பின்னே போகவிடுத்த உன்னை என்னைப்பெற்ற மகளேயென்று ஐயமுற்றேன், அலங்கரிக்குஞ் சித்திரப்பாவைபோல் வரப்பட்ட பெண்ணே! தஞ்சைவாணனது பகைவராயுள்ளார் நெருங்கும் வலியகாட்டிலிருக்கும் எயினருக்கு அருமையாகிய மகளே! அம்மகள் போனவழியை எனக்குச் சொல்லுவாயாக. எ - று.

செருமகள்-வீரமகள். அயிர்த்தல்-ஐயமுறல். ஓவியம்-சித்திரப்பாவை. அதர்-வழி. இப்பாட்டில் இரண்டு முன்னிலைவந்ததற்கு இலக்கணமும் உதாரணமும் களவியலிற்கூறினாம் ஆண்டுக் காண்க. (௩௪௩)

செவிலிதாவொடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இரவேய் குழலியிவ் வேதிலன் பின்செல்ல லென்றுசொல்லாக்
குரவே யறவுங் கொடியைக்கண் டாய்கொடிக் கோகனகந்
தரவே யென்வந்த சந்திர வாணன் றரியலர்போம்
சுரவே யதர்வழி போதவரிப் போயவென் றோகையையே.

இ - ள். தருத்தறுக்கக் கொடியோடுகூடிய பதுமநிதியென்னவந்த சந்திர வாணன்றரியலார்போகக் காட்டில் மூங்கிலழல்பொருந்திய வழியிற்றனியே போன என்றோகைபோல்வாளை நீ இவ்விடைக்கண்டுழி இருள்போன்ற குழலாய்! இவ்வயலானபின் செல்லற்கவென்று சொல்லாத குரவே! நீமிகவுங் கொடியை எ - று.

எனவே,-நீசொன்னால் மீளாளல்லள், வாளாவிருத்தல் அறவுங்கொடியையென்று கூறினாள். ஏதிலன - அயலான 'குரவேகொடியை' என இயையும். கொடை மிகுதியாற் கட்டிய கொடி வாணன்மேலேறுக, கோகனகம்-பதுமநிதி. வேயழல் - மூங்கிலிற்பிறந்தவழல். தோகை - ஆகு பெயர். (௩௪௪)

சுவடுகண்டிரங்கல்

சுவடுகண்டிரங்கல் எ - து. செவிலிநிலத்தினையேய காலழுந்திய குறியைக் கண்டிரங்கிக்கூறல்.

தொடுசிலைக் கானவ ரோடிய வேற்றுச் சுவடிவையே
அடுசிலைக் காளை யடியவை யேயறிந் தோரறிய
இடுசிலைப் பாரபுரக் குந்தஞ்சை வாண னிசைக்குருகப்
படுசிலைப் பாவை பதமிவை யேவண்டு பாடுகவே

இ - ள். அம்புதொடுக்குஞ் சிலையையுடைய ஆறலைக்கானவர் எதிர் நிற்கமாட்டாதோடிய வேறுபட்ட அடிச்சுவடுகளிவையே! அவரைப் பொருஞ் சிலையுடனே யம்புரப்பக்கத்தில் வீழ்த்துரந்திய காளையது அடிச்சுவடுகளிவையே! தனதுவீரத்தை அறிவுடையோரறியச் சயத்தம்பநாட்டி உலகத்தைக் காக்குந் தஞ்சைவாணனது பொதியமலையிடத்திருக்கும் பாவையடியிவை எ-று.

எனவே,- அடிச்சுவடு கண்டவுடன் தலைவியை நினைந்திரங்கியவா றாயிற்று. பலராய் வந்தெதிர்ந்த தலைவனெதிர்நிற்கமாட்டாது ஒருவர் போனவழியொருவர் போகாதோடுவாரது அடிச்சுவடொருவரடிபோலொருவரடியிராது வேறுபட்டுத் தோன்றுதலால் கானவரோடிய வேற்றுச்சுவடிவையேயென்றும், தனித்து நிற்றலின் பாவைபதமிவையென்றுங் கருதிக்கூறினாளெனக். இடுசிலை - வெற்றியாலிடுஞ் சயத்தம்பம். இசைக்குருகப்படுசிலை - இராவணன் பிணிக்கக் குறுமுனி பாடுமிசைக்கு உருகப் பட்ட பொதியமலை. பாடு-பக்கம். உகுதல்-விழுதல். (௩௪௫)

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்.

செவிலிகலந்துடன் வருவோர்க்கண்டு கேட்டல் எ - து. உடன்போக்குப்போய தலைவனுந் தலைவியும்போல அன்புகலந்து ஆற்றிடை வருவோர் இருவரைக்கண்டு செவிலிவினாதல்.

யானகம் போத வருந்தநும் போல்வனப் பெய்திவெய்ய
கானகம் போயினர் கண்டனி ரோகற்பக் காடவிசூழ்
வானகம் போர்பயில் வானவற் கீந்தருள் வாணன்றஞ்சைத்
தேனகம் போருக யாதனை யாளுமோர் செல்வனுமே.

இ - ள். கற்பகக்காடு சூழ்ந்த வானிடத்தைப் போர்செய்யுஞ் சேரனுக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட வாணனது தஞ்சையின் வாவியிலிருக்குந் தேனொளிவிடப்பட்ட தாமரையிலிருக்கும் மாதுபோல்வாளும் ஒருசெல்வனும் உங்களைப்போல அழகுபொருந்தி யான்நெஞ்சுமிகவருந்த வெய்ய காட்டிடத்துப் போயினர், நீங்கள்கண்டீரோ? சொல்வீராக எ - று.

அகம்-நெஞ்சு. போத-மிக, வனப்பு-அழகு கானகம்-காட்டிடம். கற்பக் காடவி-கற்பகக்காடு. வானகம்-வானிடம். வானவன்-சேரன் நகுதல்-ஒளிவிடல். (௩௬௬)

அவர்புலம்பறேற்றல்

அவர்புலம்பறேற்றல் எ - து. செவிலியிரங்கிய புலம்புதலை எதிர்வந்தோர் தேற்றிக்கூறல்.

யான்கண்ட வண்ணலு மெண்ணருங் காதலி னேகிப்பொன்
மான்கண் டனகண் மயில்கண்ட மாதரு மாதருமந்
தான்கண்ட தண்ணளிச் சாத்திர வாணன் றரியலர்போங்
கான்கண்ட மெய்குளி ரப்பொய்கை சூழ்தஞ்சை காண்பர்களே

இ - ள். யான் காணப்பட்ட தலைவனும் என்னுடைய தலைவியாகிய மானையுவமை கண்டாற்போலுங் கண்ணையுடைய இம்மயில்போன்றவளைக் கண்டு எண்ணுதற்கரிய காதலினால் தலைவனபின்போகிய மாதரும் பெரிய தருமத்தைக்கண்ட தண்ணளியையுடைய சாத்திரவாணன்தரியலர் செல்லும் காட்டைக்கண்டவுடம்பு குளிர இப்போது பொய்கைசூழ்ந்த தஞ்சையைக் காண்பார்கள். எ - று.

'யான்கண்ட வண்ணலு மென்மயில்கண்ட மாதரும்' என்று கூறவே, எனக்கவள்தோன்றாமன்மறைந்திலள், இவளுமந்தன்மையளாதலின், இவள் அவளைக்கண்டதாகவும் தானவனைக்கண்டதாகவும் கூறினார். மயில் ஆகுபெயர் தண்ணளி-அன்பு. தலைவியை யான்கண்டவென்றுகூறாது, என் மயில்கண்ட மாதென்று கூறியதென்னையெனின், தலைவன்காணுந் தன்மையளல்லள், தையலார்காணுந்தன்மையளல்லள் ஆதலால் இவ்வாறுகூறினார் என்னை, †"மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் - பலர்காணத் தோன்றன் மதி." என்னுந் திருக்குறளினுணர்க. (௩௬௭)

† திருக்குறள், சே. ௧௧௧௯.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாதுகவலைகூர்தல்.

செவிலிபுதலவியைககாணாது கவலைகூாதல எ - து. செவிலி தன் புதல்வியைக்காணாது துனபமிகுதல.

நாணினுந தாரணி கறபுநன றெனறு நயநதுமுததம
பூணினும பாரமி தெனனுமென பொனனையிப போதெனக்குச்
சேணினுஞ சாாபுகழ வாணனறென மாறைமன சேரலனைக்
காணினுங காணவந தோவரி தாலிநதக் கானிடையே.

இ - ள். நாணைபபாாக்கவும முலைமாலையணிநத கறபு நன்றெனப், தனை விருமபிசசென்றாள, ஆதலால முததாரமபூணினும பாரமென்று சொல்லும மெலலியவியலபினையுடைய எனபொனனை எனககிப்போது சேணினுஞசோநத புகழையுடைய வாணனாகிய தெனமாறை மன்னன பகைவரை இநதக கானிடைக்காணினுங காணவரிது, அநதோ யாஎனன செயவேன் எ - று.

நயநது எனபுழிச 'சென்றாளாதலால' எனனுஞ சொல்வருவித்து முடிக்க 'எனக்கிபபோது' எனஇயையும. சேண - தூரம காணினும்எனனும உம்மை அவாகரநது திரிதலினஅருமைதோனறநின்றது அநதோ-இரக்கக் குறிப்பு. ஆல் - அசை. (௩௪அ)

கறபொடுபுணாநதகவவை முற்றிற்று

மீ ட் சி.

மீட்சி எ - து. மீணடுவருதல. செவிலி புதலவியைககாணாது மீணடு வருதலும், உடனபோய தலைவனும்தலைவியும மீணடுவருதலும அடஙகப பொதுப்படமீடசியெனறுகூறினா.

* 'தெளிததன்மகிழச்சிவினாதல செப்பலென, வெளிபபடவுனாதத மீட்சிநாலவகைததே'.—என்னுஞசூததிரவிதியால் மீட்சிநால்வகைபபடும.

தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்.

ஏடார் மலாக்குழல வலலியை யன்னையிந தீவினையேன
நாடா விடமிலலை ஞாலத தகலவயி னனகமலக
காடார் பழனக் கழனிநன ஞடுகடந்து தன்னூா
வாடா வளமனை கொணடுசென றுனெஞரு வளளலின்றே.

[இது பிறசெயயுட்கவி]

---

* அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ. கக.

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்.

தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமைசாற்றல். எ - து. ஐம்பத்து நான்கா நாள் தலைவன்மீட்சியில் தலைவியதூரைத் தாம்சார்ந்தமை தலைவிக்குச்சாற்றல்.

கிளையா னெதிர்ப்பட்ட நீடிருங் குன்றிது நீகுடைந்த
சுனையா மதுமலர்ச் சோலைக ளாமுவை தூயவண்டல்
மனையா மிவையினி வாணன்றென் னாறையை வாழ்த்தலர்போல்
இனையா தெழுந்தருண் மானனை யாய்நம தெழினகர்க்கே.

இ - ள். மானனையாய்! நினையானு முன்னெதிர்ப்பட்ட நீண்ட பெரிய குன்றிது; நீ குடைந்துவிளையாடிய சுனையாமது, நீவிளையாடியமலர்ச் சோலைகளாமுவை, மாசிலாத வண்டல்பாவைசெய்து விளையாடிய சிற்றிலமிவை, இன்று வாணன்றென்மாறையை வாழ்த்தாதவர்போல வருந்தாது நமதெழிலையுடைய நகர்க்கெழுந்தருள் எ - று.

தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையின்மையான் 'நமதெழினகர்' எனக் கூறினார். இனி-இன்று. இனையாது-வருந்தாது. (௩௫௦)

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மொடுதான்வரல் பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்

(இதுவெளிப்படை)

புனையல ரேதிலர் காதலர் தாயர் பொருளையிற்போய்
இனைதுய ராதொன்று மின்றிவெவ் கானிகந் தியானும்பொன்
வனைகழ லானும் வருவதெல் லாஞ்சென்று வாணன்றஞ்சைத்
துனைவுட னேகுகின் றீர்சொல்லு வீரென் றுணைவியர்க்கே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைக்குவிரைவுடன் செல்கின்றீர்! புனைந்து அலராத் தூற்றுகின்ற அயலாரென்னிடத்துக் காதலையுடையராகிய தாயர் இவர்களது பொருளையின்றல் பெரியவருத்தந்துன்பம் ஒன்றுமின்றி வெவ்விய காட்டைநீங்கிப்போய் யானும் அழகியபொன்னால் வனைந்த கழலையுடையானும் வருகின்றசெய்தியெல்லாஞ் சென்று என்றுணைவியர்க்குச் சொல்லுவீர். எ - று.

புனைதல்-இல்லதனையுண்டாக்கிக் கூறுதல். ஏதிலர்-அயலார். இனைதுயர்-வருந்துந்துயர். இகந்து-நீங்கி. துனைவு-விரைவு. * "கதழ்வுந் துனைவும் விரைவுப்பொருள." என்பதனாற்கண்டுகொள்க. (௩௫௧)

முன்சென்றோர்பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

போதலர்ந் தல்லை முனிபுமெல் லோதிப் புனையிழைதன்
காதலன் பின்வரக் கண்டனம் யாங்கண்டல் வேலிமுந்நீர்
மாதலந் தன்னிரு தோள்வைத்த வாணன்றென் மாறைவண்ணச்
சூதலர்த் தொல்கவிம் மிதந்திரண் மாமுலைத் தோகையரே.

---

* தொல். சொல். உரியியல், சூ. ௧௬.

இ - ள். தாழைக்காட்டை வேலியாகவுடைய கடல்சூழ்ந்த பெரிய புவியைத் தன்னிருதோளில் வைத்தவாணன் தென்மாறைநாட்டில் அழகு பொருந்திய சூது இடுக்கண்பட்டுச் சுருங்கப்பூரித்துத் திரண்டபெரிய முலையையுடைய தோகைபோல்வீர்! போதுகள்மலர்ந்து இருளைச்சினக்கும் மெல்லியகுழலினையும் புனைந்த பூணினையுமுடையாள் தன்காதலன்பின்வர யாம் கண்டனம். எ - று.

அல்-இருள். ஓதி - கூந்தல். மெல்லோதிப் புனையிழை-அன்மொழித் தொகை. கண்டல் - தாழை. புயவலியால் குறும்படக்கிய பூமியைக்காத்தலான் 'மாதலந்தன்னிருதோளவைத்தவாணன' எனக்கூறினர். அலர்தல்- இடுக்கண். † "அலந்தோர்க்களிக்கும்பொலம்பூட்சேஎய்" எனவும், 'அற்றார்க்கு மலர்ந்தார்க்கும்" எனவும் பிறருங்கூறிய வாற்றானுணர்க. விம்முதல்- பூரித்தல். (௧௫௨)

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

வாளேய் விழியின மயிலனை யாடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
வேளே யனைய விடலைபின் னேசுர மீண்டினிநம்
கேளேய் பதிவரு மென்னநல் லோர்சொல்லக் கேட்டனமிந்
நாளே யனையநன் னாளுள வோசென்ற நாள்களிலே

இ - ள். வாள்போன்ற விழியினையுடைய நின்மகளாகிய மயில் போன்றவள் தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துக் காமனையொத்த விடலை பின்னே சுரம்போய்மீண்டு நஞ்சுற்றத்தாரிருக்கும் நகரின்கண் மேவருமென்று நல்லோர் சொல்லக்கேட்டனம், ஆதலின் இந்நாளைப் போன்ற நன்னாள் கழிந்தநாள்களிலேயுளவோ? எ - று.

வேள்-காமன். விடலை - பாலைநிலத்தலைவன். கேள் - சுற்றம். ஏகாரம் மூன்றும் ஈற்றசை. (௧௫௩)

நற்றாய்கேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) வேலன்-வெறியாட்டாளன்

தென்மாறை நன்னகர் மன்னவன் வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
பொன்மா திரத்துப் புலனுணர் வீர்சுரம் போய்வருவோன்
என்மானை யென்மனை யிற்றரு மோதன்னை யீன்றநற்றாய்
தன்மா நகருய்க்கு மோசொல்லு வீரொன்று தானெனக்கே.

இ - ள். தென்மாறைநகர்க்கு மன்னவனாகிய வாணனது செழுந் தஞ்சையைச்சூழ்ந்த அழகிய திக்கினுள்ளார் வினைக்குமறிவை எல்லாமறி

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை, வரி, உ௭௧.

வீர்! சுரம்போய் மீண்டுவரும் தலைவன் மானனையாளை என் மனையிலே தருமோ? தன்னையீன்ற நற்றாயிருக்கும் தனபெரியநகர்க்கே செலுத்துமோ? எனக்கொன்று சொல்லுவீர் எ - று.

பொன் - அழகு. மாதிரம் - ஆகுபெயர் புலன் - அறிவு. உய்த்தல் செலுத்தல். வேலன் - முருகவேளுடையாளமாயக்கையிலே வேலபிடித்துத் திரிபவன.

தலைவன சேணகன்றமை செவிலிதாய்கருணர்த்தலும் தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமை சாற்றலுமஇரண்டுந்தெளிதல; தலைவிமுன்செலவேரா தம்மொடு தன்வரல்பாஙகியாகருணர்த்திவிடுத்தலும, பாஙகியா நற்றாய்கருணர்த்தலும் இரண்டுமெகிழ்ச்சி, நற்றாய்தலைமகனுளங் கோளவேலனை வினாத லொன்றும் வினாதல, பாஙகியாக்கு முனசெலவோா உணாததலொனறும செப்பல்.

மீட்சிமுற்றிற்று.

தன்மனைவரைதல்

தன்மனைவரைதல எ - து உடனபோய மீண்டுவந்த தலைவன்தலைவியைததன்னூாககுககூட்டிபபோயத தன்மனையினகண வரைந்துகோடல்.

‡"வினாதலசெபபல் மேவலெனறிறைவன்
றனதில்வரைதறுன மூவகைததே".—எனனுஞ் சூததிரவிதியால தன்மனைவரைதல மூவகைபபடும.

நற்றாய மணனயாவேட்கையிற செவிலியை வினாதல். எ - து. தலைவி நற்றாய தனமனையின் மணஞ்செயயும் விருப்பினாற் செவிலியைவினாதல். இதற்குச செய்யுளிற்கவியில்லை

*தாமாக மேவினும் நமமனைக் கேவந்து தண்சிலம்பர்
மாமா திணைமணஞ் செயவதற கேமரு வார்கமலப்
பூமாது கேழ்வன புகழததஞ்சை வாணன பொருபலினி
யாமா றுயிரனை யாய்சொல வமோவவ ரனனையாககே. (௩௫௫)

செவிலிக்கிதுளவரைந்தமையுணர்த்தல்.
(இத்வெளிப்படை.)

என்னு மியம்புவ தியாயககினி நாமன்னை யினறுதமமில..
கொனரு கித்திலக் கோதைநம மாதைக் கொடிநெடுந்தேர்க்
கன்னூடர் மண்கொண்ட வாணனறென மாறையிற காதலாதாம்
கனனுண மணமபுணாந் தாமொன்று தூதா நவின்றனரே.

---

‡ அகப்பொருள விளககம், வரைவியல, சூ உ௩.

*இக்கவி யாழ்ப்பாணதது வலவை-சபாபதிபிள்ளையவர்கள்பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் காணப்பட்டபடியே பதிப்பிககப்பட்டது.

MAHAMAHOPADHYAYA,

இ - ள். அன்னையே! கொடிகட்டிய நெடுந்தேரையுடைய கன்றுடர் மன்னைக்கொண்ட வாணன்தென்மாறை நாட்டில் காதலர்தாம் தம்மில்லத்துப் பெருமையார்ந்த முத்துமாலையைத்தரித்த நம்மாதை நல்லநாளிலே மணம்புணர்ந்தாரென்று வந்ததூதுவர் சொன்னார், இன்று நாம்ஆய்ந்தியம்புவது இனி யென்னோ? எ - று.

கொன். பெருமை. நித்திலக்கோதை-முத்துமாலை நவிலல் - சொல்லல்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை)

எனைக்கே ளிருநின றியற்றவங் கேமண வின்பமெய்தி
அனைக்கேணமை நணணிய வணணலபின் னாகநம மன்னையின்றிம்
மனைக்கே வருமென வந்துசொன னாதஞ்சை வாணன்வெற்பில
சுனைக்கேழ் நனைக்குழ னீக்குழ லாயசில தூதரின்னே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெறபிடத்திருக்குஞ் சுனையிறபூத்தநிறத்தையுடைய களபொருந்திய கழுநீரைச்சூடிய குழலாய! எல்லாக்கேளிரும் மணப்பந்தரிலவந்துநின்று மணச்சடங்கு செயய, தலைவனூரில மணவினபத்தையெய்தி அததனமைத்தாகிய நடபைபபொருந்திய தலைவனபினனே நம்மன்னைபோல்வாள் இன்று இம்மனையிடதது இபபோது வருமெனசசில தூதாவந்துசொனனார். எ - று.

எனைக்கேளிரும - எல்லாககேளிரும. அனைக்கேண்மை-அததனமைத்தாகியவுறவு "அனைநிலைவகையோடாங்கெழுவகையால"—என்னுஞசூத்திரத்துஉரையாசிரியருரையானுணாக. அண்ணல்-தலைவன். ஆக-பிரிவிலசைநிலை, †"ஆகவாக லெனபதெனனு-மாவயின் மூன்றும் பிரிவிலசைநிலை" என்னுஞ் சூததிரததானுணாக. 'தாமொதிர் கானம்பாடினேமாக' என்னும உதாரணத்தானுமுணர்க. அனைகாதலபறறியவந்த சொல். கேழ்-நிறம். நனை-கள். இன்னே- இபபோதே. (௩௫எ)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்கு இயம்புகென்றென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கோபுரஞ் சோலை கொடிமதின் மாடங் குலாவிமையோா
மாபுரம் போலுந்தென் மாறைவ ரோதயன வாணனவெற்பில்
நூபுரந் தேதந்த மாதையங் கியாமணா நீர்மைசொன்ன
தூபுரஞ் சூழடி யாய்சென்று கூறு நுமர்தமக்கே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தசிலம்பு சூழ்ந்தஅடியினையுடையாய்! கோபுரமுஞ் சோலையுங்கொடியுமமதிலும்மாடமுமவிளங்கப்பட்ட அமராவதியையொக்கும் தென்மாறை நாட்டில் வரோதயனாகிய வாணன்வெற்பில்

† தொல், சொல் இடையியல், சூ. ௩௨,

நீபாதுகாத்துத் தந்த மாதை என்னூரில் வரைந்தநீர்மையை நுமர்தங்களுக் குச் சென்றுசொல்லாய். எ - று.

'கோபுரஞ்சோலை கொடிமதின் மாடம்' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றன. குலவுதல் - விளங்குதல். இமையோர்மாபுரம் - அமராவதி. புரத் தல் - காத்தல். வரைநீர்மை - வினைத்தொகை. நூபுரம் - சிலம்பு (௩௫௮)

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்

(இதுவெளிப்படை.)

அன்னைக் கியம்பின னாண்டகை யான்முன் னறிந்து தென்னன்
தன்னைப் பணிந்துகுற் றேவல்செய் யாது சமர்க்கெழுந்
தன்னைப் புறங்கண்ட வாணன்றென் மாறை வரையிலெங்கள்
பொன்னைப் புணர்ந்துநுங் கேண்முன்னர் நீபொன் புனைந்ததுவே

இ - ள் ஆண்டகையே! பாண்டியனைப்பணிந்து குற்றேவற்றொழின் முறைமைசெய்யாது போர்க்கெழுந்த மன்னனைப்புறங்கண்ட வாணனது தென் மாறைவரையில் எங்கள் பொன்போன்றவளைக்கூடி நுங்கள்சுற்றத்தார் முன் னம் நீ திருப்பூட்டியது யானுமுன்னையறிந்து அன்னைக்கியம்பினேன் எ-று.

ஆண்டகை-ஆண்மைவிளி. தென்னன்-பாண்டியன். குற்றேவல்-சிற்று ளாய்ச்செய்யுமேவல். பொன்-ஆகுபெயர். பொன்புனைதல்-திருப்பூட்டுதல்.

மணமயாவேட்கையின்மறுயசெவிலியைவினவுதலொன்றும் வினவுதல், வரைந்தமை பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தலும், வரைந்தமை செவிலிநற்றாய்க் குணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுரைத்தலும் மூன்றுஞ்செப் பல், தலைமகனுமர்க்கியம்புகென்றென்றலொன்றுமேவுதல் (௩௫௧)

தன்மனைவரைதல் முற்றிற்று

உடன்போக்கிடையீடு.

உடன்போக்கிடையீடு எ - து தமமனையில வரைந்துகொள்ளாது தன் னூரில் வரைந்தானென்று தலைவிசுற்றத்தார் வெறுப்படைதலால் தலைவி யையுடன்கொண்டுபோமபோது தலைவி சுற்றத்தாரிடையீடுபட்டு மீண்டு தலைவிவருதல்.

‡ "போக்கறிவுறுத்தல் வரவறிவுறுத்த
லீக்கமிரக்கமொடு மீட்சியென்றுஅங்
குடன்போக்கிடையீ டொருநால்வகைத்தே."—என்னுஞ் சூத் திரவிதியால் உடன்போக்கிடையீடு ஒருநால்வகைப்படும்

---

‡ அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ-உஎ.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமக்குத்தன்செலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

நீங்குங்கிழத்தி . . . . விடுத்தல். எ-து. ஐம்பத்தைந்தாநாள் தன்னூரைவிட்டு நீங்குங் கிழத்தி எதிர்வருவோர்தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தனசெலவைப் பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுதல்.

வளவேய் மிடைந்த வழிபடா வீரசெங்கை வாணன்றஞ்சைத்
தளவேய் நகையென் றுணைவியர்பாற் சென்றுசாற்று மின்போர்க்
களவே லனையமுவாரங் காளைபின் போயினள் கான்பனிநீத்
திளவேனில் வல்லிபெற்றாங் கெவ்வந்தவிர்த் தெழிலெய்தியென்றே.

இ-ள் வளமபொருந்திய மூங்கில்மிடைந்தவழியில செல்கின்றீர்! பனிக்காலத்தைநீத்து இளவேனிற்காலத்தை வல்லிபெற்றாற்போல்துன்ப மெல்லாமொழிந்து அழகைப்பொருந்திக் காட்டிடத்தில போர்க்களத்தின் முருகவேலையொத்த ஓர்காளைபின்போயினள என்று சிவந்தகையையுடைய வாணன் தஞ்சையிலிருக்கும் தளவையொத்த நகையையுடைய என்பாங் கியர்பாற்சென்றுசொலலுமின. எ-று.

மிடைதல் - நெருங்குதல. படாதல் - செல்லுதல். தளவு - முல்லை. கான் - காடு. எவ்வம் - துன்பம். எழில் - அழகு. சுறறத்தார்செய்தவெறுப்பைஎவ்வநீத் தெனக் குறிப்பாற கூறியவாறுணர்க. (௩௬0)

தலைமகள்தன்செலவு அன்றேட்குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாயார நுங்களை வாழ்த்துகின றேன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில
சாயாத மாதவத் தாழ்சடையீ ரன்பர் தமமொடின்றியான்
சேயாறு தோமிசைச் செலவெல் லாமெங்கள் சேரியிற்சென்
றியாயாகியு கொடி யாட்கினி தாக வியம்புமினே.

இ-ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கேடிலலாதமாதவத்திறற்கொ ண்ட தாழ்ந்தசடையுடைய அந்தணீர்! நுங்களை வாய்நிறைய வாழ்த்துகின் றேன்; தலைவர் தம்முடனே இன்றுயான் சேண்வழியில்தேரின்மீது செல்வ தெல்லாம் எங்களூரின்கண் சென்று தாயாகிய கொடியாட்கு இப்போதே இன்பாகச் சொலலும். எ-று.

சாயாத-கேடில்லாத. சேயாறு-சேண்வழி. இனிதாக என்பது குறிப் பாற்கூறியவெறுப்புமொழி. (௩௬௧)

நற்றாய்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.

(இது வெளிப்படை)

மருள்கொண்ட சிந்தை மலைகிழ வோய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்,
வெருள்கொண்ட மென்பிணை வென்றகண் ணாள்வென்றி வேல்வல
ங்கை, அருள்கொண்ட நெஞ்சினொ டண்ணல்பின் னேயகன் றாள
கல்வான, இருள்கொண்ட கொண்டல்செல் லாவரை சூழு மிருஞ்
சுரத்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பினிடத்து மகளைக் காணேமென்று மயக்கங்கொண்ட மலைக்கரசியே! வெருட்சிகொண்ட மென்பிணைமானை வென்றகண்ணாளாகிய நின்மகள் வெற்றிவேலை வலங்கையினும் அருளை நெஞ்சினுங்கொண்ட ஓர் வேந்தன்பின்னே அகன்ற வானிடத்துச் சூல் கொண்டமேகம் ஒருகாலுஞ்சென்றறியாத மூங்கில்சூழ்ந்த பெரியகாட்டிடத்தே யகன்றாள் எ - று.

மருள் - மயக்கம். வெருள் - வெருட்சி. பிணை-பெண்மான். 'வென்றி வேல்வலங்கை யருள்கொண்ட நெஞ்சின்' என்புழி உம்மைத்தொகை, வென்றிவேல் வலங்கையினும், அருள்நெஞ்சினும் என்றது உற்றா வணங்காக்கால் வேல்செலுத்தலும், வணங்குங்கால் அருள்செலுத்தலுங் கருதியெனக். வரை - மூங்கில். (௩௯௨)

நற்றாயறத்தொடு நிற்றலின் தமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தல்

உவலைப் பதுக்கை முரம்புசெல் லாம லுலகமங்கை
தவலைத் தவிர்த்த தமிழ்த்தஞ்சை வாணன்ற ரியலர்போம்
கவலைக் கடத்துச் சிலைத்திரை கோலிக் கடும்பகழித்
துவலைப் படைக்கட றோன்றல்பொற் றோவங்களைச் சூழ்கின்றதே.

நற்றாயறத்தொடு... உணர்த்தல் எ - து. அந்தணர் மொழியவறிந்த நற்றாய் குறிப்பான அறத்தொடு நிற்றலில் தமர் சினந்து குழாங்கொண்டு பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தல்.

இ - ள். தோன்றலே! தழைகளொடுகூடிய நீறாக நாறுகளூடி மேலே செல்லாமல்நிலமங்கையது வளங்கெடுதலைத்தவிர்த்ததமிழ்த்தஞ்சைவாணன் பகைவர் செல்லுங் கவர்வழியில் வில்லாகிய திரைகளையுண்டாக்கிக்கடிய அம்பாகிய துவலைகளைச்சிதறிப் படையாகிய கடல் நின்றுபொற்றோராகிய மரக்கலத்தைச் சூழ்கின்றது எ - று.

உவலை - தழை; * 'உவலைக் கூரையொழுகிய தெருவில்' என முல்லைப் பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியர் தழையாலேவேய்ந்தகூரையென வெழுதிய

* முல்லைப்பாட்டு, வரி, ௨௯.

வுரையானுமுணர்க. பதுக்கை-சிறுதூறு, முரம்பு-மேடு. தவல்-கேடு. கவலை-கவர்வழி. கடம் - காடு. திரை - அலை. பகழி-அம்பு. வங்கம் - மரக்கலம். இஃதியைபுருவகம். (௩௬௩)

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆறலை வெஞ்சிலைக் கானவ ரேலெனகை யம்பொன்றினால்
நூறலை யஞ்சலை நுண்ணிடை யாயநும ரேலவாமுன
சேறலை யஞ்சுவல செலவலைபைம பூகச் செழுமபழுக்காய்
தாறலை தணடலை சூழதஞ்சை வாணன தமிழவெறபிலே.

இ - ள். நுண்ணிடையாய்! ஈண்டுக் கூடிவருகின்றோர் வழியை அலைக்கும்வெய்ய சிலையையுடைய வேடராகில் என்கையிற்பிடித்த ஓரம்பினால் புறப்பொருளில தும்பைத்திணையின் நூழிலாட்டென்னுந்துறைபோ ன்றுகொன்றுகுவித்தலையஞ்சேன், நுமசுற்றத்தவராகில் அவர்முன்செல லுதலை யஞ்சுவேன்; ஆதலால் இவரால அப்பசியகமுகினது செழித்தபாக்கு த்தாறுகாற்றாலசையுஞ்சோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தமிழவெற்பிடத்தில யான்செல்வேன். எ - று.

ஆறலைத்தல்-வழிபறித்தல், நூறல்-கொல்லுதல். 'நுமரேலஞ்சுவேன்' என்றது நுமரெதிர்ந்துழி அவரைக்கொலைசெய்யவேண்டும், செய்துழி நீ துயருழத்தி ஆதலால்அஞ்சுவனென்றான். தாறு-குலை. தண்டலை - சோலை. நூழிலாட்டென்பது ஒருவன பலரைக்கொன்று குவித்தல் —என்னை? "பல் படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவனொள்வாள் வீசிய நூழிலும்" என னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. இதற்குக்காரணம் மதுரைக்காஞ்சியிற் கண்டு கொள்க. யான்செல்வேன் என்பது அவாய்நிலையானவந்தது. (௩௬௪)

தமருடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றுரைத்தல்.

தமருடன் செலபவள அவன்புறநோக்கிக் கவனறுரைத்தல எ - து. தம ருடன் செலலப்பட்ட தலைவிஅவனபுறங்காட்டிப்போதலைநோக்கிக்கவலை பட்டுத் தேறுதல்.

ஏமா னெனவஞ்சு மேற்காத் தலினவ விரவிபொற்றோ
வாமானில் வாழ்வன வாகப்பன் றுட்டஞ்சை வாணனென்னார்
போமா னதரிடத் தென்னையர் தோன்றப புறங்கொடுத்த
கோமான் மணிநெடுந் தேர்நுகம பூண்ட குரகதமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் செல்லுமான்சஞ் சரிக்கும் வழியிடத்து என் தந்தையர் தோன்றுதலைக்கண்டு புறங்கொடுத் துச் செல்கின்ற தலைவனது மணியிழைத்த நெடுந்தேர் நுகத்திற்பூட்டிய குதிரைகள் அம்புகண்ட மான்போல அஞ்சுகின்ற என்னைக்காத்தலால்

அவ்வாறித்தனது பொறமேறிற்பூட்டிய வாவுங்குதிரைகள்போலப் பன்றுள் வாழ்வனவாக. எ - று.

ஏ - அமபு. வாமான - வாவுமான. * "செய்யுமென்னுமபெயரெச்சுச் சொல்லிற்கு மெய்யொடுங்கெடுமே யீற்றுமிசை யுகரம்" எனபதனுனுணர்க. அதா-வழி குரகதம-குதிரை. 'கவன்றுற்றல்'என்பதனுல் இக்கிளவிஇரக்கத்தின பாறபடும

நீங்குதகிழதகி பாங்கியா தமக்குத தனசெலவுணர்த்தி விடுத்தலும், தன்செலவின்றுடகுணாதகிவிடுத்தலும, ஈனறுடகந்தணாமொழிதலுமாகிய மூன்றுமபோககறிவுறுததற்குரிய. அறததொடு நிற்றலிற்றமா பினசேற லைத் தலைவி கண்டுணாததலொன்றும் அலரறிவுறுததற்குரித்து. தம்முடன் செல்பவள் வன்புறநோககிக் கவன்றுற்றலொனறும இரக்கத்துக் குரித்தெனக்கொள்க. (ஙகூ)

உடனபோக்கிடையீடு
முற்றிற்று.

வரைதல்.

தன்னூா வரைதலும தனமனைவரைதலும் என்னும இவ்விரணடொழிதது †"எவறறினுங்கிழவோ - னநதணாசானரோ முன்னிட்டருங்கலந் தநதுவரைத றகுதியெனப."—என்னுரு சூததிரவிதியாற் சென்றோன மீண்டுவநது அநதணரையுஞ் சானறோரையு முனனிட் டுவரைந்து கொண் டுழிக் கணடோா மகிழ்நதுகூறல.

வரைதல எ - து. ஐம்பத்தாறுநாள் தலைவன்மீண்டு தலைவியில்லின் வாராநின்றுழி தலைவி தமரொடுகொண டுபோயமைழந்துவநதபின் உலகவியற் கையினபடி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேணடுவனகொடுதது அந் தணரையுஞ் சானறோரையு முன்னிட்டு மணச்சடங்குடனேவதுவை முடித் துழிக் கணடோா மகிழ்நதுகூறல

சென்றோன் மீண்டுவந்துஅந்தணரையுஞ்சான்றோரையுமுன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுழிக்கண்டோர்மகிழ்ந்துகூறல்.
(இது வெளிப்படை)

சேலார் புனல்வையை சூழ்தருகூச வாணனறென மாறையினம்
வேலா னெனப்பிறர் வேட்டவா யார்மணம வெண்டுகிலின
பாலா ரமளியும பாறகட லானது பங்கயககண
மாலா யினனிவ னுந்திரு வாயினன் மாதுமினறே.

---

* தொல சொல். வினையியல், சூ சுக.

† அகப்பொருள்விளக்கம் ,வரைவியல், சூ. உகூ.

இ - ள். கயலார்ந்தபுனல் பெருகிவரப்பட்ட வையைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட்டில் வெண்டிகிலின் பான்மையாகத பாயலும் பாற்கடல்போன்றது; இவ்வேந்தனும் செந்தாமரைக்கண் மாலையொப்பானாயினான், இம்மாதரும் திருவையொப்பாராயினார்; ஆதலான, நம்வேலானை மணம் வேட்டவர் பிறர் யார். எ - று.

சேல் - கயல். ஆர்தல் - பொருந்தல். புனல் - நீர். அமளி - பாயல். இங்ஙனமொரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப பலகால் மணமுடிந்ததாகக்கூறுதல உலகினகண் வழங்குவதன்றே, இவ்வாறுகூறியதெனனையெனின்,—உடன்போய்ததன் னூரின்கண்ணே வரைதலும், மீண்டுவந்து தன்மனையின்கணணே வரைதலும், அந்தணர் சான்றோரை முன்னிட்டுத் தாய்தமரறியமணச்சடங்கின் முறையேமுடியாமையான் அவை யிரண்டுமெணமாகாது; அஃதெனனையெனின், உலகியல்பின்கண் தாய்தமரறியாது மணசசடங்குமின்றி ஒருவன்உரிமை கருதித்தாலிகட்டு மணமென்று உலகின்கண்ணுள்ளார் கைககொள்ளார்; அவர்கநே மீண்டும் மணச்சடங்குடனே மணமுடிப்பார், ஆதலால, அந்தணர் முதலாயினாரை முன்னிட்டு அவன் மனையின் மணச்சடஙகுடனே முடித்தலின் இதுவே மணமாயினவாறுணர்க இவ்வாறு நாள்முறையாயக்கூறிவந்து ஐம்பத்தாறு நாள் மணமுடிந்ததென்றுகூறியதென்னையெனின், * "திங்களிரண்டினக மெனமொழிப."—எனனும் அகப்பொருட்சூத்திரத்துறையில இருதிஙகளு நாலுநாளிருக்கமணமுடிபப தியலபென்று இலக்கணஙகூறினமையாற்கூறியதென்றுணர்க. (௩௬௬)

வரைவியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

கற்பியல.

கற்பியல் எ - து. கற்பிககப்படுதலாற் கறபாயிறறு. கற்பித்தலாவது என்னையெனின், அறிவும்ஆசாரமும்தலைவனாறகறபிக்கபபடுதலும், இருமுதுகுரவராற் கறபிக்கப்படுதலும், செவிலியாற கறபிககபபடுதலும், அந்தணர் முதலிய சான்றோராறகற்பிககப்படுதலுமெனக்கறபித்தல பலவாயின. ஆதலால் கற்பியல் எனப்பெயராயிறறு.

ஆயின், இவ்வாறு களவொழுகல் கற்பின்கணொழுகல் உலகின்கண் இன்றெனின, நன்று சொன்னாய்— அறிவுடையோர் மக்கட்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையானை நினக்கு மணஞ்செய்யநினைப்பேம்,

---

* இறையனாரகப்பொருள், சூ. ௩௨.

இது நினக்கியைபோ? இயைபின்மையோ? எனவினாவி அவரவர் கூற்றின்படிசெய்வா. அவர்கூறுக்கால குறிப்பானுணர்ந்து செயவனெனக் கொள்க. இங்ஙனம இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல்பாயிற்று, ஆகவே, உளளபுணாச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோதே மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை *"உள்ளததா லுள்ளலுந்தீதே பிறன்பொருளைக்-கள்ளத்தாறகளவேமெனல்."—என்னும குறட்குப் பரிமேலழகருரையில நினைத்தலுஞ்செயதலோடொக்கு மெனக்கூறியதனாலுணர்க. எனவே,—உலகினகண நிகழுங கறபொழுக்கமெல்லாம கந்திருவமணத்தின வழிக்கறபெனறேகொள்க.

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழக்கை 'எ-து தலைவனும் தலைவியும இல்லின்கண்வாழும் வாழ்க்கையைக்கூறுதல்

"கிழவோனமகிழசசி கிழத்திமகிழ்சசி
பாஙகிமகிழசசி செவிலிமகிழச்சியென
நீஙகுநால்வகைத் தில்வாழ்க்கைய்யே."—என்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்திரவிதியால் வாழக்கை நால்வகைப்படும.

தலைவன்தலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்

(இது வெளிபபடை.)

நின்மே லடுதத பசலையின காரண நின்றுணைவி
எனமே லடுத்த வியலபினன் றேபெற்ற தேழுலகும
தன்மே லடுதத புகழ்த்தஞ்சை வாணன தமிழ்க்கிரிநுண
பொன்மே லடுத்தன பொற்சுணங் கினைற புணர்முலையே.

இ-ள் நுண்ணியபொனமேலே நெருஙகவைததாறபோன்ற சுணங்கைப்பெற்று இடை வெளியின்றி நெருங்கிய முலையினையுடையாய்! தன்னிடத்துத்தோன்றிய புகழ் ஏழுலகுமநெருங்கிய தஞ்சைவாணன்தமிழசிலம்பிடத்திருக்கும் நின்மேலேநெருங்கிய பசலைநீங்குஙகாரணமாக நின்றுணைவி என்மேலே நெருங்கிய அன்பின் முறைமையினன்றே இவ்வாழப் பெற்றது. எ-று.

அடுத்தல்-நெருங்குதல். இன்-நீங்கறபொருண்மை யுணாததும்உருபாகலான் நீக்கததையுணர்த்தினறது. இயல்பு-முறைமை. தமிழ்க்கிரி-பொதியமலை. நுணபொன் - தகட்டிறசெதறிய சிறுமைப்பட்ட பொன, புணர்முலை நெருங்குமுலை. இல்வாழ்க்கை அதிகாரத்தான் வந்தது. (௧௯௭-

---

* திருக்குறள், செ. உ௮உ.

அகபபொருள்விளககம், கற்பியல். சூ. ௧.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியா டகவிதழ்ப் பூங்கொன்றை வேணியுந் தேவியும்போல்
பிரியா துறையப் பெறுகுதிரால் பிறைமானு நெற்றிப்
புரியாழ் நிகர்மொழிப் பூவையுநீயும் புணர்ந்த பலகேழ்
வரியாச் சிலையண்ணலே தஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலே.

இ-ள். பலநிறத்தையுடைய கட்டுதலாகாத சிலையையுடைய அண்ணலே! தஞ்சைவாணன தென்மாறைநாட்டில் பிறைபோலும் நெற்றியையும் நரம்புகட்டிய யாழிசைபோன்ற மொழியையுமுடைய பூவைபோல்வாளும் நீயுங்கூடி தெரிந்தெடுத்த பொன்போன்ற இதழையுடைய கொன்றைப்பூவைத்தரித்த வேணியாகிய சிவனும் தேவியாகிய உமையும்போல எஞ்ஞான்றும் பிரியாதிருக்கப்பெறுவீர். எ-று.

தெரியாடகம்-பொன்களிற்றெரிந்தெடுத்தபொன். கொன்றைவேணி-சிவன். தேவி-உமை. ஆல்-அசை. புரி-நரம்பு. யாழும் பூவையும் ஆகுபெயர். கேழ்-நிறம். வரிதல்-கட்டுதல். (௩௬௮)

பாங்கி தலைவியை வரையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை யுரையாயென்றல்

(இது வெளிப்படை)

கோங்கின் மாமுகைக் கொங்கை நல்லாய்மணங் கூடுமெல்லை
யாங்கன மாற்றி யிருந்தனை நீயிப மாசயிலம்
தாங்கன மாறத் தலம்புனைவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
பூங்கன மார்குழ லாரலர் மாலைப் பொறைசுமந்தே.

இ-ள். கோங்கினது நல்ல பெரியமுகைபோன்ற கொங்கையையுடைய நல்லாய்! நீ மணங்கூடுமளவும் இக்கயமும் பெரியகுலவரையும் பூமிபாரமெடுத்த இளைப்பாற அப்பாரத்தைத்தரித்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழும் பூவைத்தரித்த முகில்போன்ற குழலார் தூற்றப்பட்ட அலராற்கட்டிய மாலையினது பாரத்தைச்சுமந்து எவ்வண்ணமாற்றியிருந்தனை. எ-று.

இபம்-இக்கயம். மாசயிலம்-குலவரை. தலம்-பூமி. கனம்-முகில். இதற்குப்பாரமாகிய குழலாரென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (௩௬௯)

பெருமகளுரைத்தல்.

பெருமகளுரைத்தல் எ-து. தலைவி தான்வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குரைத்தல்.

மைதோய்ந் தலர்ந்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாண னென்னா
மெய்தோய்ந்த செந்நிற வேலவிழி யாயதுயர் வெள்ளமவெற்பர்
கைதோய்ந் தளிப்பவ சோகத்த வாயநிறங் காலவனவாய்
செய்தோய்ந் தனதழை யேபுணை யாக்கொண்டு நீந்தினனே.

இ-ள். கருநிறம்பொருந்திய நீலமலரையுடைய வாவிசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் மெய்யிரத்தத்திறந்தோய்ந்து சிவந்த நிறத்தையுடையவேல்போன்ற விழியினையுடையாய்! வெற்பரானவர் கைதொட்டளிப்ப அசோகமென்கின்ற பெயரினையுடையனவாய நிறத்தை யொப்பனவாய செய்யிற்றோய்ங்காற்போன்ற தழையையே தெப்பமாகக்கொண்டு துயர வெள்ளத்தை நீந்தினேன். எ-று.

மை-நீலம். மலர்த்தடம்-வாவி. தோய்ந்து-தொட்டு. அளிப்ப-கொடுப்ப. செய-புழுகு. புணை-தெப்பம். (௧௭௦)

தலைவனைப்பாங்கி வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமைவினாதல்

(இது வெளிப்படை.)

வரையு மிந்நாளள வெவ்வாறு நீமெய்ம மடந்தைமுகை
புரையு மென்கொங்கை பிரிந்திருந்தீர் முனபொருப பெடுத்தே
நிரையு மிஞ்ஞாலமுங் காத்தருட்டஞ்சை வாணன் கையினீள்
திரையுங் குயிலும் விடாதெழு மோசை செவிமடுத்தே

[இது பிறசெய்யுட்கவி] (௧௭௧)

மன்றல்மனைவந்த செவிலிக்கிருவரையன்புறவுணர்த்தல்.

மன்றல்மனைவந்த செவிலிக்கிருவரையன்புறவுணர்த்தல் எ-து கலியாணமனையில்வந்த செவிலிக்கு இருவரதுஅன்புமிகவுமுணர்த்தல்.

வளங்கொண்ட தஞ்சைவரோதயன் வாணனென்ன மாறையன்னாள்
இளங்கொங்கை கொண்டெழுந்தேங்கொண்ட மார்பின முதமேதேற்பவித்தி
விளங்கொண் பிறைநுதல் வேர்தந்து போகம் விளைத்தன்புசேர்
உளங்கொண் டருந்துதலா னனை யூரனுவப் புறுமே.

இ-ள். அன்னை! வளமைகொண்ட தஞ்சையில்வரோதயனான வாணன்தென்மாறைபோன்றதலைவி தன்னிளங்கொங்கையைக்கொண்டு முதிரங்கொண்ட மார்பிடத்து முத்தமாலையினது முதலைப்பொருந்த வித்தி விளங்கும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலின்வேர்தரும் போகத்தை விளைத்துஅன்புசேருள்ளங்கொண்டு நுகர்வித்தலான மிகவுமகிழ்ச்சியுறும்.

ஈரம்-அன்பு. அருந்துதல்-நுகர்வித்தல். உவப்பு-மகிழ்ச்சி. (௧௭௨)

வாறனுள் பெருமகளுரைத்தல் கிழத்திமகிழ்ச்சி ; அல்லனவைந்தும் பாங்கி மகிழ்ச்சி; செவிலிநற்றாய்க்குத் தலைமகள் கற்பியலுரைத்தல் மூன்றுஞ்செவி லிமகிழ்ச்சியெனக்கொள்க. (௩௭௬)

இல்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

பரத்தையிற்பிரிவு.

இது தலைவன் பரத்தைமேற் காதலாய்த் தலைவியைப்பிரிந்து பரத்தை யர் சேரியிற்போதல். பரத்தையிற்பிரிவென்றுதலே *"பொருட்பொருளார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவர்."—என்பதனுற் றலைவ னறிவின்மையும், தலைவியிடத்தன்பின்மையும், பெருமையின்மையும், படியுமா மெனின் அன்றன்று. அரசுரிமையுடைதலின் அரசர்க்குரிய பரத்தையரி னும் வரைதற்குரியராய்த் தொன்றுதொட்டு நடக்கு முறைமையராயும், வரையாத வுரிமையாய்ச் சேரியினக ணுறைவாருமாய இருவரும் பிறந்த ஞான்றுதொட்டு இவர்க்கென விதித்திருக்கப்படுதலானும், அவரை நீக்குதல் தகுதியின்மையானும், பரத்தையிற் பிரிதல் குற்றமன்றெனக்கொள்க. அன் றியும், காலைக்கடன்கழித்தலும், உலகத்திலிருந்து கோவற்றொழில்செய்த லும், விருந்துடனடிசில் கைதொடலும், நாவலரோடு கலவிபயிற்றலும், ஆடல் பாடல்கண்டுகளித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், துயிறலும், துயிலுணர்ந்து தேவர்ப்பராவலுமாகிய காலவரையறையையுடையனாய், ஆடல்பாடல் வன்மைத லானும், அதற்குரியார் பரத்தையராதலானும், அதற்குரியகாலத்தில் அவ ரிடத்தில் மனஞ்செல்லுதலியல்பாதலானும், பரத்தையிற்பிரிதலாற் குற்ற மின்றெனக்கொள்க. ஆயின், பரத்தையர்சேரியிற் செல்லுமாறென்னையெ னின், அவர் பலரோடும் விளையாடற்பொருட்டும், அவருடன் புணர்தற்குரி யவரைப் புணர்தற்பொருட்டும் பரத்தையர் சேரியிற் செல்லுமென்றுணர்க.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்
கேதுவிதாமவ்விறைவிக்கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாறையர்க்காவலன் வாணன்றென் றஞ்சையில் வாணுதற்கிவ்
வாறையர் காரண மாகுமின்றே கொங்கை யானையுடன்
சாறையர் வீதிய ரிப்பறை யார்ப்பத் தயங்குகுழல்
கூறையர் கூறைகொள் வான்வய லூரனைச் சூழ்ந்தனரே.

(இ - ள்,) விளங்குங் குழலையுடைய பரத்தையர் துகிலைக் கொள்ளை கொள்ளும் பொருட்டாகக் கொங்கையாகிய யானையுடன் திருவிழாச்செய்

---

* திருக்குறள், செ. ௯௧௫.

புமவீதியில் வண்டாகியபறைகள் ஆரவாரிக்க வயலூரனைச்சூழ்ந்தனர், ஆத தலால், மாறையர் காவலனாகிய வாணன் தென்றஞ்சையிலிருக்கும் வாணு தற்கு இம்முறைமை புலவி செய்தற்குக் காரணமாம். எ - று,

இவ்வாறு-இம்முறைமை. அயர்தலிரண்டும் செய்தல். சாறு-விழா. அரி-வண்டு. சூறைப்பா-பறைத்தையர். சூறை-கொள்ளை. புலவிடம் அறிவும் அவாய நிலையான்வந்தன. (௩௭௭)

தனித்துழியிறைவிதுனிந்தழுதிரங்கல்

(இது வெளிப்படை.) துனிதல்-துன்பமுறல்.

வண்டுபோ தணிதொங்கல் வாணன்றென் மாறை மகிழ்நர்கண்மேல்
அன்போ டெனன்னெஞ் சறிவறை போக வழலுள்வெந்த
பொன்போ னிறங்கொண் டிரவுங் கண்ணீரும் புலாவதுபாரத்
தென்போ லவரிங்ங னேயிமை யாம லிருப்பவரே.

இ - ள். போதுகளாற் கட்டியமாலையணிந்த வாணன் தென்மாறையி லிருக்கும் வண்மையாகிய மகிழ்நர் நம்மேலவைத்த அன்புடனே அவனை யிருக்கும் நெஞ்சறிவு கீழ்போக அழலுள்வெந்த பொன்போல நிறத்தைக் கொண்டு இரவும் கண்ணீரும் எப்போதுபுலருமென்றுபுலாவதுபார்த்திருந்த விடத்தில் என்னைப்போல உறக்கமின்றி இமையாமலிருப்பாரோ? எ-று.

'தொங்கலணி' எனவும், 'வண்மகிழ்நர்' எனவும், 'இங்ஙனென்னைப்போல' எனவும் இயையும். தொங்கல்-மாலை. மகிழ்நர்-கணவர். அறைபோதல்-கீழ் போதல். அழல் - நெருப்பு. (௩௭௮)

சங்கீதுவென்னைப்பாங்கிவினுதல்.

நங்கிதுவென்னைப்பாங்கிவினுதல் எ - து. மறைநாட்காலையில்வந்த பாங்கி தலைவியைப்நோக்கி நீ அழுதுகொண்டிருத்தற்குக் காரணம் என்னென்று வினுதல்.

எம்மா திரமும் புரவலர் தேடி யிரந்துழல்வோர்
தம்மா துயரந் தணித்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
நம்மாவி யன்னவர் நாடொறு நாடொறு நலக்கவுநீ
விம்மா வருந்துவ தென்பிரிந் தாரின் விளங்கிழையே

இ - ள் விளங்கிழாய்! எத்திக்கினுங்கொடைபோனதைத் தேடியிரந்து வருந்துவோர் தம்முடைய பெரியதுயரைத் தவிர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தமிழ்த் தஞ்சையில் வாழும் நமதாவிபோன்றவர் நாடோறும் நாடோறும் இன்பமளிக்கவும் நீவிம்மித்துறப்பிரிந்தாரைப்போல வருந்துவதென ?

மாதிரம்-திக்கு. புரவலர் - கொடுப்போர். உழல்வோர்-வருந்துவோர் தணித்தல்-ஆறறல். நலகல்-அளித்தல, விம்மா என்பது வினையெச்சம். இன் - உவமவுருபு. எடுத்துக்கோடறகண்ணே அகப்பொருளென்பதற்கு இன்பப்பொருள்என்று பொருளகூறியவா இவ்வாறு துன்பமுறுதலைக்கூறிய தெனனையெனின, புணர்தலபிரிதலிருத்தலிரங்கலூடலெனபுன இனபததிற குறுப்பாகலின் இவவைநதினிலொனறு நீஙகினும அவ்வினபததிற் குறுப் புக்குறையாம, அஃதெனனையெனின, புணாதலே யினபமெனறும ஏனைய துன்பமென்றும கூறுகின்றுழி, பிரியாது புணாந்துழி வெறுபபடையும், பிரிநதுழி துன்பமுற்றிலரேல அவரறிவிலாராம. இருததலும் ஊடலும இவ்வாறேகொள்க. ஆதலால், துனபமுறுவிடின் இன்பககுறைபாடேயெனக கொளக. (௩எக)

இறைமகன்புறத்தொழுக்கிறைமகளுணர்[illegible]தல்.

இறைமகன ... . இறைமகளுணாததல எ - து. தலைவன்தன னிடததொழுகுமொழுக்கமின்று பரததையரிடத தொழுகுகினறுனெனறு தலைவி பாஙகிக்குககூறல.

'புறததொழுக்கு' என்பதறகுபபொருள பரத்தையரிடத தொழுகு மொழுக்கம எனறு பொருள கொணடவாறெனனையெனின, வடநூலாா புறகுலாபபாமென்று கூறுவராதலால் பரததையரொன்னுஞ் சொற்குப புறமுடையவரொனனும பொருளகூறினின்றவாறுணாக. புறமுடையரொனப தென்னையெனின, இவரினபம இனபமனறென்று தெயவப்புலமைத திருவள்ளுவனா வரைவின்மகளிர்என்னுமஅதிகாரததால இன்பததிறகுப புறம இவரினபமெனறு கூறியவாறறுனுணாக. *"இருமனபபெணடிருங களருநகவறுங-திருநீககபபடடார் தொடாபு" என்பதனுனுமுணாக.

தாராக நலகினா காரிகையாய தஞ்சைவாணன றன்னைச்
சேரா தவரெனனத தீவினையேனை யசெங்கண வனகட்
காரா கழனிக் கருமபினஞ சாயக் கதழ்ந்துசெநநெல
ஆரா தயலிற பஞ்சாயாரு மூர ரயலவாககே.

இ - ள். அழகையுடையாய ! தஞ்சைவாணனைச சேராதவாபோலத தீவினையுடைய யானவருநதச சிவந்தகணணையும தறுகண்மையுமுடைய எருமை கழனியிடத்துக கருமபுககூட்டஞ சாயமிதித்து விரைநதுபோய்ச செந்நெல்லையுமாராது வயல்வரமபுகடநதுஅயலிலிருககும கோரையையருந தும ஊரையுடையவா அயலாராகிய பரததையாக்குத தார்பொருநதிய தமது மாலைக்கொடுத்தனா. எ - று.

எனவே,—கரும்புபோன்ற குலக்கிழத்தியும் செந்நெல்போனறதானும வருந்துமனத்திலெனறுது வரம்புகடந்துஅயலிலிருக்கும் கோரைபோனற

* திருககுறள, செ. ௯௨௦.

பரத்தையரைக் கூடினனென உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக்கிடந்தவாறு காண்க. தார்-மாலை. ஆகம்-மார்பு. வன்கண்-தறுகண்மை. காரா - எருமை. *"பெற்றமு மெருமையு மரையு மாவே" என்பதனானுணர்க. கதழ்ந்து-விரைந்து. பஞ்சாய் - கோரை. (௩௮0)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

(இது வெளிப்படை.) கழறல் - இடித்துக்கூறல்,

புனையலங் காரங் கற்பியல் போற்றியும் போற்றருஞ்சீர்
மனையறம் பார்த்தும் வாழ்வதல்லாற் றஞ்சை வாணனன்னா
டனையவண் டார்குழ லாரணங் கேநமக் கன்பரிந்நாள்
இனையரென் றார்வமில் லாவுரை யாட லியல்பல்லவே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன்னன்னாடுபோன்றவண்டார்ந்த குழலையுடைய ஆரணங்குபோல்வாய்! அலங்கரிக்கும் அலங்காரம் நங்கற்பிலக்கணமே யென்று கற்பிலக்கணத்தை வழுவாமற்காத்தும், துதிக்கப்படாதாகிய சிறப்பையுடைய இல்லறத்தை யுண்டாக்கியும் அவ்வாறு வாழ்வதேயல்லது இப்போது தம்மிடத்தன்பையுடையவர் இத்தன்மையரென்று விருப்பமில்லாததாக அவர் புறத்தொழுக்கைக்கூறுதல் நமக்கு முறைமையன்று. எ - று.

புனைதல் - அலங்கரித்தல். போற்றல் - காத்தல். இயல் - இலக்கணம். மனையறம் - இல்லறம். இனையர் - இத்தன்மையர். ஆர்வம் - விருப்பம். †"அன்பீனு மார்வ முடைமை" என்பதனாற்கொள்க. (௩௮௧)

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழி அவ்வணியுழையர்கண்டழுங்கிக்கூறல்.

செவ்வணி ,... கண்டழுங்கிக்கூறல் எ - து. தலைவிபூத்தகாலை மூன்றுநாள்போக்கி நாலாநாள்நீராடியபின் செம்பூச்சூடிச் செவ்வாடையுடுத்துச் செஞ்சாந்துபூசிச் சேடியைவிடுக்கப் பரத்தையர் சேரியிலிருக்குங்கால் அவ்வலங்காரத்தை அயன்மனையிலுள்ளார் கண்டிரங்கிக்கூறல்.

வேளாண் மரபு விளக்கிய வாணனெம்மான் றொகழல்சூழ்
தாளான் வளங்கெழு தஞ்சையன் னீர்சங்கந் தந்தநன்னீர்
தோளார் மணியன்ன தொல்குல வோடையிற் றோன்றியபூ
வாளார் வலர்தொடப் பாகங்கெங் ஙனேவந்து வாய்த்ததுவே.

இ - ள். வேளாண்குலத்தை விளங்கச்செய்தவாணனென்னும் ஒளியார்ந்த கழல்சூழ்ந்த தாளையுடையவனது வளம்பொருந்திய தஞ்சையையொப்பீர்! சங்கம் ஈனப்பட்ட நல்ல நீர்மையையுடையவடுப்படாதமுத்தம

---

* தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ௬0. † திருக்குறள், செ. ௭௪.

போன்று தோன்றுதோட்டுவெழுவில்லாது வரப்பட்ட குலமாகிய வோடை யிறந்தொன்றியபூ வறிந்தே அலர்தொடுப்பார்க்கு எவ்விடத்திலே யிருந்து வாய்த்தது. எ - று

பூவின்றி அலர்தொடுப்பார்க்கு ஒருபூவந்து வாய்க்கில் எவ்வாறலர் தொடாரென்றவாறுமிற்று மரபு-குலம் மின்-ஒளி. தோளாபணி-தொளை படாமுத்தம். பூ-திங்கடோறும்வரும் மாதர்க்குத்தகம் வாளா-சும்மா. 'சங்கந் தந்தனனீர்' என்பதனை 'மலர்சசந்தனனீர்' என்று பாடமோதி வெண்மலர் போன்ற அழகையுடையமுத்தமென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இவ்வாறு செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல் உலகினகார வழக்கமின்றெனினும் புலவர் நாட்டப்பட்ட செய்யுள்வழக்கமெனக்கொள்க (௩௭௨)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல் எ - து. அச்சேரியிற்போய சேடியைப் பரத்தையர்கண்டு பழித்துக்கூறல்

படியொன்று சாலி யனையவர் சேரிப் படாப்பவளக்
கொடியொன்று நீல மலர்ந்தது காட்டக் கொடியவெம்போர்
வடியொன்று கூரிலைவேலவல்ல வாணனென் றோமறையிற்பொற்
றொடியொன்று தோண்மட வார்சேரி வாய்வந்து தோன்றியதே.

இ - ள். புவியிற்பொருந்திய நெறபோன்றவர்சேரியினின்றும் நடந்து வந்த பவளக்கொடியொன்று நீலமபூத்ததைக் காட்டிப்பொருட்டுக் கொடிய வெவ்விய போரைச்செய்யப்பட்ட வடித்தற்றொழில்பொருந்திய கூரிய இலைபோன்ற வேற்றொழில்வல்ல வாணன்றென்மாறையில் பொற்றொடி யணிந்த தோளையுடைய மடவார் சேரியிடத்துவந்து தோன்றிற்று. எ - று

படி-புவி, சாலி யனையவர் - இறப்ழுத்தியாகிய தலைவி படாதல்-அச் சேரியினின்றும் இச்சேரியில் வருதல், நீலம்-பொய், பவளக்கொடி நீலமா 'கல் பொய்யென்பதுபற்றிக் கூறினார். எனவே,—தலைவிபொய்யுடையாளுஞ் செய்தனுப்பியதெனப் பழித்துக்கூறியவாறு காண்க. வடி - வடித்தல். நீகவணியாகிய நாணம் முதலிய குணங்களில்லாமையான் புறவணியுடையா ரென்பதுதோன்றப் 'பொற்றொடியொன்று தோண்மடவார்' என்று கூறினர்.

பரத்தையருலகியல்நோக்கிவிடுத்தலின் தலைவன்வரவுகண்டு வாயிலக்கணமொழிதல்.

பரத்தைய ... ... மொழிதல் எ - து. தலைவி நீராடியஞான்று பரத்தை யர் தங்கள் சேரியில் தலைவனிருத்தல் உலகமுறைமைக்கு இயலாதென்று விடுத்தலின், தலைவனவருதலைக்கண்டுவந்து தாதிகள் பாங்கிக்குமொழிதல்.

வாருந்து பச்சிள நீர்முலை யார்மதன் வாணன்றஞ்சை
யாருந் தொழுதகு மெம்பெரு மாட்டிதன் னேவலின்ற
சேரும் பரத்தையர் சேரியி லேசென்ற சேடியைக்கண்
டோருந் திரைப்புன லூரன்வந் தானின் றுலகியற்கே.

இ - ள். கட்டியகச்சைப் பூரித்துத் தள்ளப்பட்ட பசிய இளநீர்போன்ற முலையார்க்கு மதனையொத்த வாணன் தஞ்சையில் கற்பினால் யாவரும் தொழத்தகும் எம்பெருமாட்டி தன்னேவலினால் முன் தலைவன்போய்ச் சேரும் பரத்தையருடைய சேரியிலே சென்ற சேடியைக் கண்டு ஓரப்பட்ட அலையையுடைய புனல்சூழ்ந்த ஊரன் இன்று உலகியற்கு வந்தனன் எ - று.

வார் - கச்சு. திரை - அலை. புனல் - நீர். உலகியல் - தலைவி நீராடிய ஞான்று தலைவன் பரத்தையிற்பிரியாமை தருமநூலியல்பு. (௧௨௪)

வாவுணர்பாங்கி யரிவைக்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை.)

தள்ளார் வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்றரியலர்போல்
உள்ளார் துணைப்பண் டகன்றன ராயினு முள்ளிப்போ
தெள்ளாது வந்துன் கடையினின் றார்நம் பிறைவர்குற்றம்
கொள்ளா தெதிர்கொள்வ தேகுண மாவது கோமளமே.

இ - ள். நம்மிறைவர் தள்ளாத வளத்தையுடைய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தரியலர்போல உன்னை நினையாது முன்பு சென்றனராயினும், இப்போது நினைத்து இகழாது வந்து உன் வாசலில் நின்றனர், அவர்செய்த குற்றத்தை மனத்திற்கொள்ளாமல் எதிர்கொள்வதே குணமாவது. எ - று.

தள்ளார் - நீங்கார். உள்ளாது - நினையாது. பண்டு - முன்னம். உள்ளி - நினைந்து. கடை - கடைவாசல். கோமளம் - இளமையழகு. 'உன்னையுள்ளாது' எனவும் 'இப்போதுள்ளி' எனவும் இயையும். (௧௨௫)

தலைவனைத்தலைவி யெதிர்கொண்டுபணிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருவிற் பெருநல மன்னுவ தாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
ஒருவிற் பசலை யுருக்குவ தாநமக் கூடலெவ்வா
றிருவிற் புருவ விளங்கொடியே யெய்து மெய்த்தவில்லாத்
திருவிற் புனைநறுந் தாரவர் மார்பர் திருமுனின்றே.

இ - ள். இரண்டு விற்போன்ற புருவத்தையுடைய இளங்கொடியே! தஞ்சைவாணன் வெற்பர் நம்மை மருவினராயின் பேரழகு நிலைபெறுவதாம், அவர் நீங்கின் பசலைநிறமுருக்குவதாம், இத்தன்மையாகிய நமக்கு ஊடலெவ்

வாறு? விடுதலில்லாத திருவைப்போல் அணியப்பட்ட நறியதாரையணிந்த வரைபோன்ற மார்பர் திருமுனனின்று பணிதும். எ - று.

நலம்-அழகு. ஒருவுதல்-நீங்குதல். எய்தும்-பணிதும். எய்தல்-விடுதல். இன் உருபு ஒப்புப்பொருண்மைக்கண்வந்தது புனைதல் - அணிதல். திரு முன்-தகுதி வழக்கு, எய்தும் என்றது பணிதுமென்னும் பொருள்கொள்ளுமோவெனின், தேவர்கூறிய கடவுள்வாழ்த்தில் † "தேவாதிதேவனவன சேவடி சேர்துமன்றே" என்பதனில் சேர்தும் என்பதற்கு வணங்குதும் என நச்சினார்க்கினியாருரையெழுதினார். சேர்தும் என்பதும் எய்தும் என்பதும் ஒருபொருட்கிளவியாதலால் எய்தும் என்பதற்குப் பணிதும் எனவே பொருள்கொள்க. (௩௮௬)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னவர் காம நெடுங்கடல் வாணன்றென் மாறையன்னாள்
தொன்னலம் வார்முலை மத்தந் தழீஇத்தடந் தோளிணையாம்
பன்னக நாணிற் கடைந்திதழ் வார்திரைப் பட்டநன்னீர்
இன்னமிழ் தார்ந்திமை யோரமை யாவின்ப மெய்தினரே.

இ - ள். தலைவர் காதலாகிய நெடுங்கடலில் வாணன்றென்மாறையன் னாளதுஅழகுபழகிய வார்முலையாகிய மத்தைத்தழுவிய பெரிய தோளிணை யாகிய பன்னகநாணினாற்கடைந்து, இதழினகண் நெடிய அலையாலுண்டாகப் பட்ட நன்னீராகிய இனியவமுதத்தையார்ந்து இமையோரது தெவிட்டாத வின்பத்தை யெய்தினார். எ - று.

நலம்-அழகு தொல்-பழமை மாறிப்பொருள்கொள்க மத்தம்-மத்து. பன்னகம்-பாம்பு. திரை-அலை, அமையா-தெவிட்டா. கூற்று கவிக்கூற்று. களவிற் புணர்ச்சியெல்லாம் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்த்தி இப்புணர்ச்சி கவிக் கூற்றினைத் தலைவனவே யெனின், தலைவி நாணுடையளாதலால் தலைவி செய லினைத் தலைவன் செயலாய் முடிதலின் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்ந்தது, கற் பியல் அவ்வாறன்றி இருவர்செயலுமொத்து நிகழ்தலின் இருவர்கூற்று ஒரு வர்க்கண் கூறலாகாமையின் கவிக்கூற்றாய் நிகழ்ந்தவாறு காண்க. (௩௮௭)

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்தூழிந்தலைமகன்வாயில்வேண்டல்.

வெள்ளணி .. .. .. வாயில்வேண்டல் எ - து. தலைவி புதல் வனைப்பயந்து நெய்யாடிய செய்திக்கு அடையாளமாகி வெள்ளாடை முத லியன வணிந்து சேடியைவிடுப்புழி அச்சேடியை வாயிலாகத் தலைவன் வேண்டிக்கூறல்.

---

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், வாழ்த்து, செ. க.

என்பாற் குறையை நினைந்து மறுத்தெதிர் கொள்ளவல்லே
தன்பாற் புலவி தணிசென்று நீதஞ்சை வாணனவையம
அன்பாற் பரவும புகழுடை யானரு ளேயனையாய
உன்பாற புலவி யுறாளவண் வார்குழ லொண்ணுதலே.

இ - ள். வையம அன்பாற்பரவும்புகழுடையானாகிய தஞ்சைவாணன தருளைப்போலவாய! அழகுபொருந்திய வார்ந்தகுழலையுடையவொண்ணுதலாள் நின்னிடத்தில புலவியையுறாள், ஆதலால், என்னிடத்தில் குறையை நினைந்து மறுத்தவண்ணம் எதிர்கொள்ள நீவிரைந்துசென்று அவடன்னிடத்துப் புலவியை யாற்றச்செய்வாய. எ - று.

வல-விரைவு *"செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமற்றுநின்-வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை." என்பதனானறிக. புலவி-ஊடல. வையம-உலகு. பரவுதல-துதித்தல. எண்ணுதல்-ஆகுபெயர். (௩௮௮)

தலைவி நெய்யாடியதிகுளைசாற்றல்.

தலைவிநெய்யாடியதிகுளைசாற்றல எ - து தலைவி புதல்வனைப்பயந்து நெய்யாடியதனைப்பாங்கி தலைவற்குச்சொல்லல.

மலர்புரை யோகொண்ட வாட்கண்ணங் கோமங்கை வாணன்றஞ்சைப்
பலர்புகழ் பாலற பயந்துநெய் யாடினள் பாங்கெவாக்கும [ப
மலர்புரை நீடொளி யாடியுட் பாவையன னுடன்
புலர்புன லூரவென் னேதிரு வுள்ளமிப் போதுனக்கே.

இ - ள் மலரை யொப்பீர் யழகுகொண்ட ஒளிபொருந்திய கண்ணையுடைய எமக்கரசாகிய மங்கை வாணன்தஞ்சையிற பலரும்புகழப்பட்ட பாலனைப்பெற்று நெய்யாடினள், பாங்கியவரோவார்க்கும் மலரையொப்பாய நீண்டவொளியையுடைய கண்ணாடியுட்பாவைபோன்றாளிடத்து உள்ளன்பு புலர்ந்தபுனலூர! இப்போதுனக்குத் திருவுள்ளமியாதோ! எ - று.

பலர்புகழ் என்புழிச் சிறப்புமை விகாரத்தாற்றொக்கது. பயந்து ஈன்று. பாங்கு-பாங்கியர் "பாங்கினறமியாளிடைத்தலைப்படலும்." என்பதனுணர்க. ஆடி - கண்ணாடி. அன்னாட்கு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். உளநீ - உள்ளன்பு, ஏகாரம் - ஐயம், என்னை,—பரத்தையர் சேரிக்குச் செல்லத் திருவுள்ளமோ, எண்மனையத் திருவுள்ளமோவென ஐயந்தருதலா னெனக்கொள்க. (௩௮௯)

---

* திருக்குறள், சே ௧௧௫௧

தலைவன்றன்மனத்துவகைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மையணி வேல்விழி வாணுதல் கூர்ந்தது வாணன்றஞ்சைக்
கொய்யணி நாண்மலர்க் கொம்பரன் னாள்குழ விப்பயந்து
செய்யணி மேனி யிலையவி பூண்ட நிலையறிந்தே
கையணி வால்வளை யைக்கண்ட நாளினுங் காதன்மையே.

இ - ள். மையணி வேல்போன்ற விழியையும் வாணுதலையு முடையாய்! வாணன்றஞ்சையிற் கொய்யப்பட்ட அழகாகிய நாண்மலரையுடைய கொம்புபோன்றவள் புதல்வனைப்பெற்று செய்யணிந்த மேனியில் வெண்சிறுகடுகு பூண்ட நிலைமையறிந்து கையிலணிந்த ஒளியவளையினையுடையாளைக் கண்ட நாளினும் காதற் றன்மைமிகுந்தது எ - று.

வேல்விழி வாணுதல்-அன்மொழித்தொகை. கூர்தல்-மிகுதல். அணி-அழகு. நாண்மலர்-முறுக்கவிழ்மலர். குழவி-மகவு. *"குழவியுமகவுமா யிரண்டலவை-யிழவவல்லமக்கட்கண்ணே." என்பதனானுணர்க. பயந்து-பெற்று. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, † "நெய்யோடையவியப்பியைதுதைந்து" என்பதனாலுணர்க. குழவி எனபுழி இரண்டனுருபுதொக்கது. வால்வளை-ஆகுபெயர். காதன்மை-ஆசைத்தன்மை வாணுதல்-அண்மைவிளி. (௩௯௦)

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

(இது வெளிப்படை)

ஏரார் புதல்வன் பிறந்தன னென்று வாழிய வென்னுமுன்னே
வாரார் வளமனை வந்தன ராங்குல வாணன்றஞ்சை
நீரார் நீலநெடுங்கண் மின்னே நின்னை நீப்பதல்லாற்
றேரார் தொழிற்குவ ரோபெரி யோர்தஞ் சிறுவனையே

இ - ள். நெடுங்காலம்வாழ்க! அழகார்ந்த புதல்வன் பிறந்தனனென்று சொல்லுதற்குமுன்னே தருந்தகுதியில்லார் கங்குலிட்டது வளவிய நம் மனையில்வந்துநின்றனர், வாணன்றஞ்சையில் நீர்பொருந்திய வாவியிற்பூத்த நீலம்போன்ற நெடியகண்ணையுடைய மின்னனே! நின்னைப்பிரிவதே யல்லது பெரியார் தஞ்சிறுவனைத் தோன்றறியாது விடுவரோ. எ - று.

ஏர்-அழகு வாழிய-நெடுங்காலம்பற்றியசொல். என்னை,— ‡"வாழிய வென்னுஞ்சேயென்கிளவி" என்பதனானுணர்க. ஆவி - வாவி. மின்-ஆகுபெயர் நீத்தல்-பிரிதல். தோதல்-பிறந்தகாலத்தை யாராய்ந்தறிதல். (௩௯௧)

---

* தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ௨௫
† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை, வரி ௨௨௮.
‡ தொல். எழு. உயிர்மயங்கியல், சூ. ௬௦.

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வயங்கேழ் ஏழலகும் புரக்கின்ற வாணன்தென் மாறையன்ன
நயங்கேழ் பெருவள நல்குநல் லூர நயந்தணணி !
முயங்கேல் சிறுவற் பயந்தவென் மேனியின் முத்துவடம்
தயங்கே ரகமுழு தும்பழு தாமது தானினக்கே.

இ - ள் விளங்கப்பட்ட ஏழுலகத்தையுங் காக்கின்ற வாணன் தென்மாறையன்ன இன்பமும் ஒளியும் பெரியவளமும் நல்கப்பட்ட நல்லூரையுடையானே! சிறுவனைப்பயந்த என்மேனியைவிரும்பிப் பொருந்தி முயங்கற்க, முயங்கியது தான் நினக்கின்பமாகிய பரத்தையர் முலைமேலணிந்த முத்துவடந் தயங்கப்பட்ட அழகுபொருந்திய நெஞ்சுமுழுதும் பழுதாம் எ - று.

வயங்கல்-விளங்கல். புரத்தல்-காத்தல். நயம்-இன்பம். கேழ்-ஒளி. தயங்கல்-விளங்கல். ஏர்-அழகு. அகம்-நெஞ்சு. 'மேனிநயந்து' என இயையும் ()

தலைவிபாணனைமறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலையா கியபுன்மை யூராது வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
மலையா கியமதில் வையைப் பன்னாட்டெங்கை மானபடுக்கும்
கலையாகு நின்னிசைக் கண்ணிகொண் டேதிரி கன்றுநின்னிப்
புலையா கடக்கவெம் மிற்போக போக புறங்கடையே.

இ - ள் தலைமைத் தன்மையாகிய பேறற்கு வாணனது தமிழ்த்தஞ்சையைச் சூழ்ந்த மலையாகிய மதிலையுடைய வையைசூழ்ந்த நாட்டின் எங்கையாகிய மானைச் சிக்கவைக்கும் மானுக்கினமாகிய கலைபோன்ற நின்னிசையாகிய கண்ணிகொண்டு திரியப்பட்ட கன்றுநின்னியென்னும் புலையா எம்மில்லினின்று கடக்கப் புறங்கடையிற்போக போகவென்று கலலெறிந்தனள். எ - று.

எங்கை-என்தங்கை. கண்ணி-மானபடுக்குங்கண்ணி. கலை-இசைநூல். கன்றுநின்னி இகழ்ச்சிப்பெயர். 'போகபோக' என்பது வெறுப்பின்கண் வந்தஅடுக்கு. மேற்செய்யுளில் கலலெறிந்தாயென்று பாணன் தலைவியொடு கூறியவாறு, இச்செய்யுளில் கலலெறிந்தனள் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல் எ - து. கலலெறிந்த தலைவியுடன் பாணன்கூறல்.

னக்கே தருநின் னெடும்புன லூரனு நீயுமவன்
னக்கே தருவை தமிழ்த்தஞ்சை வாணன தடங்கிரிசூழ்
னக்கே கயமன்ன நின்னடி போற்றிப் புகன்றகன்றும
னக்கே தருமிகை யாலெம பிராட்டி யெறிந்தகலலே.

இ - ள் எமபிராட்டி! நினனுடையகணவனாகிய நெடும்புனலூரனும
னக்கேதருவன், நீயும அவனறனக்கேதருவை, யானசெயதகுற்றததால நீ
யறிந்தகல தமிழ்த்தஞ்சை வாணனது விசாலமாகிய மலைசூழ்ந்த புனத்தி
ருக்கும மயிலபோன்ற நினனுடைய அடியைததுதித்துத தலைவன வர
வகக்கூறிய அதனால மனஙகனறும எனக்கேதரும். எ - று

ஏகாரம், மூன்றும பிரிநிலை, ஆடவரினும மடவாரினும் பாணரினும
ரிந்து வாஙகுதலின். தடங்கிரி - பெரியமலை. கேகயம - மயில. கனறல-
வெம்புதல். மிகை - குற்றம். (௩௯௪)

விறலிவாயின்மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பணபுன லூரவையை சூழதஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
ணபுன லூருமென காதலகண டேநின கடைததலைக்கே
ணபுன லூரனவந தானென்று சாற்றினை தானமுறப
ணபுன லூரகளெல லாமபாடி யேறறுணணும பாணமகளே.

இ - ள் ஈவுபெறப புனலசூழ்ந்த ஊாகடோறும பணணைபபாடி இரந
துண்ணும் பாணமகளே! வளவியபுனலசெலலும வையையாறுசூழந்த தஞ
சைவாணனை வாழ்ததலாபோல கணணிடததுப புனலூாநதுவரும என்காத
லைககண்டு நின்கடைததலையினகண தணணியபுனலூரன வநதனனென்று
சொல்லினை, இசசொறகு மனமபொறுததேன சொலலாய. எ - று.

ஊாதல - செலலுதல. உளாதல பெருகுதல. ஊரன்-மருதநிலத்துத்
தலைவன். தானம-ஈவு. (௩௯௫)

விருந்தொடுவந்துழிப்பொறுத்தல்கண்டிறையோன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

புரவே யெதிர்ந்த நமக்கு விருந்தினறு போலவெனறும்
வரவே புணாநதம மாதவம வாழிய வாணன்றஞ்சைக்
குரவேய் கருமுகிற் கொந்தள பாரங் குருமபைக்கொங்கை
அரவேய் நுடங்கிடை யாள்விழி யூர்சிவப பாறறுதற்கே.

இ - ள் வாணன்தஞ்சையிலிருககும் குரவலாமாலைசூடிய கருமுகில்
போனற அளகபாரததையும், குருமபைபோனற கொஙகைப்பாரததையும

தாங்கவாற்றாதாள்போல் ஒசியப்பட்ட இடையானது விழியின்கண் ஊரப்பட்ட சிவப்பாற்றுதற்கு நம்மைக்காக்க எதிராயவந்த விருந்து இன்றுவரப் புணர்ந்த நமது மாதவம் எஞ்ஞான்றும் வாழ்க. எ - று.

'இச்சொற்கு மனம்பொறுத்தேன்சொல்லாய்' என்றது வருவிக்கப்பட்டது. புரக்க-தாக்க நமக்கு எனப்புழி வேற்றுமைமயக்கம். போல்-அசைநிலை. *"ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்." என்பதனானுணர்க. தூவு - ஆகுபெயர். கொந்தளபாரம் - அளகபாரம். நுடங்கல் - ஒசிதல். 'மாதவமெஞ்ஞான்றும் வாழிய' என இயையும். (௩௬௫)

விருந்துகண்டொளித்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச்
சீறேலென்றவள்சீறடிதொழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியோர் பொருட்டன்று தோவின்றி யூடல் செயிர்த்தவர்க்குக்
கரியோர் தெளித்தென்ன காரணங் காட்டுவர் கானுண்டதேன்
வரியோர் தொடைப்புயன் வாணன்றென் மாறை மலர்த்திருவே
பெரியோர் பொறுப்பரன்றே சிறியோர்கள் பிழைத்தனவே.

இ - ள். மணத்தையுண்டு வண்டுகள் பண்ணைவாசிக்கும் மாலையையணிந்த புயத்தையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்குந் திருவையொப்பாய்! ஆராய்ச்சியின்றி ஊடுதலொருபொருளையுடைத்தன்று, தெரிவாயாக, கோபித்தவர்க்கால் ஆற்றுதலன்றிச் சான்றுடையோர் தெளிவித்து எனைக் காரணங்காட்டுவர், என்னிடத்துக் குற்றமுண்டாயினுஞ் சிறியோர்கள் பிழைத்தன செய்தக்கால் பெரியோர்கள் பொறுப்பர், ஆதலால் யான்தொழுகின்றேன், என்பிழையைப்பொறுத்தருளவேண்டும். எ - று.

'ஊடலோர்பொருட்டன்றுதோ' என மாறுக. செயிர்த்தவர் - கோபித்தவர். கரியோர் - சான்றோர். கான் - மணம். தேன் - வண்டு. வரி - பண். ஓதல் - வண்டு வாசித்தல். தொடை - மாலை. அன்றும், ஓகாரமும் அசைநிலை. சீறடிதொழலென்னுங்கிளவிப்பொருளானும், வருஞ்செய்யுளில் உன் பாதமிறைஞ்சுதலென்று தலைவிகூறுதலானும் 'தொழுகின்றேன்' என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩௬௬)

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்றென்றல்

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்றென்றல் எ - து எங்கையராகிய பரத்தைமார்காணின் நீர்செய்தபணிவு குற்றமாய்முடியுமென்றல்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல், இடையியல், சூ. ௩௦

எண்போன னெஞ்சமு நீருமென் பாத மிறைஞ்சுதனுங்
கணபோ லுமெங்கையர் காணினன் றோகயன் மாதிரத்துத்
திண்போ தகங்தொறு நீட்டிய வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
வண்போ தளவிய நீர்வையை நாட்டுறை மன்னவரே.

இ-ள் கயற்கொடியைத் திக்குகளிலிருக்குந் திண்ணிய யானைகளோடு மெழுதிய வாணன் செழுமையையுடைய தஞ்சையைச்சூழ்ந்த வளவியபோது கலந்துவரப்பட்ட நீரையுடைய வைகைநாட்டிலுறையும் மன்னவரே! என்னை எண்ணுதல்போன நெஞ்சமும் நீரும் என்பாதம் வணங்குதலை நும்கருக் கண்ணையொக்கும் எனக்கு தங்கையராகிய தையர் காணின்னன்றோ? எ-று.

எண் - எண்ணுதல். இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல். எங்கையர் - என் தங்கைமார் நன்றோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. கயல் - ஆகுபெயர் மாதிரம்-திக்கு. போதகம்-யானை. நீட்டல்-எழுதல் அளவுதல்-கலத்தல் ()

அங்கவர்யாரையுமறியேனென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னும் புலவினை மாறதியுந் தேறதியும் வல்லவண்ணம்
இன்னுந் தெளிந்திலே னெனேனென னேனெனசெய் கேளிதற்கு
முன்னம் படிந்து முழுகுநன் னீர்க்கங்கை முன்னுறையும்
அன்னம் படியுங்கொ ளாவுவை ராழியி னாரணங்கே.

[இது பிறசேய்யுட்கவி]

காமக்கிழத்தியைக்கண்டமைபகர்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயே தெருவிற் றனிவிளை யாடும பூதலவற்புலல
நீயே திலையலலை நின்மக னேயிவ னீயும்வன்
தாயே வருகெனச் சேயனன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமான்
ஏயே யெனவிற்ற லானறிந் தேனன்னை யெங்கையென்றே.

இ-ள். முருகவேளையொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கும் மான்போன்ற பரத்தையானவள் தெருவிற்போய்த் தனியேவிளையாடும் புதல்வனைத் தழுவியெடுத்தலைக்கண்டு யான் நீ அயலாளல்லை, நினக்குமகனே இவன், நீயும் அவன்தாயே, வருகவென்றழைக்க, அவள் அம்மொழிகேட்டு நாணத்தினால் ஏயேயெனநிற்றலான் அவள்தன்னை எங்கையென்றறிந்தேன். எ-று.

மகிழ்க என்பது முன்னிலை எச்சம். புதல்வன் - மகன். புல்லல்-தழுவல். ஏதிலை - அயலார். சேய் - முருகன். ஏயே என்பது நாணத்தின்வந்த அடுக்குமொழி. எங்கை - எனக்குத்தங்கை. (௩௦௦)

தலைவியைப்பாங்கிதணித்தல்

(இது வெளிப்படை)

மாவா ரணமன்ன வாணன்றென் மாறைநம் மன்னர்நின்னைப்
பாவாய் பணியவும் பார்க்கிலை நீயிடப் பாகமங்கை
தாவாத சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை தழீஇயிதழிப்
பூவார் சடைமுடி மேல்வைத்த போதும் பொறுத்தனளே.

இ-ள் பாவைபோன்றவளே! பெரியயானையொத்த வாணன்தென் மாறைநாட்டில் நம்மன்னர் நின்னைப்பணிதலைச்செய்யவும் நீ பார்க்கிலை, சங்கரன் இடப்பாகத்தைநீங்காத அம்பிகை சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கையைத்தழுவிக் கொன்றைப்பூவார்ந்த சடைமுடியின்மேல் வைத்தபோதும் பொறுத்தனள், இது கேட்டிலையோ? எ-று.

மங்கை - அம்பிகை. தாவாத - நீங்காத. இதழி - கொன்றை. உம்மை சிறப்பு. (௪௦௧)

தலைமகள்புலவிதணியாளாகத்தலைமகனூடல்.

(இது வெளிப்படை)

தழங்கார் புனல்வையை சூழ்தஞ்சை வாணன் றனருள்போலப்
பழங்காத லெண்ணலெ பைதனெஞ் சேயிவள் பண்டுமைம்பொற்
கழங்கா டிடமுங் கடிமலர்க் காவுங் கடந்துபுள்ளும்
வழங்கா வழிநமக் கோர்துணை யாய்வந்த மானல்லளே.

இ-ள் துன்பமுற்ற என்னெஞ்சே! இவள் முன்பு செம்பொன்னாற் செய்த கழங்காடப்பட்ட இடமும், விளையாடப்பட்ட மணத்தொடுகூடிய மலர்ச்சோலையும் விட்டுநீங்கிப் புட்களும் இயங்காத பாலைநிலத்தின் வழியில் நமக்கொரு துணையாய்வந்த மான்போன்றவளல்லள், நிறைந்தொலிக்கும் புனலையுடைய வையையாறுசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தன்னுடைய அருள் போன்ற தலைவி பழங்காதலை எண்ணவேண்டாம் எ-று.

'ஆர்தழங்குபுனல்' என இயையும். தழங்குபுனல் வினைத்தொகை. பைதல் - துன்பம். கடி - மணம். கா - சோலை. கடத்தல் - விட்டு நீங்கல். வழங்கல் - உலாவல். மான்-ஆகுபெயர். (௪௦௨)

பாங்கிஅன்பிலைகொடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்

பாங்கிஅன்பிலை ... . யிகழ்தல் எ-து. பாங்கிதலைவனை யன்பிலாய் கொடியாயென இகழ்ந்துகூறல்.

மைந்நாண் மலர்த்தொடை வாணன்றென் மாறையெம் மன்னவுவந்
தந்நாண் முயங்கி யமிழ்தென வாரந்தனி யார்வமுற்று
முந்நாண் மதிவட்ட மென்முலை மாதை முனிந்துநஞ்சென்
றிந்நாண் மிகவுவர்த் தீர்புல வாநிற்றி ரெங்களையே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய முறுக்கவிழ் மலர்மாலையணிந்த வாணன் றென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் எமக்கு மன்னரே! அந்நாள் மூன்றாம் பூரணைநாள் மதியினது வட்டம்போன்ற மெல்லிய முலைவட்டத்தையுடைய மாதை விருப்பமுற்றுப்புணர்ந்து மகிழ்ந்து அமுதென இன்பத்தை நுகர்ந்தீர், இந்நாள் நஞ்சென்று முனிந்து மிகவும்வெறுத்து எங்களோடுபுலவாநின்றீர்.

மைந்நாண்மலர் - குவளைமலர். மன்ன-அண்மைவிளி. உவந்து-மகிழ்ந்து. முயங்கி - புணர்ந்து. ஆர்தல் - நுகர்தல். ஆர்வம் - விருப்பம். *நந்தை, பத்திரை, சயை, இருத்தை, பூரணையென முதற்றிதிதொடுத்துப் பஞ்சமிவரைக்கும் முதலாம்வட்டம், சட்டிதொடுத்து தசமிவரைக்கும் இரண்டாம்வட்டம், ஏகாதசிதொடுத்துப் பூரணைவரைக்கும் மூன்றாம்வட்டமாதலின் 'முந்நாண் மதிவட்டம்' என்றார். உவர்த்தல்-வெறுத்தல். புலத்தல்-ஊடுதல். எங்களை என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். 'அந்நாண் முன்னாள்' எனவும், 'ஆர்வமுற்றுமுயங்கியுவந்தமுது' எனவும், 'இந்நாணஞ்சென்று முனிந்துமிகவும்' எனவும், 'எங்களைப்புலவாநிற்றீர்' எனவும் இயையும். (௪௦௩)

ஆயிழையைந்தனுமாற்றாமையும்வாயிலாகவரவெதிர்கோடல்

ஆயிழை .. . வெதிர்கோடல் எ - து. தலைவன்பரத்தையர் சேரிக்குத் தேரின்மேலேறிப்போம்போது தெரிந்தெடுத்த அணியையணிந்த புதல்வன் குறுக்காகநிற்க, அப்புதல்வனைத்தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு தலைவன் ஆற்றாமையுடன் வந்துழி, தலைவியைப் புதல்வனுந் தலைவனாற்றாமையுந் தூதாக எதிர்கொள்ளுதல்.

வெள்ளம் பரந்தன்ன வேட்கைசென் றாலு மிகப்பெரியோர்
உள்ளுஞ் சிறியவர் மேற்செல்வ ரோவொளிர் கோமளஞ்செய்ய
வள்ளங் கமல மலர்த்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னப்
புள்ளம் புனல்வய லூரபுண் காமம் புகல்வதன்றே.

இ - ள். கடல்புரண்டுவந்தாற்போலும் வேட்கைசெல்லினும் மிகவும் பெரியராயினோர் உள்ளஞ்சிறியவராகிய பரத்தையர்பால் செல்வரோசெல

---

* நந்தை - ௧, ௬, ௧௧ பத்திரை - ௨, ௭, ௧௨: சயை - ௩, ௮, ௧௩: இருத்தை - ௪, ௯, ௧௪. பூரணை - ௫, ௧௦, ௧௫ — என மதிவட்டங்கொள்ளப்படுவதனை பிங்கலந்தையில் வானவர்வகைத்தொகுதியுட்காண்க.

லார், விளங்காநின்ற அழகாற்செய்த கிண்ணம்போன்ற கமலமலரில் தங்கும் தஞ்சைவாணன் தென்மாறையன்ன புள்ளிருக்கும் அழகிய புனலையுடைய வயலூரா புலவியகாமத்தை ஒருபொருளாய்ச் சொல்வதென்று எ - று.

எனவே,—நீ பரத்தையர்ச் சேரிக்குப்போன தன்மையையல்லை என்றவாறாயிற்று. வெள்ளம்-கடல். "கடலன்ன காமமுழந்து" என்றார்பிறரும். உள்ளுஞ்சிறியவர்-பரத்தையர். ஓகாரம்-எதிர்மறை. கோமளம்-அழகு. வள்ளம்-கிண்ணம். மலர் என்புழி-ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. ஆம்-அழகு. புகல்வது-சொல்வது. தாமரைமலரில் அன்னப்புள்ளிருக்கும், ஒழிந்த பூவில் இராதென்பபொருள்கொண்டவதனான், தலைவன் தன்னிடத்தல்லது பரத்தையர்பால் செல்வானல்லனென்பதாக உள்ளுறையுவமந்தோன்றியவாறுணர்க. வள்ளம் - கமலமலர். 'அன்னப்புள்ளம்புனல்' எனக்கூட்டுக ()

மணந்தவன்போயபின்வந்தபாங்கியோடிணங்கிய மைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருமையி லேயும் பயன்களெல்லாந் தந்தனனை யின்றநமக்
கொருமையி லேவந் துற்றதகைந் தானமைந்த னெணசுடர்போல்
வருமயி லேகொண்டு மாத்தடிந் தானன்ன வாணன்றஞ்சைத்
திருமயி லேயனை யாயபுன லூரனைத் தேருடனே

இ - ள். ஒள்ளிய ஞாயிறுபோல ஒப்புச்சொல்லவரும் வேல்கொண்டு மாமரமாகநின்ற சூரனைவெட்டிய முருகவேள்போன்ற வாணன் தஞ்சை நகரிலிருக்கும் அழகியமயில்போன்றவளே! மைந்தன் இம்மை மறுமைகளில் தருமபயன்களையெல்லாந் தந்தனனைப்பெற்ற நமக்கு ஒருமையாகிய இப்பிறப்பிலேவந்து பொருந்தி பரத்தையர் சேரிக்குப்போம் புனலூரனைத் தகைந்து மனைக்கண்ணழைத்துக்கொண்டுவந்தனன் எ - று.

இருமை - இம்மை, மறுமை. ஒருமை-இப்பிறப்பு. உற்றல்-பொருந்தல். சுடர்-ஞாயிறு. அயில் - வேல். ஏகாரம் - அசைநிலை. தடிதல்-வெட்டுதல். †"சூர்முதறடிந்த சுடரிலைநெடுவேல்" என்பதனானுணர்க. 'மைந்தனிருமையிலே' எனவும், 'வந்துற்றபுனலூரனைத் தேருடனே தகைந்தான்' எனவும்மாறுக. (௪௦௫)

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

கொண்டாணிற் றுன்னிய கேளிமற் றிலலைக் குறிப்பினென்று
தண்டா தவர்சொன்ன சால்புகண் டேன்றல மேழுபுரக்கும்
வண்டார் மலர்ப்புயன் வாணன்றென் மாறை மகிழ்நர்முன்னாள்
உண்டா கியபழங் கேண்மையி னானு மொழிகிலமோ.

---

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி. ௪௬.

இ - ள். தலைமேழையுங் காக்கும் வண்டார்ந்த மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வாணன் தென்மாறையிலிருக்குந் தலைவா! முன்னுண்டாகிய பழகியநண்பு இருநாள்வரைக்கும் ஒழிந்திலர், ஆதலால் கருதுமிடத்துக்கண் வரினும் அணித்தான கேளிரில்லையென்று அறிவில் நீங்காத பெரியோர் சொன்ன மாட்சிமையை இன்றுகண்டேன் எ - று.

பாங்கி முன்னிலைவெச்சம். கொண்டான் - கணவன். உடலு முயிரு நெஞ்சு மன்புமொன்றாயக் கலந்ததன்மை தந்தைதன்னையர்முதலாயினோர்க் கில்லையால் * "கொண்டானிற்றுன்னிய கேளிர்பிறரில்லை" என்று கூறினுளென்றுணர்க. துன்னுதல்-கிட்டுதல். கேளிர் - சுற்றத்தார். மற்று - அசை. குறித்தல்-கருதல். தண்டாதவர் - நீங்காதவர். சால்பு - மாட்சிமை. மலர் - ஆகுபெயர். மகிழ்நர் - கணவர். கேண்மை - நட்பு. (௩௦௬)

பாங்கிமனைவியைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

சிறந்தார் புகழ்தருந் தீயபுன் னூரன்செய் தீமையெல்லாம்
மறந்தா ரவாவெய்தி வணங்குத லால்வண் வாணன்றஞ்சை
நிறந்தா ரகையன்ன நித்திலம் போலு நெடுங்குலத்திற்
பிறந்தார் நிறைந்தகற் பேர்வடி வேபெற்ற பெற்றியரே

இ - ள். இத்தலைவி மிக்காயினோர் புகழ்தரும் இனிமையாகிய புனலூரன்செய்த தீமையெல்லாம் மறந்து விருப்பமுற்று வணங்குந்தன்மையளென்று கருதாது வணங்குதலான் வாணன்றஞ்சை நகரின்கண் ஒளியின் தாரகையொத்த முத்துப்போல உயர்குலத்திற்பிறந்த மடவாருடைய நிறைந்த கற்பிலக்கணமெல்லாம் ஓருருவாகப்பெற்ற பெற்றியர். எ - று.

சிறந்தார் - மிக்கோர். † "உலகமுவப்பவலனேர்புதிரிதரு," ‡ "பகலகான் றெழுதரு" என்பனபோல 'புகழ்தரு' என்பது ஓர்சொல். ஆர்வம்-விருப்பம். நிறம் - ஒளி. நெடுங்குலம்-உயர்குலம், நெடுமால் என்பதுபோல. (௩௦௭)

இச்சொன்ன கிளவிகளெல்லாம் வாயில்வேண்டல்முதல் நான்கு வகைக்கு மொக்குமாறு அறிந்துகொள்க.

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

* நான்மணிக்கடிகை, செ. ௫௭.
† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி. ௧.
‡ பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரி. ௨.

ஓதற்பிரிவு.

ஓதற்பிரிவு எ - து. தலைவன் கலவிகாரணமாகப்பிரிதல். தலைமகளை யெய்தியிருந்தே இவனேதுவான் பிரிவானேனெனின், முன்ஞானமில்லாதா னாகவே ஞானதிணைவழியது ஒழுக்கமாகலானும், ஒழுக்கத்தின் வழித்துக் குலமாகலானும், இவையெல்லாங்குறையீடாமே யெனினஆகாது, கற்பான் பிரியுமெனபதனறு, பண்டே குரவர்களாறகறபிககப்பட்டுக் கற்றான் அறம் பொருளினப வீடுபேறுகள் நுதலிய நூலகளெலலாம் இனிப்பாதேயதது அவை வல்லோருளரொனிற காணபவென்று அவைவலலாக ளுளவழிச் சென்று தனஞானம் மேறபடுதது அவர ஞானங் கீழ்ப்படுத்தறகு மெனக் கொள்க.

கல்விக்குப்பிரிவுதலைமகனுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மல்வித் தகங்கொண்ட தோளுடை யானறஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
கலவித தகன்புவி நாவிலவைத தோன்வையை நாடனையாய்
கலவித் தடங்கட னீந்திய காதலா கற்றவாமுன்
சொல்வித்த வெனறழ லாரசுரம போகத துணிந்தனரே.

இ - ள். மறறொழிலில வல்லபங்கொண்ட தோளுடையானாகிய தஞ்சைவாணனது பழகிய புகழாகிய நல்லவிதையினை அகனற புவியினுள் ளோரா நாவில பயிராக வைததவனது வைகைநாடு போனறவளே ! கல்வி யாகிய பெரியகடலை நீந்திக கரைகணட தலைவா திசைகளிற கற்றவர்முன் தாஙகறற கலவியானுணடாகிய கீர்ததியாகிய வித்தைவிதைக்க என்றெ ணணி அழலாரநத சுரததினகட்போகத துணிநதனா. எ - று.

மல்-மற்றொழில். விததகம-வல்லபம். விதது-விதை-புவி-ஆகுபெயர். தடங்கடல-பெரியகடல். சொல்-கீாததி. விதத-விதைவிக்க. (சஃஅ)

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாணர்க் குழன்மொழி யெனசெய்கு வேன்கல்வி யெல்லையெல்லாம்
காணப் பிரிந்தவர் காண்கில ராற்கடன் மேய்ந்துதஞ்சை
வாணாக் கெதிர்ந்தவா மங்கையா போலுமென் வல்லுயிரின்
உளணறப மென்னவெண் ணுவரு மேகமுருமுடனே.

இ - ள். அழகினையுடைய குழலிசைபோன்ற மொழியாய் ! தஞ்சை வாணனுக்குஎதிராகியபகைவா மனைவியர்போலும் தன்பமுழக்கிருக்கின்ற

என்னுடைய வலியவுயிரை இனியவுணாக நுகர்தலெளிதெனஎண்ணிக் கடல்கீழையுட்கொண்டு இடியுடனே மேகம்வராநின்றது; இதனைக் கல்வியெல்லாம்காணப்பிரிந்ததலைவா காண்கிலர், ஆதலால் யானென்செய்கேன்!

யாணர்-அழகு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும் இறந்த வாய்பாடாகப் பொருள்கொள்க. உருமு - இடி. (௩௦௧)

தலைமகளைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

காதற் கயமபடிக துனவொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககன்ற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம
மாதர்க் கமைந்தருள் வாணன்றென மாறை வரக்கடவார்
ஆதற் கணங்கனை யாய்புய லேது வறிந்தருளே.

இ-ள். அணங்கனையாய்! காதலாகியகுளததிறபடிந்து உன்னொடுகூடிக் காமமாகிய கனியைநுகராது ஓதற்பிரிவாகப பிரிநத அறிவுடையோர் பூமிதேவியார்க்குடையோனாகி யமைந்தருளப்படட வாணன தென்மாறையிலே வரக்கடவராதற்கு வந்தபுயல் நிமித்த மென்றறிந்தருள்வாய். எ - று.

கயம்-குளம். புயல்-மேகம். ஏது-நிமித்தம். (௩௪௦)

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

காவற்பிரிவு எ-து.நாடுகாத்தற்குப்பிரியும்பிரிவு இவன்நாட்டைப்பிறர் புகுந்தலைத்தலுங் கைக்கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டவை நீக்குதற்குப்பிரிய ஆண்மையும்மதிப்பும் இலனாமெனின,நாடடைநலிவாருளராகநலிவுகாத்தற குப் பிரியுமென்பதன்று; காட்டகத்துநின்று நகரத்துவநது முறைசெய்ய மாட்டாதமூத்தோரும் பெண்டிரும் இருகைமுடவரும் கூனரும் குருடரும் பிணியுடையாருமென இத்தொடக்கத்தார் முறைக்கருமங்கேட்டுத திருத்துதல் பொருட்டாகவும், வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்தற்கும், “தேவர்குலமே சாலையம்பலமே” என்றித்தொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும், மதிருடி யோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம், பிறந்தவுயிர்தாயைக் கண்டு இன்புறுவதுபோலத தன்னாற் காக்கப்படும் உயிர்வாழ்சாதிகள் தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான் அவர்கட்குத் தன்னுருவுகாட்டுதற் பொருட்டாகவும் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழிதலைவன்காவற்பிரிவுணர்த்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

விண்காவல் கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியலார்
கணகாவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கடல்சூழ்
மண்காவல் கொணட மனத்தின ராயினர் வாணன்றஞ்சைப்
பணகாவல் கொண்ட மொழிச்செய்ய வாயிதழ்ப பைங்கிளியே.

இ - ள். விண்ணுலகப் பதவிக்கு உலகில்தவஞ்செய்து ஒருவர்வாராத படிக்கு இடையூறு செய்துகாவலகொண்ட திலோததமை முதலாகிய மடவார் கண்களை அயலில்நோக்காமற காவலாய்க்கொண்டருளபட்ட அழகை யும், வாணன் தஞ்சைநாட்டில பணணைத தன்வாயினின்றும் போகாமற் காவலகொண்ட மொழியையும, சிவநதவாயிதழையுமுடைய பைங்கிளியே காவலா கரியகடல்சூழநத மணணை காவலகொணட மனத்தினராயினர்.

விண்-விணணுலகு. காரிகை-அழகு. 'காரிகைபண்காவல்கொண்ட, என இயையும் (சுகக)

தலைமகள்கூதிர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.
(இது வெளிப்படை)

மன்னுயிர காவலன் வாணனறென் மாறையில் வந்தளியா
என்னுயிர் காவல ரோநிழை யாயித யம்புலர்த்திக்
கொனனுயிர் வாடைக் கொடும்பனி நீர்ற குளிர்குழைத்துப
பின்னுயி ரமலென் மேற்பூசு நாளுமென் பேசுவதே.

இ - ள். உலகததில்நிலைபெற்ற உயிர்களைக்காக்கின்ற காவலனாகிய வாணன்தென்மாறையிலஏநிழையாய! நெஞ்சையுலாததி அச்சததைவீசும் வாடைக்காற்றுக் கொடியதாகிய பனிநீரிலே குளிர்கருழைததுப் பின் யான மூச்சுவிடாமறபூசுநாளினும காவலாவந்துஎனனுயிரை யளியார், இனி பேசுவதுஎன? எ - று.

புலாத்தல்-உலாததல். கொன்-அசசம. உயிர்ததல-வீசுதல் உயிராமல்-மூச்சுவிடாமல. 'பூசுநாளுங்காவலாவந்தளியார்பேசுவதென', என இயையும்.

தோழியாற்றுவித்தல்.
(இது வெளிபபடை)

வரற்கால மென்றென் றெணப்பல கூடல் வளைத்துநிரம
விரற்கால வின்று மெலியன்மின் னேசெனறு மேதினிகாத்
தரற்கால குஞ்சர மஞ்சமஞ் சூர்ந்துறை வீசுகின்ற
சரற்காலம் வநதடைந் தார்தஞ்சை வாணன மிழ்வெற்பரே.

இ - ள். மின்னே! போய் நாட்டைக் காத்து உரல்போன்ற கால்களை யுடையனவாகிய குஞ்சரங்கள் அஞ்சும்படி முகில்நடந்து துளிகளையெறியப் பட்ட சரற்காலமென்றறிந்து தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பர் வந்தடைந் தனர், ஆதலால் தலைவர் வருங்காலம் எப்போதெப்போதென்று பலகால் கூடல்வளைத்து விரல் உதிரமொழுக இன்றுமெலிய வேண்டாம். எ - று.

என்றென்று என்பது வினைவின்கண்வந்த அடுக்குமொழி. கூடல் வளைத்தல் - பிரிந்த கணவன் வருதற்கு விரலால்வளைத்துக குறிபார்த்தல். கால் - ஒழுக. குஞ்சரம் - யானை, சாதியொருமை. உறை-துளி. (சகக)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு எ - து. இருவரசரும்தமமிற்பொராநின்ற விடத்து அவ ரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியும்பிரிவு அரசரைச்சந்துசெயவித்தற்குப்பிரியு மெனின், தூதுவராவார பிறர்க்குப்பணிசெய்து வாழ்வார். அவர்பொருவிறப் பென்னையோவெனின், தூதுவர்போலச்சந்து செயவித்தற்குப்பிரியுமென்ப தன்று;இருவரசருமநாளைபபொருதுமென றுமுரண் கொணடிருந்தநிலைமைக கண்தானருளரசனுதலின் இம்மககளுமஇவ்விலஙகுகளுமெலலாமபட இவை யிருகுலத்திற்கும் ஏதமநிகழ்ந்தது என்செயயுமோ, யான் இப்போதொழிப்ப னென்று இருவரையுமிரநது சந்துசெயவித்தலு மொன்று தேவரும அசுர ரும் பொருதகாலத்து தேவரையும் அசுரரையும மிக்கசெயதானை யாதெ றுப்பலென்று பாண்டியன் மாகீர்த்தி சநது செய்வித்ததுபோல இவரையும் மிக்க செய்தானையொறுப்பலென்று சநதுசெயவித்த தெனககொளக.

தலைமகனுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்ந்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

தூதாக வனபா மசலததுணிக் தாரொன்றுஞ் சொற்புலவோர்
மாதாக வம்பசி தீர்த்தருள் வாணன்றென் மாறையிநது
மீதாக வம்பு கிடந்தன போலுணகண் மெலலியலிப
போதாக வமர்புகல வோரிக லார்தம புரமபுகவே.

இ - ள். எஞ்ஞான்றுஞ் சொல்லிலேவல்ல நாவலர்களது பெரியதாகத் தையும் வலியபசியையுந் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தெனமாறைநாட்டில சந்திரன்மேல் அம்புகிடந்தனபோன்ற முகத்தின்மேல் மையுண்டகண்ணை யுடைய மெல்லியலே! இப்போது பூசலைச்சொல்வோராகிய மாறுபாடுடைய இருபெரு வேந்தரும் பாசறைநீஙகித தம்புரங்களிற்சென்றுபுக அன்பர் தூதாகப்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

இந்து-சந்திரன். மெல்லியல்-அண்மைவிளி. ஆகவம்-போர். இகலார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். (௪௧௪)

தலைவிமுன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலிகின்ற வண்புகழ் வாணனறெனன மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
மெலிகின்ற சிந்தையு மேனியுங் கொண்டு விளர்ப்பெனும்பேர்
பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போகாதிருந் தேனைப் புரந்தருளார்
நலிகின்ற முன்பனி நாளினு நாமுனை நண்ணினரே.

இ-ள். நிறைகின்ற வளவிய புகழையுடைய வாணனதென்மாறைநாட்டை வாழ்த்தாதவர்போலமெலிகின்றநெஞ்சையுமமேனியையும உடைததாய் விளர்ப்பெனகின்ற பேர்பொலிகின்ற சட்டைபோகாதிருந்த என்னைமாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர்துபடையினகட்சென்றார் வருத்தஞ்செயகின்றமுன்பனி நாளினும வந்துகாத்தருளார். எ-று

மலிதல்-நிறைதல். சிந்தை-நெஞ்சு மேனி-வடிவு. கஞ்சுகம்-சட்டை. 'விளர்ப்பெனும் பேர்பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போகாதிருந்தேனை' என்றது முன்பனிக்குளிர்க்குக் கஞ்சுகம் போடவேண்டுதலான வேட்கைநோயதாந் விளர்ப்பெனனுங் கஞ்சுகத்தைப் போகாதிருந்தேனென்று கூறினளென வுணர்க. புரத்தல்-காத்தல். நணார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். முனை-படை. நண்ணினர்-சென்றனர். (௪௧௫)

தோழியாற்றுவித்தல்

(இது வெளிப்படை.)

சுற்றுங் குழலினை பிணிவிடப் பானவந்து தோன்றினார்பார்
முற்றும் பொழிகின்ற முன்பனி காண்முகி லுங்கடலும்
வற்றும் பருவத்து மண்புரப் பானஞ்சை வாணனொன்னார்
செற்றும் படையினவெம் போர்தணிப் பானன்று சென்றவரே.

இ-ள் சொருகுங் குழலையுடையாய்! மேகமும் கடலும் வறக்குங்காலத்தும் உலகத்தைக்காப்போனாகிய தஞ்சைவாணன் ஒன்னாரைவெருளும்படைபோல இருபெரு வேந்தர் பொரும வெவ்வியபோரைத் தணிக்கும்பொருட்டுத் தூதாகவந்துசென்றவர் பார்முழுதும்பொழிகின்ற முன்பனிக்காலத்தில் நின வேட்கைநோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வந்துதோன்றினார், நீ புலம்பலொழிவாய். எ-று.

சுற்றல்-சொருகுதல். குழல்-அண்மைவிளி. பான்இரண்டும் வினையெச்சம். நாள்என்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. உம்மை-எதிர்மறை. செறறல்-வெருளல். படையின்-படைபோல. (௪௧௬)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு. எ - து. நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் பகைவேந்தா இடையூறுற்றவழி அவ்விடையூறு தீர்த்தற்குத் தலைமகன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வேண்டுமென்பது என்னையெனின், நட்புமிக்கால தானே யவனு யிருத்தலின அவன்கருமந் தன்கருமமாயெண்ணி விரைவினெழுந்து அப் பகைநீக்கத் தானே போயினனெனக்கொள்க.

துணைவயிற்பிரிந்தமைதோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நண்பான மன்னர்க் கிடாதணிப் பானெண்ணி நல்லுதவிப
பண்பான மன்னா படாதலுற ரூாபனி நீாபொழியும
தண்பா லலுந்தொடை யமபுய வாணன றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
வெண்பா லலங்கொளசெவ் வாயனன மேயனன மெனனடையே.

இ - ள் பனிபெய்யும நீரைப்பொழிகின்ற தண்ணிய கருங்குவளை மாலைபணியப்பட்ட திழகிய புயத்தையுடைய வாணன் தமிழததஞ்சையில் வாழ்கின்றவெண்மை நிறமபொருந்திய பாலின் இனிமையைக் கொள்ளுஞ் செய்யவாயையும், அன்னம்போன்ற மெதமெனற நடையையு முடையாய்! நம்மன்னர் தமக்கு நட்பான மன்னாக்குப் பகைவநதால் பகையால்வந்த துன்பத்தைத தணிக்கும் பொருட்டாககருதி நல்லுதவிக்குணததிறலே செல்லலுற்றூர் எ - று

இடர் - துன்பம். தணிததல் - தீர்த்தல். எணணல் — கருதல். பண்பு- குணம்.படாதல் - செல்லுதல். பானல்-கருங்குவளை. அம் - சாரியை. தொடை-மாலை. அம்-அழகு. நலம் - ஆகுபெயா. செவ்வாய்நடை என்புழி-உம் மைத்தொகை. மென்னடை - ஆகுபெயா. பினபனிக்காலமாதலால் 'பனி நீர்பொழியுந் தண்பானல' என்றுகூறியவாறுணர்க. (௬௬௭)

தலைமகள்பின்பனிப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்னற் படுகின்ற வென்னையெண் ணூர்தமக் கின்றுணையாம
மன்னற் குதவி பிரிந்தகங் காதலர் வாணன்றஞ்சைக்
கன்னற் கடிகை யறிவதல் லாற்பகல் காண்பரிதாம்
பின்னற் கனையிருள் கூர்துன்ப மேவிய பின்பனியே.

இ - ள். தமக்கினிய துணையாகிய மன்னர்க்கு உதவியாகப்பிரிந்த நம்முடைய காதலர் வாணனது தஞ்சைநகரில் நாழிகை யறிவிக்கும் வட்டிலான் நாழிகையறிவதல்லது ஞாயிற்றைக்காண்பரிதாம் பின்னலாகிச்செறிந்த இருள்மிகுந்து துன்பத்தைப்பொருந்திய பின்பனிக்காலத்துத் துன்பப்படுகின்ற என்னைநினையார், யானென்செய்கேன்! எ - று.

இன்னல்-துன்பம். கன்னல்கடிகை-நாழிகை பகல்-ஞாயிறு. காண்பரிதாம் என்னும் பெயரெச்சம் *"தத்தமெச்சமொடுசிவணுங்குறிப்பி-னெச்சொலாயினுமிடைநிலைவரையார்." என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடையேபல சொல்வரினும் பனி என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. (௪௧௮)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுக்கண் டனையகண் மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
அடுக்கங் குளிர வசைகின்ற வாடை யகன்றவர்க்கு
நடுக்கஞ்செய் பின்பனி நாளின்வந் தாரமர் நண்பனுற்ற
இடுக்கண் களையவென் றேயகன் கான மிகந்தவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மாவடுவைக்கண்டாற்போன்ற கண்ணையுடைய மங்கைநல்லாய்! மலைப்பக்கமெல்லாங்குளிர அசைந்துவருகின்ற வாடைக்காற்று பிரிந்தவர்க்கு நடுக்கஞ்செய்யப்பட்ட பின்பனிக்காலத்துப் போரிடத்து நட்புக்கொண்ட வேந்தனுற்ற துன்பத்தை நீக்கவென்று அகன்ற சுரத்தைக்கடந்தவர் வந்தார், நீபுலம்பலொழிவாய.

வடு-மாவடு. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம் வாடை-வாடைக்காற்று. அமர் - போர் இடுக்கண் - துன்பம். கானம் - சுரம். இகந்தவர் - கடந்தவர் (௪௧௯)

துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு எ - து. பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு எனின், முன் பொருளிலனுமாகவே "எளனுநாப்பணித்தலு மிரத்தோர்க்கீதலு நன்னுநர்நாட்டலு நயவாரொறுத்தலும்" என்னும் இவையெல்லாம் பொருட் குறைபாடுடையார்க்கு நிகழாமையான் இக்குறைபாடெல்லாம் உடையனும்; அவையுடையானது பொருளிறப் பென்னையோவெனின் பொருளிலனாய்ப்பிரியுமென்பதன்று; தன்முதுகுரவரால் படைக்கப்பட்ட பலவேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் கிடந்தது, மன்னன் அது

* தொல். சொல். வினையியல், சூ. ௪௦.

கொண்டு துய்ப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றென்த் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கிவாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம், தேவகாரியமும் பிதிர்க்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருளாற்செயத் தனக்குப்பயன்படுவன: என்னை, தாயப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிதிரரும் இன்புறுசாகலான் அவர்களையும் இன்புறுத் தற்குப பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மஞ்சைப் புனைமதின் மாறைவ ரோதயன் வாணர்பிரான
தஞ்சைப் பதியண்ண லெண்ணலர் போற்றனி நாமிருக்க
நெஞ்சைப் பொருள்வயின் வைத்துநங் கேள்வர்நன் னீணமதியின்
பிஞ்சைப் புரைநுத லாய்பிரி வானின்று பேசினரே.

இ - ள். நல்லநீண்ட பிறைபோலுநுதலையுடையாய்! முகிலையணிந்த மதில்சூழ்ந்த மாறைநாட்டில வரத்திலுதயஞ்செய்த வாணர் குலத்துக் கதிபனாகிய தஞ்சைபபதியில வேந்தனை யெண்ணாதவர்போலத தனியாய் நாமிருக்கத் தன்னெஞ்சைப் பொருளிடத்துவைத்து நங்கணவர்பிரியும் பொருட்டாக இன்று சொல்லினா. எ - று.

மஞ்சு - முகில். வரோதயன் - முற்றுவினையெச்சம். அண்ணல் - வேந்தன். எண்ணலா - பகைவர். மதியின்பிஞ்சு - பிறை வான்-வினையெச்சம்.

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

நங்க ணிரங்க வருமபொரு டேட நடந்தவன்பர்
செங்க ணிருங்குயி லாரபபது கேட்கிலர் செநதமிழோர்
தங்க ணிடும்பை தவிர்த்தருள் வாணன்றென றஞ்சைவஞ்சி
திங்க ணிவந்தது போற்கவி னார்முகத் தேமொழியே.

இ - ள். புலவர் தம்மிடத்துண்டாகிய மிடித்துன்பத்தைத் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன்தென் தஞ்சையிலிருக்கும் வஞ்சிக்கொம்பானது திங்களை யேந்தியதுபோன்றஅழகார்ந்த முகத்தையும் இனிமையாகிய மொழியையு முடையாய்! நம்முடைய கண்ணானது கலுழ அரியபொருள் தேடநடந்த அன்பர்இளவேனிற்காலம்வந்து செங்கண்ணையுடைய கருங்குயில்ஆரவாரிப் பது கேட்கிலர், யானென்செய்கேன்! எ - று.

இடும்பை - துன்பம். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு. நிவத்தல் - ஈண்டேக்தல். கவின் - அழகு. ஆர்த்தல் - பொருந்துதல். (சஉக)

தலைவியைத்தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தோததனி வீரன் றிருநாளும வநதது சோமின்சென்றார்
தாரத்தட மேரு வெனுமபுய வாணனறஞ் சாபுரிசின்
ருர்ததது கேட்டுவந் தாரபொரு டேட வகன்றவரே.

இ - ள். வாரகட்டிய தனபாரததையுடைய மடமயிலேபோல்வாய்! தாரபொருந்திய பெரியமேருவெனனும புயததையுடைய வாணன்தஞ்சாபுரியினின்று தென்றறறேனையுடைய ஒபபிலாதவீரனெனனுங காமனதிருவிழாவநதது; பிரிநதுசெனறவாகள் தலைவியரிடததுபபோயச சோமினெனறு குயிலாாததது கேட்டுப பொருளதேடப பிரிநதுபோனவா சுப்பக்கவநதனா, நீ புலமபலொழிவாய. எ - று.

வார் - கசசு. மாருதம - தெனறல். வீரன் - மாரன். 'குயிலாாததது' எனவும, 'அகனறவா வநதாா' எனவும இயையும. (சஉஉ)

பொருளவயிறபிரிவு முறறும.

தலைமகன்தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு கண்டுசொல்லல்.

தலைமகன் .... சொல்லல எ - து. கல்விவயிறபிரிவு முதலாய ஐந்தினுளளும ஆாதுமுதலியவுங்காரணமாகிய பிரிவின்கண அவளையோராணடினகணமுடியாது நீட்டிததுழி தலைமகன தலைமகளது உருவுவெளிபபாடு கணடு சொலலுதல.

மைக்குஞ் சரகிரை யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலரைக்
கைக்குங் களமகெழு பாசறை யூடு கயலுமவிலலும
மொயககுஞ் சுடரிள வமபுலி தானு முயங்கியெலலாத்
திக்குந தொழவரு மேசுரு ளோாலைத் திருமுகமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன கரிய யானைக்கூட்டத்தில் பகைவரைக் கோபிககுங களமபோனற பாசறையுள்ளே கயலபோனற கண்ணும் விற போன்ற புருவமும் மொயககும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற நுத

லும் கூட்ட சுருண்டவோலையையுடைய திருமுகமானது எல்லாத்திக்கினும் யான்தொழுவரும். எ - று.

குஞ்சரம் - யானை நிரை - கூட்டம் கேழ் - உவமவுருபு கைத்தல்- கோபித்தல் முயங்குதல் - கூடுதல் கயலும் விலலும் புலியும் மூவேந்தரிலச் சினையாதலான் அமர்வரும் இலச்சினை யிட்டுவரவிடுத்த சுருளோலைத் திருமுகமென்று எட்டுத் திக்கும் தொழுவருமென்று சிலேடையால் ஒருபொருள் தோன்றியவாறுணர்க. (௪௨௩)

பாசறைமுற்றியின்பேர் வயின் வந்ததலைவன் பாகற்குச்சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

மாலகொண்ட வாரண வாணனறென் மாறை வலவாகனரு
காலகொண்ட வாளமர் கையகல பாசறைக் கைவயின்முட [தோ
கோலகொண்ட வாறுநின் னேவலகொண் டியானிக் கொடிநெடுந்
மேலகொண்ட வாறுநம மூர்வந்த வாறும வியப்பெனக்கே.

இ - ள் மதத்தால் மயக்கங்கொண்ட யானையையுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் வலவனே! பகைவரிடங்கொண்ட வாள் பொருந்திய பாசறையைக் கையகலப்பட்ட நீ கையிடத்திலதாறறுக்கோல கொண்டவாறும், நின்னேவலைக்கொண்டு யான் இந்தக் கொடிபொருந்திய நீண்டதேர் மேறகொண்டவாறும், நமமூர்வந்தவாறும வியப்பாய இருந்தது எ - று.

மால் - மயக்கம். கால - இடம். அமர்தல - பொருந்தல் கையகல்ல - நீங்குதல. முட்கோல - தாறறுக்கோல். வியப்பு - அதிசயம். (௪௨௪)

தலைமகளோடிருந்த தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டுசொல்லல்

(இது வெளிப்படை)

கொத்தல ரோதியங் கொம்பரன ளுள்பொங்கு கொங்கைவிம்ம
முத்தல ராக முயங்கினம் யாமுழு நீர்விழிபோல
மைத்தலர் நீல மலரவயல சூழ்தஞ்சை வாணன்வண்மைக்
கைத்தல மான வினிபபொழி வாழிய காரமுகிலே.

இ - ள். கார்காலத்துமுகிலே! கொத்தாயிருக்கும் மலரைத்தரித்த கூந்தலையுடைய கொம்புபோல்வாளது மிகுந்த கொஙகைபூரிக்க முத்துமாலை விரிந்தமார்பையாமமுயங்கினம், நிறைந்தநீரிற கண்போலக் கருமையுடைத்தாய் அலரப்பட்ட நீலமலர்பொருந்திய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்

கொடையையுடைய கைத்தலத்துக்கொப்பாக இனிப்பொழிவாய், உலக மெங்கும் வாழ்க. எ - று.

ஓதி - கூந்தல். பொங்குதல் - மிகுதல். விம்முதல்-பூரித்தல் முத்து- ஆகுபெயர். மைந்து-வினையெச்சம். வண்மை - கொடை. மான - ஒப்பாக. வாழிய - உலகம்வாழ்க. (௪௨௫)

மூன்றாவது கற்பியல் முற்றிற்று.

களவியல் ௨௮௦, வரைவியல் ௮௬, கற்பியல் ௫௯.

ஆக இயல் ௩-க்குச் செய்யுள் ௪௨௫

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை

முற்றுப்பெற்றது.

சீரறு காலனைச் செற்றார் தியாகர் சிலம்பனையாய்
நேரறு காளைப யின்று நுகர்ந்து நிகழ்த்துவமோ
ஓரறு காலயன் மறைசூழ்ன மானை யியாமணஞ்செப்ப
தீரறு காற்பெயவ ணன்னீர் தெளிக்கும மிலவினொ லீற.

இச்செய்யுள் ௪௨௫-வது செய்யுளுக்குப்பின் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்துத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த புதுவை-நயனப்பமுதலியார் பதிப்பித்த மூலப்பிரதியிற் கண்டது.

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையறைச் செய்யுள் தீபிகை.

செய்யுள்.	௧ முதல்		௩௩ வரையில்		முதனாள்.
,,	௩௪	,,	௩௮	,,	இரண்டாநாள்.
,,	௩௯	,,	௬௮	,,	மூன்றாநாள்.
,,	௬௯	,,	௮௯	,,	நான்காநாள்.
,,	௯0	,,	௧00	,,	ஐந்தாநாள்.
,,	௧0௧	,,	௧௫௯	,,	ஆறாநாள்.
,,	௧௬0	,,	௧௮௯	,,	ஏழாநாள்.
,,	௧௯0	,,	௧௯௩	,,	எட்டாநாள்.
,,	௧௯௪	,,	௨0௮	,,	ஒன்பதாநாள்.
,,	௨0௯	,,	௨௧௪	,,	பத்தாநாள்.
,,	௨௧௫	,,	௨௨௭	,,	பதினொன்றாநாள்.
,,	௨௨௮	,,	௨௩௬	,,	பன்னிரண்டாநாள்.
,,	௨௩௭	,,	௨௩௮	,,	பதின்மூன்றாநாள்.
,,	௨௩௯	,,	௨௫௩	,,	பதினான்காநாள்.
,,	௨௫௪	,,	௨௫௫	,,	பதினைந்தாநாள்.
,,	௨௫௬	,,	௨௭௩	,,	பதினாறாநாள்.
*	*	*	*	*	*
,,	௨௭௪	,,	௨௮௭	,,	ஐம்பத்தொன்றாநாள்.
,,	௨௮௮	,,	௩0௪	,,	ஐம்பத்திரண்டாநாள்.
,,	௩0௫	,,	௩௪௮	,,	ஐம்பத்துமூன்றாநாள்.
,,	௩௪௯	,,	௩௫௪	,,	ஐம்பத்துநான்காநாள்.
,,	௩௫௫	,,	௩௬௫	,,	ஐம்பத்தைந்தாநாள்.
,,	௩௬௬		———	,,	ஐம்பத்தாறாநாள்.

* பதினாறாநாள் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் ஐம்பத்தோன்றாநாள் மீண்டுவந்தமையால் முப்பத்துநான்குநாள் இடைப்பட்டதெனவறிக.

தஞ்சைவாணன்கோவைச்
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.